ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ ಕೃತ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳು

Shant Sharma Hiremath.
"vedantacharya"

* * * *

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠ
ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠ, ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ

ಮಠ ನಂ. ೭೬೬೮

ಧಾರವಾಡ

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ - ೧೯೪೪

ಪರಿಷ್ಕೃತ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ - ೧೯೫೧

ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣ - ೧೯೫೯

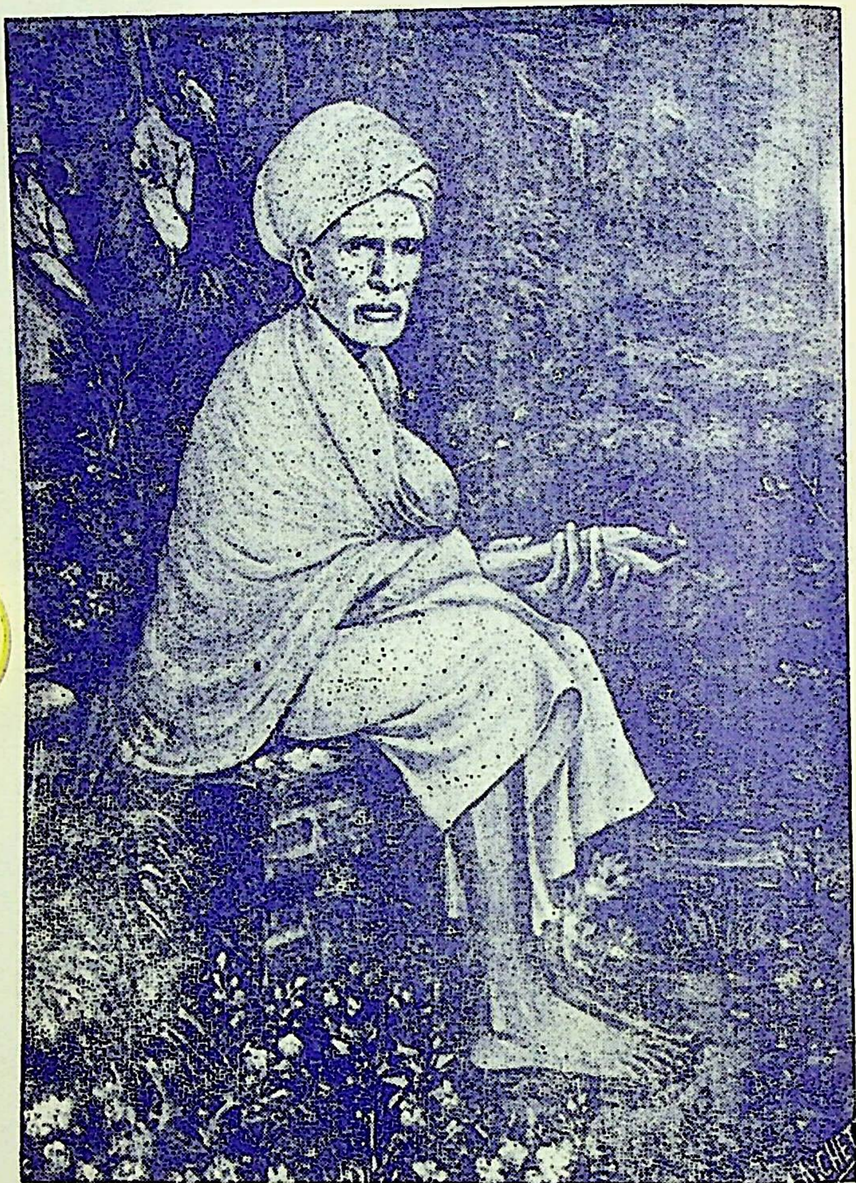
ಬೆಲೆ : ರೂ. ೩.೫೦

ಮುದ್ರಕರು :

ಬಿಳಗಿ ರಾಮಣ್ಣನವರು

ಲಿಂಗರಾಜ ಆರ್ಟ ಪ್ರೆಸ್, ಮನೆ ನಂ. ೨೨೦

ಮಾಳಮಡ್ಡಿ, ಧಾರವಾಡ

ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ.
ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು
ಗಚ್ಚಿನಮಠ, ಅಥಣಿ

ಶಾಂತಿಸೋಮನಾಥಹಿರೇಮಠ 11

ಅರ್ಪಣೆ

ವಚನಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರವನ್ನು ಅರಿತು, ಆಚರಿಸಿ

ಶಿವಯೋಗದ ಘನತೆಯನ್ನು ತೋರಿದ

ಪರಮ

ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೂ ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳೂ

ಕಾರಣಪುರುಷರೂ

ಆದ

ಅಥಣಿಯ ಗಚ್ಚಿನಮಠದ

ಲಿಂಗೈಕ್ಯ

ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ.

ಶ್ರೀ. ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿವರ್ಯರ

ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ

ಈ ಗ್ರಂಥಕುಸುಮವನ್ನು

ಭಕ್ತಿಯ ಮುಡಿಪೆಂದು ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಹು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸೊತ್ತಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹೃದಯಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಅಪಾರವಾದ ಸೇವೆ ಸಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ತಲೆದೋರಿ ೧೯೪೪ ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ. ಸಿದ್ಧವೀರದೇವರು ಹೊಸಮಠ ಇವರು ಆಗ ಬಹು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಟ್ಟರು; ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಎರಡ ನೆಯ ಮುದ್ರಣವು ೧೯೫೧ ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧವೀರದೇವರಿಂದ ಸಂದ ಈ ಸೇವೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹು ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಾಲೆಯು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಋಣಿಯಾಗಿದೆ. ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ಸತ್ಕೃಪೆಗೆ ಅವರು ಸದಾ ಅರ್ಹ ರೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗಳೂ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವು. ಭಕ್ತರ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಕ್ತರ ಬೇಡಿಕೆ ಬಲವಾದುದ ರಿಂದ ಈ ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಸಂಸ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯ ಮಗುದೊಮ್ಮೆ ನಡೆದು ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಆವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನೂ ಅಕಾರಾದಿ ವಚನಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನೂ

ಪ್ರಕಟಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಈ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥಸಂಸ್ಕರಣಾದಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮಪೂರ್ವಕ ಪೂರೈಸಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಧಾರವಾಡದ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಸರಕಾರಿ ಟ್ರೇ. ಕಾಲೇಜದ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಿಂಗಸ್ಕೂಲಿನ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ ಮಾಸ್ತರರು. ಮತ್ತು ವಿಸ್ತೃತವೂ ವಿವರಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ಅಮೌಲ್ಯ ಹೊಸನುಡಿಯನ್ನು ಹೊಸೆದಿತ್ತವರು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ ಅವರು. ಅಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಲಿಂಗರಾಜ ಆರ್ಟ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯ ರಾದ ಬಿಳಗಿ ಬಂಧುಗಳು. ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರನು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸನ್ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಜೇವರಗಿ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಮಠದ ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಶಾಂತಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳು ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಜೀವನಚರಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿ ಮಹದುಪಕಾರಮಾಡಿರುವರು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬಾ ಋಣಿ ಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಕೌಸಳ್ಳಿ ಅವರು ಈ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ೧,೦೦೧ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಿರುವರು. ಶ್ರೀ ಶಿವ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಅವರಿಗೂ ಸದಾ ಸನ್ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠ,
ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ವಚನ ವಾಙ್ಮಯದ ಪ್ರವಾಹ

ವಚನ ವಾಙ್ಮಯದ ಹಾಲತೊರೆಯ ಉಗಮವು ಎಲ್ಲಿಂದ ? ಎಂದು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನಿಚ್ಚಳವಾದ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ, ಶಂಕರ ದಾಸಿಮಯ್ಯಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಚನವಾಙ್ಮಯದ ಸೆಲೆ ಹೊರಟಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಚಿಕ್ಕ ಝರಿಯಾಗಿ ಹರಿದುಬಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಸವಣ್ಣನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಲ ತೊರೆಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ಕೆಸರಾಗಿ, ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಳ ಲಾಗಿ, ತವರಾಜದಂತಹ ನೊರೆ ತೊರೆಗಳಿಂದ ಹೆದ್ದೊರೆಯಾಗಿ, ರಮ್ಯವಾಗಿ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ವರೆಗೆ ಆ ಪ್ರವಾಹವು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ೧೫ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಹಾಲಿಂಗ ದೇವ, ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಯತಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿ ಛಲದಿಂದ ಬಲದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಿತು.

೧೬-೧೭ ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಸಲ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಗುಪ್ತವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ.

ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ತ್ವಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಪರಧರ್ಮೀಯರಿಂದ ಆಗಾಗ ಬಂದೊದಗಿದ ವಿಪತ್ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ವಚನವಾಙ್ಮಯವನ್ನು ಅಭಿಮಾನಶಾಲಿ ಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು

ಬದುಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಬರೆದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಾಹಸಂಗೈದಿರುವುದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಆ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ "ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನ" ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ ಸ್ವ. ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಒಬ್ಬರು. ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ, ಮಾನವಿದೆ, ಮನ್ನಣೆಯಿದೆ. ಇವರ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನವು ಇಂದಿಗೂ ಶುದ್ಧವಾದ, ಸುಂದರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ತುಂಬ ಅಶುದ್ಧವಾಗಿ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿಯೂ ಸಂಪಾದಿಸಲು, ಪರಮ ಪೂಜ್ಯರೂ ಸಮಾಜಸೇವಾಸಕ್ತರೂ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಆದ ಧಾರವಾಡದ ಹಾವೇರಿಪೇಟೆಯ ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದೊಂದು ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಿದೆನು.

ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಕಾಲ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಕರ್ತೃಗಳಾದ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ನಾಡಿನ ಹಾಗೂ ವಾಸಸ್ಥಳದ ಬಗೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಕಾರರಾಗಲಿ, ರಾ. ಬ. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರಾಗಲಿ, ಇನ್ನುಳಿದ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲು ಶ್ರೀಗಳವರ ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಪ್ರವಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ನೈಜಾಂ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ಕೆಲವು ನಿಜಾಂಶಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಸವನ ನಾಡು ಕಲ್ಯಾಣಕರವಾದ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬೀಡು. ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶರಣ ಬಸವನ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಇದೆ. (ಈಗ ನೈಜಾಂ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಜಿಲ್ಹೆ ಗುಲಬುರ್ಗಾ). ಅಲ್ಲಿಂದ ನೈಋತ್ಯಕ್ಕೆ ೨೫ ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಜೇವರಗಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. (ಈಗ ಗುಲಬುರ್ಗ ಜಿಲ್ಹೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ತಾಲೂಕು) ಜೇವರಗಿ ಗ್ರಾಮದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ವಿರಕ್ತಮಠವಿದೆ. ಕಲ್ಕಟ್ಟಡದಿಂದ, ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಣದಿಂದ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದು ತುಂಬುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಿಯಿಂದ, ಗಿಡಮರಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ, ಇದೆಲ್ಲ ವನ್ನು ಸುತ್ತುಹಾಕಿದ ಭದ್ರವಾದ, ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ, ಉತ್ತರ ದಿಶಾಭಿಮುಖವಾದ ಉತ್ತಮ ಮಹಾದ್ವಾರದಿಂದ, ಮಠದ ಪಶ್ಚಿಮದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛ ವಾಗಿ ಜುಳುಜುಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹಿರಿದಾದ ಹಳ್ಳದಿಂದ ಆ ಮಠವು ತುಂಬ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆ ಮುದವ ಬೀರುವಂತಿದೆ.

ಇದೇ ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನಕರ್ತೃಗಳಾದ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠ. ಮಠದ ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗುರುಗಳಾದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆ ಇದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನಕರ್ತೃಗಳಾದ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆ ಇದೆ. ಗದ್ದುಗೆಯ ಕಟ್ಟಡವು ಉನ್ನತವಾದ ಶಿಖರದಿಂದ ಶೋಭಿ ಸುತ್ತಿದೆ. ಒಳಭಾಗದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ ಗಳವರ ತರುವಾಯ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಹೋದವರ ಗದ್ದುಗೆಗಳು ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಸರುಗಳಂತಿವೆ.

೧. ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಕರ್ತೃಗಳು)

೨. ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು (ವಚನ ಕರ್ತೃಗಳು)

೩. ಮರಿಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು

೪. ಸಿದ್ಧರಾಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

೫. ರುದ್ರಮುನಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

೬. ಷಣ್ಮುಖ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

೭. ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

೮. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

೯. ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

೧೦. ನೀಲಕಂಠ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಕಾಲದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಕಾರರು "ಈತನು ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ವೀರಶೈವ ಕವಿ, ಇವನನ್ನು 'ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಸದ್ಗುರು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಂದ್ರ' ಎಂದು ವಿಶೇಷಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇವನ ಕಾಲವು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೦೦ ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನದ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನೋಡಿದ ಯಾವ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ "ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಸದ್ಗುರು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಂದ್ರ" ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದರೊಳಗಿನ ವಿಶೇಷಣಗಳು ವೀರಶೈವ ನಿರಂಜನಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ನೋಡಿದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ವೀರಶೈವರಲ್ಲದ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಪ್ರತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಉದಾಹರಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಮಠದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಸೇರಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಠದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮಾತ್ತು ವಚನ

ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಜೀವಿತಕಾಲದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗಿವೆ.

ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಾಂಗದ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಗೊತ್ತಾದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ ಕಾಲವೂ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಹೇಳುವ ಕಾಲವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಆಗುವದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕವಿಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಕಾಲವನ್ನೇ (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೦೦) ಸಾಧುವೆಂದು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ವಚನಕಾರನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಡು, ಹುಟ್ಟೂರು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಯಾರು ? ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವರ ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವಂತಿದೆ. ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಕವಿಗಳಾಗಿ ಉತ್ತಮ ತತ್ತ್ವವೇತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ವೀರಶೈವ ತತ್ತ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಗಮ ಉಪನಿಷತ್ ಪುರಾಣ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿದ್ದ ರೆಂಧು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹಠಯೋಗ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಧುರೀಣರಾಗಿ ಶಿವಯೋಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡಿರುವುದು ವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ, ಕರುಣೆ, ಕಿಂಕರತೆ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳು ಲೋಕಾನುಭಾವಿ ಗಳು ಆಗಿದ್ದರೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ಅವರ ವಚನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಷಣ್ಮುಖ-

ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರೆಂದರೆ ಬಹು ಸಂತಸ. "ಬಸವಣ್ಣನೆನಗೆ ಕಾಮಧೇನು, ಬಸವಣ್ಣನೆನಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಬಸವಣ್ಣನೇ ಎನ್ನ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತು" ಎಂತಲೂ ಬಸವಣ್ಣನ ಹಾಸಿಕೊಂಡು, ಬಸವಣ್ಣನ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು, ಬಸವಣ್ಣನ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಬಸವಣ್ಣನ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾನು ಬಸವ ಬಸವ ಎಂದೆನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ. ಬಸವಣ್ಣನೇ ಶಿವನು, ಶಿವನೇ ಬಸವಣ್ಣ. ಶಿವಬಸವಣ್ಣರೆಂಬ ಹೆಸರಾದಡೇನು? ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಸ್ತುವು ಒಂದೇ ಎಂತಲೂ ಬಸವನೇ ಭಾಗ್ಯವೆಂತಲೂ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣವೆಂತಲೂ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ವಚನದಿಂದ ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ಕಿಂಕರಭಾವವು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಬಾಯ ತಾಂಬೂಲವ ಮೆಲುವೆ
ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯನ ಒಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕುದನುಂಬೆ
ಚೋಳಿಯಕ್ಕನ ಊಳಿಗದವನಾಗುವೆ
ಶ್ವಪಚಯ್ಯನ ಆಳಾಗುವೆ
ಇನ್ನುಳಿದ ಸಕಲ ಗಣಂಗಳ ತೊತ್ತು ಬಂಟ ಲೆಂಕನಾಗಿ
ರಾಜಾಂಗಣವ ಬಳಿಯುವೆನಯ್ಯ

ಮುಂದೆ ಬರುವ ವಚನವು ಅವರ ಅತುಲವಾದ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ನಿದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿರಾಗಿಣಿಯಾದ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನ ವಚನಸರಣಿಯನ್ನೂ ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. "ಮಡುವಿನಗ್ಗವಣಿ, ಗಿಡದ ಹೂವು, ಒಡಲಿಗೆ ಅನ್ನ, ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಮೃಡನ ಸ್ಮರಣೆ ಇರಲು ಜಡರ ಹಂಗೇಕೆ? ಶಿವಧ್ಯಾನ ಶಿವಚಿಂತೆ ಭಿಕ್ಷಾಹಾರ ಏಕಾಂತವಾಸಿಯ ಮಾಡು, ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಸದ್ಭಕ್ತರನರಸುತ್ತ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುವೆನೆಂದು ಬರುವಾಗ ಗ್ರಾಮದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಡೆವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ! ಆರಾರು ತಡೆಯದಿರ್ದಡೆ ಆ ಗ್ರಾಮವ ಹೊಕ್ಕು ಮನೆ ಮನೆ ಅರಸುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ! ಮನೆ ಮನೆ ತಿರಿದಡೆ ಎನ್ನ ಕಂಡು ಸರ್ವರು ಅಡ್ಡಮೋರೆಯನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ! ಆ ಗ್ರಾಮವ ನುಳಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮವನರಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಳ

ತಗಲಿ ಕಳೆಗುಂದಿ ಮುಖಬಾಡಿ ಒಡಲೊಳಗಣ ಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿ ಧಾವಳಿಸಿ ತನು ಸುಟ್ಟು ನಡೆವ ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಬಲಗುಂದಿ ಧರೆಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ! ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹು ಮರೆದು ಜಗದ ಭೋಗವನಾಸೆಮಾಡಿದೆ ನಾದಡೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ದೂರಸ್ಥನ ಮಾಡಯ್ಯ" ಈ ತೆರನಾದ ಘನತರ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಜಗತ್ಪಾವನವ ಮಾಡಿ ನದಿ ನದಿಯ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಬಯಲನು ಬಯಲು ಬೆರೆದಂತೆ, ಮಾತು ಮಾತು ಕಲೆತಂತೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಒಂದಾದಂತೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಒಡವೆರೆದು ನಿಜೈಕ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಿಲವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ.

ವಚನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಲಕಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವಚನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ೭೧೭ ವಚನಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾರ್ಥನಾರೂಪವಾದ ವುಗಳು; ಕೆಲವು ಆತ್ಮಶೋಧನೆಯ ರೂಪವಾದವುಗಳು. ಕೆಲವು ಸ್ತೋತ್ರ ರೂಪವಾದವುಗಳು; ಕೆಲವು ತತ್ತ್ವನಿರೂಪಣೆಯವು. ಕೆಲವು ಲೋಪ ದೋಷಗಳ ಖಂಡನಾತ್ಮಕವಾದುವು; ಕೆಲವು ಹಠಯೋಗ ಶಿವಯೋಗ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೆಡಗಿನ ವಚನ ಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಚನದ ಕೊನೆಗೆ "ಅಖಂಡೇಶ್ವರ" ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರು, ಚೆನ್ನಬಸವ ದೇವರು, ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವರು, ಉರಿಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿಗಳು, ಅಜಗಣ್ಣ, ನಿಜಗುಣಶಿವಯೋಗಿ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಅಮ್ಮವ್ವೆ, ತಂಗಟೂರಮಾರಯ್ಯ, ಗಜೇಶಮಸಣಯ್ಯ, ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚಯ್ಯ, ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಮೊದಲಾದವರ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಚನಗಳು ಹಿಂದಿನ ವಚನಕಾರರ ವಚನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತಿಳಿಯಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸವಾಗಿ ಸಾರರೂಪ ವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಾವ ಭಾಷೆಗಳು ಬಂದಿರು

ತ್ತವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಆ ವಚನಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಈ ವಚನಕಾರರ ಮೇಲೆ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವು ಅತಿ ಸರಸವಾಗಿ ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ತತ್ತ್ವನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರೆಲ್ಲರ ಆದರಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು. ವೀರಶೈವರೂ ವೀರಶೈವೇತರರೂ ಪುರವಂತಿಕೆ ಮೊದಲಾದವು ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅನ್ನುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಇದೆ, ಧರ್ಮವಿದೆ, ಭಕ್ತಿ ಇದೆ, ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ವೈರಾಗ್ಯವಿದೆ, ಹಠಯೋಗ ವಿದೆ, ಶಿವಯೋಗವಿದೆ, ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ, ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಮಂತ್ರಗಳೆಂಬಷ್ಟಾವರಣಗಳ ವಿವೇಚನೆ ಇದೆ. ಸದಾಚಾರ, ಲಿಂಗಾಚಾರ (ಶಿವಾಚಾರ), ನಿಯತಾಚಾರ, ಗಣಾಚಾರ, ಭೃತ್ಯಾಚಾರಗಳೆಂಬ ಪಂಚಾಚಾರಗಳ ವಿವರವಿದೆ. ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ್ವರ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣ, ಐಕ್ಯ ಎಂಬ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದೆ. ಕಾವ್ಯದ ಸರ್ವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ವೀರಶೈವರ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ಉಪದೇಶ ಗ್ರಂಥವೆಂದೂ, ಶಿವಾನುಭವ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವೆಂದೂ ಶಿವಾನುಭವ ಶಬ್ದಕೋಶವೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಅಭ್ಯಂತರ ವಿಲ್ಲ.

ಇದರಲ್ಲಿಯ ವಚನಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ; ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ; ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥವೂ ಆಗಿದೆ. — ಎಂದು ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಈ ಅಖಂಡೇ ಶ್ವರ ವಚನವು ಇವೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಜೋಗುಳ ಪದ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಜೋಗುಳದ ೪೧ ಪದಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವರ್ರು ಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನೇ ಶಿಶುವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಾವೇ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಅಂಗೈತೊಟ್ಟಿ ಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಜೋಗುಳವ ಪಾಡುತ್ತ ತೂಗಿರುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಈ ಪದಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕವಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಯಾದವುಗಳಲ್ಲ; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಾನುಭವವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡಿಸಿ ಹಾಡಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವದು.

ನೋಡಿರೆ ನೋಡಿರೇ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವ
ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಬ ಗಂಡನು
ಹಸ್ತ ಮಸ್ತಕ ಸಂಯೋಗವೆಂಬ ಕೂಟವ ಕೂಡಲು
ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವೆಂಬ ವೀರ್ಯವು ಚಲಸೆಯಾಗಿ
ಆ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಕರ್ಣವೆಂಬ ಗರ್ಭ ಪ್ರವೇಶವಾಗಲು
ಮನ ಬಸುರಾಗಿ ಕರಣಂಗಳೆಂಬ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಗನ ಹಡೆದು ಅಂಗೈಯೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಕ್ಕಿ
ಮಂಗಳಸೂತ್ರವೆಂಬ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು ನೋಡಾ
ಇದು ಕಾರಣ ನೀವೀಗ ಮಗನಾದಿರಿ
ನಾ ನಿಮಗೆ ತಾಯಿಯಾದೆನಯ್ಯಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ಹೀಗೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಆಡಿಸಿರುವ ೨-೩ ವಚನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ.

ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಭಾವಗಳು ಜೋಗುಳದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಬಹ್ವಂಶದಿಂದ ಅವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ.

ಇದೊಂದು ತತ್ತ್ವಮಯವಾದ ಹಾಡು. ಶರಣ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರು ಕುರಿತು ಹಾಡುವ ಹಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಶಿಶುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಂಗಳಮಯವಾದ ಹಾಡು.

ಈ ಜೋಗುಳ ಪದಗಳನ್ನು ವಚನದ ಕೊನೆಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಗಳವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯ

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯರೂ ಸಮಾಜ ಸೇವಾಸಕ್ತರೂ ಆದ ಧಾರವಾಡದ ಹಾವೇರಿಪೇಟೆಯ ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾರು, ಎಂತಹರು — ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ, ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೇವೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಗಳವರು ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ವಿರತಿ ಕಿಂಕರತ್ವ ಸೌಹಾರ್ದಭಾವ ಭಕ್ತಿಭಾವ ದಾಸೋಹಂಭಾವಗಳನ್ನು, ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಉಜ್ವಲವಾದ ಸಮಾಜ ಪ್ರೇಮ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವು ತೆರನಾದ ಮುಖದಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವರು. ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠದ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯದಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಮಂಗಳವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಗಳವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ, ಅಭಿರುಚಿ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬೇಗ ಪರಿಪುಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಪೂರ್ವದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತ ಬೆಳೆಸುತ್ತ ಬೆಳಕಿಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಳಗದವರೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತ್ಯುಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಇಂದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಮಹಾಂತಸ್ವಾಮಿ

ಗಳವರಾದರೂ ಗುರುಗಳ ಛಾಯಾನುವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷದ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

" ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ " ಯಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಮುಳಗುಂದ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ " ಕೈವಲ್ಯದರ್ಪಣ " ವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಈ " ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನವು " ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಯು. ಇಂಥ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಆರ್ಥಿಕಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಹಾಗು ಕಾಗದದ ಅಭಾವವಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಸದ ಮಾತಲ್ಲವೆ? ಇದು ತತ್ತ್ವದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಾಜದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಜ್ವಲವಾದ ಪ್ರೇಮವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ?

ಶ್ರೀಗಳವರ ಅನುಕರಣವನ್ನು ಇನ್ನುಳಿದ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳೂ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ಕಾಯುತ್ತಬಂದಿರುವ ಈ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬೇಗ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಉಪಕಾರಿಗಳು

ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟನೆಯ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಇದನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನನಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನಿತ್ತರು. ಶ್ರೀಗಳವರ ಅನುಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಮಹಾಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ನನ್ನಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪಸೇವೆಯು ಸಲ್ಲುವ ಸುಯೋಗವು ಸಮನಿಸುವ

ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹೋಪಕಾರಿಗಳಾದ ಉಭಯ ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಭಾವದ ವಂದನೆಗಳು.

ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಕಲ್ಯಾಣಮಠದ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಠದ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಕ್ಷರದೇವರು ಒಂದು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೀರ್ವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿವಂದನೆಗಳು.

ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಸೌಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆದರಾಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಮುದ್ರಣಮಾಡಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

೨೫, ಜನೇವರಿ ೧೯೪೪ ಸಿದ್ಧವೀರದೇವರು ಹೊಸಮಠ

ಅರಿಕೆ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನಗಳ ಎರಡು ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಮುಗಿದುಹೋದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಂಗಲಕರವಾದ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು ಅವರ ಪರಮಾಶೀರ್ವಾದದ ಬಲದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾದುದಕ್ಕೆ ತಡವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಾಠಾಂತರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹೊಸ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

(ಅ) ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಪ್ರತಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕ ಉಪಲಬ್ಧವಿರದಿದ್ದರೂ ಅದು ಹಳೆಯಪ್ರತಿಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

(ಬ) ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ - ಇದೂ ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ; ಸಮಗ್ರವಾಗಿದೆ.

(ಕ) ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ - ಇದು ಖಿಲವಾಗಿದೆ; ಅಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಪೂರ್ಣವೂ ಇದೆ.

(ಡ) ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಪ್ರತಿ - ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಮುದ್ರಣ. ಹಾರಿಹೋದ ವಚನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಲವಾರು. ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡ ವಚನಗಳೂ ಹಲವು. ಅಶುದ್ಧತೆಗಂತೂ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲ.

(ಇ) ಆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿ - ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಎರಡನೆಯ ಕುಸುಮವಾಗಿ ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ. ಸಿದ್ಧವೀರದೇವರು ಹೊಸಮಠ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

ಇವರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾದುದು, ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಧಾರವಾಡದ ಶೋಂಟದಾರ್ಯ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಶುದ್ಧವೂ ಇದೆ.

ಈ ಐದು ಪ್ರತಿಗಳು ಈ ಹೊಸ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಈ ಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಘನವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ ಹಿರೇಮಠ, ಎಮ್.ಎ.,ಎಲ್ಎಲ್.ಬಿ. ವಕೀಲ, ಧಾರವಾಡ ಇವರ ಅಮೋಘವಾದ ಸಹಾಯ ಸಂದಿದೆ.

ವಚನಗಳ ಚರಣ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ರಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುವೆ. ಗದ್ಯರೂಪವಾಗಿದ್ದ ವಚನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಸ್ಫುಟವಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವಿರಾಮಚಿಹ್ನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಒಡೆಯುವ ಕ್ರಮವೊಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸಾಧುವಾದ ಕ್ರಮವೆಂದು ಹೇಳುವದು ದುಸ್ತರವೆನಿಸಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥ-ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳ ಚರಣಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥಸ್ಫುಟವಾಗುವಂತೆಯೂ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗುವಂತೆಯೂ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಸಂದರ್ಭಸೂಚನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ವಚನಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನಿತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಧಾರವಾಡದ ಮುರುಘಾಮಠದ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ಕೆ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ,
ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ
ಪ್ರಾ. ಸ್ಕೂಲ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಗವ್ನ. ಟ್ರೇ. ಕಾ.
ಧಾರವಾಡ

ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗುರುಗಳಾದ
[illegible] ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆ, ಜೇವರಗಿ

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ.
ಷಣ್ಮುಖ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆ, ಜೇವರಗಿ

ಹೊಸನುಡಿ

ಚರಿತ್ರದರ್ಶನ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳ ಕರ್ತೃ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು. ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಚನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ಹೆಸರು ಉಲ್ಲಿಖಿತವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳೇ ಈ ವಚನಗಳ ಕರ್ತೃವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಚನಕಾರರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರವರ ಹೆಸರುಗಳು ಉಕ್ತವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ.[೧] ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆವುದು ಅಂಕಿತಮಾತ್ರ. ವಚನಕಾರರು ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಗಳ ಇಲ್ಲವೆ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅಂಕಿತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದುಂಟು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಆ ಆ ವಚನಕಾರರೇ ಕರ್ತೃಗಳೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂಕಿತದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಶಃ ಯಾರ ವಚನಗಳನ್ನೂ ಕರೆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ವಚನಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಗೋಹೇಶ್ವರ ವಚನಗಳೆಂದು, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವರ ವಚನಗಳೆಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆದಿರುವದಿಲ್ಲ.

---

೧. ಕೆಲವು ಅಪವಾದಗಳೂ ಉಂಟು. ಉದಾ. ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಚೌಡಯ್ಯನ ಹೆಸರೇ ಬಂದುದುಂಟು.

ಆದರೆ, ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವುಂಟು. ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಗರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಚನ ಗಳನ್ನು ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹುಜನಪ್ರಿಯವಾದ ವಚನಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇವು ಬರುತ್ತವೆ. ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರೆಲ್ಲ ಇಂದಿಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನ ಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಊಹೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಾದರಪಡಿಸಬಹುದು.

೧. ವೀರಶೈವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯನಿರಸನವಾಗಿ ಗುರುಸಂಬಂಧವೊಂದೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ದೀಕ್ಷೆವಡೆದ ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುವಿನ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗುರುವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಪರಂಪರೆಯುಂಟು. ಈ ಸಂಪ್ರ ದಾಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗಣ ಅಪಾರವಾದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಗುರುಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದೊರೆದ ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಗುರುವಿನ ವಚನಗಳೆಂದೇ ಕರೆದಿರಬಹುದು.

೨. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಜನತೆ ಅಖಂಡೇ ಶ್ವರರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ವಚನಗಳೆನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳೆಂದು ಕರೆದಿರಬಹುದು.

ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುವ ಜೀವನ ಚರಿತೆಯ ಆಧಾರದಿಂದಲೂ ಇಂದಿಗೂ ಜನತೆ ಷಣ್ಮುಖ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೇ

---

೧. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಗ್ಗುಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪುರವಂತರು ಹೇಳುವ ಒಡಪುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಅಖಂಡೇಶ್ವರವಚನಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇವುಗಳ ಕರ್ತೃಗಳೆಂದು ನಂಬಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವತಃ ವಚನಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಉಲ್ಲೇಖ ವದಂತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವದರಿಂದಲೂ ಈ ವಚನಗಳ ಕರ್ತೃ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ.[೧]

ಜೀವನಚರಿತೆ

ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಮ ಶಿಷ್ಯರು. ಅವರ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೀವನಚರಿತೆಯನ್ನರಿವವರು ಮೊದಲು ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೀವನವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಗಿನ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಹೆಯ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ.[೨] ಇವರು ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೈದರಾ ಬಾದ ಪ್ರಾಂತದ ಜೇವರಗಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಅದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ತಪೋಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹರಿಯುವ ಹಳ್ಳ, ಮೆರೆಯುವ ಬೆಟ್ಟ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ತಪೋವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಜೇವರಗಿಯ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಣ ಜನರೆಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ದರ್ಶನಾಶೀರ್ವಾದಗಳ ಲಾಭ ವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಪುನೀತರಾದರು. ಅಂತಹರಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾದ ಮಲ್ಲಶೆಟ್ಟೆಪ್ಪ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಮಾಂಬೆಯರು ಗಣ್ಯ

---

೧. ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ..........ಷಣ್ಮುಖನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ.......(ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ವ ೫೮)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆಯೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೨. A Brief Life Sketch of Shri Shanmukha Shivayogi —by B. Sundareshwar P. 5.

ರಾದವರು; ಪುಣ್ಯರಾದವರು. ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೩೯ ರಲ್ಲಿ (ಶಾ. ಶ. ೧೫೬೧ ಆಶ್ವಯುಜ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತದಂದು) ಮಗುವೊಂದು ಜನಿಸಿತು. ಅವರೇ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು.

ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕವೃತ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮುಗ್ಧರಾದ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದಿವ್ಯದರ್ಶನದಿಂದ ಮುಂಬರುವ ಮಹಾಬೆಳಗನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದರಸದೊಳೋಲಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಜಂಗಮದೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಯೋಗಸಾಧನೆ ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಗಳಿಂದ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆತ್ಮಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದುದಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅಪಾರವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಗುರುವಿನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನೂ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ಯತಿವರ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ನಿಸರ್ಗದ ನಿತ್ಯ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಲಿಂಗವೆಚ್ಚು ವಂತೆ ತಣಿದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಾನುಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಘನವಿದ್ವಾಂಸ ರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಗಹನವಾದ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಅನುಭಾವಕ್ಕೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಜನರು ತಲೆದೂಗಿದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡ ಭಕ್ತವೃಂದವು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿತು. ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ಹೀಗೆ ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಜೇವರಗಿಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಆರು ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರ ದಲ್ಲಿರುವ ಕೋಳಕೂರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ಗ್ರಾಮದ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಮಾನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ನಯನಮನೋಹರವಾದ ಕೊಳ್ಳ ದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನೆಸಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆನಿಂತರು. ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತ ಶಿವಾನುಭಾವದ ಮಿಂಚಿನಂತಿರುವ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದರು. ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದಿವ್ಯಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಆ ಯೋಗೀಕೊಳ್ಳದಿಂದ ಜೇವರಗಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೫೯ ರಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದರು. ಮರುವರುಷವೇ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೬೦ ರಲ್ಲಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೩೧ ರಲ್ಲಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಗಳವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಈ ಪೀಠವು ಷಣ್ಮುಖ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದಿವ್ಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸ ತೊಡಗಿತು. ಆ ಪೀಠಪರಂಪರೆ ಹೀಗಿದೆ.

೧. ಶ್ರೀ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಕರ್ತೃಗಳು)
೨. ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು (ವಚನ ಕರ್ತೃಗಳು)
೩. ಶ್ರೀ ಮರಿಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು
೪. ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು
೫. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಇವರ ಗದ್ದುಗೆ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಹಾ ಕಮಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇದೆ.)
೬. ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮುನಿಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಇವರು ಶ್ರೀಶೈಲ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ.
೭. ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು
೮. ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿಗಳು
೯. ಶ್ರೀ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಕಿರಿಯ)
೧೦. ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠಸ್ವಾಮಿಗಳು
೧೧. ಶ್ರೀ ನಿ ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಶಾಂತಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಸದ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು)

ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಲೋಕಸೇವೆ ಅಪ್ರತಿಮವಾದುದು. ಅಜ್ಞಾನದ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಜನತೆಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜದ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪತಿತರಾದ ಜನತೆಯ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳು ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿದರು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೆ

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಗನ್ನು ನೀಡಿ ಲಿಂಗಧಾರಣಮಾಡಿ ಅವರ ತನುಮನಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರ ನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆದು ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಪಾವನರಾದರು. ಅವರು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೇರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಜೇವರಗಿಯ ಹರಿಜನಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಠವನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗಳು ಲೋಕೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೆ ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನ ೭೩ ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೧೧ ರಲ್ಲಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.[೧]

ಅನುಭಾವದರ್ಶನ

ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಪರಮ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳು. ಈ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಅನುಭಾವಜೀವನ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ಮನದ ಮರೆ ಯಲ್ಲಿರ್ದ ಮಹಾಘನಲಿಂಗದ ಅರಿವಾದಂದು.

ಬೀಜದ ಮರೆಯ ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಮುಗಿಲಮರೆಯ ಮಿಂಚಿನಂತೆ[೨] ಆ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವು ತನುಮನದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿವಯೋಗಿಗಳು

" ಎನ್ನ ತನುವಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಚಿನುಮಯನ ಅರಸುವ ಬನ್ನಿರೇ
ಎನ್ನ ಮನದ ಮರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಮಹಾಘನವ ಹುಡುಕುವ ಬನ್ನಿರೇ
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಮರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿರೇ "

ಎಂದು ಆ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವನ್ನು ಅರಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ವಸುಕೃತದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗದ ಅರುಹು ಆದಂದು ಮೊದಲುಗೊಂಡು

---

೧. ಶ್ರೀಗಳವರ ರಥೋತ್ಸವವು ಪ್ರತಿವರುಷ ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ ತಿಥಿಗೆ ಜೇವರಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೈಭವದಿಂದ ಜರಗುವದು.

೨. ಅ. ವ. ೩ ಪು.

ಸಂಸಾರದ ದಂದುಗದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಯಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ‘ ಈ ಸಂಸಾರದ ದಂದುಗವ ತೊಲಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ ’ ಎಂದು ಅಖಂಡೇಶ್ವರನನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ ಭವಭವದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನಯ್ಯಾ ’ ‘ ಸಂಸಾರ ಶರಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಏಳಗೊಡದ ಕಾರಣವೇನಯ್ಯಾ ’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮನವನ್ನು ಘನದತ್ತ ಸಂಚುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ್ದಾರೆ. ಕುಂಡಲಿ ಯೆಂಬ ಮಾಯಾ ಸರ್ಪ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ವಿಷವ ಕಾರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಹೇಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವನ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅರಿದು ನೋಡಿ, ಒರೆದು ನೋಡಿ ಪಿಂಡೋತ್ಪತ್ತಿಯ ನಾನಾ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಾನಂಜಿ ಮರಳಿ ಬರಲಾರೆ ಎಂದು ದೇವ ದೇವನ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನೆನ ಹೆಂಬ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಎನ್ನ ಉಳುಹಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ ಎಂದು ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸಾರದ ದಂದುಗವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಯಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಿರಲು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಗುರುವು ಆತನ ಸ್ಥೂಲತನು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು ಕಾರಣತನುಗಳೆಂಬ ತನುತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ ಆಣವಮಲ ಮಾಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕಮಲಗಳೆಂಬ ಮಲ ತ್ರಯಂಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಮಾಯಾಪ್ರಕೃತಿಕಾಯದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನ್ನು ಚಿದಗ್ನಿಯಿಂದೆ ಸುಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ಚಿತ್ಕಾಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಚಿತ್ಕಾಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವಸಿರಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಪರಮಕಳೆಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಭಾವಸ್ಥಲ ಮನಸ್ಥಲ ದೃಷ್ಟಿಸ್ಥಲ ಕರಸ್ಥಲಗಳಿಗೆ ತಂದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡುವನು. ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೇ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ನಂಬುಗೆಗೆ ತಾಣವಾಯಿತು; ಅನಿಷ್ಟಪಂಚಕಗಳೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೋಡಿ ಸುವ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸದ್ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ತನುವ ಶೋಧಿಸಿ ಚಿನುಮಯಲಿಂಗವ ಮಾಡಿದನು. ಮನವ ಶೋಧಿಸಿ ಘನಲಿಂಗವ ಮಾಡಿದನು. ಭಾವವ ಶೋಧಿಸಿ ಭಾವಭರಿತಲಿಂಗವ ಮಾಡಿದನು.

ಅಂಗಕರಣಗಳ ಕಳೆದು ಲಿಂಗಕರಣಗಳ ಮಾಡಿದನು. ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನು. ಜಿಹ್ವಾಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನು. ಗುರುಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿ ಗಳು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸತೊಡಗಿದರು.

ನಂದಿವಾಹನನಾಗಿ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನೇತ್ರದ ಅಂದ ಉಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ಸಂದಣಿಯಾಗಿ ನೆರೆದ ಪ್ರಮಥಗಣವೃಂದ ಉಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ನಿಂದು ಓಲೈಸುವ ದೇವಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಉಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ದುಂದುಭಿಯ ನಾದ ಮೊಳಗುತ್ತ ಕಂದರ್ಪನ ಕೋಟಿಸೌಂದರ್ಯವ
ನೊಳಕೊಂಡು ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ಪಂಚಮುಖ ದಶಪಂಚನೇತ್ರ ದಶಭುಜ ಎಸೆವ ಕೆಂಜೆಡೆಗಳ
ಶಶಿಮೌಳಿ ದಶದಿಗ್ಭರಿತ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಅಗೋಚರ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರ
ಭರ್ಗೋದೇವನೆನಿಸಿ ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ಹರಿನಯನವ ಚರಣಕಮಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ಶಿರಮಕುಟದಲ್ಲಿ ಹರಿವ ಗಂಗೆಯ ತಾಳಿ
ಅಸುರರ ಶಿರಗಳ ಕೊರಳ ಹಾರವ ಮಾಡಿ
ಅಜಶಿರಪಾತ್ರವ ಕರದ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರ ಭುಜಗಭೂಷಣನೆನಿಸಿ
ತ್ರಿಜಗವ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ವಿಶ್ವತೋ ಮುಖ ವಿಶ್ವತೋ ಪಾದ
ವಿಶ್ವತೋ ಬಾಹು ವಿಶ್ವತೋ ಚಕ್ಷು
ವಿಶ್ವತೋ ವ್ಯಾಪಕನೆನಿಸಿ ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ಎಂದು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಚುಳುಕಾದ ಲಿಂಗದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಬಾರಯ್ಯಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ಎನ್ನ ಪರಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಲಿಂಗದ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯು ತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಇನ್ನೂ ಇಮ್ಮನವಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮದ ವಿಧಿಯ ಕಾಟ! ಆ ಇಮ್ಮನವಳಿದು ಒಮ್ಮನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಹಾರೈಕೆ. ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಶವಿಲ್ಲದೆ, ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಸರವಾಗದೆ ಹಿಡಿದ ಭಕ್ತಿಯ ಕಡೆತನಕ ಬಿಡದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವರು. ಆದರೆ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಬಹುದುಸ್ತರವಾದುದು. ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಕರಗಸದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತ ಕೊಯ್ಯುವದು; ಬರುತ್ತ ಕೊಯ್ಯುವದು. ಭಕ್ತನಾದವನು ಉಭಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಾಗುವನು. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಳೆತ ವೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ?

ಹೊರಗೆ ಹೊನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ
ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು
ಹೊರಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ
ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು
ಹೊರಗೆ ಮಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ
ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು

ಎಂದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಮುಸುಕಿದ ಮಾಯಾಮೋಹ ವನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವರು. ಅನುಭಾವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಂತ ರಂಗನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು. ಇಂತಹ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯಾಗಲಾರದು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಆತ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಅದ್ಭುತ ವಾಗಿದೆ.

ಎನ್ನ ತನುವು ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ಪೂಜಿಸಲೊಲ್ಲದೆ
ಹಸಿವು ತೃಷೆಯಲ್ಲಿ ಹತವಾಗುತಿರ್ಪುದು.

ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯನಾಮವ ನೆನೆಯಲೊಲ್ಲದೆ
ಬಿನುಗು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತಿಪ್ಪುದು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚದತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಮನವನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹಡಿಕೆಯ ನೆನಸಿ ಹಾಳಗೇರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಸೆ ಮೊಳೆದೋರಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಮನ ಕಿರಿದಾಗುತ್ತದೆ. ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧಿಕೆ ಮೊಳೆದೋರುತ್ತಿದೆ. ಈ ತ್ರಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುವರು. ನುಡಿಹೀನ ನಡೆತಪ್ಪುಗ ಜಡದೇಹಿ ದುರ್ಗುಣಿ ದುರಾಚಾರಿಯೆಂದು ನಾನಾಬಗೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕಠೋರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿರುವರು.

ಆಸೆವಿಡಿದು ಹಲವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ನಿರಾಸೆವಿಡಿದು ನಿಜವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಚರಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ವೇಷಾಡಂಬರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೆನಿಸಿ ಲೌಕಿಕ ಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆದೆನಲ್ಲದೆ
ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೆನಿಸಿ ಲಿಂಗಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತನೆಂದು ಠಕ್ಕುತನದ ಠೌಳುಗಾರಿಕೆಯ
ಸುಳ್ಳನೇ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಪರಮ
ವಿರಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.

ಹೀಗೆ ಅಸಹಾಯನಾದ ಭಕ್ತನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಗದೆ ಗತ್ಯಂತರ ವಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಸತಿಯಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಪತಿಯೊಲಿದು ಬರುವಂತೆ ನೀವೇ ಒಲಿದು ಬಂದು ಎನ್ನ ತನು ಮನ ಧನದಲ್ಲಿ ಭರಿತನಾಗಯ್ಯಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಶಿವನಡೆ ಶಿವನುಡಿ ಶಿವನೋಟ ಶಿವಭಾವ ಶಿವಾಚಾರ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವಾನುಭಾವ ಶಿವಶರಣರ ಸಂಗ ಇವನೆ ಕರುಣಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ. ಎಂದು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಭಕ್ತನ ಕರೆಗೆ ಲಿಂಗತಂದೆ ಓಗುಡುವನು. ಆತನ

ಪ್ರಸಾದ ಈತನ ಭಕ್ತಿ ಬಲಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆಯೇ ಅಂತಹದು !

ಘನತರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನಿಮಿಷದೃಷ್ಟಿ ಬಲಿದು
ಮನಕರಗಿ ತನುಉಬ್ಬಿ ಹೃದಯಕಮಲ ಪಸರಿಸಿ
ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಜಲವುಕ್ಕಿ
ಹೊರಸೂಸುತ್ತ
ಪರಮ ಕಾಷ್ಠೆಯಂತೆ, ಚಿತ್ರದ ರೂಹಿನಂತೆ

ಪರಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಬೇರಿಲ್ಲದಂತಹ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವರು. ಭಕ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಲಗೊಳ್ಳುವದು. ಹಾಡಿದರೆ ಹಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ಶಿವಶರಣರ, ನೋಡಿದರೆ ನೋಡುವೆನಯ್ಯಾ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯ್ಗಳೆಂದು. ಎಂಬ ಛಲ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮುಟ್ಟೆನು, ಪರಧನವನಪಹರಿಸೆನು, ಪರದೈವವ ಪೂಜಿಸೆನು ಪರಹಿಂಸೆಯ ಮಾಡೆನು, ಪರಲೋಕಪದವ ಬೇಡೆನು ಎಂಬ ನಿಷ್ಠೆ ಬಲಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮನ ನೈಷ್ಠಿಕಭಕ್ತಿಗೆ ಎಡೆಗೊಡುತ್ತದೆ. ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ನೆರವೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಜಂಗಮವ ನರ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಅವಗುಣಗಳು ಹಿಂಗಿದುವು. ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಅಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿ ಹಿಂಗಿತು. ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಸಂಸಾರ ವ್ಯಾಮೋಹ ನಿರಸನವಾಯಿತು. ಮನದ ಸಂದೆಯವಳಿದು ಘನಲಿಂಗದ ನೆನಹು ಬಲವಾಯಿತು. ಆಗ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಅನುಭಾವವೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎನ್ನ ಜನನ ಮರಣಂಗಳು ಜಾರಿಹೋದುವಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಂಗಳು ಪಲ್ಲಟವಾದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.

ಎನ್ನ ಕಾಲಕಲ್ಪಿತಂಗಳೆಲ್ಲ ಕರಗಿಹೋದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣಿಸಿ ಹೋದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಅಷ್ಟಮದ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ತನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ತರಹರವಾದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಮನ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಂಗಳೆಲ್ಲ ಬರಿದಾಗಿಹೋದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ಹೀಗೆ ಮನ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರಲು ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣವು ಲಿಂಗವನ್ನು ನುಂಗಿತೋ, ಇಲ್ಲವೆ ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನುಂಗಿತೋ. ಭಾವ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತೋ ಇಲ್ಲವೆ ಲಿಂಗವೇ ಭಾವದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತೋ. ಮನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತೋ ಇಲ್ಲವೆ ಲಿಂಗವೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತೋ ಎಂಬುದಾವುದೂ ತಿಳಿಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೂಡುವ ಅವಿರಳಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಕಂಗಳು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ದಣಿಯದಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಜಿಹ್ವೆ ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ದಣಿಯದಾಗುತ್ತದೆ. ನೆನೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಮನ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೆನೆನೆನೆದು ದಣಿಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿದ ಮಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದ ನೋಟವನ್ನು ಕೂಡಿದ ಕೂಟವನ್ನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ; ಕರ್ಪುರದ ಗಿರಿಯ ಉರಿಉಂಡಂತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ನಿಷ್ಠೆ ಸಾವಧಾನಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಾಗಿಯೇ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು. ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನ್ನು ಶಿವಮಂತ್ರ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಕಳೆದು ಶುದ್ಧಸಂಸ್ಕಾರವೆನಿಸಿ ಶಿವನೇತ್ರದಿಂದ ನೋಡಿ ಶಿವಹಸ್ತದಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಶಿವ

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿ ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದವನು ಶಿವನಿಂದ ಸನ್ನಿಹಿತರಾಗಿ ಶಿವಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಗಿಸಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಸಾದಮಯ, ಆಧಿ-ವ್ಯಾಧಿ, ಆಗು-ಹೋಗು, ಅರುಹು-ಮರಹು, ಸುಖ-ದುಃಖ, ಮಾನ-ಅಪಮಾನ, ಹಾನಿ-ವೃದ್ಧಿ, ಭಯ-ಭೀತಿ, ಲಜ್ಜೆ-ಮೋಹಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಾಗುತ್ತವೆ. ಪೃಥ್ವಿ ಆಕಾಶದೊಳಗೆಲ್ಲ ಲಿಂಗದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಚರಾಚರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗೇ ಬೆಳಗು!! ಎಲ್ಲಿಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗು ತುಂಬಿರುವದರಿಂದ ಉಂಟು-ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲದಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದಿರಲು ಪಂಚಪ್ರಾಣ ವಾಯುಗಳ ಸಂಚಲಗುಣವಳಿಯುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿ ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಭಿನ್ನವಳಿದು ಏಕಸಮರಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖ-ದುಃಖ ನಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮೊಳೆದೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾನುಭಾವ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನುಂಡು ಏನೇನೂ ಅರಿಯದಂತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಡೆಮೊದ ಲಿಲ್ಲದ ಬೆಳಗಿನೊಳಡಗಿ ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಪ್ಪ ಶರಣರು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂದು ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿ ಸುತ್ತಿರುವದು ಉಪಮಾತೀತವಾಗಿದೆ. ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅರಳುತ್ತ ಅರಳುತ್ತ ಹೋಗಿ ಜ್ಞಾನದ ತಿಳಿವೆಳಗಾಗಿದೆ. ಅವರ ಜೀವನ ವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಬಸವಣ್ಣ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ, ಪ್ರಭುದೇವ, ಮಹಾದೇವಿ ಯಕ್ಕನವರೇ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಶರಣರ ನೆನಪಾಗದಿರದು. ಅವರ ನಡೆನುಡಿ ಗಳೇ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರವಾದಂತಿವೆ.

ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಸವಣ್ಣನವರಂತೆ ಕೈಂಕರ್ಯ ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳವರು. ಎನಗೆ ದಾಸೋಹಂಭಾವನೆಯ ಕರುಣಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮನದ ಆಳಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ :

ಶಿವ ಶಿವಾ ಎನ್ನ ಮನದಾಳಾಪವ ಅವಧರಿಸಯ್ಯಾ
ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಬೇಡ ಎನಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬೇಡ

ಎನಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೇಡ ಎನಗೆ ವಿರತಿಯು ಬೇಡ
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಉಟ್ಟ ಮೈಲಿಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ, ಉಗುಳಿದ ತಾಂಬೂಲ
ಒಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಕರುಣಿಸಿ, ಅವರ ಪಡುಗ ಕಾಯ್ವಂತೆ
ಪಾದರಕ್ಷೆಯನೆ ಹಿಡಿಯುವದಕೆ ಯೋಗ್ಯನ ಮಾಡಿ, ಅವರ
ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲನೆ ಕಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ಇಷ್ಟು ಕಿಂಕರಭಾವನೆ ಅಡಗಿದೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ. ಅವರ ವೈರಾಗ್ಯವೂ ಅಷ್ಟೇ ಘನತರವಾಗಿದೆ.

ಮಡುವಿನಗ್ಗಣಿ ಗಿಡದ ಹೂ ಒಡಲಿಗೆ ಅನ್ನ
ನುಡಿ ನುಡಿಗೆ ಮೃಡನ ಸ್ಮರಣೆ ಇರಲು ಜಡರ ಹಂಗೇಕೆ ?

ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿರುವರು.

ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಸದ್ಭಕ್ತರನರಸುತ್ತ
ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡುವೆನೆಂದು ಬರುವಾಗ
ಗ್ರಾಮದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಡೆವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ !
ಆರಾರು ತಡೆಯದಿರ್ದಡೆ ಆ ಗ್ರಾಮವ ಹೊಕ್ಕು
ಮನೆ ಮನೆ ತಿರಿವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ !
ಮನೆ ಮನೆ ತಿರಿದಡೆ ಎನ್ನ ಕಂಡು
ಸರ್ವರು ಅಡ್ಡಮೋರೆಯನ್ನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ !
ಆ ಗ್ರಾಮವನುಳಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮವನರಸಿಕೊಂಡು
ಬರುವ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಜಳ ತಗುಲಿ ಕಳೆ ಕುಂದಿ ಮುಖಬಾಡಿ
ಒಡಲೊಳಗಣ ಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿ ಘಾಳಿಸಿ ತನು ಸುಟ್ಟು ನಡೆವ ಗತಿಗೆಟ್ಟು
ದ್ರವಗುಂದಿ ಧರೆಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ !

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹು ಮರೆದು
ಜಗದ ಭೋಗವ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆನಾದಡೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ
ದೂರಸ್ಥನ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ ದೇವರದೇವ !!

(ಪು. ೧೪೩ - ವ. ೧೩೦)

ಮಹಾಶಿವಶರಣರ ನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆದು ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಏಕೆ ? ಆ ಶಿವಶರಣರೇ ಇವರ ತನು ಮನ ಭಾವಗಳನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಯೋಗಿಗಳೇ ತಮ್ಮದೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಎನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನುವಿಗೆ ಅರಸನಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯಾ
ಬಸವಣ್ಣನು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಗಿ ಎನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿಗೆ ಅರಸನಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯಾ
ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು.
ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿ ಎನ್ನ ಕಾರಣತನುವಿಗೆ ಅರಸನಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯಾ
ಪ್ರಭುದೇವರು.

ಈ ಅರಸರಿಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ನಮೋ ನಮೋ ಎಂದು ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಯ ನನೆಕೊನೆವೋಗಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಲಿಂಗಲೀಲಾವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವರು; ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ ನಿರವಯಲಾಗುವರು.

ತತ್ತ್ವದರ್ಶನ

ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅನುಭಾವದ ಆಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದವರೆಂದು ಇದುವರೆಗಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿವಾನುಭಾವ

ಆವರಿಗೆ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಾಚರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲವು ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಧುರ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಅರಳಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಗಂಭೀರವಾದ ತಾತ್ವಿಕವಿವೇಚನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಈ ವಚನಗಳನ್ನೋದುವದರಿಂದ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲವು ಕೇವಲ ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಆಗಿರದೆ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಆಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಭಾಗ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

(೧) ಮುಕ್ತಿ.
(೨) ಭುಕ್ತಿ.
(೩) ಸಿದ್ಧಿ.

ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವ ವೇದಾಂತವಿಭಾಗವು 'ವಿದ್' ಅಂದರೆ To Know ಅರಿ, ತಿಳಿ ಎಂಬ ಮೂಲಧಾತುವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸು ವಂತೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಕ್ತಿ (ಮುಚ್ ಅಂದರೆ To Liberate ಬಿಡುಗಡೆ) ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿತು. ಮುಕ್ತಿಪದದ ಮೂಲಧಾತುವು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಆತ್ಮ ತನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಘಟಕಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಭುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆರಿಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಂತಾಗದೆ ಅವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಶಾಶ್ವತ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಭುಕ್ತಿ ಎಂಬ ಪದವು ಭುಜ್ To Enjoy ಅನು ಭವಿಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಸಕ್ಕರೆಯೇ ತಾನಾದರೆ ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಆತನು ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೂರನೆಯದು ಸಿದ್ಧಿಮಾರ್ಗ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಸಕಲ ತತ್ತ್ವಗಳು ಸಿದ್ಧಿವಡೆದು ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ವಿಕಸನವಾಗಿ ಸಮರಸಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆರೆಯುವವು. ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ಣ ಸಿದ್ಧಿ (Intrgration of the whole personality) ಮಹತ್ವವಾದುದು. ಲಿಂಗದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಅಂಗ

ಲಿಂಗವೇ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು. ಬಿಡುಗಡೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಎಂಬ ಪದ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅದು ಸಂಸಾರವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವದು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೋಕ್ಷ ವೆಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಲವು ಸಲ ಪೂರ್ಣಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಮೂಲ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಗಣ ಮೂರೂ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತರೆ ಸಾಕು. ಈ ಮೂರಕ್ಕೂ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತರವುಂಟು. ಮೊದಲಿನವೆರಡಕ್ಕೆ ವೇದ (ಉಪನಿಷತ್ತು, ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಈ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಿ) ಆಧಾರವಾದರೆ ಮೂರನೆಯದಕ್ಕೆ ಶಿವಾಗಮಗಳೇ ಆಧಾರ. ಮೊದಲಿನ ವೆರಡನ್ನು ವೇದಾಂತವೆಂದು ಕರೆದರೆ ಮೂರನೆಯದನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ. ಅದು ಸಿದ್ಧಾಂತ; ವೇದಾಂತವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತದ ಹಂಗು ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಬಸವಣ್ಣನವರು "ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವ ನಾನರಿಯೆನಯ್ಯಾ.........." ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲವನ್ನು ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವೆಂದೂ ಶಿವಾದ್ವೈತವೆಂದೂ ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತವೆಂದೂ ಕರೆದವರೂ ಉಂಟು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದ್ವೈತ ಅದ್ವೈತಗಳೆರಡೇ ಮೋಕ್ಷದ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಂದೂ ಆಸ್ತಿಕ ವಾದ ಎಲ್ಲ ದರ್ಶನಗಳನ್ನೂ ಇವೆರಡರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಮೋಕ್ಷದ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಮೇಲಿನಂತೆ ಅರ್ಥೈಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಮಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತು-ಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಹಲವೆಡೆ ಸಾಮ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಆಗಮಗಳ ದಾರಿಯೇ ಬೇರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಶಿವಾಗಮ ಗಳೇ ಮೂಲ. ಶಿವಾನುಭಾವವೇ ಅದರ ಧ್ಯೇಯ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲವು ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ನಾವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆವು.

ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಜಗತ್ತು ಈಶ್ವರ ಈ ತತ್ವಗಳ

ಸಂಬಂಧ ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ.

೧. ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳನ್ವಯದ ವಿವರಣೆ :

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ, ನಿರವಯವಾಗಿ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನ ತಾನರಿಯದೆ ಅನಂತಕಾಲವಿರ್ದುದು. ಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಜಗದ ಲೀಲಾವೈಭವಂಗಳ ನಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆನಹು ದೋರಿತು. ಆ ನೆನಹೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಚಿತ್ ಎನಿಸಿತು. ಆ ಚಿತ್ತಿನಿಂದ ಚಿನ್ನಾದ ಚಿದ್ಬಿಂದು ಚಿತ್ಕಳೆಗಳೊಗೆದುವು. ಚಿನ್ನಾದ, ಚಿದ್ಬಿಂದು, ಚಿತ್ಕಳೆಗಳು ಮೂಲ ಚಿತ್ತುವಿನೊಡನೆ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಮಹಾಲಿಂಗವಾಯಿತು. ಆ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಪಂಚಮುಖದ ಸದಾಶಿವನೆನಿಸಿತು. ಆ ಸದಾಶಿವನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರೆಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳುದಿಸಿದರು. ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಗಳೆಂಬ ತ್ರಿಲೋಕಗಳು ಜನಿಸಿದವು. ಆ ತ್ರಿಲೋಕಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಮ, ರೂಪ, ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಬಂದ ಜಗದಾವಿರ್ಭಾವದ ತತ್ವವಿವರಣೆ, ಕರಣಹಸಿಗೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಚನ, ವಿಶೇಷಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿವರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಇದು ಲಿಂಗದಿಂದ ಸಕಲ ತತ್ವಗಳು ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ ಬಗೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೀರಶೈವದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವದುಂಟು. ಹೀಗೆ ಲಿಂಗದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಅಂಗ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮರಸೈಕ್ಯನಾಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವದುಂಟು. ಈ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಾಧನೆ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ :

ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಸಾಧಕನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಲೋಕ ಆತನಿಗೆ ಮಿಥ್ಯವಾದುದಲ್ಲ; ಅದು ದುಃಖಮಯವೆಂಬ ಭಾವನೆಯೂ

ಇಲ್ಲ ಆತನಿಗೆ. ಲೌಕಿಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತುಚ್ಛವೆಂದು ಆತನು ಕಡೆಗಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತನು ಇಂದ್ರಿಯ ಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರುವ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ವಶವಾಗದೆ ಗುರುದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧಿಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವನು. ಕಾಯಕವೆಂದರೆ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹದ ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಲೌಕಿಕವೃತ್ತಿ. ಈ ಲೌಕಿಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪದಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಕೇವಲ ಲಿಂಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವೆಂದೇ ಭೋಗಿಸುವನು, ಈತನೇ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗಿ. ಇಂತಹ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗ ದುಃಖಪ್ರದವಲ್ಲ; ಶಾಶ್ವತ ಸುಖಪ್ರದವಾದುದು; ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವದು. ಅದರ ವಿವರಣೆ ಹೀಗೆ :

ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಾರವನ್ನು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು. ಲಿಂಗ, ಅಂಗ, ಶಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿ, ಹಸ್ತ, ಮುಖ, ಪದಾರ್ಥ, ಪ್ರಸಾದ ಈ ಅಷ್ಟವಿಧ ಸಕೀಲದಲ್ಲಿ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು. ಅಂಗ ಲಿಂಗದಿಂದ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದೆ. ಲಿಂಗದೊಳಗಣ ಇಚ್ಛಾ ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳು ಸಂಕೋಚಗೊಂಡು ಆಣವಮಲ, ಮಾಯಾಮಲ, ಕಾರ್ಮಿಕಮಲಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಘನತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಣುತ್ವ, ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಿಂಚಿಜ್ಞತ್ವ, ಸರ್ವಕರ್ತೃತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಿಂಚಿತ್‌ಕರ್ತೃತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಬಂಧನ. ಲಿಂಗಗತವಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದು ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸುವದು. ಅದು ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿರುವದು. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆವವನು ಈ ಬೀಜರೂಪದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಅರಳಿಸಿ ಪುನಃ ಲಿಂಗಗತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಸದಾಚಾರ. ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಗುರುವು ಆತನ ಕಾರಣ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಸ್ಥೂಲ ತನುಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವೇಧಾ, ಮಂತ್ರ, ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಚಿಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೇ ಭಾವಲಿಂಗ,

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗಗಳೆಂಬ ಅಭಿದಾನದಿಂದ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವನು. ಆರಂಭವಾಯಿತು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ.

ಭಕ್ತನಿಗೆ ಈಗ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ವೆಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆ ಮುಖ್ಯ, ಜ್ಞಾನ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಸದಾಚಾರವೇ ಭಕ್ತನ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಪೃಥಿವ್ಯಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತನು ಆಧಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಪಣ ಸ್ಥೂಲತನುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದು. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣವೆಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಆಹಾರಾದಿ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಭಾವನೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲವು ಒಳ್ಳೇ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ತತ್ವಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆಯ ವಿಧಾನ ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾಗುವಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಜೀವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪೃಥಿವ್ಯಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ತನು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಪೃಥ್ವೀಗುಣವಾದ ಗಂಧವನ್ನು ತನ್ನ ಆಧಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಗೊಂಡ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸ ವೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಅರ್ಪಿಸುವ ಹಸ್ತ, ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮುಖ ಮೊದಲು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಗಂಧವನ್ನರ್ಪಿಸುವ ಹಸ್ತವೆಂದರೆ ಚಿತ್ತ. ಮೊದಲು ಚಿತ್ತ ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಸುಚಿತ್ತವಾಗ ಬೇಕು. ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಭಕ್ತಿ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ತಳೆದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಚಿತ್ತ ಸುಚಿತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ನಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆ ಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಆದರೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗಗಳ ಅರ್ಚನೆ ನಡೆದಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಜಾಗ್ರತಾವಸ್ಥೆ ಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ನಿರಂತರ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು

ಅನುಭಾವಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಸುಚಿತ್ತವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಆಚಾರಲಿಂಗದ ಮುಖವಾದ ಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಗಂಧವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬೀಜರೂಪದ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗಿ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನ ಹೊಂದಿ ಆ ಸದಾಚಾರವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಘ್ರಾಣವನ್ನು ಮುಖವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬುದು. ಆತ್ಮನು ತನುಕರಣಾದಿಗಳ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೊರೆದು ತನುಶುದ್ಧಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಶ್ರದ್ಧೆ ಲಿಂಗೈಕನಿಷ್ಠೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರು, ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜ ನಿಷ್ಠೆ ಬಲಿದು ಅದು ನೈಷ್ಠಿಕಭಕ್ತಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತನು ಈಗ ಮಹೇಶ್ವರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನೊಳಗಣ ನೈಷ್ಠಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ರೂಪವಾದ, ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಗುರುಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿ ಸುತ್ತಾನೆ. ಸದಾಚಾರ, ನಿಷ್ಠೆ ಇವುಗಳ ಬಲದಿಂದ ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರಸರೂಪ ಪದಾರ್ಥವನ್ನರ್ಪಿಸುವ ಹಸ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಸ್ತದಿಂದಲೇ ಮಹೇಶ್ವರನು ಗುರುಲಿಂಗದ ಮುಖವಾದ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ರಸಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ಮಹೇಶ್ವರನ ಜಲರೂಪದ ತನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿಹ್ವೆ, ಬುದ್ಧಿಗಳೂ ಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿವಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸ ಲಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮನ ಗತಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರದಿಂದ ಭಕ್ತನಕಾಯ ಲಿಂಗಕಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಯವೇ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಗುರುಬೋಧೆಯಿಂದ ಅಹಂಕಾರ ಮಮ ಕಾರರೂಪದ ಭ್ರಾಂತಿಯಳಿದು ಭಕ್ತನು ಲಿಂಗಜ್ಞಾನಮಯನಾಗುವನು. ಇದೇ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ವರೂಪ. ಮುಂದೆ ಬರುವದು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ. ಈ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ, ವಾಯುರೂಪಾಗಿರದೆ ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿರುವ ದೆಂಬ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅರಿವೇ ಶಿವಲಿಂಗಾಭಿಧಾನದಿಂದ ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುತ್ತದೆ. ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ನೈಷ್ಠಿಕಭಕ್ತಿ ಈಗ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಅವಧಾನಭಕ್ತಿಯಾಗು

ತ್ತದೆ. ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅಹಂಕಾರತತ್ವ ನಿರಹಂಕಾರವಾಗಿ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅದರ ಮುಖವಾದ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಹಸ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಾದಿಯ ತೇಜತತ್ವಕಾಯ ತನ್ನ ವಿಷಯವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೇ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದ ಪ್ರಗತಿಯು. ಅವಧಾನಭಕ್ತಿ ಮುಂದೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಾವಧಾನದಿಂದ ಅನನ್ಯವಾದ ಶಿವಾನುಭಾವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದಿಶಕ್ತಿಯೇ ರೂಪವಾದ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಅರಿವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸ್ಥಳದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂದು ಕರೆದಿರುವದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನುಭವಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಭಕ್ತನ ಮನಸ್ಸು ಸುಮನಸ್ಸು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸುಮನಸ್ಸೇ ಹಸ್ತ; ತ್ವಕ್ ಇದು ಮುಖ. ಭಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತ್ವಕ್ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಎರಡೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತವೆ. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಿಯ ಕಾಯದ ವಾಯುಗುಣ ಈಗ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಲವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳು ಜ್ಞಾನಪ್ರಧಾನವಾದುವು; ಆದರೆ, ಕ್ರಿಯಾವಿರಹಿತವಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನಗಳು ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಸಮುಚ್ಚಯವಾಗಿರದೆ ಸಮಸಮುಚ್ಚಯವಾಗಿರುವವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಸಾಧಕನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಹೊಂದುತ್ತ ಈಗ ಆತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರದೆ ಆತನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಅನುಭಾವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆನಂದಭಕ್ತಿ ಉದಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ತಾನೇ ಲಿಂಗವೆಂಬು ಅರಿದುದರ ಆನಂದವೇ ಈ ಸ್ಥಲದ ಭಕ್ತಿ. ಜೀವಭಾವವಿರಹಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಶಿವತತ್ವ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಶರಣಸ್ಥಲ. ಈ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪರಾಶಕ್ತಿಯೇ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗರೂಪದಿಂದ ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸುಜ್ಞಾನ ಉದಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೋತ್ರ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ ಸುಜ್ಞಾನವೇ ಹಸ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಸ್ತದಿಂದ ಶ್ರೋತ್ರಮುಖವಾಗಿ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರಣನ ವ್ಯೋಮಕಾಯ ಪ್ರಸಾದಕಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಜೀವಾತ್ಮಕ ಉಭಯಭಾವ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ. ಈ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯವೇ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಗಿ ಆಜ್ಞೇಯಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೃದಯ ಪರಿಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಭಾವಸದ್ಭಾವವಾಗಿ ಕ್ರಮ ದಿಂದ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಹಸ್ತ ಮತ್ತು ಮುಖಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಗಂಧ, ರಸ, ರೂಪ, ಸ್ಪರ್ಶಶಬ್ದಗಳಿಂದುಂಟಾಗುವ ತೃಪ್ತಿ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಈಗ ಅರ್ಪಿತ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಗಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಲಿಂಗವೇ ಆಗ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅರ್ಪಣಕ್ರೀಯಿಂದ ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗಿ ತಾನೆಂಬುದನ್ನೇ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ತಾನೇ ಪ್ರಸಾದರೂಪನಾಗಿ ಶಿವನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ.

ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಸಿದ್ಧಾಂತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಡಗಿರುವುದು ಸಾಧಕನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅದ್ವೈತವು (Intellectual approach to God, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅರಸುವ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ ದ್ವೈತವು ಆತನನ್ನು ಕೇವಲ ಭಾವನೆಗಳಿಂದಲೇ ಅರಸುವ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ (Emotional approach to God) ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ (Psychological approach) ಪ್ರಧಾನವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಭಾವನೆ ಮುಂತಾದ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿ ಪರ್ಯ್ಯವಸಾನಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಭಕ್ತಿ; ಅರ್ಪಣೆ. ಕಾಯಾರ್ಪಣ, ಕರಣಾರ್ಪಣ, ಭಾವಾರ್ಪಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ತಾನೇ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುಗ್ರಹಣವಿಧಾನವನ್ನೇ ಲಿಂಗ ಗ್ರಹಣವಿಧಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗ ಯಾವ ದೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಕಲ್ಪನೆ ನಮಗಾಗುವ ವಿಧಾನ ಇಂತಿದೆ: ಮೊದಲು ವಸ್ತುಸತ್ತೆಯ (Exitence) ಸ್ವಭಾವದ ಅರಿವು ಉಂಟಾ ಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಭಾವ. ಹೀಗೆ ಭಾವದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ವಸ್ತುವಿನ

ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಜ್ಞಾನ. ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಮನನಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಮನಸ್ಸು. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ತಾನು ತನ್ನದು ಎಂಬ ಮಮಕಾರ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅಹಂಕಾರ. ಹೀಗೆ ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಕ್ರಿಯೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಬುದ್ಧಿ. ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ ಬೆಳಗಿ ವಸ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾನಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಸ್ತುಗ್ರಹಣವಿಧಾನ. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಚಿತ್ತ, ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಂಕಾರ, ಮನಸ್ಸು, ಜ್ಞಾನ, ಭಾವ ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸುಚಿತ್ತ, ಸುಬುದ್ಧಿ, ನಿರಹಂಕಾರ, ಸುಮನಸ್ಸು, ಸುಜ್ಞಾನ, ಸದ್ಭಾವಗಳಾಗುವದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ವಿಷಯರೂಪವಾಗಿರದೆ ಲಿಂಗರೂಪವಾಗುತ್ತವೆ. ಷಟ್‌ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ಆವರಣಗಳೂ ಪಂಚ ಆಚಾರಗಳೂ ಅತಿ ಮಹತ್ವವಾದುವು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದಣ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವುಗಳ ಅಪರೋಕ್ಷವಾದ ವಿವರಣೆ ಬಂದಂತಾಗಿದೆ. ತತ್ವದರ್ಶನವಷ್ಟೇ ಈ ವಿಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಾಹಿತ್ಯದರ್ಶನ

ಅನುಭಾವವೆಂದರೆ ಆತ್ಮನ ಅನುಭವ. ಲೌಕಿಕವಾದ ಅನುಭವವು, ಆನಂದಾನುಭೂತಿಯು ಸಾಹಿತ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ, ಶಿವಾನುಭಾವವೂ, ಆತ್ಮಾನಂದವೂ ಉಚ್ಚತಮವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ಮಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಅನುಭಾವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅನಂತ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಆನಂದಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದುಂಟು. ಇದು ಅನುಭಾವಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿರುವುದುಂಟು. "ಸೋಫಿ" ಅನುಭಾವಿಗಳು ದೇವನನ್ನು ಸತಿಯೆಂದೂ ತಾವೇ ಪತಿಯೆಂದೂ ಕರೆದುಕೊಂಡರೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶರಣಸತಿಯಾಗಿ

ಲಿಂಗಪತಿಯಾದನು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅನುಭಾವಿಗಳು ಅನೇಕ ಕಡೆಗೆ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ಮರೆಯುವುದುಂಟು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿ ತಮಗೆ ಲೋಕಮರುಳು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾವು ಮರುಳರಾಗಿ ಇರುವರು. ಶಿವಶರಣರ ಅನುಭಾವದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಆನಂದಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಪರವಶರಾಗಿ ಬಿಡುವುದೇ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳ ಧ್ಯೇಯವಲ್ಲ. ಆನಂದಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮರಳಿ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹವನ್ನೆಸಗಿ ಲೋಕಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೇ ಅವರ ಗುರಿ. ಅಂತೆಯೇ ಶಿವಶರಣರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜದೊಡನೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವರು. ಅವರ ಶಿವಾನುಭಾವದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಈ ಸಮಾಜದಿಂದ ಪೋಷಣೆಗೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶಿವಶರಣರ ಈ ಘನವಾದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು. ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು. ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಕುಂಡಲಿನಿ (ಲಿಂಗಶಕ್ತಿ) ಜಾಗ್ರತೆಗೊಂಡಾಗ ವಾಕ್‌ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಆಗ ನುಡಿಗೆ ಅಪಾರಪಾದ ಶಕ್ತಿ ಬಂದು ಉಸಿರಾಡಿಸಿದುದು ಕಾವ್ಯವಾದುದುಂಟು. ಅನೇಕ ಶಿವಶರಣರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ, ಹಾಗು ಅನುಭಾವಿಗಳ ವಚನಗಳೇ ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನವೆನ್ನಬಹುದು. ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಯೋಗದ ತುಟ್ಟತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದವರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಮರವಾಗಿ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯದ ಮೆರಗು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಜದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಅಂಕುರವು ಬಹಿರ್ಗತವಾದಂತೆ. ಮುಗಿಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಫುರಿಸಿದಂತೆ. ಮನದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಘನಲಿಂಗವು ಉದಯ

ವಾಯಿತೆ " ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಕಾವ್ಯವಡಗಿಲ್ಲವೇ ? ಪಿಂಡಜ್ಞಾನಸ್ಥಲದ ಸಹಜ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಉಪಮೆಗಳು ಸ್ಫುಟಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಸಾರ ಹೇಯಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಚನಗಳೆಲ್ಲ ಕಾವ್ಯದ ಆಗರವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಹೇಯಭಾವನೆ ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಕುಶಲ ಚಿತ್ರಗಾರರಾಗಿ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮನಂಬುಗುವಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸುವರು. ಒಂದೊಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಸಾಕು, ಸಂಸಾರಹೇಯದ ಪೂರ್ಣಕಲ್ಪನೆ ಬಂದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶುನಿ ಎಲುವ ಕಡಿವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಯ ಲೋಳೆ ತನಗೆ ಸವಿದಟ್ಟುತಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳೊಳಗೇನು ಸಾರಸವಿಯುಂಟೇ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದೆ. ನೋಡಿರಿ. ತನು ಮನಗಳ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಆತ್ಮ ಆ ಕೋಟಲೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹಂಬಲವೇ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹರಿದಿದೆ.

" ಮತಿಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯಾ ಮನದಾಸೆಯ ಕಚ್ಚಿ
ಧೃತಿಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯಾ ತನುವಿನಾಸೆಯ ಕಚ್ಚಿ "

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು. ಮನದಾಸೆಯ ಕಚ್ಚಿ, ತನುವಿನಾಸೆಯ ಕಚ್ಚಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ತನುಮನಗಳ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಜೀವನ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಒಳಗಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವ ಕಲೆ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ.

" ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಮರಕ್ಕೆ ಷಟ್‌ಕೃತಿಯೆಂಬ ಶಾಖೆ ಪಸರಿಸಿ
ಷಡಕ್ಷರಗಳೆಂಬ ತಳಿರು ಕೊನರಿ
ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಗಳೆಂಬ ಕುಸುಮಗಳಾಗಿ

ಷಡುಲಿಂಗಾಂಗಗಳೆಂಬ ಮೋಕ್ಷದ ಮಧುರ ಫಲಂಗಳ
ತಳೆದಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ. "

ಎಂದು ಓಂಕಾರವೃಕ್ಷದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎಳೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕೋಳಿ ಕೂಗುವುದು ತನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ವೇಳೆಯನರಿದು
ಕತ್ತೆ ಕೂಗುವುದು ತನ್ನ ಹೊತ್ತಿನ ಗೊತ್ತನರಿದು
ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ, ತನ್ನ ಅರುಹು ಕುರುಹಿನ,
ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯ ಗೊತ್ತನರಿಯದ ಬಳಿಕ
ಆ ಕೋಳಿ ಕತ್ತೆಗಳಿಗಿಂತ ಕರಕಷ್ಟ ನೋಡಾ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

—(ಪು. ೬೭ ವ. ೩೨)

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಲೋಕಾನುಭವ ಶಿವಾನುಭಾವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುವಾಗ ಬಲ್ಲದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಿದು. ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಚನ ಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆ ಬಸವಾದಿಪ್ರಮುಥರ ವಚನಗಳ ಛಾಯೆ ಕಂಡು ಬರುವು ದಾದರೂ ಅವು ಕೇವಲ ಅನುಕರಣವಾಗಿರದೆ ಆ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಈ ಮಹಾಬೆಳಗು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ವಚನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. "ಖ್ಯಾತಿಭಕ್ತನ ಡಂಭಕದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಖ್ಯಾತಿಭಕ್ತನ ಡಂಭಕದ ಭಕ್ತಿ ಹಾವಸೆಗಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಕೊಡನೊಡೆ ದಂತಾಯಿತ್ತು" ಎಂದು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಎದೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

" ತನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದುದನರಿಯದೆ
ಪರರೆಡೆಯಲ್ಲಿಯ ನೊಣವನಾರಿಸುವ ಮರುಳಮಾನವನಂತೆ "

ಎಂದು ಅನ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವಗುಣವನರಸುವ ಕುನ್ನಿಮಾನವರನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿ ಗಳು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗೆ ಶೈಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ

ಹರಿತಾಗಿದೆ. ವಜ್ರದಂತೆ ಕಠಿಣವಾದ ಈ ಶೈಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕುಸುಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೋಮಲವಾಗಿದೆ.

" ಗಾಳಿ ಗಂಧವನಪ್ಪಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿದ ಚಿತ್ತ
ಎತ್ತೆತ್ತ ಹರಿದಾಡಿದಡೇನು ಅತ್ತತ್ತ ನೀವೇ ಅಲ್ಲದೆ
ಅನ್ಯವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ "

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವಲ್ಲಿ ಶೈಲಿಯ ಮಾರ್ದವತೆಯನ್ನೂ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು.

" ಅನುಭಾವಿಯಾದರೆ ತಿರುಳು ಕರಗಿದ ಹುರಿದ ಬೀಜದಂತಿರಬೇಕು "

ಎಂದು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ವಚನಗಳು ನಿತ್ಯ ನೂತನವಾದ ಉಪಮೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತವೆ.

" ಕಪಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರತ್ನವ ಕೊಟ್ಟಡೆ
ಅದು ಹಣ್ಣೆಂದು ಕಡಿದು ನೋಡಿ
ಕಲ್ಲೆಂದು ಬಿಸುಟುವುದಲ್ಲದೆ
ಆ ರತ್ನದ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಗನರಿವುದೇ ಅಯ್ಯಾ ? "

ಎಂದು ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಬಹು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿವೆ.

ಕಾವ್ಯಸ್ಥಳವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ಈ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸ್ಫುರಣಗೊಂಡ ವಚನಗಳನ್ನೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಪತಿಯ ಆಗಮನದ ಚಿಂತೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ, ಕುತೂಹಲ, ಆನಂದ, ವಿರಹಾವಸ್ಥೆ, ಒಡನಾಟ ಮುಂತಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಕಾವ್ಯಮಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ.

" ನಲ್ಲನ ಕಾಣದೆ ತಲ್ಲಣಗೊಳುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಎನ್ನ ಮನವು "

" ಹೊತ್ತಿನ ಗೊತ್ತಿಗೆ ಬಾರದಿರ್ದಡೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗದು ಕೇಳಿರೇ "
ಬುದ್ಧಿಗೂಡದು ನಿದ್ರೆಬಾರದುಯೆನಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿರೆ ಆತಗೆ
ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಹೋದನು ನೋಡಿರೇ
ಮುನಿಸು ತಿಳುಪಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತನ್ನಿರೇ "

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿರಹಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಹು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು. ಶರಣಸ್ಥಲದ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಎತ್ತರದ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಸನ್ನ ಕವಿತಾಗುಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು. ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮಾನುಭಾವ ಲೋಕಾನುಭವವಂತೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿವೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಚಯವೇನು ಕಡಿಮೆಯೇ ವೇದ, ಆಗಮ, ಉಪನಿಷತ್ತು ವಚನಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಹುಶ್ರುತರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನವೆಂದು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಸ್ಕಂದಪುರಾಣ, ಶಿವಧರ್ಮ, ಲಿಂಗಪುರಾಣ, ಪರಮರಹಸ್ಯ, ವೀರಶೈವ ಸಂಗ್ರಹ, ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸಂಗ್ರಹಗ್ರಂಥ, ಶಿವರಹಸ್ಯ, ವಾತುಲಾಗಮ, ಭೀಮಾಗಮ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಗಮ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ವಿಪುಲ ವಾಗಿ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಠಯೋಗ, ಲಯಯೋಗ, ರಾಜ ಯೋಗ, ಮಂತ್ರಯೋಗ, ಶಿವಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಯೋಗಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸ್ಫುಟವಾಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ವಚನಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿವೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಭಾವ ಮುಕ್ತಿ

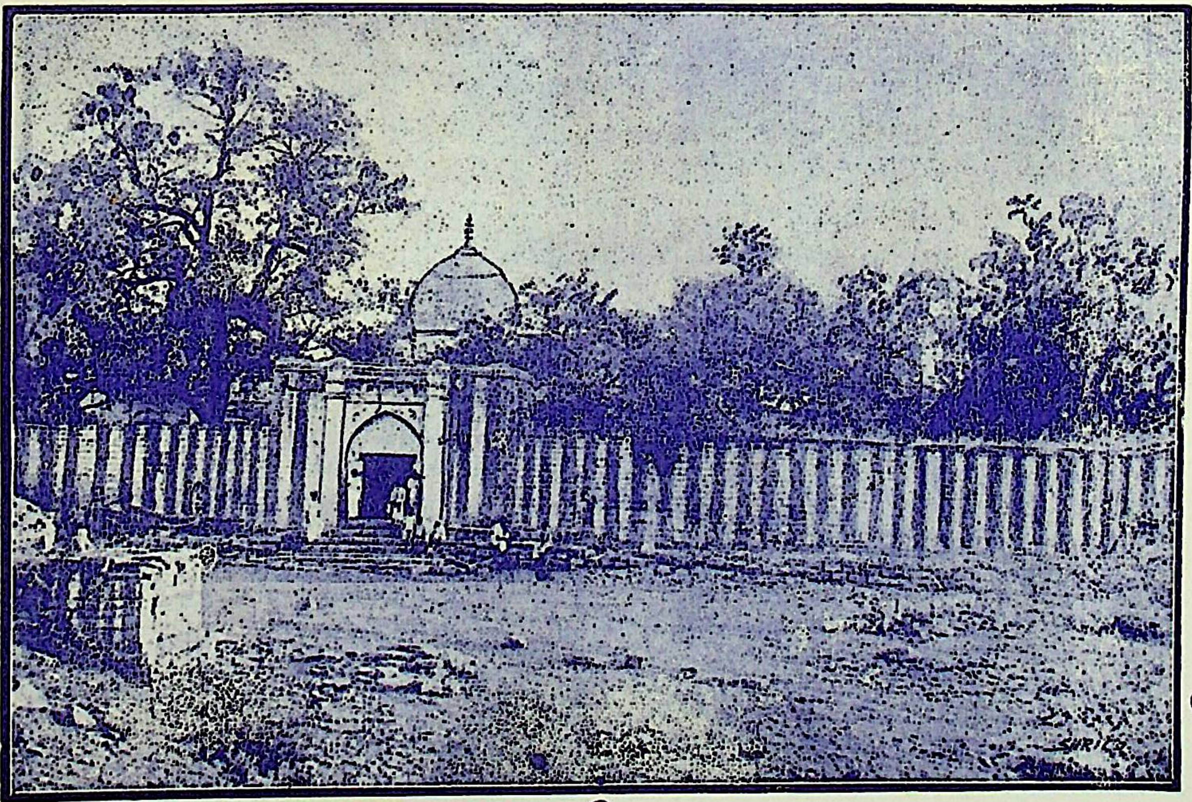
ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ವಚನ ವಾಙ್ಮಯದ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಶತಮಾನದ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿ

ಗಳೇ ಚರಮವಿರಮಸ್ಥಾನದಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಚನಗಳು ಬಸವಣ್ಣ, ಪ್ರಭುದೇವ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನವರೇ ಮೊದಲಾದ ಆದ್ಯರ ವಚನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದುವಲ್ಲ. ವಚನವಾಙ್ಮಯದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದ ಘನವಾದ ಕೀರ್ತಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವರಿಂದೀಚೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ರಾದ ಹಲವು ವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖಶಿವಯೋಗಿಗಳೊಬ್ಬರು. ಅವರ ವಚನಗಳೂ ಹಾಡುಗಳೂ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಮನೆಮಾತು ಗಳಾಗಿವೆ. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರಭಾವಮುದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ದಿಟವಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರೆಂದು ಆಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ

ಡಾ. ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ,
ಎಮ್. ಎ., ಪಿಎಚ್. ಡಿ.,
ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಪರಿವಿಡಿ

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಷಣ್ಮುಖ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಠ, ಜೇವರಗಿ

॥ ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥

ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದ

ತೂರ್ಯನಿರಾಲಂಬ ಶರಣನ ಅರುಹಿನ

ಷಟ್‌ಸ್ಥಲದ ವಚನ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು

ಪಿಂಡಸ್ಥಲ

[೧]ಆದಿಯಾಧಾರ[೧]ಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಲ್ಲದಂದು
[೨]ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ[೨]ತರ್ಕತಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಚೌಷಷ್ಟಿವಿದ್ಯೆ[೩]ಕಲೆಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಭೇದಾಭೇದಗಳಿಂದೆ ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದಂದು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನೀವರಿಯದೆ ಅನಂತಕಾಲವಿರ್ದಿರಂದು ೧

ಪೃಥ್ವಿ ಆಕಾಶಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ದಿಕ್ಕುವಿದಿಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯಂಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದಂದು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನೀವರಿಯದೆ ಅನಂತಕಾಲವಿರ್ದಿರಂದು ೨

೧- ಆದಿಯನಾದಿ (ಕ, ಡ) ೨. ವೇದಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರ (ಬ) ೩. ದ್ಯಾ (ಬ)

ಕಾಲಕಲ್ಪಿತಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಲೀಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದ [1]ನಟಿಸ[1]ದಂದು
ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಸೂಡದಂದು
ಸಾಲುಮಸ್ತಕಮಾಲೆಯ ಧರಿಸದಂದು
ಕಾಲ ಕಾಮ ಮಾಯಾ [2]ದಕ್ಷಾದಿ[2]ಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನೀವರಿಯದೆ ಅನಂತಕಾಲವಿರ್ದಿರಂದು ೩

ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಮಹಾಶೇಷ ಕಮಠ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಅಷ್ಟತನು ಕುಲಗಿರಿಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಷಡಧ್ವ ಷಡುಋತುಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಶಶಿ ರವಿಗಳ ಬೆಳಗು ಪಸರಿಸದಂದು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನೀವರಿಯದೆ ಅನಂತಕಾಲವಿರ್ದಿರಂದು ೪

ಹಗಲಿರುಳ್ಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಯುಗಜುಗಂಗಳು ಮರಳಿ ಮರಳಿ ತಿರುಗದಂದು
ಗಗನಮೇರುಕೈಲಾಸಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಖಗಮೃಗಶೈಲವೃಕ್ಷಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಅಜಹರಿಸುರಾಸುರಮನುಮುನಿಗಳಿಲ್ಲದಂದು
ಜಗದ ಲೀಲಾವೈಭವಂಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದಂದು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನೀವರಿಯದೆ ಅನಂತಕಾಲವಿರ್ದಿರಂದು ೫

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೫

---

೧. ನಾಡ (ಕ)   ೨. ವಿಧಿ (ಕ)

ಪಿಂಡಜ್ಞಾನ ಸ್ಥಲ

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದೆ
ಜಗದ ಲೀಲಾವೈಭವಂಗಳ ನಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆನಹುದೋರಲು
ಆ ನೆನಹು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಚಿತ್ತೆನಿಸಿತ್ತು
ಆ ಚಿತ್ತಿನಿಂದೆ ಚಿತ್‌ನಾದ ಚಿತ್‌ಬಿಂದು ಚಿತ್‌ಕಳೆಗಳೊ[1]ಗೆದುವು[1]
ಆ ಚಿತ್‌ನಾದ ಚಿತ್‌ಬಿಂದು ಚಿತ್‌ಕಳೆ
ಆ ಮೂಲಚಿತ್ತು ಸಹವಾಗಿ ಗ[2]ಟ್ಟಿಗೊಂಡು
ಅಖಂಡ ಗೋಳಕಾಕಾರ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು
ಆ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಪಂಚಮುಖವನ್ನೈದಿಹ ಸದಾಶಿವನೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು
ಆ ಸದಾಶಿವನಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ರುದ್ರರೆಂಬ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳುದಿಸಿದರು
ಆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದೆ ಸ್ವರ್ಗ-ಮರ್ತ್ಯ-ಪಾತಾಳಂಗಳೆಂಬ
ತ್ರೈಲೋಕಂಗಳು ಜನಿಸಿದುವು
ಆ ತ್ರೈಲೋಕಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಚರಾಚರ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು
ನಾಮ ರೂಪು ಕ್ರಿಯಾದಿ ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತ್ತು
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹುಮಾತ್ರದಿಂದಾದವಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಎನ್ನ ತನುವಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಚಿನುಮಯನ ಅರಸುವ ಬನ್ನಿರೇ
ಎನ್ನ ಮನದ ಮರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಮಹಾಘನವಸ್ತುವ ಹುಡುಕುವ ಬನ್ನಿರೇ
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದ[4] ಮರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ
ನೋಡುವ ಬನ್ನಿರೇ ೨

---

೧. ದಗಿದವು (ಅ) ೨. ಘು (ಅ, ಬ) ೩. ಧ್ಯೆ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ)
೪. ನ (ಅ)

ಬೀಜದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಅಂಕುರವು ಬಹಿರ್ಗತವಾದಂತೆ
ಮುಗಿಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಕ್ಷಣಿತ[೧]ವು ಸ್ಫುರಿಸಿದಂತೆ
ಎನ್ನ ಮನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಮಹಾ[೨]ಘನಲಿಂಗವು[೨]
ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ತಾನೇ ಉದಯವಾಗಲು
ನಿಮ್ಮ ಆದಿಯನಾದಿಯ ನಿಲ[೩]ವ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ನೆನಹಿಗೆ ಬಾರದ ವಸ್ತುವ ನೆನೆವ ಪರಿ [೪]ಇನ್ನೆಂತೋ![೪]
ಭಾ[೫]ವಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಸ್ತುವ ಭಾವಿಸುವ ಪರಿ [೪]ಇನ್ನೆಂತೋ![೪]
ನೆನೆಯದೆ ಭಾವಿಸದೆ ಎನ್ನೊ[೬]ಳಗೆ[೬] ಬಯಲುರೂಪವಾಗಿ
ತೋರಿದನು ನೋಡಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಅನಂತಕಾಲ ಎನ್ನ ಒಡಲಮರೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿದ್ದು
ಎನಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಇದ್ದುದು ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವಯ್ಯ
ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಿಂದೆ ಎನ್ನ ಒಡಲ ಮರವೆಯ ಒಡೆದು
ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಣ ಸತ್ತ್ವ-ರಜ-ತಮದ ಪರದೆಯ ಹರಿಯಲೊಡನೆ
ನಿಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ನಿಲವ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

ಎನ್ನಂಗದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಮಂಗಳಾಂಗನ ಬೆಳಗು
ಥಳಥಳಿಸಿ ಹೊಳೆಯುತಿರ್ಪುದಾಗಿ
ಎನ್ನ ಕಂಗಳ [೭]ಕಳವಳಿಕೆ[೭] ಕಡೆಗಾಯಿತ್ತು
ಎನ್ನ ಮನದ ಮುಂದಣ ಮರವೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತ್ತು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ನಿಲವು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಕಾಣಬಂದಿತ್ತು ೬

---

೧. ಕ (ಅ,ಬ,ಕ,ಡ) ೨. ಘನವು (ಅ,ಬ,ಕ,ಡ) ೩. ಲು (ಅ,ಬ)
೪. ಎಂತೋ (ಅ) ೫. ಭ (ಅ, ಕ) ೬. ಳೆ ಬಗೆ (ಅ)
೭. ಕಾಳಿಗೆ (ಅ) ಕಾಳಿಕೆ (ಕ,ಡ)

ಅಂಜನದ ಬಲದಿಂದೆ ನೆಲದ[೧] ಮರೆಯ ದ್ರವ್ಯವ ಕಾಣುವಂತೆ
ಎನ್ನ ಚಿತ್ತಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಶಿವಜ್ಞಾನಾಂಜನವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲಾಗಿ
ತತ್ವಾತತ್ವಂಗಳು [೨]ವ್ಯಕ್ತವಾದುವು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರವಸ್ತುವು ಹೂಳಿರ್ದ ಗೊತ್ತು ಕಾಣಬಂದಿತ್ತು ೭

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೧೨

---

೧. ನ (ಅ) ೨. ವ್ಯಕ್ತಿಕರ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಸಂಸಾರಹೇಯ ಸ್ಥಲ

ಎನ್ನ ಭವಭವದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿಸಿ ಬಳಲಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಸಂಸಾರಶರಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ
ಏಳಗೊಡದೆ ಇರಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನಯ್ಯ
ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನಯ್ಯ
ನೀವು ಮಾಡಲಾನಾದೆನಲ್ಲದೆ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವೇ ಹೇಳಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರ್ದ ಗೋವು ಮನೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಕರುವಿಂಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಬಂದು
ಹಾಲ[೧]ನೂಡಿ[೧] ಮೋಹ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಆ ಕರುವೆತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯ
ನಾನು ಕರ್ಮದೇಹವಿಡಿದು ಪರಿಭವದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರಲು
ನೀನು ದಯಹುಟ್ಟಿ ಎನ್ನ ಮರವೆಯ ಸಂಸಾರವ ತೊಲಗಿಸಿ
ಕರುಣದಿಂದ ಸಲಹ[೨]ಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆ ನಿನಗಲ್ಲದೆ
ನಾನೇನ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಎಂದು ಅಷ್ಟತನುಗಳು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಪಿಂಡಾಂಡವಾದುವು
ಅಂದು ಇಂದು ಪರಿಯಂತರ ಬಂದೆನಯ್ಯ ಬಹು ಜನ್ಮಂಗಳಲ್ಲಿ
ನೊಂದೆನಯ್ಯ ಸುಖದುಃಖಂಗಳಲ್ಲಿ
ಬೆಂದೆನಯ್ಯ ಸಂಸಾರದಳ್ಳುರಿಯಲ್ಲಿ
ಈ ಸಂಸಾರದಂದುಗವ ತೊಲಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಯ್ಯ ಎನ್ನ,
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ೩

---

೧. ವನೂಡಿ (ಅ) ನುಣಿಸಿ (ಕ)   ೨. ಹು (ಅ, ಬ)

ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯದಿಂದೆ ಭ್ರಮರ ಕೆಡುವುದು
ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ
ರಸನೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯದಿಂದೆ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೆಡುವುದು
ಜಾಲಗಾರನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ನಯನೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯದಿಂದೆ ಪತಂಗ ಕೆಡುವುದು
ದೀಪದ [೧]ಜ್ವಾಲೆ[೧]ಯಲ್ಲಿ
ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯವಿಷಯದಿಂದೆ ಎರಳೆ ಕೆಡುವುದು ರಾಜನ ಕೃತಕದಲ್ಲಿ
ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯದಿಂದೆ ಎರಳೆ ಕೆಡುವುದು ಬೇಟೆಗಾರನ ಸರಳಿನಲ್ಲಿ
ಇಂತೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯದಿಂದೆ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದುವು
ಇಂತಪ್ಪ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಲಂಪಟರಾದ ಮನುಜರು
ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ವಿಷಯವೆಂಬ ಕಾಳಗಿಚ್ಚಿನ [೧]ಜ್ವಾಲೆ[೧]ಯಲ್ಲಿ
ಈರೇಳು ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಹತವಾಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಕುಂಡಲಿಯೆಂಬ ಮಾಯಾಸರ್ಪನು
ತನ್ನ ಬಾಲವ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕ್ಕೇರಿಸಿ ನಾಭಿಚಕ್ರವ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು
ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ [೨]ಇಂದ್ರಿಯೆಂಬ ವಿಷವ[೨] ಕಾರುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ
ಆ [೩]ವಿಷದ[೩] ನಂಜು ತಲೆಗೇರಿದಲ್ಲಿ
ಅಸಿಯ ಜವ್ವನೆಯರ ಸಂಗಸುಖ ಬಹು ಸವಿಯೆಂದು
ತಲೆದೂಗುತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು
ಇದು ಪಶುಪತಿಯು ಮಾಡಿದ ಮಾಯದವಿಧಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ
ಹಸಗೆಟ್ಟುಹೋಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮೂಜಗವೆಲ್ಲ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

---

೧. ಜೋತಿ (ಅ) ೨. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯೆಂಬ ವಿಷಯ (ಅ)
೩. ವಿಷಯ (ಅ)

ಬಣ್ಣದ ಚರ್ಮದ ಹೆಣ್ಣಿನಂಗಸಂಗದ ಕೂಟಸುಖ ಸವಿಯೆಂದು
ಮನವೆಳಸುವ ಕಣ್ಣಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ
ಶುನಿ ಎಲುವ ಕಡಿವಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಬಾಯ ಲೋಳೆ ತನಗೆ ಸವಿದಟ್ಟುತಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಆ ಎಲುವಿನೊಳಗೇನು ಸಾರ ಸವಿಯುಂಟೇ ?
ತನ್ನ ಊರ್ಧ್ವಬಿಂದು ಮಾಯಾವಶದಿಂದೆ ಅಧೋಗತಿಗಿಳಿದು
ಮೂತ್ರನಾಳ ತಗುಲಿ ಕಿಂಚಿತ್‌ಸುಖ ಉಂಟಾಗುತಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಆ ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದೇನು ಸುಖವುಂಟೇ ? ಎಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಾ
ಇಂತೀ ದೃಷ್ಟವ ತಿಳಿದು ಭೇದಿಸಿ ಕಾಣಲರಿಯದೆ
ಹೇಸಿಕೆಯ ಕಿಸುಕುಳದ ಕೀವುತುಂಬಿ ಒಸರುವ ಹಸಿಯ
ತೊಗಲಿನ ಹಳೆಯ ಗಾಯದಲ್ಲಿ
ವಿಷಯಾತುರದಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಮತಿ ಮಸುಳಿಸಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ
ಮುಳುಗಾಡುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮೂಜಗವೆಲ್ಲ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

ಅಂಡಜ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ ಪಿಂಡಜ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ
ಉದ್ಭಿಜ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ ಜರಾಯುಜ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ
ಇಂತು ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಸಿಗಳೊಳಗೆ
ಒಂದೊಂದು ಜನ್ಮದೊಳಗೆ ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ
ಅನೇಕ ದುಃಖವಂತಿರಲಿ
ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯದೇಹವಿಡಿದು ಬಂದ ದುಃಖಮಂ ಪೇಳ್ವೆನದೆಂತೆನೆ:
ತಂದೆಯ ವಿಕಾರದ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಬಂದು ಬಿಂದುರೂಪಾಗಿ
ತಾಯಿಯ ಬಸುರಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಪರಿಯಂತರ
ಅವಯವಂಗಳು ಬಲಿದು ಪಿಂಡವರ್ಧನವಾಗಿ
ಕದ್ದಕಳ್ಳನ ಹೆಡಗೈಯ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವಂತೆ
ಗರ್ಭವೆಂಬ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು
ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣು ಮುಗಿದ ಬಾಯಾಗಿ ಕುಕ್ಕುಟಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು

ಕಡಿವ ಜಂತು[೧]ಜಂಗುಳಿಯ[೧] ಬಾಧೆ
ಸುಡುವ ಜಠರಾಗ್ನಿಯ ಬಾಧೆ
ಎಡದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರದ ತಡಕೆಯ ಬಾಧೆ
ಬಲದಲ್ಲಿ ಅಮೇಧ್ಯದ ಹಡಕೆಯಬಾಧೆ
ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದನಂತಕೋಟಿ ಬಾಧೆಗಳಿಂದೆ
ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ದುಃಖಮಂ ಬಡುತಿರ್ದು
ಆಮೇಲೆ ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವ ವುದಯವಾಗಿ
ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಧರ್ಮಕರ್ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳ
ಅರಹು ಮರಹುಗಳನಾರೈದು ನೋಡಿ
ಹಿಂದರಿಯದ ಪಾಪದ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಈ ಗರ್ಭನರಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆರನೇನೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೇ ಚಿಂತಿಸಿ
ಸರ್ವರಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಕರ್ತನು
ಸರ್ವರ ಭವಪಾಶಂಗಳ ಛೇದಿಸುವಾತನು ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದರಿದು
ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಶಿವಧೋ! ಶಿವಧೋ!!
ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತ ಶಿವಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಕೋಟಿಸಿಡಿಲು ಹೊಯ್ದಂತೆ ವಿಷ್ಣುಪ್ರಸೂತಿಯೆಂಬ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು
ಅದ ಕಂಡು ಥರಥರನೆನಡುಗಿ ಧ್ಯಾನಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ದಿಗ್‌ಭ್ರಮಣೆಗೊಂಡು
ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ [೨]ಕುಳಿತಿರ್ದ[೨] ಶಿಶುವು ಗಿರ್ರನೆ ತಿರು[೩]ಗಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ
ಕರ್ತಾರನ ಕಂಬೆ[೪]ಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಸಲಾಕೆಯ ತೆಗೆವಂತೆ,ಬಚ್ಚಲಹುಳುವಿ
ನಂದದಿ[೫]ಯೋನಿಯೆಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ್ವಾರದಿಂದೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ,
ಕೋಟಿಬಾಧೆಗಳಿಂದೆ ನೊಂದು ಹವ್ವನೆ ಹಾರಿ ಕಡು ದುಃಖಮುಂಬಟ್ಟು

---

೧. ಹುಳುಗಳ (ಅ,ಕ,ಡ)

೨. ಕುಳುತಿರ್ದ (ಅ,ಬ) ಕುಳ್ಳಿರ್ದ (ಕ,ಡ)

೩. ರಿ (ಅ,ಬ) ೪. ಬ (ಅ) ೫. ವೆ (ಅ)

೧ಪಿಂದಣ[೧] ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವ ಕೆಟ್ಟು ಮತಿ ಮಸುಳಿಸಿ
ತನ್ನ ಮಲಮೂತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾ ಹೊರಳಾಡಿ
ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಸುಖದುಃಖಂಗಳನನುಭವಿಸಿ
ಆ ಬಾಲಲೀಲೆಯು ಹಿಂದುಳಿದ ಮೇಲೆ ಯೌವ್ವನದ ವಯಸ್ಸೊದಗಿದಲ್ಲಿ
ಕಾಮದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಕ್ರೋಧದಲ್ಲಿ ಕೊರಗಿ
ಮದಮತ್ಸರಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು
ನಾನಾ ವ್ಯಾಪಾರವನಂಗೀಕರಿಸಿ
ಬಂದ ಯೋನಿಯೆಂದರಿಯದೆ
ಉಂಡ ಮೊಲೆಯೆಂದರಿಯದೆ
ಕಾಮವಿಕಾರ ತಲೆಗೇರಿ ವಿಷಯಾತುರನಾಗಿ
ಉಳಿ[೨]ಗಾರನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಈಚಲ ಮರ ನಿಸ್ಸಾರವಾದಂತೆ,
ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗದಿಂದೆ ದೇಹದೊಳಗಣ ಊರ್ಧ್ವಬಿಂದು
ಜಾರಿ ಜಾರಿ ಇಳಿದು ಸೋರಿ ಸೋರಿ ಹೋಗಿ ದೇಹವು ನಿಸ್ಸಾರವಾಗಿ
ಯೌವ್ವನದ ಬಲಗೆಟ್ಟು ಮುಪ್ಪಾವರಿಸಿ ಅಚೇತನಗೊಂಡು
ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲ ನೆರಿತೆರೆಗಳಿಂದ ಮುಸುಕಲ್ಪಟ್ಟಾತನಾಗಿ
ಆದಿ ವ್ಯಾಧಿ ವಿಪತ್ತು ರೋಗರುಜೆಗಳಿಂದೆ ಬಹು ದುಃಖಬಟ್ಟು
ಎದೆ ಗೂಡುಗಟ್ಟಿ ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಒಳನಟ್ಟು
ಶರೀರ ಎಳತಾಟಗೊಂಡು ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯನೂರಿ
ಕೋಲುವಿಡಿದು ಏಳುತ್ತ, ನಾನಾ ಶರದ ದುಃಖ ಧಾವತಿಯಿಂದೆ
ಆತ್ಮ ಕೆಟ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತ್ತು ನೋಡಾ.
ಇದ ಕಂಡು ನಾನಂಜಿ ಮರಳಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದೆ
ನಿಮ್ಮ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

ಹರಿಯ ಹತ್ತು ಭವದಲ್ಲಿ ಬರಿಸಿತ್ತು ಮಾಯೆ.
ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆ[೩]ಯ ಹೋಳು[೩] ಮಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ.

---

೧. ಹಿಂದಳ (ಅ,ಡ) ೨. ಳ (ಅ,ಬ,ಕ) ೩. ಹೋತನ (ಅ) ಹೋಳನೆ (ಕ)

ಇಂದ್ರಚಂದ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಭಂಗವಿಕ್ಕಿತ್ತು ಮಾಯೆ.
ಗರುಡಗಂಧರ್ವರ ಬರಡುಮಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ.
ಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರ ಚುನ್ನವಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ.
ಸಿದ್ಧಸಾಧಕರಿಗೆಲ್ಲ ಗುದ್ದಾಟವನಿಕ್ಕಿತ್ತು ಮಾಯೆ.
ಮನುಮುನಿಗಳನೆಲ್ಲರ ಮನವ ಸೆಳಕೊಂಡು.
ಮರಣಕ್ಕೊಳಗುಮಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ.
ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಪಾತಾಳಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕದವರನ್ನೆಲ್ಲ
ಯೋನಿಮುಃಖದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರಿದು ನುಂಗಿ ತೊತ್ತಳದುಳಿದಿತ್ತು ಮಾಯೆ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ,ನೀ ಮಾಡಿದ ಮಾಯವಕಂಡು [೧]ಬೆಕ್ಕನೆ[೧] ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದ ಹುಲಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಉಂಟೇ ಅಯ್ಯ ?
ಸಂಸಾರದಂದುಗದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುವ ಜೀವನಿಗೆ
ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯನರಸುವ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟೇ ಅಯ್ಯ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

ಕೆಟ್ಟೆಕೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ ಒಡಲುಪಾಧಿಯ ಹಿಡಿದು.
ಕೆಟ್ಟೆಕೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ ಒಡಲದುರ್ಗುಣದೊಡನಾಡಿ.
ಕೆಟ್ಟೆಕೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮರೆದು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦

ಕಿಸುಃಕುಳದ ಕೀವುರಕ್ತದ, ಒಸೆದು ತುಂಬಿದ ಮಲಮೂತ್ರದ
ರಂಜನಮುಸುಕಿದ ಮಾಂಸ ಅಸ್ತಿಗಳ
ಸುತ್ತಿನ ಹಸನಾದ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯ
ಹುಸಿಯ ತನುವ ಮಚ್ಚಿ ಪಶುಪತಿ ನಿಮ್ಮ ನಾನು ಮರೆದೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

---

೧. ಬೆಚ್ಚನೆ (ಅ) ಬೆಕ್ಕಸನೆ (ಡ)

ಸುಡುಸುಡು ಈ ದೇಹದ ರೂಪು
ನೋಡಿದಡೇನೂ ಹುರುಳಿಲ್ಲವಯ್ಯ
ಎಲುವು ಚರ್ಮ ನರ ಮಾಂಸ ಮಲ ಮೂತ್ರ ಯುಕ್ತವಾದ
ಅನಿತ್ಯದೇಹವ ನಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವ ಮರೆದು ಭವಭಾರಿಯಾದೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೨

ಭವಕ್ಕೆ ಬೀಜವಾದುದು ತನುವೋ ? ಮನವೋ ?
ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ನೋಡಲು ಮನವೇ ಕಾರಣವಾಗಿಪ್ಪುದರಿಂದೆ
ಈ ಕೆಟ್ಟ ಮನದ ಸಂಗದಿಂದೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ,
ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿಯಿಂದೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ನೊಂದು ಬೆಂದೆನಯ್ಯ.
ಈ ಮನದ ಸಂಗದಿಂದೆ ಭವಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದೆನಯ್ಯ.
ಈ ಮನದ ಸಂಗದಿಂದೆ ಅನಂತ ಮರವೆಯ ಜೋಹಂಗಳಲ್ಲಿ
ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆನಯ್ಯ. ಈ ಮನದ ಸಂಗವ ಬಿಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ
ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಎನ್ನ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪

ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನು ತನುವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವನೇರಿ
ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಶಾಖೆಶಾಖೆಗೆ ಹಾರಿ
ವಿಷಯಂಗಳೆಂಬ ಹಣ್ಣು ಫಲಂಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ
ಭವದತ್ತ ಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗುತಿದೆ ನೋಡಾ
ಈ ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹೆಂಬ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ಎನ್ನನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫

ತನುವಿನ ವಿಕಾರದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಳವಳಿಸಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದೆನಯ್ಯ.
ಮನದ ವಿಕಾರದ ಮರವೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ಮಣ್ಣು ಮಸಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ.
ತನುಮನದ ವಿಕಾರವ ಮಾಣಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಕಾ[೧]ರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಎನ್ನ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫

ಮತಿಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ ಮನದಾಸೆಯ ಕಚ್ಚಿ
ಧೃತಿಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ ತನುವಿನಾಶೆಯ ಕಚ್ಚಿ
ಈ ತನು ಮನದಾಸೆಯ ಕೆಡಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಲೇಸು[೨] ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೬

ಹಸಿವು ತೃಷೆಯಂಡಲೆಯಾವರಿಸಿ
ಕುಸಿವುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ತನುವು
ವಿಷಯ ವಿಕಾರದಂಡಲೆಯಾವರಿಸಿ
ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ನುಸುಳುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮನವು
ಈ ತನು ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ ಮಾಯ ವಾಸ[೩]ನೆಯ[೩] ಕಳೆದು
ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಲೇಸು[೨] ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

ಸಾಕು ಮಾಡದು ಭವಬಂಧನಂಗಳ
ನೂಕಿ ಬಿಡದು ಸಕಲ ಸಂಸಾರವ
ಬೇಕೆಂದೆಳಸುವದು ವಿಷಯಭೋಗಕ್ಕೆ

---

೧. ಚಾ (ದ) ೨. ಸ (ಅ, ಡ)
೩. ನವ (ಅ)

ಶಿವ ಶಿವಾ ಈ ಕಾಕು ಮನಕ್ಕೆ ಏನು[1] ಮಾಡಲಿ?
ಹರ ಹರಾ ಈ ಕಳ್ಳ ಮನಕ್ಕೆ ಎಂತು ಮಾಡಲಿ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ನೋಡಿ
ಪಾಲಿಪುದಯ್ಯ ಎನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ೧೮

ಸತ್ಯವ ನುಡಿಯದು ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯದು.
ಭಕ್ತಿಯ ಪಿಡಿಯದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯದು.
ಸುಡು ಸುಡು ಈ ಮನದ ಯುಕ್ತಿಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವದಲ್ಲಿರಿಸಿ
ಸಲಹಯ್ಯ ಎನ್ನ. ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ೧೯

ಹುಲಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿದ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ
ಸರ್ಪನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿದ ಕಪ್ಪೆಯಂತೆ
ಸಕಲ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳು ಮಾಯಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ಸೆರೆಹೋಗುವುದ ಕಂಡು ನಾನಂಜಿ
ನಿಮ್ಮ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆ ಕಾಯಯ್ಯ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೇ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೦

ಕಾಲನೆಂಬ ಜಾಲಗಾರನು ಕರ್ಮವೆಂಬ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿ
ಸಂಸಾರಶರಧಿಯಲ್ಲಿರ್ಪ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂಬ
ಮೀನುಗಳ ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ[2].
ಕಾಮನೆಂಬ ಬೇಂಟೆಗಾರನು ಕಂಗಳ ತೋಹಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ಕಳವಳದ ಬಾಣವನೆಸೆದು ಭವವೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ

---

೧. ನ (ಅ, ಬ) ೨. ತೈದಾ (ಅ, ಬ, ಡ)

ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೆಡಹಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲು[೧]ತ್ತಿದ್ದಾ[೧]ನೆ.
ಮಾಯೆಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಾರವ ಹೀರಿ
ಹಿಪ್ಪೆಯ ಮಾಡಿ ಉಃಫೆಂದು ಊದು[೨]ತ್ತಿದ್ದಾ[೨]ಳೆ.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಡುವ
ನಿಮ್ಮ ಮಾ[೩]ಯೆಯ[೩] ಗೆಲುವಡೆ ಆರಳವಲ್ಲವಯ್ಯಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವು ಕರುಣಿಸದನ್ನಕ್ಕ ೨೧

ಸಿರಿವಂತರೆಂದು ಹೇಳುವವರ ದರಿದ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗು ಮಾಡಿ
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ನಿಃಕಾಮಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವವರ ಕಾಮದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿ
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ಪುರುಷನ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಸುಳಿದಾಡಿ
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ಸ್ತ್ರೀಯ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಪುರುಷನಾಗಿ ಸುಳಿದು
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ಸತ್ಯವಂತರೆಂದು ಹೇಳುವವರ ಅಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗು ಮಾಡಿ
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ಹಿರಿಯರೆಂದು ಹೇಳುವವರ [೪]ಕಿರಿಯತನಕ್ಕೆ[೪] ಒಳಗು ಮಾಡಿ
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ನಿತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವವರ ಅನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗು ಮಾಡಿ
ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ.
ಇಂತೀ ಜಗವೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಜಾಳಿಸುತಿರ್ಪ
ನಿಮ್ಮ ಮಾಯದೇಳಿಗೆಯ ಗೆಲುವಡೆ ಆರಳವಲ್ಲ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನೀವು ಕರುಣ ಹುಟ್ಟಿ ಒಲಿಯದನ್ನಕ್ಕ ೨೨

---

೧. ತೈದಾ (ಅ,ಬ,ಡ) ೨. ತೈದಾ (ಅ,ಬ,ಡ)
೩. ಯವ (ಅ) ೪. ಕಿರಿದಿಗೆ (ಅ,ಡ)

ಎನ್ನ ಕಾಯದ ಕಠಿಣವ ಕಳೆಯಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಜೀವನುಪಾಧಿಯನಳಿಯಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಪಂಚುವ ತೊಲಗಿಸಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಭಾವದ ಭ್ರಮೆಯ ಕೆಡಿಸಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಮನದ ವ್ಯಾಕುಲವ ಮಾಣಿಸಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಕಷ್ಟಗುಣವ ನಷ್ಟಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾಮೃತವ ತುಂಬಯ್ಯ ಗುರುವೇ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೩

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೬೩

ಗುರುಕರುಣಸ್ಥಲ

ಗುರುವೆ ಪರತತ್ತ್ವವು ತಾನೆ ನೋಡಾ
ಗುರುವೆ ಪರವಸ್ತುವು ತಾನೆ ನೋಡಾ
ಗುರುವೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೆ ನೋಡಾ
ಗುರುವೆ ಪರಶಿವನು ತಾನೆ ನೋಡಾ
ಗುರುವಿನಿಂದೆ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಕಲ ಶ್ರುತಿಗಳು
ಹೊ[1]ಗಳುತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ
ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಗುರುವೆನಲು ಕೊರೆವುದು ಜನನ ಮರಣದ ಬೇರ ನೋಡಾ
ಗುರುವೆನಲು ಸುಡುವುದು ಭವಾರಣ್ಯವ ನೋಡಾ
ಗುರುವೆನಲು [2]ಕಡಿವುದು ಭವಕುಜಲತೆಗಳ[2] ನೋಡಾ
[3]ಇಂತಪ್ಪ ಸದ್‌ಗುರುದೇವಂಗೆ[3] ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಭವಪಾಶ ಹರಿಯದು.
ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಜಾತಿಭೇದ ಮಾಣದು.
ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸೂತಕಪಾತಕಂಗಳು ಕೆಡದಿಹವು.
ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಅಂಗ ಮನ ಪ್ರಾಣಂಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗಲರಿಯವು.

---

೧. ಪೊ (ಅ, ಕ) ೨. ಕೆಡುವುದು ಭವಕ್ಕುಜಲತೆಗಳು(ಅ)
೩. ಇಂತೀ ಸದ್ಗುರುವಿಂಗೆ (ಕ)

ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಳೆ ವೇಧಿಸದು.
ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸದ್‌ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು.
ಗುರುವಚನದಿಂದಲ್ಲದೆ ನಿಜಮುಕ್ತಿ ಕಾಣಬಾರದು.
ಇದುಕಾರಣ ಗುರುಮುಟ್ಟಿ ಗುರುವಾದ
ಪರಮ ಶರಣರ ಶ್ರೀ ಚರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು ಶರಣೆಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಬಂಧು-ಬಳಗ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳು
ತೊತ್ತು-ಬಂಟರುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಗುರುವು ಒಂದೇ ದೀಕ್ಷೆಯಾದಡೆ
ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮವು ನೋಡಾ

ಪತಿ-ಪತ್ನೀ ಭ್ರಾತೃ-ಪುತ್ರ ದಾಸ್ಯೋ ಗೃಹಚರಾಶ್ಚ ಯೇ
ಏಕ ಏವ ಗುರುಸ್ತೇಷಾಂ ದೀಕ್ಷೈ ಕಾ ತು ವಿಶೇಷ್ಯತೇ ॥

ಇದಲ್ಲದೆ ಬಹುಮುಖದ ಗುರುವು ಬಹುಮುಖದ ದೀಕ್ಷೆಯಾದಡೆ
ಅಘೋರನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಎನ್ನ ಭವಪಾಶಂಗಳ ಹರಿದು ಶಿವಸಂಸ್ಕಾರಿಯ ಮಾಡಿದ
ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮವನಳಿದು ಪುನರ್ಜಾತನ ಮಾಡಿದ
ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಭೂತಕಾಯವ ಕಳೆದು ಮಂತ್ರಶರೀರವ ಮಾಡಿದ
ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಹಣೆಯ ದುರ್ಲಿಖಿತವ ತೊಡೆದು ಶಿವಮಂತ್ರವ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ವಾಯುಪ್ರಾಣಿ[1]ಯೆಂದೆನಿಸದೆ[1] ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿದ
ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

೧. ಯ ಕಳೆದು ಶಿವಾ (ಕ)

ಗುರವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಎನ್ನ ಜೀವಭಾವಿಯೆಂದೆನಿಸದೆ ೧ಶಿವ೧ಭಾವಿಯೆಂದೆನಿಸಿದ
ಗುರವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಎನ್ನ ಕಾಲಕಲ್ಪಿತವನಳಿದು ಎನ್ನೊಳಗೆ ಮೂಲ ಮಂತ್ರವ ತೋರಿದ
೨ಗುರವೇ೨ ನಮೋ ನಮಃ
ಎನ್ನ ತನುತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಕಳೆದು
ಲಿಂಗತ್ರಯಗಳ ೩ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ೩
ಗುರವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಎನ್ನ ಭವಿಜನ್ಮವ ೪ನಳಿ೪ದು
ಭಕ್ತನ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಪಥವ ತೋರಿದ
ಗುರವೇ೨ ನಮೋ ನಮಃ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಅನಾದಿ ಮಹಾಗುರವೇ ನಮೋ ನಮಃ ೬

ಎನ್ನ ಭಾವವ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಎನ್ನ ಮನವ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಎನ್ನ ಕಂಗಳ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲವ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿದ೫
೫ಎನ್ನ ಪರಿಭವವ ತಪ್ಪಿಸಿದ ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

---

೧. ಶಿವಾನು (ಅ) ೨. ಶ್ರೀಗುರುವೇ (ಇ) ೩. ಅಳವಡಿಸಿದ (ಇ) ೪. ಕಳೆ (ಇ)
೫. ನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ (ಇ)

ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರದೊಳಗೆಲ್ಲ ಲಿಂಗವ ತೋರಿದ.
ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ತೋರಿದ.
ಎನ್ನೊಳಗೆ ತನ್ನ ತೋರಿದ.
ಮಹಾಗುರುವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಕಲ್ಪತರು ಕಾ[೧]ಮರನಾಗಬಲ್ಲುದೇನ[೧]ಯ್ಯಾ ?
ಕಾಮಧೇನು ಕಾಡಪಶುವಾಗ[೨]ಬಲ್ಲುದೇನಯ್ಯಾ[೨] ?
ಸಿಂಹದ ಮರಿ ಸೀಳ್ನಾಯಾಗ[೨]ಬಲ್ಲುದೇನಯ್ಯಾ[೨] ?
ಪರಮ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ [೩]ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ[೩] ಉದಯರಾದ
ಮಹಾಶರಣರು ಮರಳಿ ನರರಾಗಬಲ್ಲರೇ ಹೇಳಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

[೪]ಪರುಷ[೪] ಲೋಹದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ.
ಉರಿಯುಂಡ ತೃಣದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ.
ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ.
ಕೀಡಿ [೫]ಕುಂಡಲಿಯಂತೆ[೫] ಮಾಡಿತ್ತೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ.
ವಾರಿಕಲ್ಲು ಪುತ್ಥಳಿ ಅಪ್ಪುವನೊಡಗೂಡಿದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತೆನ್ನ
[೬]ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ[೬] ನಿಮ್ಮ ವಚನೋಪದೇಶ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ. ೧೦

ಬೀಜದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವೃಕ್ಷವು ಬೀಜವ ಹೋಲುವಂತೆ
ತಾಯಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿಯ ಹೋಲುವಂತೆ
ಧಾನ್ಯಂಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದ ಬೆಳಸು ಧಾನ್ಯಂಗಳ ಹೋಲುವಂತೆ
ಗುರುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಷ್ಯನು ಗುರು[೭]ರೂಪವಲ್ಲದೆ[೭]
ಬೇರೊಂದು [೮]ರೂಪವಲ್ಲ[೮]ವಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

---

೧. ಕಾಡ ಮರನಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ (ಬ) ೨. ಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ (ಬ)
೩. ಕಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ (ಅ) ೪. ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿದ (ಡ, ಇ) ೫. ಕುಂಡಲಿಯಾದಂತೆ (ಇ)
೬. ಭ್ರಮರ ಚಂಪಕದಂತೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ (ಅ) ೭-೮. ರೂಪಲ್ಲ (ಕ, ಇ)

Shanti Sharma Hiremath
"Vedantacharya"

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸದ್‌ಗುರು ತೋರಿದರೆ[೧] ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ
ಸತ್ಯಸದಾಚಾರವ.
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸದ್‌ಗುರು ತೋರಿದರೆ[೧] ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ
ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯವ.
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸದ್‌ಗುರು ತೋರಿದರೆ[೧] ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ
ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾಂಗ[೨]ಸಂಗಸಮರಸವ[೨].
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸದ್‌ಗುರು ತೋರಿದರೆ[೧] ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಚರಣಕಮಲವ. ೧೨

ಗುರುವಿಡಿದು ಕುರುಹ ಕಾಣಬೇಕು.
[೩]ಕುರುಹುವಿಡಿದು[೩] ಅರುಹ ಕಾಣಬೇಕು.
[೪]ಅರುಹುವಿಡಿದು[೪]ಆಚಾರವ ಕಾಣಬೇಕು.
ಆಚಾರವಿಡಿದು ನಿಜವ ಕಾಣಬೇಕು.
ನಿಜವಿಡಿದು ನ[೫]ಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ಕೂಡಬೇಕು. ೧೩

ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದೊಡಾಯಿತ್ತು ಜಗದುತ್ಪತ್ಯ
ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಲ್ಲ.
ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದಡಾಯಿತ್ತು ತತ್ತ್ವಾತತ್ತ್ವ ಸಕಲ
ಸ್ಥಲ[೬]ಕುಲಂಗಳೆಲ್ಲ[೬].
ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದಡಾಯಿತ್ತು [೭]ನಿಗಮಾಗಮ[೭] ಸಕಲ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಜಾಲಂಗಳೆಲ್ಲ.
ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದಡಾಯಿತ್ತು ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ
ನಾನು ನೀನೆಂಬ [೮]ಉಭಯದ ತೊಡರಂಗಳೆಲ್ಲ[೮]. ೧೪

---

೧. ಡೆ (ಇ) ೨. ಸಾಮರಸ್ಯವ (ಇ) ಸಮರಸವ(ಕ) ೩. ಗುರುವಿಡಿದು (ಡ), ಕುರುಹಿಡಿದು (ಬ), ಕುರುವಿಡಿದು (ಕ). ೪. ಅರುಹಿಡಿದು (ಬ), ಅರುಹ ವಿಡಿದು (ಇ), ಅರುವಿಡಿದು (ಕ), ಗುರುವಿಡಿದು (ಡ). ೫. ನಿ (ಅ, ಡ) ೬. ಸ್ಥಳಕುಳವೆಲ್ಲ(ಅ,ಕ),ಸ್ಥಳಂಗಳನೆಲ್ಲ(ಬ) ಸ್ಥಲಂಗಳೆಲ್ಲ(ಇ)೭. ನಿಗಮಾಗಮಾದಿ(ಅ) ೮. ತೊಡಕು ಭಯಂಗಳನೆಲ್ಲ(ಬ),ತೊಡರುಗಳೆಲ್ಲ(ಡ),ಉಭಯ ತೊಡರಂಗಳೆಲ್ಲ(ಅ)

ಎನ್ನ[೧]ತನುವ[೧] ತನ್ನ [೨]ತನುವ[೨] ಮಾಡಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು.
ಎನ್ನ [೩]ಮನವ[೩] ತನ್ನ [೪]ಮನವ[೪] ಮಾಡಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು.
ಎನ್ನ [೫]ಪ್ರಾಣವ[೫] ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು.
ಎನ್ನ ಜೀವಕಳೆಯ ತನ್ನ ಜೀವಕಳೆಯ ಮಾಡಿದ
ಶ್ರೀಗುರುದೇವಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫

ಎನ್ನ ತನುವ ಶೋಧಿಸಿ
[೬]ಚಿನುಮಯ[೬] ಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ತೋರಿದನಯ್ಯ ಸದ್ಗುರು.
ಎನ್ನ ಮನವ ಶೋಧಿಸಿ
[೭]ಮನ ಘನ[೭] ಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ತೋರಿದನಯ್ಯ ಸದ್ಗುರು.
ಎನ್ನ ಭಾವವ ಶೋಧಿಸಿ
[೮]ಭಾವ ಭರಿತ[೮] ಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ತೋರಿದನಯ್ಯ ಸದ್ಗುರು.
ಎನ್ನ ಕರಣಂಗಳ ಕಳೆದು ಲಿಂಗ ಕರಣಂಗಳ ಮಾಡಿದ
ಸದ್ಗುರುದೇವಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೬

ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವಾ[೯]ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು.
ಎನ್ನ ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾನುಭಾವ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

---

೧. ತನು (ಬ) ತನುವೆ (ಕ) ೨. ತನು (ಬ) ೩. ಮನ (ಬ), ಮನವೆ (ಕ)
೪. ಮನವೆ (ಕ) ೫. ಪ್ರಾಣವನು (ಅ), ಪ್ರಾಣವನೆ (ಬ), ಪ್ರಾಣವೆ (ಕ)
೬. ತನು (ಬ,ಕ) ೭. ಮನ (ಬ,ಕ) ೮. ಭಾವ (ಬ,ಕ) ೯. ಹ್ವೆ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಗುರುಚರಣವ ಪೂಜಿಸಿ ಎನ್ನ ಹಸ್ತಂಗಳು ಪರುಷವಾದುವು.
ಗುರುಚರಣವ ನೋಡಿ ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ಪರುಷವಾದುವು.
ಗುರುಚರಣವ ಹಾಡಿ ಹರಸಿ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ ಪರುಷವಾಯಿತ್ತು.
ಗುರುಚರಣವ ನೆನೆದು ಎನ್ನ ಮನ ಪರುಷವಾಯಿತ್ತು.
ಗುರುಚರಣವ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಎನ್ನ ಭಾವ ಪರುಷವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೮

ಆದಿಮಯ ಗುರು ಅನಾದಿಮಯ ಗುರು
ವೇದಮಯ ಗುರು ನಾದಮಯ ಗುರು
ಅಭೇದ್ಯಮಯ ಗುರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಸದ್‌ಗುರುವಿಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರ[1]ವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಸತ್ಯಸದಮಲ [2]ಸಂಜ್ಞೇಯ[2]ಪಂಚಕ ಗುರ[1]ವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಭಕ್ತಿ ಬೆಳಗಿನ ಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪ ಗುರ[1]ವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಬಯಲಬ್ರಹ್ಮವಾದ ಗುರ[1]ವೇ
ನಮೋ ನಮಃ ೨೦

ಎನ್ನ ಕರಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ [3]ಪರಮ ನಿರಂಜನದ ಕುರುಹ[3] ತೋರಿದ.
ಆ ಕುರುಹಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ [4]ಅರುಹಿನ ಕಳೆಯ[4] ತೋರಿದ.
ಆ ಕಳೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಗ ತೋರಿದ.
ಆ ಬೆಳಗಿನ ನಿಲವಿನೊಳಗೆ ಎನ್ನ ತೋರಿದ.

---

೧. ರು (ಅ, ಡ) ೨. ಸಂಜ್ಞೆ (ಅ, ಬ, ಕ)
೩. ಮಹಾಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಗಿನ ನಿಲವ (ಅ) ೪. ಮಹಾಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಗಿನ ನಿಲವ (ಕ)

ಎನ್ನೊಳಗೆ ತನ್ನ ತೋರಿದ.
ತನ್ನೊಳಗೆ ಎನ್ನಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮಹಾಗುರುವಿಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೫೬

ಲಿಂಗಧಾರಣ ಸ್ಥಲ

ಅಶ್ವವ ಕೊಂದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಪಶುವ ಕೊಂದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಬ್ರಾ[೧]ಹ್ಮಣನ ಕೊಂದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಶಿಶುವ ಕೊಂದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಸ್ತ್ರೀಯ ಕೊಂದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಅನಂತ ಪಾತಕಂಗಳ ಮಾಡಿದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಶಿವಲಿಂಗದ [೨]ದರ್ಶನ[೨]ವಾ[೩]ದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ[೩]
ಆ ಪಾತಕಂಗಳು ಪಲ್ಲಟವಾಗಿಹವು ನೋಡಾ !

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಅಭಕ್ಷ್ಯ ಭಕ್ಷಕೋ ವಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಯದಿ ಮಾತೃಹಾ ।
ಪಿತೃಹಾ ಬಾಲಘಾತೀ ಚ ಗೋಘ್ನ ಸ್ತ್ರೀಶೂದ್ರಘಾತಕಃ ॥
ಉಕ್ತಾಚ ಪರದೋಷಸ್ಯ ಪರಸ್ಯ ಗುಣದೂಷಕಃ ।
ಕೃಪಣೋಽನೃತ[೪]ವಾದೀ ಚ ಮಣಿರತ್ನಾಪಹಾರಕಃ ॥
ಸರ್ವಪಾಪಮಯಃ [೫]ಪೂತೋ[೫]ಮುಚ್ಯತೇ ಲಿಂಗದರ್ಶನಾತ್"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಪರಮ ಪದವಿಯನೈದುತಿಹನಯ್ಯ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

---

೧. ಬ್ರ (ಅ, ಕ)
೨. ದರುಶನ (ಕ), ದರುಷಣ (ಅ)
೩. ದಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ (ಅ, ಕ), ದಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ (ಬ)
೪. ಪ (ಅ, ಕ)
೫. ಪುತ್ರ (ಅ, ಕ, ಇ)

ಜ್ಞಾನದಿಂದಾ[೧]ದಡಾಗಲಿ ಅಜ್ಞಾ[೧]ನದಿಂದಾ[೨]ದಡಾಗಲಿ
ಭೀತಿಯಿಂದಾ[೨]ದಡಾಗಲಿ ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದಾ[೨]ದಡಾಗಲಿ
ಸದ್ಭಾವದಿಂದಾ[೨]ದಡಾಗಲಿ ದುರ್ಭಾವದಿಂದಾ[೨]ದಡಾಗಲಿ
ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾ[೨]ದಡಾಗಲಿ ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದೆ
ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ಪರಮಾಯುಷ್ಯ ಶುದ್ಧವಿದ್ಯೆಂಗಳು
ಸಮ್ಯಕ್‌ಜ್ಞಾನ ಸಕಲ[೩]ಸಂಪತ್ತುಗಳು[೩] ದೊರೆಕೊಂಬುವು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಆವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ[೪]ದವ[೪]ನಾದಡಾಗಲಿ
ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ನೆನೆ[೫]ವಾತನಧಿಕ ನೋಡಾ!
ಆತನಿಂದಧಿಕ ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡುವಾತ.
ಆತನಿಂದಧಿಕ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸುವಾತ.

ಅದೆಂತೆಂದಡೆ : ಶಿವಧರ್ಮೇ :

"ಲಿಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಂ [೬]ದರ್ಶನಾತ್[೬] ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಶುಭಂ ।
ಶಿವಲಿಂಗಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ಸರ್ವದೇವನಮಸ್ಕೃತಂ ॥
ಯಃ [೭]ಸ್ಪೃಶೇದ್ಯಪಿ[೭] ಪಾಣಿಭ್ಯಾಂ ನ ಸಪಾಪೈಃ [೮]ಪರಿಲಿಪ್ಯತೇ[೮]"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಅಂತಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗವನು ಹೆರೆಹಿಂಗದೆ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ
[೯]ನಿರಂತರ[೯] ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಾತನೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಧಿಕ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

---

೧. ಗ್ನಾ (ಅ,ಕ,ಬ) ೨. ದಲಾ (ಆ) ೩. ಸಂಪದಂಗಳು (ಆ)
೪. ದಾತ (ಅ,ಕ) ೫. (ಅ.ಬ,ಕ) ೬. ದರ್ಶನ (ಅ,ಬ)
೭. ಪ್ರಭೇದವ (ಅ,ಬ,ಕ) ೮. ಪ್ರಲೀಯತೇ (ಅ), ಪ್ರವಿಪ್ಯತೆ (ಬ)
೯. ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ (ಅ,ಕ)

ಮುನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ನೆಟ್ಟನೆ ಅಂಗಮನಪ್ರಾಣಂಗಳು ಸಂಗಿಸಬೇಕು.
ಬಳಿಕ ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾ[೧]ಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಹಿಂಗಿರಲಾಗದು.
ಕೊಡುಕೊಂಬ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾ[೧]ಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಹಿಂಗಿರಲಾಗದು.
ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾ[೧]ಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಹಿಂಗಿರಲಾಗದು.
ಶುಚಿ ಅವಶುಚಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗ ಸನ್ನಿಹಿತವಾ[೧]ಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಹಿಂಗಿರಲಾಗದು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಗಚ್ಛನ್ ತಿಷ್ಠನ್ ಸ್ವಪನ್ ಜಾಗ್ರನ್ ಉನ್ಮಿಷನ್ ನಿಮಿಷನ್ನಪಿ ।
ಶುಚಿರ್ವಾಪ್ಯಶುಚಿರ್ವಾಪಿ ಲಿಂಗಂ ಸರ್ವತ್ರ ಧಾರಯೇತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
[೨]ನಿಮಿಷ[೨]ನಿಮಿಷಾರ್ಧ ಲಿಂಗವನಗಲಿದರೆ[೩]
ಕುಂಭಿನಿಪಾತಕ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಪ್ರಪಂಚು ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ[೩]
[೪]ಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ[೪]ಧರಿಸುವುದಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗವ.
ಕಾಂಚನಕ್ಕೆ ಕೈಯಾನದಿದ್ದರೆ[೩] ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗವ.
ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಪ್ಪುಗೆ ಇಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ
ಉರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗವ.

೧, ನಾ (ಅ) ೨. ನಿಮಿಷ (ಅ) ೩ ಡೆ (ಇ)
೪ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ (ಅ, ಬ)

ಎಂದೆಂದು ಹುಸಿಯ[೧]ನಾಡ[೧]ದಿರ್ದಡೆ
ಜಿಹ್ವೆಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗವ.
ಅನ್ನಪಾನಂ[೨]ಗಳಿಗೆ ಬಾಯ್ತೆ[೩]ರೆಯದಿರ್ದಡೆ
ಅಮಳ್ಳೈಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗವ.
ಅನ್ಯ ರಾಜರಿಗೆ ತಲೆವಾಗದಿರ್ದಡೆ
ಉತ್ತಮಾಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗವ.
ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧಾಚಾರ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಷಡ್ವಿಧಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವ ಧರಿಸಬಲ್ಲರೆ[೪]
[೫]ಭಕ್ತ[೫]ನೆಂಬೆನು. [೬]ಮಹೇಶ್ವರ[೬]ನೆಂಬೆನು. [೭]ಪ್ರಸಾದಿ[೭]ಯೆಂಬೆನು.
[೮]ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ[೮]ಯೆಂಬೆನು. [೯]ಶರಣ[೯]ನೆಂಬೆನು. [೧೦]ಐಕ್ಯ[೧೦]ನೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದರೆ[೪]
[೧೧]ಉಡಿಲಲ್ಲಿ[೧೧]ಕಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಡಲ ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ॥

ಆರು ಸಾಧಿಸಬಾರದ ವಸ್ತುವ ಸಾಧಿಸಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರುವೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ.
ಆರು ಭೇದಿಸಬಾರದ ವಸ್ತುವ ಭೇದಿಸಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟನಯ್ಯ
[೧೨]ಶ್ರೀಗುರುವೆ[೧೨]ನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ.
ಆರು ನೋಡಬಾರದ ವಸ್ತುವ ನೋಡೆಂದು ತಂದುಕೊಟ್ಟನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರುವೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ.

---

೧. ನುಡಿಯ (ಅ) ೨. ನಾದಿ (ಅ, ಡ) ೩. ದೆ (ಅ, ಬ)
೪. ಡೆ (ಅ) ೫. ಸದ್ಭಕ್ತ (ಅ) ೬. ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರ (ಅ)
೭. ಪರಮಪ್ರಸಾದಿ (ಅ) ೮. ಅವಿರಳ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ (ಅ)
೯. ಗಂಭೀರ ಶರಣ (ಅ) ೧೦. ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯ (ಅ)
೧೧. ಉಡಲಲ್ಲಿ (ಬ), ಮಡಲಲ್ಲಿ (ಅ), ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ (ಕ), ಒಡಲಲ್ಲಿ (ಡ)
೧೨. ಶ್ರೀಗುರುದೇಶಿಕನೆ (ಅ)

ಆರು ಹಾಡಬಾರದ ವಸ್ತುವ ಹಾಡೆಂದು ತಂದುಕೊಟ್ಟನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರುವೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ.
ಆರು ಕೂಡಬಾರದ ವಸ್ತುವ ಕೂಡೆಂದು ತಂದುಕೊಟ್ಟನಯ್ಯ
ಶ್ರೀಗುರುವೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ.
ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ
ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ತುಂಬಿ ನೋಡಿ, ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿ,
ಜಿಹ್ವೆತುಂಬಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಮನತುಂಬಿ ಅಪ್ಪಿ
ಅಗಲದೆ ಇಪ್ಪೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ! ೬

ಅಂಧಕಂಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಂದಂತೆ; ಹೆಳವಂಗೆ ಕಾಲು ಬಂದಂತೆ;
ಬಂಜೆಗೆ ಮಗನಾದಂತೆ; ನಿರ್ಧನಿಕಂಗೆ [1]ನಿಧಾನವು[1] ಸೇರಿದಂತೆ;
ಮರಣುಳ್ಳವಂಗೆ ಮರುಜೇವಣಿಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ;
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಫಲವು ಇಂತುಂಟಯ್ಯಾ ! ೭

ಜಗವನೊಳಕೊಂಡ ಲಿಂಗವು
ಸೊಗಸಿಂದೆ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು
ಕಂಡು ಹಗರಣವಾ[2]ಯಿತ್ತೆನಗೆ[2].
ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿತ್ತು ನೋಡಾ.
ಅಹಾ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯವೇ! ಅಹಾ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೇ !
ಅಹಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಘನವ ಕಂಡು
ಎನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ. ೮

ಅಣುವಿಂಗೆ ಅಣು ಮಹತ್ತಿಂಗೆ ಮಹತ್ತೆಂದೆನಿಸುವ[3]ದೇವನ[3]
ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.

---

೧. ಧನವು (ಬ, ಡಾ), ಧನವು ಕೈ (ಕ) ೨. ದೆನಯ್ಯಾ (ಅ)
೩. ಲಿಂಗದೇವನ (ಬ, ಡ)

ಉಪಮಾತೀತ ವಾಙ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರನೆಂದೆನಿಸುವ ದೇವನ
ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ಶ್ರುತಿತತಿಯ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲನೆಂದೆನಿಸುವ ದೇವನ
ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ಭಾವಭರಿತ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನೆಂದೆನಿಸುವ ದೇವನ
ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಅನಾದಿ ಪರಶಿವನ
ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ. ೯

ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವಾದ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ಕಂಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವಾದ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮವಾದ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ತನುವಿಂಗೆ ತರಹರವಾದ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ.
ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರನಾದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ [1]ಲಿಂಗ[1]ಯ್ಯನ
ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ. ೧೦

ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದು ಶಿವನ ನೆನೆದು ಭವದ ಬೇರ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಿರೋ.
ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗವಪೂಜಿಸಿ
ಹರಿ ಹತ್ತು ಭವವ ನೀಗಿದ, ಅಜ ಅನಂತ [2]ಕಲ್ಪವ[2] ಮೀರಿದ;
ಸುಜನ ಮುನಿಗಳು ನಿಜಪದವನ್ನೈದಿದರು ನೋಡಿರೋ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ. ೧೧

ಮುನ್ನ ವಿಟಶ್ವೇತನು ಶಿವ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದೆ
ಕಾಲನ ಕಂಟಕವ ಗೆಲಿದು ನೀಲಲೋಹಿತನ ಓಲಗದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?
ಮುನ್ನ ಸುಕುಮಾರನು ಪರಶಿವಲಿಂಗ ದರ್ಶನದಿಂದೆ

---

೧. ದೇವನ (ಅ) ೨. ಕಲ್ಪಿತವ (ಅ, ಕ) ೩ ವಾ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಯಮನಪುರಿಯ ಬಾಧೆಯ ನೀಗಿ ಹರನ ರಜತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?
ಮುನ್ನ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ
ಯಮನ[1]ಉರ[1]ಹರಿದು ಹರನ ಕೈವಲ್ಯವ [2]ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೇ[2] ?
ಇದನರಿತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ವರವ ಬೇಡಿರೋ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದೇವನ. ೧೨

ಹಾಡಿರೋ ಜಿಹ್ವೆ ದಣಿಯದೆ ಲಿಂಗವ.
ನೋಡಿರೋ ಕಂಗಳು ದಣಿಯದೆ ಲಿಂಗವ.
ಮಾಡಿರೋ ಪೂಜೆಯ ಹಸ್ತ ದಣಿಯದೆ ಲಿಂಗವ.
ಬೇಡಿರೋ ವರವ ಮನಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವ. ೧೩

ನಂದಿವಾಹನನಾಗಿ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನೇತ್ರದ ಅಂದ ಉಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ಸಂದಣಿಯಾಗಿ ನೆರೆದ ಪ್ರಮಥಗಣವೃಂದ ಉಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ನಿಂದು ಓಲೈಸುವ ದೇವಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಉಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ದುಂದುಭಿಯ ನಾದ ಮೊಳಗುತ್ತ
ಕೋಟಿ ಕಂದರ್ಪನ ಸೌಂದರ್ಯವನೊಳಕೊಂಡು ಬಂದಿರಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೪

ಪಂಚಮುಖ ದಶಪಂಚನೇತ್ರ ದಶಭುಜ ಎಸೆವ ಕೆಂಜೆಡೆಗಳ
ಶಶಿಮೌಳಿ ದಶದಿಗ್ಭರಿತ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಅಗೋಚರ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರ
ಭರ್ಗೋದೇವನೆನಿಸಿ ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೫

ಹರಿನಯನವ [4]ಚರಣಕಮಲದಲ್ಲಿ[4] ಧರಿಸಿ
ಶಿರಮಕುಟದಲ್ಲಿ ಹರಿವ ಗಂಗೆಯ ತಾಳಿ

---

೧. ಉರಲ (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ಪಡೆಯನೇ (ಅ, ಬ), ಪಡದನು (ಕ)
೩. ವಾ (ಅ, ಬ, ಕ) ೪. ಚರಣದಲ್ಲಿ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಅಸುರರ ಶಿರಗಳ ಕೊರಳ ಹಾರವ ಮಾಡಿ
ಅಜಶಿರಪಾತ್ರವ ಕರಮಧ್ಯದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರ ಭುಜಗಭೂಷಣನೆನಿಸಿ
ತ್ರಿಜಗವ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೬

ವಿಶ್ವತೋ ಮುಖ ವಿಶ್ವತೋ ಪಾದ
ವಿಶ್ವತೋ ಬಾಹು ವಿಶ್ವತೋ ಚಕ್ಷು
ವಿಶ್ವತೋ ವ್ಯಾಪಕನೆನಿಸಿ ಬಂದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

ಸಾಲೋಕ್ಯವಿದೆ ಸಾಮೀಪ್ಯವಿದೆ
ಸಾರೂಪ್ಯವಿದೆ ಸಾಯುಜ್ಯವಿದೆ
ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲಪುರುಷಾರ್ಥವಿದೆ
ಸುರತರುವಿದೆ ಸುರ[1]ಧೇನು[1]ವಿದೆ
ವರಚಿಂತಾಮಣಿಯಿದೆ ಪರುಷದ ವಾರಿಧಿಯಿದೆ
ಸಂಜೀವನವಿದೆ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಮೋಕ್ಷವಿದೆ
ಪರತರ ಪರಮ ಪದವಿದೆ ಪರಶಿವ [2]ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಬ್ರಹ್ಮ[2]ವಿದೆ
ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವಿದೆ ೧೮

ಸತ್ತುಚಿತ್ತಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪರವಸ್ತುವು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು ಬಳಿಕ
ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ಎನಗೆ ಜಪತಪದ ಚಿಂತೆ ?
ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ಎನಗೆ ನೇಮದಿತ್ಯದ ಚಿಂತೆ ?
ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ಎನಗೆ ಮೌನಮುದ್ರೆಯ ಚಿಂತೆ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು ಎನ್ನೊಳಹೊರಗೆ ತಾನಾದ ಬಳಿಕ
ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ತತ್ತ್ವವನರಿಯಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆ ? ೧೯

---

೧. ಪಶು (ಅ) ೨. ಬ್ರಹ್ಮಪರಂಜ್ಯೋತಿ (ಅ, ಕ)

ಶಿವ ಶಿವಾ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ !
ಎನ್ನ ಚರಣವು ನಿಮ್ಮ ಶಿವಾಚಾರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಲ್ಲದೆ
ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚರಿಸದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಹಸ್ತವು ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಮುಟ್ಟದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ನೋಡದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರವು ನಿಮ್ಮ [೧]ಕೀರ್ತನೆಯನಲ್ಲದೆ
ಅನ್ಯವ ಕೇಳದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯು ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರ ಹೊಗಳದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ನೆನೆಯದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಭಾವವು ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಬಯಸದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೦

ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ದೇವನೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಭಕ್ತಿವತ್ಸಲನೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಭಕ್ತಜನ ಪ್ರಿಯನೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಭಕ್ತಜನ ಬಂಧುವೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಭಕ್ತಜನ ಮನೋವಲ್ಲಭನೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀ ಎನ್ನ
ಪರಮ ಹೃದಯಮಂದಿರಕ್ಕೆ. ೨೧

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೭೭

---

೧. ಕೀರ್ತಿ (ಅ, ಕ, ಡ)

ವಿಭೂತಿ ಸ್ಥಲ

'ಶಿವ ಶಿವಾ' ಎಂದು ಶಿವನ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ,
ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿಸುವಾತನ ¹ಕಾಯವೇ¹ ಕೈಲಾಸ.
ಆತನ ನಡೆಯೇ ಪಾವನ.
ಆತನ ನುಡಿಯೇ ²ಆಗಮ².
ಆತನ ದರುಶನ ಸ್ಪರುಶನವೇ
ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲೋಕ್ಯಪದವು³ ನೋಡಾ!
ಆ ಮಹಾತ್ಮನಿಂದಧಿಕರು ಮೂಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲ ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಹೀನಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾನವನಾದಡಾಗಲಿ
ಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂದ ನೊಸಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದಾತನ
ಏನೆಂದು ಉಪಮಿಸಬಹುದಯ್ಯ?
ಆತನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಆತನಲ್ಲಿ ⁴ವ್ರತವ⁴ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಆತನು ಮಹಾಪೂಜ್ಯನು ನೋಡಾ!
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ತಸ್ಮಿನ್ ಜ್ಞಾನಂ ಪರೀಕ್ಷೇತ ನ ಕುಲಂ ನ ವ್ರತಂ ತಥಾ ।
ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಿತಭಾಲೇನ ಪೂಜ್ಯ ಏವ ಹಿ ನಾರದ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಆ ಘನಮಹಿಮ ಇಹಪರಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

---

೧. ಕಾಯಕ (ಅ, ಇ) ೨. ಪಾವನ (ಕ, ಡ) ೩. ವಿ (ಕ, ಡ)
೪. ಕುಲವ (ಬ, ಇ)

ಹರಿಕುಲದ ವಿಪ್ರರು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ
ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುᶦಗᶦᶦರಾದರು ನೋᶦᶦಡಾ !
ಸಕಲ ವೇದಂಗಳು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಘನವೆಂದು
ಕರವೆತ್ತಿ ಕೂಗುತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ !
ಸಕಲ ಶ್ರುತಿಗಳು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಮಹತ್ವವನೆ
ಹೊಗಳುತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ !
ಸಕಲ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನೆ
ಉಗ್ಗಡಿಸುತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ !
ಅಖಿಲ ಪುರಾಣಂಗಳು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಅಧಿಕವೆಂದು
²ಹೊಗಳು²ತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಗಾರುಡೇ

"ಶ್ರುತಯಃ ಸ್ಮೃತಯಃ ಸರ್ವಾಃ ಪುರಾಣಾನ್ಯಖಿಲಾನ್ಯಪಿ ।
ವದಂತಿ ಭೂತಿಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತತಸ್ತಾಂ ಧಾರಯೇತ್ ದ್ವಿಜಃ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಲೊಲ್ಲದೆ
ಮಣ್ಣು ಮಟ್ಟಿಯ ಹಣೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಬ ಮಧ್ವಮತದ
ಚಾಂಡಾಲ ಹೊಲೆಯ ವಿಪ್ರ ಹಾರುವರೆಂಬ
ಅಧಮ ಮಾದಿಗರನೆನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಆವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾದಡೂ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಬೇಕು.
ಆವ ಕ್ರಿಯೆಗಾದಡೂ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಬೇಕು.
ಆವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ ವೇದವನೋದಿದಡೇನು ?
ಆತನೋದಿದ ವೇದಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಣಿರೋ !
ಆವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ ಯಜ್ಞಂಗಳ ಮಾಡಿದಡೇನು ?

---

೧. ಗಾರ (ಇ) ೨. ಹೇಳು (ಕ)

ಆತ ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಣಿರೋ !
ಆವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ ದಾನಂಗಳ ಮಾಡಿದಡೇನು ?
ಆತ ಮಾಡಿದ ದಾನಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಣಿರೋ !
ಆವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ ತಪವ ಮಾಡಿದಡೇನು ?
ಆತ ಮಾಡಿದ ತಪ ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಣಿರೋ !
ಆವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ
ನಿತ್ಯ ನೇಮ ವ್ರತ ಉಪವಾಸಂಗಳ ಮಾಡಿದಡೇನು ?
ಆತ ಮಾಡಿದ ನಿತ್ಯನೇಮವ್ರತಉಪವಾಸಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಣಿರೋ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಬೋಧಾಯನ ಸ್ಮೃತೌ

"ವೃಥಾ ವೇದಾ ವೃಥಾ ಯಜ್ಞಾ ವೃಥಾ ದಾನಂ ವೃಥಾ ತಪಃ ।
ವೃಥಾ ವ್ರತೋಪವಾಸೌ ತು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ಯೋ ನ ಧಾರಯೇತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಸಕಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಆಧಾರವಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ
ಬ್ರಹ್ಮಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ
ವಿಷ್ಣುಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ದೇವಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ
ಋಷಿಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಗಂಧರ್ವರುಗಳಿಗೆ
ಗಂಧರ್ವಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ರುದ್ರಗಣರಿಗೆ
ರುದ್ರಗಣಪದವಾಯಿತ್ತು.

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಯಕ್ಷರಿಗೆ
ಯಕ್ಷಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಕಿನ್ನರರಿಗೆ
ಕಿನ್ನರಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಮರುದ್‌ಗಣರಿಗೆ
ಮರುದ್‌ಗಣಪದವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಪಿತೃಗಣರಿಗೆ
ಪಿತೃಗಣಪದವಿಯಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಭೂತಗಣರಿಗೆ
ಭೂತಗಣಪದವಿಯಾಯಿತ್ತು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವಾ ಋಷಯೋ ಗಂಧರ್ವಾ ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರಾಃ ।
ಮರುದ್‌ಗಣಾಃ ಪಿತೃಗಣಾಃ ಸರ್ವೇಭೂತಗಣಾ ಅಪಿ ।
ನಿತ್ಯಂ ಚ ಸರ್ವಯತ್ನೇನ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಪ್ರವರ್ತತೇ ॥"
ಎಂದುದಾಗಿ

ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಮಹತ್ತ್ವವ
ಕಂಡು ಕೇಳಿ ನಂಬಲರಿಯದೆ
ಗರ್ವದಿಂದೆ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟ ಮರುಳ ಮಾನವರಿಗೆ
ಭವರಾಟಾಳದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಪ್ಪುದು
ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ಪದವು ಕೈಗೂಡುವಡೆ
ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಪರಮ ಪವಿತ್ರನೆನಿಸಬೇಕಾದಡೆ
ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ದೊರೆಕೊಂಬುವಡೆ
ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ.

ಮಹಾ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವಡೆ
ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪಾಪ ಪಲ್ಲಟವಪ್ಪಡೆ
ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅಂಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಶೃಂಗಾರ ನೋಡಾ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಶ್ರೀಕರಂ ಚ ಪವಿತ್ರಂ ಚ ಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಂ ಯಥಾ ।
ಲೋಕವಶ್ಯಕರಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪಾಪನಾಶಂ ದಿನೇ ದಿನೇ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿ ಧರಿಸಿದ ಮನುಜರಿಗೆ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಪಾತಕಂಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ
ಮುಂದೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಪದವು ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

ಸಂಚಲಗುಣವಳಿದು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ
ಪಂಚಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಧರಿಸಲು
ಪಂಚ ಮಹಾ ಪಾತಕಂಗಳು ಪಲ್ಲಟವಪ್ಪುವು ನೋಡಾ.
ಸರ್ವಾಂಗವನು ಧೂಳನವ ಮಾಡಲು
ಸರ್ವ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಪರಿಹರವಪ್ಪುವು ನೋಡಾ.
ಇದು ಕಾರಣ ಇಂಥ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯು
ಲಲಾಟಾದಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾತ ಸತ್ಯ ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಬೇರಲ್ಲವಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

विभूति की उत्पत्ति

ವಿಭೂತಿ ಸ್ಥಲ

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಶಿವನ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದೆ
ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ಕಪಿಲ ವರ್ಣದ ನಂದಿನಿಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥ
ಭೂತಿಯೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ :

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಶಿವನ ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದೆ
ಅಪ್ಪು ತತ್ತ್ವ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ಭದ್ರೆಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಂ ಬೆಳಗುವಂಥ
ಭಸಿತವೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ :

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಶಿವನ ಅಘೋರ ಮುಖದಿಂದೆ
ಅಗ್ನಿತತ್ತ್ವ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ರಕ್ತವರ್ಣದ ಸುರಭಿಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಸಮಸ್ತ ಪಾತಕಂಗಳ ಭಕ್ಷಿಸುವಂಥ
ಭಸ್ಮವೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ :

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಶಿವನ ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದೆ
ವಾಯುತತ್ತ್ವ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ಸುಶೀಲೆಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಕೆಡಿಸುವಂಥ
ಕ್ಷಾರವೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ :

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಶಿವನ ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖದಿಂದೆ
ಆಕಾಶತತ್ತ್ವ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ಶಾಂತ್ಯತೀತವೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ಚಿತ್ರವರ್ಣದ ಸುಮನೆಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಭೂತ-ಪ್ರೇತ-ಪಿಶಾಚಿ
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಚೋರ ಸರ್ಪ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳ ಭಯವ ಕೆಡಿಸುವ
ರಕ್ಷೆಯೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷದಿ

"ಸದ್ಯೋಜಾತಾತ್ ಪೃಥ್ವೀ ತಸ್ಯಾ ನಿವೃತ್ತಿಸ್ತಸ್ಯಾಃ ಕಪಿಲವರ್ಣಾ ನಂದಾ
ತದ್‌ಗೋಮಯೇನ ವಿಭೂತಿರ್ಜಾತಃ ।
ವಾಮದೇವಾದುದಕಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತಸ್ಯಾಃ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಾ ಭದ್ರಾ
ತದ್‌ಗೋಮಯೇನ ಭಸಿತಂ ಜಾತಃ ।
ಅಘೋರಾತ್ ವಹ್ನಿಃ ತಸ್ಮಾತ್ ವಿದ್ಯಾ ತಸ್ಯಾ ರಕ್ತವರ್ಣಾ ಸುರಭಿಃ
ತದ್ ಗೋಮಯೇನ ಭಸ್ಮ ಜಾತಃ ।
ತತ್ಪುರುಷಾತ್ ವಾಯುಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಂತಿಃ ತಸ್ಯಾಃ ಶ್ವೇತವರ್ಣಾ ಸುಶೀಲಾ
ತಸ್ಯಾಃ ಗೋಮಯೇನ ಕ್ಷಾರಂ ಜಾತಃ ।
ಈಶಾನಾದಾಕಾಶಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಂತ್ಯತೀತಾ ತಸ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ರವರ್ಣಾ ಸುಮನಾ
ಸ್ತದ್‌ಗೋಮಯೇನ ರಕ್ಷಾ ಜಾತಃ ।"

"ವಿಭೂತಿರ್ಭಸಿತಂ ಭಸ್ಮ ಕ್ಷಾರಂ ರಕ್ಷೇತಿ ಭಸ್ಮನಃ
ಭವಂತಿ ಪಂಚ ನಾಮಾನಿ ಪಂಚಭಿರ್ನಾಮಭಿರ್‌ಭೃಶಮ್
ಐಶ್ವರ್ಯ ಕಾರಣಾದ್ಭೂತಿರ್ಭಾಸನಾದ್ಭಸಿತಂ

ಸರ್ವಾಘಭಕ್ಷಣಾದ್ಭಸ್ಮ ಆಪದಾಂ ಕ್ಷಾರಣಾತ್ ಕ್ಷಾರಂ
ಭೂತ-ಪ್ರೇತ-ಪಿಶಾಚ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಾಪಸ್ಮಾರ
ಭವಭೀತಿಭ್ಯೋಽಭಿರಕ್ಷಣಾತ್ ರಕ್ಷೇತಿ" (?)

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ನಿರಂತರ ಸಾವಧಾನಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ನಾನು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಶುದ್ಧ ನಿರ್ಮಲ
ಪರಮಪವಿತ್ರ ಕಾಯನಾದೆನಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಘನಮಹಿಮೆಯ ಹೇಳುವಡೆ
ಬ್ರಹ್ಮಂಗಸದಳ, ವಿಷ್ಣುವಿಂಗಸಾಧ್ಯ; ರುದ್ರಂಗಗೋಚರ ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣ

"ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ವಿಷ್ಣುನಾ ಚಾಪಿ ರುದ್ರೇಣ ಚ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ।
ಭಸ್ಮಧಾರಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ನ ಶಕ್ಯಂ ಪರಿಭಾಷಿತುಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೆಂಬ
ಪರತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪು ನೀವಾದಿರಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ಎನಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯಯ್ಯಾ ! ೯

ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ಸುಶೀಲೆಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಕೆಡಿಸುವಂಥ
ಕ್ಷಾರವೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ :

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಶಿವನ ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖದಿಂದೆ
ಆಕಾಶತತ್ತ್ವ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ತತ್ತ್ವದಿಂದೆ ಶಾಂತ್ಯತೀತವೆಂಬ ಕಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಕಲೆಯಿಂದೆ ಚಿತ್ರವರ್ಣದ ಸುಮನೆಯೆಂಬ ಗೋವು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮಯದಿಂದೆ ಭೂತ-ಪ್ರೇತ-ಪಿಶಾಚಿ
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಚೋರ ಸರ್ಪ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳ ಭಯವ ಕೆಡಿಸುವ
ರಕ್ಷೆಯೆಂಬ ವಿಭೂತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷದಿ

"ಸದ್ಯೋಜಾತಾತ್ ಪೃಥ್ವೀ ತಸ್ಯಾ ನಿವೃತ್ತಿಸ್ತಸ್ಯಾಃ ಕಪಿಲವರ್ಣಾ ನಂದಾ
ತದ್‌ಗೋಮಯೇನ ವಿಭೂತಿರ್ಜಾತಃ ।
ವಾಮದೇವಾದುದಕಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತಸ್ಯಾಃ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಾ ಭದ್ರಾ
ತದ್‌ಗೋಮಯೇನ ಭಸಿತಂ ಜಾತಃ ।
ಅಘೋರಾತ್ ವಹ್ನಿಃ ತಸ್ಮಾತ್ ವಿದ್ಯಾ ತಸ್ಯಾ ರಕ್ತವರ್ಣಾ ಸುರಭಿಃ
ತದ್ ಗೋಮಯೇನ ಭಸ್ಮ ಜಾತಃ ।
ತತ್ಪುರುಷಾತ್ ವಾಯುಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಂತಿಃ ತಸ್ಯಾಃ ಶ್ವೇತವರ್ಣಾ ಸುಶೀಲಾ
ತಸ್ಯಾಃ ಗೋಮಯೇನ ಕ್ಷಾರಂ ಜಾತಃ ।
ಈಶಾನಾದಾಕಾಶಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಂತ್ಯತೀತಾ ತಸ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ರವರ್ಣಾ ಸುಮನಾ
ಸ್ತದ್‌ಗೋಮಯೇನ ರಕ್ಷಾ ಜಾತಃ ।"

"ವಿಭೂತಿರ್ಭಸಿತಂ ಭಸ್ಮ ಕ್ಷಾರಂ ರಕ್ಷೇತಿ ಭಸ್ಮನಃ
ಭವಂತಿ ಪಂಚ ನಾಮಾನಿ ಪಂಚಭಿರ್ನಾಮಭಿರ್‌ಭೃಶಮ್
ಐಶ್ವರ್ಯ ಕಾರಣಾದ್ಭೂತಿರ್ಭಾಸನಾದ್ಭಸಿತಂ

ಸರ್ಪಾಘಭಕ್ಷಣಾದ್ಭಸ್ಮ ಆಪದಾಂ ಕ್ಷಾರಣಾತ್ ಕ್ಷಾರಂ
ಭೂತ-ಪ್ರೇತ-ಪಿಶಾಚ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಾಪಸ್ಮಾರ
ಭವಭೀತಿಭ್ಯೋಽಭಿರಕ್ಷಣಾತ್ ರಕ್ಷೇತಿ" (?)

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ನಿರಂತರ ಸಾವಧಾನಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ನಾನು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಶುದ್ಧ ನಿರ್ಮಲ
ಪರಮಪವಿತ್ರ ಕಾಯನಾದೆನಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಘನಮಹಿಮೆಯ ಹೇಳುವಡೆ
ಬ್ರಹ್ಮಂಗಸದಳ, ವಿಷ್ಣುವಿಂಗಸಾಧ್ಯ; ರುದ್ರಂಗಗೋಚರ ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಮತ್ಸ್ಯಪುರಾಣ

"ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ವಿಷ್ಣುನಾ ಚಾಪಿ ರುದ್ರೇಣ ಚ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ।
ಭಸ್ಮಧಾರಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ನ ಶಕ್ಯಂ ಪರಿಭಾಷಿತುಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೆಂಬ
ಪರತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪು ನೀವಾದಿರಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ಎನಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯೇ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯಯ್ಯಾ ! ೯

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಲ

ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದು
ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಧಾರಣವಾಗಿ
ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮನು
ಮುಂದೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುವಿನಿಂದುದಯಿಸಿದ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸುವ ಭೇದವೆಂತೆಂದೊಡೆ:
ಶಿಖಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏಕಮುಖವನುಳ್ಳಂಥ ಒಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ
"ಓಂ ಸದಾಶಿವಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ ಮೂರು ಮುಖ ಹನ್ನೆರಡು
ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ ಮೂರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ವಹ್ನಿ ಸೂರ್ಯಸೋಮಾಧಿಪಾಯ ಶಿವಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಶಿರವ ಬಳಸಿ ಹನ್ನೊಂದು ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ
ಮೂವತ್ತಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ಷಟ್‌ತ್ರಿಂಶ ತತ್ತ್ವಾತ್ಮಕಾಯ ಪರಶಿವಾಯನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಕರ್ಣಯುಗದಲ್ಲಿ ಐದು ಮುಖ ಹತ್ತು ಮುಖ
ಏಳು ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ ಒಂದೊಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ
"ಓಂ ಸೋಮಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.

ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಮುಖ, ಆರು ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ
ಮೂವತ್ತೆರಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ತ್ರಿಯಂಬಕಕಲಾತ್ಮನೇ ಶ್ರೀ ಕಂಠಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಉರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ
ಐವತ್ತುನಾಲ್ಕು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ಕಂಠಾದಿಮುಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕಾಯ ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಬಾಹುದ್ವಯದಲ್ಲಿ ಹದಿಮೂರು ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ
ಹದಿನಾರು ಹದಿನಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ಸುಖಾಸನಾದಿ ಷೋಡಶಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮಕಾಯ ಶ್ರೀಕಂಠಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಬಲದ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
"ಓಂ ಸೋಮಕಲಾತ್ಮಕಾಯ ಸೋಮಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಎಡದ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಮುಂಗೈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಮುಖಂಗಳನುಳ್ಳಂಥ
ಹನ್ನೆರಡು ಹನ್ನೆರಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯಾಕ್ಷಾಯ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಬಲದ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
"ಓಂ ಕೇಶವಾದಿತ್ಯಾಯ ಉಮಾಪತಯೇ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಎಡದ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಕಕ್ಷಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞೋಪವೀತರೂಪವಾಗಿ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖಂಗಳುಳ್ಳಂಥ ನೂರೆಂಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ
"ಓಂ ಶತರುದ್ರವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಾತ್ಮಕಾಯ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ"
ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಧಾರಣಮಾಡುವುದು.
ಇಂತೀ ಸ್ಥಾನಗಣನೆ ಮುಖ ಮಂತ್ರಂಗಳ ಭೇದವನರಿದು
ಶ್ರೀ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸಿದ ಶರಣ ತಾನೇ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನಲ್ಲದೆ ಬೇರಲ್ಲವಯ್ಯ !

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಪರಮರಹಸ್ಯ

* "ಪಾತಿ ತ್ರೈಪುಂಡ್ರಕಂ ಯಸ್ಯ । ಗತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲಿಕಂ
ವಕ್ತ್ರೇ ಷಡಕ್ಷರಂ ಮಂತ್ರ । ಸ ಶಿವಃ ನಾ ಸಂಶಯಃ"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಅಂತಪ್ಪ ಮಹಿಮಂಗೆ ಶರಣೆಂದವರೆ ಧನ್ಯರಯ್ಯಾ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಅನಂತಕೋಟಿ ಯಜ್ಞಂಗಳ ಮಾಡಿ ತೊಳಲಿ ¹ಬಳಲಲದೇಕೋ¹ ?
ಆ ಯಜ್ಞಂಗಳ ಫಲವು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ
ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಅನಂತಕಾಲ ತಪವ ಮಾಡಿ ತೊಳಲಿ ¹ಬಳಲಲದೇಕೋ¹ ?
ಆ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ
ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಅನಂತಕಾಲ ದಾನವ ಮಾಡಿ ತೊಳಲಿ ¹ಬಳಲಲದೇಕೋ¹ ?
ಆ ದಾನದ ಫಲವು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ
ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಅನಂತಕಾಲ ವೇದಾಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡಿ ತೊಳಲಿ ¹ಬಳಲಲದೇಕೋ¹
ಆ ವೇದಾಭ್ಯಾಸದ ಫಲವು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ
ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಪದ್ಮಪುರಾಣ

"ಸರ್ವಯಜ್ಞ ತಪೋದಾನವೇದಾಭ್ಯಾಸೈಶ್ಚ ಯತ್ಫಲಮ್
ತತ್ಫಲಂ ಲಭತೇ ಸದ್ಯೋ ರುದ್ರಾಕ್ಷಸ್ಯ ತು ಧಾರಣಾತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

---

* (ಅ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದೆ. ೧. ಬಳುಲುವದ್ಯಾಕೋ (ಬ), ಬಳಲಿದ್ಯಾಕೋ(ಕ), ಬಳಲುವದೇತಕೋ (ಡ, ಇ)

ಇಂತಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮನು
ವಿಶ್ವಾಧಿಕನು ವಿಶ್ವಾತೀತನು ತಾನೇ ನೋಡಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಮುನ್ನ ಮಹಾನಂದಿಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದೆ
ಕುಕ್ಕುಟ ವಾನರ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿ
ರಾಜಪದವಿಯ ಪಡೆದುವು ನೋಡಾ !
ಮುನ್ನ ಬೇಂಟೆಗಾರನ ದೆಸೆಯಿಂದೆ
ಶುನಿಯು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿ
ರುದ್ರಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದಿತ್ತು ನೋಡಾ
ಮುನ್ನ ೧ಹರದನ೧ ದೆಸೆಯಿಂದೆ
ಕತ್ತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಪೊತ್ತು
ಕರ್ತೃಶಿವನ ಸಾಯುಜ್ಯಪದವ ಸಾರಿತ್ತು ನೋಡಾ !
ಮುನ್ನ ಚಾರಮರಾಯನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿ
ಹರನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ದಾಳಿವರಿದನು ನೋಡಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಸ್ವಜಾತಿ ೨ಧರ್ಮ ನೀತಿಯ೨ ಬಿಟ್ಟು ವಿಜಾತಿಗಳ ಎಂಜಲು ತಿಂಬ
ಪಾಪಕರ್ಮಿಗಳಾದಡಾಗಲಿ
ಸರ್ವಪಾಪವ ಬಿಟ್ಟಾತನಾದಡಾಗಲಿ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದರೆ
ಪರಮಪವಿತ್ರನೆನಿಸಿ ಹರನ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿಪ್ಪನು ನೋಡಾ !

---

೧. ವ್ಯವಹಾರಿಕನ (ಬ, ಇ), ಬೆವಹಾರನ (ಕ)
೨. ನೀತಿಧರ್ಮವ (ಇ)

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಸ್ಕಂದಪುರಾಣೇ

"ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಿಕಾಂ ಕಂಠೇ ಧಾರಯೇತ್ ಭಕ್ತಿವರ್ಧಿತಃ ।
ಪಾಪಕರ್ಮಾಪಿ ಯೋ ಮರ್ತ್ಯೋ ರುದ್ರಲೋಕೇ ಮಹೀಯತೇ ॥
ಸೋಚ್ಛಿಷ್ಟೋ ವಾಪಿಕರ್ಮಸ್ಥೋ ಯುಕ್ತೋ ವಾ ಸರ್ವಪಾತಕೈಃ ।
ಮುಚ್ಯತೇ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ನರೋ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ನೀನೇ ಅಯ್ಯ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಆವನೊಬ್ಬ ಉಪಪಾತಕ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳ ಮಾಡಿ
ಶ್ರೀ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚರಣೆಯ ಮಾಡಿದಡೆ
ಆ ಪಾತಕಂಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಗೋದಾನದ ಫಲವು ಕೈಸಾರುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸ್ವರೂಪವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿದಡೆ
ಶತಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ಕೈಸಾರುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿದಡೆ
ಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ಕೈಸಾರುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ತತ್ತತ್ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಧರಿಸಿದಡೆ
ಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ಕೈಸಾರುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ ಜಪವ ಮಾಡಿದಡೆ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ಕೈಸಾರುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಸಪ್ತಕೋಟಿಶತಂ ಪುಣ್ಯಂ ಲಭತೇ ಧಾರಣಾತ್ ನರಃ ।
ಲಕ್ಷಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಶತಾನಿ ಚ ।
ತತ್ ಜಪಾತ್ ಲಭತೇ ಪುಣ್ಯಂ ನಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಾ ವಿಚಾರಣಾ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದ ಫಲಕ್ಕೆ
ಇನ್ನಾವ ಫಲವು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು
ಸಕಲಾಗಮಂಗಳು [೧]ಸಾರು[೧]ತಿಪ್ಪುವು ನೋಡಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆಂದೊಡೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನು ತಾನೆ ನೋಡಾ !
ಅಗ್ರಜನಾಗಲಿ ಅಂತ್ಯಜನಾಗಲಿ
ಮೂರ್ಖನಾಗಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಲಿ
ಸುಗುಣಿಯಾಗಲಿ ದುರ್ಗುಣಿಯಾಗಲಿ
ಆವನಾದಡೇನು ? ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ
ಆತ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೆ[೧] ರುದ್ರನೆನಿಸುವನು.
ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ರುದ್ರನೆನಿಸುವನು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಶಿವಧರ್ಮೇ

"ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಣಿ ಸ್ವಯಂ ರುದ್ರೋ ಭವೇತ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಕಃ ।
ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ಧಾರಯೇತ್ ತಸ್ಮಾದಿಹ ರುದ್ರಃ ಪರತ್ರ ಚ ॥
ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವಾಪಿ ಚಾಂಡಾಲೋ ದುರ್ಗುಣಃ ಸುಗುಣೋಽಪಿ ವಾ ।
ತಸ್ಮಾತ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಕಂಠೇನ ದೇಹಾಂತೇ ತು ಶಿವಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇದು ಕಾರಣ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಹೇಳುವಡೆ
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜ ನೋಡಾ !
ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯು ನೋಡಾ !
ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಸತ್ಯದ ಸದನ ನೋಡಾ !

---

೧. ಯೂ

ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ನಿತ್ಯದ ನಿಲವು ನೋಡಾ !
ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳಗು ನೋಡಾ !
ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಮುಕ್ತಿಯ ಸೋಪಾನ ನೋಡಾ !
ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲವು ನೋಡಾ !
ಇಂತಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ
ಎನ್ನಂತರಂಗ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಅವಿರಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧರಿಸಿ
ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸ್ಥಲ

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂದಡೆ ಪರತತ್ತ್ವವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂದಡೆ ಪರವಸ್ತುವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂದಡೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂದಡೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಿಜನಾಮವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂದಡೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಇಂತಪ್ಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಮಂತ್ರವ [೧]ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ[೧]
[೨]ಸದಾ[೨] ಸನ್ನಿಹಿತನಾ[೩]ಗಿ ಜಪಿಸಿದಾತನು ಅನಂತ [೪]ಪಾತಕಂಗಳ[೪] ಮೀರಿ
ಪರಮ ಪದವನೈದುತಿಪ್ಪನು ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಆವನೊಬ್ಬನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
ಎಂಬ ಮಂತ್ರವು [೫]ನಿಶ್ಚಲ[೫]ವಾಗಿರಲು
ಆತಂಗೆ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಂಗಳ ಸಕಲ ತಂತ್ರಂಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲ;
ಆತಂಗೆ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಸಕಲ [೬]ವಿದ್ಯಂಗಳ[೬]
ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕೆಂಬ [೭]ಭ್ರಾಮಕ[೭]ವಿಲ್ಲ;
ಆತನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಭುವನ ಸಕಲ ತತ್ತ್ವಂಗಳಿರ್ಪುವು.
ಆತ ನಿರಾವರಣ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಲಂಬ ನಿಜಮುಕ್ತನು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

---

೧. ಹಗಲಿರುಳು ದಿವರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ (ಅ), ಹಗಲಿರುಳು ದಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ (ಕ)
೨. ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅ) ೩. ವಾ (ಬ, ಕ) ೪. ಪಾಪಂಗಳ (ಅ, ಕ)
೫. ನಿಶ್ಚಯ (ಕ) ೬. ವಿದ್ಯೆವ (ಅ, ಬ, ಕ) ೭. ಭ್ರಮಿತ (ಕ)

ಏಳು ಕೋಟಿ ಮಹಾಮಂತ್ರಗಳ
ಉಪಮಂತ್ರ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿಗಳ
ಕಲಿತು ತೊಳಲಿ [೧]ಬಳಲುವುದೇಕೋ[೧],
ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಮೂಲಮಂತ್ರ ಒಂದೇ ಸಾಲದೇ ?
ಸಕಲ ವೇದಂಗಳ ಮೂಲವಿದು; ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ [೨]ಸಾರ[೨]ವಿದು.
ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ಅರುಹಿದು; ಸಕಲ ಮಂತ್ರಂಗಳ ಮಾತೆಯಿದು.
ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಮಂತ್ರವೆಂಬ ಸಂಜೀವನವು ಎನ್ನಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಗಿಸಲಾಗಿ
[೩]ಎನಗೆ[೩] ಮರಣದ ಭಯ ಹಿಂಗಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಶಿವಮಂತ್ರವೆನಗೆ ಕಾಮಧೇನುವಯ್ಯ !
ಶಿವಮಂತ್ರವೆನಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಯ್ಯ !
ಶಿವಮಂತ್ರವೆನಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯಯ್ಯ !
ಶಿವಮಂತ್ರವೆನಗೆ ಪರುಷದ ಖಣಿಯಯ್ಯ !
ಶಿವಮಂತ್ರವೆನಗೆ [೪]ಪುನಃ[೪] ಪ್ರಾಣಮೂಲಿಕೆಯಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳೆಲ್ಲ
ಶಿವಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದುವಯ್ಯ.
ಸಕಲ ತತ್ತ್ವಶಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಶಿವಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದುವಯ್ಯ.
ಸಕಲ ಭುವನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಲ್ಲ
ಶಿವಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಜನಿಸಿದುವಯ್ಯ.
ವಟಬೀಜ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಸಕಲ [೫]ವಿಸ್ತಾರವನೊಳಗೊಂಡಿರ್ಪ[೫]
ಪರಮ ಶಿವಮಂತ್ರವ ನೆನೆನೆನೆದು ಎನ್ನ ಮನದ ಮುಂದಣ
[೬]ಮರವೆಯ[೬] ಹರಿದು ಭವಸಾಗರವ ದಾಂಟಿದೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

---

೧. ಬಳಲಲದೇಕೋ (ಅ), ಬಳಲುವದ್ಯಾತಕೋ (ಬ) ೨. ಸಾರಾಯ (ಕ) ೩. ಎನ್ನ (ಅ) ೪. ಗ್ನಾನಃ (ಕ) ೫. ವಿಸ್ತಾರವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪ ಶಿವಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಜನಿಸಿದವಯ್ಯ ಅಂತಪ್ಪ (ಅ) ವಿಸ್ತರನೂಳಕೊಂಡಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ. ಆ (ಕ) ೬. ಮಾಯ (ಕ)

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸ್ಥಲ

ಈ ಶಿವಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಸಾನಂದ ಋಷಿಯು
ನರಕ ಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲ ಹರನ ೧ಓಲಗದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು ನೋಡಾ.
ಈ ಶಿವಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಿಗಳು
ಕೂನಪಾಂಡ್ಯನ ವಾದವ ೨ಗೆದ್ದರು೨ ನೋಡಾ.
ಈ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಶಿವಜಾತಯ್ಯನ ಶಿಷ್ಯ ಮಂತ್ರಜಾತಯ್ಯನು
ಮಹಾಬಯಲನೈದಿದನು ನೋಡಾ.
ಈ ಶಿವಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ ಅಜಗಣ್ಣತಂದೆಗಳು
ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು ನೋಡಾ.
ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನು ಎನ್ನಂತರಂಗದ
ಅರುಹಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂದೆನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

ನಾಲ್ಕು ೩ವರ್ಣ೩ ಹದಿನೆಂಟು ೪ಜಾತಿ೪
ನೂರೊಂದು ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಅಧಮನಾದಡಾಗಲಿ ಮೂರ್ಖನಾದಡಾಗಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದಡಾಗಲಿ
ಚಿದ್‌ರೂಪ ಶಿವಮಂತ್ರವನು ಶುದ್ಧ ಸಾವಧಾನದಿಂದೆ ಸ್ಮರಿಸಲು
೫ಹೊದ್ದಿ೫ರ್ದ ಪಾಪದ ೬ಪಡೆಯೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದೋಡಿ೬ ಹೋಗುವುದು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಅಂತ್ಯಜೋ ವಾಽಧಮೋ ವಾಽಪಿ ಮೂರ್ಖೋ ವಾ ಪಂಡಿತೋಽಪಿ ವಾ ।
೭ಜಪೇತ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಂ ವಿದ್ಯಾಂ ಜಪತಃ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಚ್ಛಿವಂ ॥" ೭

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

---

೧. ವಾ (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ಗೆಲಿದರು (ಅ, ಬ) ೩. ಜಾತಿ (ಅ, ಬ, ಕ)
೪. ವರ್ಣ (ಅ, ಬ, ಕ) ೫. ಪೊಂದಿ (ಕ) ೬. ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಓಡಿ (ಕ)
೭. ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಜಪೇ ನಿಷ್ಠೋ ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾಪಬಂಧನಾತ್ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಶಿವ ಶಿವಾ ಎಂದು ಶಿವನ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಭವಪಾಶವ ಹರಿದೆನಯ್ಯ.
ಹರಹರಾ ಎಂದು ಹರನ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಹರಗಣ ತಿಂಥಿಣಿಯೊಳಗೆ ನಿಂದೆನಯ್ಯ.
ಇದು ಕಾರಣ ಹರಾಯ ಶಿವಾಯ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾಯ
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂದೆನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಅರಿಯದೆ ಒಂದು ವೇಳೆ 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂದಡೆ
ಮರೆದು [1]ಮಾಡಿದ[1] ಹಿ[2]ಂದೇಳು ಜನ್ಮದ
ಕರ್ಮದ ಕಟ್ಟು ಹರಿದು ಹೋಯಿತ್ತು ನೋಡಾ.
ಅರಿದೊಂದು ವೇಳೆ 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂದಡೆ
ದುರಿತ ಸಂಕುಳವೆಲ್ಲ [3]ದೂರಾಗಿಹವು[3] ನೋಡಾ.
ಇದು ಕಾರಣ 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
ಎಂಬ ಶಿವಮಂತ್ರವನು ಜಪಿಸಿ
[4]ನಾನಾ[4] ಭವದ ಬಳ್ಳಿಯ ಬೇರ ಕಿತ್ತೊಗೆದನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬುದೇ ಎನಗೆ ಧರ್ಮ ನೋಡಾ.
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬುದೇ ಎನಗೆ ಅರ್ಥ ನೋಡಾ.
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬುದೇ ಎನಗೆ ಕಾಮ ನೋಡಾ.
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬುದೇ ಎನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ನೋಡಾ.
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬುದೇ ಎನಗೆ ಸರ್ವ ಕಾರಣ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦

---

೧. ನುಡಿದರೆ (ಬ, ಕ)   ೨. ಪಿ. (ಬ,ಕ)   ೩. ದೂರವಾದವು (ಕ), ದೂರವಾಗಿಹವು (ಬ) ೪. ನಾನು (ಅ)

ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಮರಕ್ಕೆ ಷಟ್ಕೃತಿ[೧]ಯೆಂಬ[೧] ಶಾಖೆ ಪಸರಿಸಿ
ಷಡಕ್ಷರಗಳೆಂಬ ತಳಿರು ಕೊನರಿ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಗಳೆಂಬ ಕುಸುಮಂಗಳಾಗಿ
ಷಡುಲಿಂಗಂಗಳೆಂಬ ಮೋಕ್ಷದ ಮಧುರ ಫಲಂಗಳ
[೨]ತಳೆದಿರ್ಪುದು[೨] ನೋಡಾ.
ಇದನು ನಾನು ಶ್ರುತಿ ಗುರುವಚನ ಸ್ವಾನುಭಾವಂಗಳಿಂದರಿದು
ಓಂಕಾರವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವನೇರಿ 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂದು
ಆ ಷಡುಲಿಂಗಂಗಳೆಂಬ ಮೋಕ್ಷದ ಮಧುರ ಫಲಂಗಳನು ಸವಿದು
ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತನಾದೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

ಎನ್ನ ಷಡ್‌ಧಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುತಿಪ್ಪು[೩]ವಯ್ಯ
ಎನ್ನ [೪]ಷಡೇಂದ್ರಿ[೪]ಯಂಗಳೆಲ್ಲ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುತಿಪ್ಪು[೩]ವಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಷಡ್[೫]ಭಾವ[೫]ಂಗಳೆಲ್ಲ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುತಿಪ್ಪು[೩]ವಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಷಡೂರ್ಮೆಗಳೆಲ್ಲ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುತಿಪ್ಪು[೩]ವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಷಡ್ವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುತಿಪ್ಪು[೩]ವಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಷಟ್ಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುತಿಪ್ಪು[೩]ವಯ್ಯ

---

೧. ಗಳೆಂಬ (ಆ) ೨. ತಾಳಿರ್ಪುದು (ಅ, ಕ), ತಳಿತಿರ್ಪುದು (ಡ)
೩. ರ್ಪ (ಅ, ಬ, ಕ) ೪. ಷಡ್ವಿಂದ್ರಿ (ಆ), ಷಡಿಂದ್ರಿ (ಕ)
೫. ಭೂತ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಇದು ಕಾರಣ 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾಮೃತವನುಂಡು
ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನಾದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೨

ಎನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನುವೆಂಬ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
೧ಲಿಂಗವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ೧ ತುಂಬಿದೆನಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವೆಂಬ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
೨ಮಂತ್ರವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ೨ ತುಂಬಿದೆನಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಕಾರಣತನುವೆಂಬ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
೩ಜ್ಞಾನವೆಂಬ೩ ಜ್ಯೋತಿಯ ತುಂಬಿದೆನಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಒಳಹೊರಗೆ ತುಂಬಿ ೪ಬೆಳಗುವ೪
ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಸುಳಿವುತಿರ್ದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೧೦೩

---

೧. ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಯ (ಅ) ೨. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಯ (ಅ) ೩. ಭಾವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮಂತ್ರ (ಅ) ೪. ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ (ಅ)

ಭಕ್ತ[೧] ಸ್ಥಲ

ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವ ಮಾಡಿದ
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧವನುಳ್ಳ ಸದ್ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರರು
ಇದ್ದ ಠಾವೆಲ್ಲ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅವರು ಸುಳಿದ ಸುಳುವೆಲ್ಲ ಜಗತ್ಪಾವನ;
ಅವರು ನಿಮಿ[೨]ಷಂ ನಿಮಿ[೨]ಷಾರ್ಧ ಕುಳಿತ ನೆಲವೆಲ್ಲ
ಶಿವನ ಕೈಲಾಸ ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಸ್ಕಂದಪುರಾಣೇ

"ಯತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಬಂಧೀಶ ಪರಾಯಣಃ ।
ನಿಮಿ[೨]ಷಂ ನಿಮಿ[೨]ಷಾರ್ಧಂ ವಾ ತತ್ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಚ್ಯತೇ ॥"

ಮತ್ತಂ

"ಪಾದಾಗ್ರರೇಣವೋ ಯತ್ರ ಪತಂತಿ ಶಿವಯೋಗಿನಾಮ್ ।
ತದೇವಸದನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪಾವನಂ ಶಿವಮಂದಿರಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತಮಹೇಶ್ವರರ ಘನವ ನಾನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಶಿವ ಶಿವಾ ಎನ್ನಿರೋ ! ಶಿವನ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತನ್ನಿರೋ !
ಶಿವನು ಕೈಲಾಸ ಮೇರು ಮಂದಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ !
ಶಿವನು ಭಕ್ತಿಗೆ ಸೋತು ನಿಮ್ಮೊಳಗಿಪ್ಪನು ಕಾಣಿರೋ !

---

೧. ಕ್ತಿ (ಅ, ಬ, ಕ)   ೨. ಮು (ಅ, ಕ)

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಶಿವನವಾಕ್ಯ

"ನಾಹಂ ವಸಾಮಿ ಕೈಲಾಸೇ ನ ಮೇರೌ ನ ಚ ಮಂದರೇ ।
ಮದ್‌ಭಕ್ತಾ ಯತ್ರ ತಿಷ್ಠಂತಿ ತತ್ರ ತಿಷ್ಠಾಮಿ ಪಾರ್ವತೀ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಲಿಸಿರೋ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರಶಿವನ ! ೨

ಅಕುಲಜ ಅಧಮ ಮೂರ್ಖನಾದಡಾಗಲಿ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಹರನ ಭಕ್ತಿಯ ಹಿಡಿದಾತನು ಸಿಕ್ಕಬಲ್ಲನೇ ಯಮನ ಬಾಧೆಗೆ ?
ಆತನು ದೇವದಾನವ ಮಾನವರೊಳಗೆ ಪೂಜ್ಯನು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಶಿವಧರ್ಮೇ

"ಅಂತ್ಯಜೋ ವಾಽಧಮೋ ವಾಽಪಿ ಮೂರ್ಖೋ ವಾ ಪಂಡಿತೋಽಪಿ ವಾ ।
ಶಿವಭಾವಂ ಪ್ರಪನ್ನಶ್ಚೇತ್ ಪೂಜ್ಯಸ್ಸರ್ವೈಸ್ಸುರಾಸುರೈಃ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಶಿವಭಕ್ತನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಶಿವ ಶಿವಾ ! ಶಿವಭಕ್ತನಿರ್ದ ಹಳ್ಳಿಯಾದಡಾಗಲಿ
ಪಟ್ಟಣವಾದಡಾಗಲಿ [೧]ಹೊರಗೇರಿ[೧]ಯಾದಡಾಗಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠಭೂಮಿಯಾದಡಾಗಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಭೂಮಿಯಾದಡಾಗಲಿ
ಆತನಿರ್ದ ಸ್ಥಾನವೇ ಶಿವಲೋಕವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆತನಿರ್ದ ಮನೆಯೇ ಶಿವಮಂದಿರವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆತನಿರ್ದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಸಿವು ತೃಷೆ ದುರ್ಭಿಕ್ಷವಿಲ್ಲ.
ಆದಿ ವ್ಯಾಧಿ ರೋಗ[೨] ರುಜೆ[೨] ವಿಪತ್ತುಗಳಿಲ್ಲ ನೋಡಾ.

---

೧. ಘೋರಕೇರಿ (ಕ) ಹೊಲಿಗೇರಿ (ಅ, ಬ) ೨. ರುಜಿನ (ಅ, ಬ, ಕ)
೩. ಆ (ಕ)

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಲಿಂಗಪುರಾಣೇ

"ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯೀ ವಸೇದ್ಯಸ್ತು ಗ್ರಾಮೇವಾ ನಗರೇಽಪಿ ವಾ ।
ನ ತತ್ರ ಕ್ಷುತ್ ಪಿಪಾಸಾದ್ಯಾ ದುರ್ಭಿಕ್ಷವ್ಯಾಧಯೋಽಪಿ ವಾ ॥"

ಮತ್ತಂ :

"ಚಾಂಡಾಲವಾಟಿಕಾಯಾಂ ಶಿವಭಕ್ತಃ ಸ್ಥಿತೋ ಯದಿ ।
೧ತದ್ಭೂಮಿಃ೧ ಶ್ರೀಪ್ತಲೋಕಸ್ತು ತದ್ಗೃಹಂ ಶಿವಮಂದಿರಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪರಮಶಿವಭಕ್ತನ ದರ್ಶನವು ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜವು ನೋಡಾ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂಗಳ ಮಾಡಿದವನಾಡಡಾಗಲಿ
ಉಪಪಾತಕಂಗಳ ಕೋಟ್ಯನು೨ಕೋಟಿ ಮಾಡಿದವನಾದಡಾಗಲಿ
ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವ ಮಾಡಿಧವನಾದಡಾಗಲಿ
ಒಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತನ ದರ್ಶನವಾದಲ್ಲಿ
ಆ ಪಾತಕಂಗಳು ಬೆಂದು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವವು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಲಿಂಗಪುರಾಣೇ

"ಉಪಪಾತಕ ಕೋಟೀಶ್ಚ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಯುತಾನಿ ಚ ।
ದಹತ್ಯಶೇಷಪಾಪಾನಿ ಶಿವಭಕ್ತಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ॥"

ಎಂಬುದಾಗಿ

೩ಶಿವಭಕ್ತನೇ ಶಿವನು೩ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

ಸದ್ಭಕ್ತನಾ೪ದಾತನು೪ ಸತ್‌ಪಾತ್ರದಾನಯುಕ್ತನಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಅಪಾತ್ರದಾನವ ಮಾಡಲಾಗದು ನೋಡಾ.

---

೧. ತತ್‌ಶ್ರೇಣಿ (ಅ), ೨. ಟಾನು (ಅ, ಬ, ಕ) ೩. ಶಿವಭಕ್ತನು ಶಿವನೇ (ಕ), ಶಿವಭಕ್ತನು ಶಿವನು (ಅ) ೪. ದಡಾಗಲಿ (ಬ, ಇ)

ಅಪಾತ್ರವೆಂದೊಡೆ : ನಾಲ್ಕು ವೇದವನೋದಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದಡಾಗಲಿ
ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಗೋದಾನ ಭೂದಾನ ಸುವರ್ಣದಾನ
ಕನ್ನಿಕಾದಾನಂಗಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ನರಕ ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಲಿಂಗಪುರಾಣೇ

"ಚತುರ್ವೇದಧರೋ ವಿಪ್ರಃ ಯದಿ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿವರ್ಜಿತಃ ।
ತಸ್ಮೈ ಕಾಂಚನದಾನೇನ ದಾತಾರಂ ನರಕಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಅಪಾತ್ರದಾನ ನಾಯಕನರಕ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ದರ್ಶನ ಪಾಪದ ಪುಂಜ ನೋಡಾ.
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದಾನ ಅಪಾತ್ರ ದೋಷ ದಾರಿದ್ರ್ಯತೆ ನೋಡಾ.
ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ
ಮುಂದೆ ಶುನಿಶೂಕರ ಬಸಿರಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

೧"ಶಿವಭಕ್ತಿ ವಿಹೀನಸ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ತು ದರ್ಶನಮ್ ।
ಕೃತ್ವಾತು ಮಾನವೋ ಯಾತಿ ಕಿಟಿಜನ್ಮ ಪದೇಪದೇ ॥"೧

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಹರಿಕುಲದ ಹಾರುವರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

' ಜಂಗಮವೇ ಜಗದ್ಭರಿತನು ನೋಡಾ.
ಜಂಗಮವೇ ಜಗದೀಶ್ವರ೨ನು ನೋಡಾ.
ಜನನನಾಶ ಮರಣ ವಿಹಿತನಾದ
ಒಬ್ಬ ಪರಮ ಜಂಗಮನ ದರ್ಶನವ ಮಾಡಿದರೆ

---

೧. ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಸಂದರ್ಶನಶ್ಚೈವ । ಪಾಪಪುಂಜರಮೇವಚ
ಬ್ರಹ್ಮಣಂ ವಂದನಶ್ಚೈವ ಕೋಟಿ ಜನ್ಮೇನ ಶೂಕರಃ (ಅ, ಬ, ಕ)
೨. ಶ (ಬ, ಕ)

ಒಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಂಗಳ ದರ್ಶನವಾದಂತೆ ನೋಡಾ.
ಆ ಜಂಗಮದ ಚರಣ ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಲಲಾಟವನ್ನಿಟ್ಟು[೧]
ಶರಣು ಮಾಡಿದರೆ ಶತಕೋಟಿದೋಷಪರಿಹರ ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> "ಪ್ರಭಾತೇ ಜಂಗಮಂ ದೃಷ್ಟ್ವೇ ಕೋಟಿಲಿಂಗಂತು ದರ್ಶನಮ್ ।
> ಲಲಾಟೇ ಚರಣಮಧ್ಯಸ್ತು ಕೋಟಿಕರ್ಮ ವಿನಶ್ಯತಿ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಪರತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಜಂಗಮವು ನೀನೆಯಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಚತುರ್ವೇದಿಗಳಾದ ಶತಕೋಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ
ನಿತ್ಯ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದ ಫಲವು
ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿದ ಫಲಕ್ಕೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ !
ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಫಲವು
ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿದ ಫಲಕ್ಕೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ !
ಅಶ್ವಯಜ್ಞಂಗಳ ಸಹಸ್ರಕೋಟಿ ಮಾಡಿದ ಫಲವು
ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿದ ಫಲಕ್ಕೆ
ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> "ಶತಕೋಟಿವೇದವಿಪ್ರಾಣಾಂ ತಟಾಕಸಪ್ತಕೋಟಿನಾಮ್ ।
> ವಾಜಿಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಾಮೇಕಭಿಕ್ಷಾಸಮರ್ಪಣಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪವಾದ ನಿಜ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಫಲಕ್ಕೆ
ಇನ್ನಾವ ಫಲವು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ ! ೯

---

೧. ನಿಕ್ಕಿ (ಅ, ಕ)

ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿರೋ ! ಸತ್ಪಾತ್ರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಇತ್ತ ಪುಣ್ಯವು
ಸಾವಿರ ಕೊಡ ವಾಲು ದಾನದ ಫಲವು.
ಮಲಹರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿದಲ್ಲುಂಟು ನೋಡಿರೋ !
ನೂರು ಕೊಡ ತುಪ್ಪದ ದಾನದ ಫಲವು.
ಮಲಹರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿದಲ್ಲುಂಟು ನೋಡಿರೋ !
ಕೋಟಿ ಯಜ್ಞಂಗಳ ಮಾಡಿದ ಫಲವು.
ಮಲಹರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಿದಲ್ಲುಂಟು ನೋಡಿರೋ !
ನೂರು ಕೊಡ ತುಪ್ಪದ ದಾನದ ಫಲವು.
ಅದೇಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಕ್ಷೀರಕುಂಭಸಹಸ್ರಾಣಿ ಘೃತಕುಂಭಶತೈರಪಿ ।
ಭಸ್ಮಾಂಗೀ ಭಿಕ್ಷಮಾತ್ರೇಣ ಕೋಟಿಯಜ್ಞಫಲಂ ಭವೇತ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗನೊಲಿಸಿರೋ ೧೦

ತೆಂಗಿಗೆ ನೀರನೆರೆದರೆ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಫಲವು ಕಾಣುವಂತೆ
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಉದಕಂಗಳ ನೀಡಿದ ಫಲವು
ಮೇರು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ, ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಹುದು.
ಅದಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಂದು ಅಗುಳಿಗೆ
ಕೋಟ್ಯನುಕೋಟಿ ಯಜ್ಞಂಗಳ ಮಾಡಿದ ಫಲವಹುದು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"[1]ಕ್ಷಿಪ್ತಂ ಕ್ಷಿಪ್ತಂ[1] ಮಹಾದೇವೀ ಕೋಟಿಯಜ್ಞಫಲಂ ಭವೇತ್ ।
[2]ಅಲ್ಪಬೀಜಾತ್ ಮಹಾವೃಕ್ಷೋ ಯಥಾ ಭವತಿ ಪಾರ್ವತೀ[2] ॥"

---

೧. ಕ್ಷಿಪ್ತಂ ಕ್ಷಿಪ್ತಂ (ಅ, ಬ, ಕ).
೨. ಅಲ್ಪಬೀಜಂ ವಟಾವೃಕ್ಷಂ ಅಲ್ಪದಾನೇನ ಪರ್ವತಂ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಮತ್ತಂ !

"ಅನ್ನಂ ವಾ ಜಲಮಾತ್ರಂ ವಾ ಯತ್ ದತ್ತಂ ಲಿಂಗಧಾರಿಣೇ ।
ತದನ್ನಂ ಮೇರುಸದೃಶಂ ತತ್ ಜಲಂ ಸಾಗರೋಪಮಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗ[೧]ದ ತೃಪ್ತಿ[೧] ನೋಡಾ. ೧೧

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ತೃಪ್ತಿ
ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು [೨]ಕಾಣಿ[೨]ರೋ !
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ತೃಪ್ತಿ
ಹರಿ ಸುರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು [೨]ಕಾಣಿ[೨]ರೋ !
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ತೃಪ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳ
ಸಚರಾಚರಂಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ನೋಡಿರೋ !
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ತೃಪ್ತಿ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪರಶಿವಂಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ನೋಡಿರೋ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಸುರತೃಪ್ತಂ ಬುಧಸ್ತೋಮಂ ಮಮ ತೃಪ್ತಂ ತು ವೈಷ್ಣವಮ್ ।
ಜಂಗಮಂ ಜಗತ್ ತೃಪ್ತಂ ತು ಶಿವತೃಪ್ತಂ ತು ಪದ್ಮಿನಿ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯಾದಡೆ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ನೋಡಿರೋ ! ೧೨

ಆಲಸ್ಯವೇತಕೋ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ?
ಆಲಸ್ಯವೇತಕೋ ಜಂಗಮವನರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ?
ಆಲಸ್ಯವೇತಕೋ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ? ೧೩

---

೧. ತೃಪ್ತಿವಡೆದನು (ಕ, ಅ), ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು (ಬ)
೨. ನೋಡಿ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಇಂದುನಾಳೆಯೆಂಬ ಮಂದಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂದುಗೊಡದಿರಣ್ಣಾ !
[೧]ಅನಿತ್ಯ[೧]ಕಾಲವನರಿದು ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿಸಿರಣ್ಣಾ !
[೨]ನೀರುಗುಳ್ಳೆ[೨]ಯಂತೆ ತೋರಿ ಅಡಗುವ ಅನಿತ್ಯಶರೀರದ ಭೋಗವು
ನಿತ್ಯವೆಂದು ನಚ್ಚಿ ಹೊತ್ತುಕಳೆದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋಗದಿರಣ್ಣಾ !
ಕರ್ತೃ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಂಗಳ [೩]ಸವಿಸಿ[೩]
ನಿತ್ಯಪದವ ಸಾಧಿಸಿರಣ್ಣ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ. ೧೪

ಸಿರಿ ಬಂದೊದಗಿತ್ತೆಂದು ಹಿರಿದಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಬೇಡ;
ಸಿರಿಯೆಂಬುದು ಕನಸಿನ ಪರಿಯಂತೆ ಕಂಡೆಯಾ !
ಎಲೆ ಮರುಳು ಮಾನವ ಇದನರಿತು ನಂಬಿ
ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜಿಸಿದರೆ
ಸ್ಥಿರವಾದ ಪದವನೀವ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ. ೧೫

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು, ಪಡೆದ ದ್ರವ್ಯವು ಎನ್ನೊಡವೆ ಎಂದು
ನಚ್ಚಬೇಡಿರೋ ಎಲೆ ಹುಚ್ಚು ಮಾನವರಿರಾ !
ಅವು ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯಾದರೆ
ನೀವು ಮಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಪ್ಪವೇ ಹೇಳಿರೋ ?

"ಅಸ್ಥಿರಂ ಜೀವನಂ ಲೋಕೇ ಅಸ್ಥಿರಂ ಧನಯೌವನಂ ।
ಅಸ್ಥಿರಾಃ ಪುತ್ರನಾರೀ ಚ ಸತ್ಯಧರ್ಮಃ ಪುನಃ ಸ್ಥಿರಃ ॥"

ಇದನರಿತು ತಡೆಯದೆ ಮೃಡನ ಸೇವೆಯ ತೊಡಗಿದರೆ
ಕಡೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಪದವು ದೊರೆಕೊಂಬುದು [೪]ನೋಡಿರೋ[೪]
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ. ೧೬

---

೧. ಅನಂತ (ಕ), ಆನಂದಿ (ಅ), ಆನಿಂದ (ಬ)
೨. ನೀರಗುಳ್ಳಿ (ಅ), ನೀರಗುರುಳಿ (ಬ), ನೀರಮ್ಯಾಲಿನ ಗುರುಳಿ (ಕ)
೩. ಸಮರ್ಪಿಸಿ (ಅ) ೪. ನೋಡಾ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲದಂತೆ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿದ
ಹುಸಿಯ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ[1]ಯೇ ಎಡ್ಡಾಗಬೇಡಿರೋ[1] !
ಎಲೇ [2]ಎಡ್ಡ[2] ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಾ, ಅಡ್ಡದಾಸೆಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಲಾಭವ ಕಳೆವರೇ ?
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಸೇವೆಯ ತೊರೆದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದರೆ
ಮುಂದೆ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ. ೧೭

ಸುರಚಾಪದಂತೆ ತೋ[3]ರಿ ಅ[3]ಡಗುವ ತನುವ [4]ನೆಚ್ಚ[4]ಬೇಡಿರೋ !
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪೂಜೆಯ ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೆ
ಮಚ್ಚಿ ಮಹಾಪದವಿಯನೀವ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ. ೧೮

ಇಮ್ಮನ ಭಕ್ತಂಗೆ ಕರ್ಮದ ವಿಧಿ ಕಾಡುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಆ ಇಮ್ಮನವಳಿದು ಒಮ್ಮನವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನರಿತರೆ
ಕರ್ಮದ ವಿಧಿ ಬಿಟ್ಟೋಡಿತ್ತು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಅಂಜನಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಧಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳ ಕಣ್ಮನಕ್ಕೆ
ಮಂಜುಗವಿಸಿ ಹೊರಗಾದನು ನೋಡಾ ಪರಶಿವನು.
ಘುಟಿಕಾಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಧಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳ ಕಣ್ಮನಕ್ಕೆ
ಸಟೆಯ ತೋರಿಸಿ ಹೊರಗಾದನು ನೋಡಾ ಪರಶಿವನು.
ಯಂತ್ರ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿ ವಾದ ವಶ್ಯವ ಸಾಧಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳ ಕಣ್ಮನಕ್ಕೆ
ಗಾಢಕತ್ತಲೆಗವಿಸಿ ಹೊರಗಾದನು ನೋಡಾ ಪರಶಿವನು.
ಭಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಧಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳ ಮನಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೆಳಗನೇ ತೋರಿ
ಒಳಗಾಗಿರ್ಪನು ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರಶಿವನು. ೨೦

ವಿದ್ಯೆಯ ಬಹಳ ಕಲಿತಡೇನು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ [5]ಶುದ್ಧನಲ್ಲದವನು ?[5]
ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೆನಿಸಿದಡೇನು [6]ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವನಾದವನು ?[6]

---

೧. ಮೋಹಿಸಿ ಮರುಳಾಗುವರೇ (ಅ), ಅಡಗ ಬ್ಯಾಡಿರೋ (ಕ)
೨. ದಡ್ಡ (ಅ, ಬ, ಕ) ೩. ರ (ಅ, ಬ) ೪. ನಚ್ಚಿಕೆಡ (ಅ)
೫. ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಾತನು (ಬ) (ಕ) ೬. ಬಡಮನದವನು (ಕ)

ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನಾದಡೇನು ಕರ್ತೃಶಿವನ ನೆನೆಯದವನು ?
ಷುದ್ಧಗುಣಿಕೆಯ್ತು ತಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತರ ಎನ್ನತ್ತ ತೋರದಿರಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ಗಾಳಿಬೀಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಕೊಳ್ಳಿರೋ ಬೇಗ ಬೇಗ !
ಗಾಳಿ ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಲ್ಲ ಕೇಳಿರೋ !
ಜಾಳ ಮನುಜರಿರಾ,
ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಳಿವು ಬರುವುದು ದೂರವಿಲ್ಲ ನೋಡಿರೋ !

"ತ್ವರಿತಂ ಜೀವಿತಂ ಯಾತಿ ತ್ವರಿತಂ ಯಾತಿ ಯೌವನಮ್ ।
ಯಾತಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಸ್ತ್ವರಿತಂ ತಸ್ಮಾತ್ಪೂಜಯ ಶಂಕರಮ್ ॥"

ಇದನರಿದು ಬೇಗ ಬೇಗ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿರೋ !
ಬೇಗ ಬೇಗ ಜಂಗಮವನೊಲಿಸಿರೋ !
ಅರುವು[1]ಳ್ಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಬೇಗ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವ [2]ಕೂಡಿ[2]ರೋ ! ೨೨

ಮುನ್ನ ಪಡೆಯದೆ ಇನ್ನು ಬೇಡಿದರೆ ಬರ್ಪುದೆ
ಎಂದು ನುಡಿಯುತಿರ್ಪರೆಲ್ಲ.
ಮುನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವ [3]ಮರೆತ[3] ಕಾರಣ
ಇನ್ನು ಕೆಟ್ಟರಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನರಿಯದೆ ! ೨೩

ಹಿಂದೆ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಜಂಗಮದಾಸೋಹವನರಿಯದ ಕಾರಣ
ಮುಂದೆ [4]ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನಾಗಿ[4] ಕುಂಟನಾಗಿ ಕುಬ್ಜನಾಗಿ ನಪುಂಸಕನಾಗಿ
ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಕುಲಹೀನನಾಗಿ ದೇಶಗೇಡಿಯಾಗಿ
ಬಹುರೋಗಿಯಾಗಿ ಮಹಾ ದುಃಖಮಂಬಡುತಿರ್ಪರು ನೋಡಾ,
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ನಿಮ್ಮನರಿಯದ ಮನುಜರು ! ೨೪

---

೧. ಹು (ಅ) ೨. ನೆನೆ (ಕ) ೩. ಮರ್ತ (ಅ, ಬ, ಕ)
೪. ಹುಟ್ಟುವ ಕುರುಡ (ಅ, ಬ), ಹುಟ್ಟುವನು ಕುರುಡನಾಗಿ (ಕ),
ಹುಟ್ಟುವನು ಕುರುಡ (ಡ)

ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮ[1]ದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವ
ಶಿವನೆಂದರಿದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಕಾರಣ
ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವನು, ಸತ್ಕುಲಜ ಬಲವಂತನಾಗಿ
ಧನಧಾನ್ಯ ಸಕಲ ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ
[2]ಸಕಲ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ[2]
ವಿದ್ಯೆಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷನಾಗಿ
ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ
ಪೂರ್ಣ ಒಲುಮೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರ್ಪನು ನೋಡಿರೋ ! ೨೫

ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಶವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಲ್ಲಿ [3]ಬೀಸರವಾಗದೆ[3]
ಹಿಡಿದ ಭಕ್ತಿಯ ಕಡೆತನಕ ಬಿಡದೆ
ಬಡತನ ಎಡರು ಕಂಟಕ ಬಂದಲ್ಲಿ
ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ಕಾಂತಿಗುಂದದೆ
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶಿವನೆಂಬ ನುಡಿಯ ಮರೆಯದೆ
ಇರ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ ಬೇಡಿದ ಪದವ ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ! ೨೬

ಎನ್ನ ತನು ಎನ್ನ ಧನ ಎನ್ನ ಮನೆ
ಎನ್ನ ಸತಿ ಸುತರೆ[4]ಂಬ ಮನಕ್ಕೆ
ಈಶ್ವರ[4] ಭಕ್ತಿ ಭಿನ್ನವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ !
ತನ್ನ ಮರೆದು ಇದಿರನರಿದು
ಒಡವೆಯಾತಂಗೆ ಒಡವೆಯ [5]ಒಪ್ಪಿಸಿದೆಯಾದರೆ[5]
ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪನು ನೋಡಾ, ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು ! ೨೭

---

೧. ಲ್ಮ (ಅ) ೨. ಸರ್ವಲೋಕ ಮನ್ನಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ (ಅ), ಸರ್ವಲೋಕ ಮನ್ನಣೆಯಾಗಿ (ಕ) ೩. ಬೀಸರ ಹೋಗದೆ (ಅ), ಬಿರಸು ಹೋಗದೆ (ಕ), ಬೇಸರ ಹೋಗದೆ (ಡ) ೪. ರೆಂಬುವನ್ನಕ್ಕರ (ಅ,ಕ,ಡ) ೫. ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ)

ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮವು ಬರುವುದ ಕಂಡು
ಸದರನಿಳಿದು ನಡೆದು ಹೋಗಿ
ಚರಣಕ್ಕೆರಗುವುದೆ ಉತ್ತ[೧]ಮ ಭಕ್ತಿ ಎನಿಸಿತ್ತು.
ಇದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದೆ
ಮಧ್ಯಮ ಭಕ್ತಿ ಎನಿಸಿತ್ತು.
[೨]ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೇ ಕರ ಮುಗಿಯುವುದೆ[೨]
ಕನಿಷ್ಠ ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತು.
ಈ ಮೂರು ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಗರ್ವದಿಂದ ಬೆರತುಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ
ಮುಂಬೆ ಹಿರಿಯ ಶೂಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವನು ನೋಡಾ,
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ! ೨೮

ಸರ್ವಲೋಕೋಪಕಾರವಾಗಿ [೩]ಶಿವನೇ[೩] ಜಂಗಮವಾಗಿ
ಬಂದನೆಂದರಿಯದವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಸರ್ವಲೋಕ ಪಾವನ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಶಿವನೇ ಜಂಗಮವಾಗಿ
ಬಂದನೆಂದು ನಂಬದವನ ಅಂಗಳವ ಮೆಟ್ಟಲಾಗದು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಸರ್ವಲೋಕೋಪಕಾರಾಯ ಯೋ ದೇವಃ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ।
[೪]ಚರತ್ಯತಿಥಿ[೪]ರೂಪೇಣ ನಮಸ್ತೇ ಜಂಗಮಾತ್ಮನೇ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಜಂಗಮದ ಘನವನರಿಯದ
ಭಂಗಗೇಡಿಗಳ ಭಕ್ತರೆಂದಡೆ
ಭವ ಹಿಂಗದಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೨೯

---

೧. ತ್ತು (ಅ, ಬ)
೨. ಕುಳಿತಲ್ಲಿದ್ದು ಕರವ ಮುಗಿದರೆ (ಕ), ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಕರವ ಮುಗಿಯುವುದೆ (ಅ, ಬ)
೩. ಸದಾಶಿವನೇ (ಡ)
೪. ಚರಾತಿಷ್ಠಂತಿ (ಅ, ಕ, ಡ)

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಜಂಗಮವ ಕಂಡು
ಮನದಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನವ ತಾಳಿ
ಮೋರೆಯನಡ್ಡನಿಕ್ಕಿದರೆ
[1]ಜಾರಿಹೋಯಿತ್ತು[1] ನೋಡಾ, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ.
ಪಂಙ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿತ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ
ಒಂದ ನೀಡಿ ತಾನೊಂದನುಂಡರೆ
ಹುಳು[2]ಗೊಂಡ[2]ದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ನೋಡಾ,
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ! ೩೦

ಸದ್ಭಕ್ತನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವದ ನಡೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದಡೆ :
ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಜಂಗಮವ ಕಂಡು
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವ ತಾಳಬೇಕು.
ಮದುವೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಒಸಗೆ ಉತ್ಸಾಹದಂತೆ
ಹರ್ಷಾಬ್ಧಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ ಹೊರಸೂಸಬೇಕು.
ಇಂದು ಎಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ಬಂದು
ತುಂಬಿತೆಂದು ಕುಣಿಕುಣಿದು ನೋಡಿ ಹಾಡಿ ಹರಸಬೇಕು.
ಸತಿಸುತರು ಸಹವಾಗಿ ಒಡಗೂಡಿ, ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನೊಲಿಸಬೇಕು. ೩೧

ಕೋಳಿ ಕೂಗುವುದು ಬೆಳಗಿನ ವೇಳೆಯನರಿದು;
ಕತ್ತೆ ಕೂಗುವುದು ತನ್ನ ಹೊತ್ತಿನ ಗೊತ್ತನರಿದು;
ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ, ತನ್ನ ಅರುಹು ಕುರುಹಿನ,
ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಗೊತ್ತನರಿಯದ ಬಳಿಕ
ಆ ಕೋಳಿಕತ್ತೆಗಳಿಂದ ಕರಕಷ್ಟ ನೋಡಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೨

---

೧. ಜಾರಿತ್ತು (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೨. ಗುಂಡ (ಅ)

ಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ
ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಇದಿ[1]ರಿಟ್ಟು ನುಡಿಯಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ :
ಬಡವಂಗೆ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಕೊಂಡಂತಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಎನ್ನ ಪದಾರ್ಥವ ನಾನು ಮಾಡಿದೆನು ಅವರು ಕೈಕೊಂಡರೆಂದು
ತನ್ನ ಖ್ಯಾತಿ ಭಕ್ತಿಯನು
ಮನ ಹಿಗ್ಗಿ ಅನ್ಯರೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ
ಶಿವನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳನು; ಪುರಾತನರು ಮೆಚ್ಚರು.
ಅಂತಪ್ಪ ಖ್ಯಾತಿಭಕ್ತನ ಡಂಭಕದ ಭಕ್ತಿಯೆಂತಾಯಿತ್ತೆಂದರೆ :
ಹಾವಸೆಗಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು
ಕೊಡನೊಡೆದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೩

ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
[2]ಆಶಾರ್ಥವಾಗಿ[2] ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಲಾಗದಯ್ಯ.
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಬೇಕಲ್ಲದೆ
ವಾದಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಲಾಗದಯ್ಯ.
ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಡಂಬಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲಾಗದಯ್ಯ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಆಶಾರ್ಥಂ ದೀಯತೇ ದೀಕ್ಷಾ ದಂಬಾರ್ಥಂ ಪೂಜ್ಯತೇ ಶಿವಃ ।
ವಾದಾರ್ಥಂ ಪಠ್ಯತೇ ವಿದ್ಯಾ ಮೋಕ್ಷೋ ನಾಸ್ತಿ ವರಾನನೇ ।
ಧರ್ಮಾರ್ಥಂ ದೀಯತೇ ದೀಕ್ಷಾ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಂ ಪೂಜ್ಯತೇ ಶಿವಃ ।
ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಂ ಪಠ್ಯತೇ ವಿದ್ಯಾ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿರ್ವರಾನನೇ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

---

೧. ದ (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ಅರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ (ಅ, ಕ)

ಇಂತಪ್ಪ ಖ್ಯಾತಿ ಕೀರ್ತಿಯ, ಕಡೆಗೆ ನೂಂಕಿ
ನೀತಿಯ ನಿಜವನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ
ಶಿವನೊಲಿಸುವ ಭಾವವನರಿಯದೆ
ಸಂತೆಯ ಪಸಾರದಂತೆ
ಸರ್ವರು ಮೆಚ್ಚಲೆಂದು [೧]ಹಾರೈಸಿ
ಹರಹಿಕೊಂಡು[೧] ಮಾಡುವ ಡಂಭಕನ ಪೂಜೆ
ಶಂಭುವಿಂಗೆ ಮುಟ್ಟಲರಿಯದು ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೪

ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ
ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ [೨]ಮಾಡಲೇ[೨]ಬೇಕು.
ಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.
ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚ ಜಂಗಮದರ್ಚನೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ
ಆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಎಂತಾಯಿತ್ತೆಂದಡೆ :
ಮೂಗ ಕೊಯ್ದ [೩]ಮೋರೆಯಂತೆ[೩] ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೫

ಒಳಗೆ ಲಿಂಗದ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮನ[೪]ವಡಗಿ[೪]ರಬೇಕು.
ಹೊರಗೆ ಜಂಗಮದ ಮಾಟದಲ್ಲಿ ತನು[೫]ವಿಡಿದಿ[೫]ರಬೇಕು.
ಈ ಉಭಯವ ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ವೇಧಿಸಿಕೊಂಡು
[೬]ತಾನಳಿ[೬]ದು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪನು [೭]ನೋಡಾ[೭] !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೬

---

೧. ಪಸರಿಸಿ ಹಾರೈಸಿಕೊಂಡ (ಬ, ಕ), ಹಸರಿಸಿ ಹರಹಿಕೊಂಡು (ಅ)
೨. ಮಾಡ (ಅ, ಕ, ಡ) ೩. ಮುಖದಂತೆ (ಬ), ಮೂಕಾರ್ತಿಯಂತೆ (ಡ)
೪. ವಡಗೂಡಿ (ಅ), ವನಡಗಿ (ಬ) ೫. ವಡಗಿ (ಕ) ೬. ತನುವಳಿ (ಕ)
೭. ನೋಡಾ ನಮ್ಮ (ಬ, ಡ) ನಮ್ಮ (ಅ, ಕ)

[೧]ಆದಿಯಲ್ಲಿಯು[೧] ನೀನೇ[೨] ದೇವನು ನಾನೇ[೨] ಭಕ್ತನಯ್ಯ;
[೩]ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿಯು[೩] ನೀನೇ ದೇವನು ನಾನೇ ಭಕ್ತನಯ್ಯ;
ಆದಿಯನಾದಿಯಿಂದತ್ತಲು ನೀನೇ ದೇವನು ನಾನೇ ಭಕ್ತ[೪]ನಾಗಿ[೪]
ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಅಡಗಿರ್ದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೭

ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತಿನ ತೊತ್ತು ಪಡಿದೊತ್ತೆಂದು
ಎನ್ನ ಕೈವಿಡಿದು ತಲೆದಡಹಿ
ವರದಾಭಯಹಸ್ತವ ಕೊಟ್ಟು
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಎನ್ನ ಕಳುಹಿದಿರಾಗಿ
ನೀನೇ ಕರ್ತನು ನಾನೇ ಭೃತ್ಯನು;
ನೀನೇ ಒಡೆಯನು ನಾನೇ ಬಂಟನು;
ನೀನೇ ಆಳ್ದನು ನಾನೇ [೫]ಆಳು[೫].
ನೀನೇ ದೇವನು ನಾನೇ ಭಕ್ತನಾಗಿ
ನೀನು ಮಾಡೆಂದ ಮಣಿಹವ ಮಾಡುತಿರ್ಪೆನು;
ನೀನು ಬೇಡೆಂದ ಮಣಿಹವ ಬಿಡುತಿರ್ಪೆನು;
ನೀನು[೬] ಹೇಳಿದ ತೊತ್ತು [೭]ಸೇವೆಯ[೭] ಮಾಡುತಿಪ್ಪೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೮

ಕಾಮವುಳ್ಳವಂಗೆ ಲಿಂಗದ ಪ್ರೇಮವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಕ್ರೋಧವುಳ್ಳವಂಗೆ ಜಂಗಮದ ಪ್ರೇಮವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಮದಮತ್ಸರವುಳ್ಳವಂಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರೇಮವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಇಂತೀ ಗುಣ[೮]ವರತಲ್ಲದೆ[೮] ಸಹಜ [೯]ಭಕ್ತಿ[೯] ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೯

---

೧. ಆದಿಯಲ್ಲಿ (ಅ,ಕ,ಡ) ೨. ನೇ (ಅ,ಬ,ಕ,ಡ) ೩. ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ(ಅ,ಕ,ಡ) ೪. ನಯ್ಯಾ (ಬ) ೫. ಆಳುಸೇವಕನು (ಅ,ಬ), ಸೇವಕನು (ಕ), ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು (ಡ) ೬. ವು (ಅ, ಕ, ಡ) ೭. ಶಾನೆ (ಅ) ೮. ವಂತರಲ್ಲದೆ (ಬ, ಕ) ೯. ಸದ್ಭಕ್ತಿ (ಅ)

ಲಿಂಗಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವಂಗೆ ಭವಬಂಧನವಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವಂಗೆ ಸಂಸಾರದ ತೊಡಕಿಲ್ಲ.
ಪ್ರಸಾದಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವಂಗೆ ಇಹಪರದ ಎಡೆಯಾಟವಿಲ್ಲ.
ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಆವಾವ ಫಲಪದದ ಹಂಗಿಲ್ಲವಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೦

ಲಿಂಗಪ್ರೇಮಿಗಳನಂತರುಂಟು ಜಗದೊಳಗೆ;
ಜಂಗಮಪ್ರೇಮಿಗ[೧]ಳಾರನೂ[೧] ಕಾಣೆನ[೨]ಯ್ಯ !
ಲಿಂಗಪೂಜಕರನಂತರುಂಟು ಜಗದೊಳಗೆ ;
ಜಂಗಮಪೂಜಕರಾರನೂ ಕಾಣೆನಯ್ಯ !
ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಗಳನಂತರುಂಟು ಜಗದೊಳಗೆ;
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳಾರನೂ ಕಾಣೆನಯ್ಯ !
ಲಿಂಗದ ಬಾಯಿ ಜಂಗಮವೆಂದರಿದು
ಮಾಡಿ ಮನವಳಿದು [೩]ಘನವಾದ[೩] ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ
ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ [೪]ನಮಃ[೪] ಎಂಬೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೧

ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ[೫]ಯಿಂದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯಧಿಕ[೫] ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ
ತಾರಜ ತಂಡಜ ರೋಮಜರಿಗೆ ಪ್ರಳ[೬]ಯವಾಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ
ನವಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ ಪ್ರಳ[೬]ಯವಾಯಿತ್ತು.

---

೧. ಳನಾರನೂ   ೨. ವ (ಅ)   ೩. ಘನಲಿಂಗವಾದ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ)
೪. ನಮೋ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ)   ೫. ಗಿಂದಧಿಕಜಂಗಮಾರ್ಚನೆ (ಕ)
೬. ಳೆ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ
[೧]ಶತ[೧]ಕೋಟಿ ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಪ್ರಳ[೨]ಯವಾ[೨]ಯಿತ್ತು.
ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ
ಅನಂತಕೋಟಿ ರುದ್ರರಿಗೆ ಪ್ರಳಯವಾಯಿತ್ತು.
ಇದುಕಾರಣ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪ್ರಳಯಕ್ಕೊಳಗು,
ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆ ಪ್ರಳಯಾತೀತವೆಂದರಿದು
ಜಂಗಮವೇ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ನಂಬಿ
ಅನಂತಕೋಟಿ [೩]ಪ್ರಳಯಂಗಳ[೩] ಮೀರಿ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವನೊಡಗೂಡಿದ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ
ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ [೪]ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ[೪].
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೨

ಜಂಗಮವ ಕಂಡು ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ
ಮುಂದೆ ಭಕ್ತಿ[೫]ಮುಕ್ತಿ[೫] ಪುಣ್ಯದ ಫಲವು ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಜಂಗಮವ ಕಂಡು ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿದರೆ
ಮುಂದೆ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೩

ಜಂಗಮವೇ ಜಗದೀಶನೆಂದು ನಂಬದವನ ಜನ್ಮವ ಸುಡು ಸುಡು !
ಜಂಗಮವೇ [೬]ಜಗ[೬]ಭರಿತನೆಂದು ನಂಬದವನ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ ಜನ್ಮ !
ಜಂಗಮವೇ ಶಿವನೆಂದು ನಂಬದವನ ಮನೆ ಸುಡುಗಾಡು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೪

---

೧. ದಶ (ಅ, ಕ) ೨. ಳೆ (ಅ, ಬ, ಕ)
೩. ಪ್ರಳಯವ (ಅ) ೪. ನಮೋ ಎಂದು ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ
೫. ಮುಕ್ತಯ (ಬ, ಇ) ೬. ಜಗದ್ (ಇ, ಅ)

ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನಂತೆ ಸದ್ಭಕ್ತ[1]ನೆಂದೆನಿ[1]ಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಮಡಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯಗಳಂತೆ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂತೆ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಿ[2]ಯೆಂದೆನಿ[2]ಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಸಿದ್ಧರಾಮನಂತೆ ಶುದ್ಧಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ[3]ಯೆಂದೆನಿ[3]ಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಯ್ಯಗಳಂತೆ [4]ಉರುತರದ[4] ಶರಣನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಜಗಣ್ಣತಂದೆಗಳಂತೆ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ನಿಜಗುಣಯೋಗಿಗಳಂತೆ ಪರಮ ಆರೂಢನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯಂತೆ ನಿಷ್ಕಾಮಿಯೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಪ್ರಭುದೇವರಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಇಂತಿವರ ಕಾರುಣ್ಯದ ನಿಲವನೇ ಕರುಣಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ[5]ರಿಸಯ್ಯ[5] ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೫

ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏಳು ಸೋಪಾನವಿರ್ಪುದನು ಆರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ :
ಜಂಗಮವ ಕಾಣುತ್ತ ಸದ್ಭಕ್ತನು [6]ಕುಳಿತಾಸನವ[6] ಬಿಟ್ಟು
ಇದಿರೆದ್ದು ನಡೆವುದೇ ಒಂದನೆಯ ಸೋಪಾನ.
ಮನ ಕರಗಿ ತನು ಉಬ್ಬಿ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಜಲವುಕ್ಕಿ
ಅವರ ಚರಣಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಸುರಿವಂತೆ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದೇ ಎರಡನೆಯ ಸೋಪಾನ.
ಆ ಜಂಗಮವ ತನ್ನ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ
ಉನ್ನತಾಸನದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪಾದ ಪ್ರಕ್ಷಾಲನವ ಮಾಡುವುದೇ ಮೂರನೆಯ ಸೋಪಾನ.

---

೧. ನೆನಿ (ಅ, ಕ) ೨. ಯೆನಿ (ಅ, ಕ) ೩. ಯೆನಿ (ಅ, ಕ)
೪. ಉರುತರ (ಬ, ಇ) ೫. ರಿಸಿಸಲಹಯ್ಯ (ಅ, ಕ)
೬. ಕುಳಿತಠಾವು (ಅ), ಕುಳಿತಸ್ಥಲವ (ಕ)

ಆ ಜಂಗಮದೇವರ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ಪಾದತೀರ್ಥವ ಕೊಂಬುವುದೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸೋಪಾನ.
ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಪಾನಂಗಳಿಂದೆ
ತೃಪ್ತಿವಡಿಸುವುದೇ ಐದನೆಯ ಸೋಪಾನ.
ಆ ಜಂಗಮದ ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬುವುದೇ
ಆರನೆಯ ಸೋಪಾನ.
ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವವ ಬೆಸಗೊಂಬುವುದೇ
ಏಳನೆಯ ಸೋಪಾನ.
ಇಂತೀ ಸಪ್ತಸೋಪಾನಂಗಳ ಬಲ್ಲ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ
ಕೈಲಾಸ ಕರತಳಾಮಳಕವಲ್ಲದೆ
ತನುವ ಸವಿಸದೆ ಮನವ ದಂಡಿಸದೆ ಧನವ ಸಮರ್ಪಿಸದೆ
ಮಿಥ್ಯಾ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ ಹೊತ್ತುಗಳೆದು
[೧]ಹೊಡೆ[೧]ದಾಡಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವ
ವ್ಯರ್ಥ[೨]ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೆ[೨]ತ್ತಣ ಕೈಲಾಸವಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೬

ಲಿಂಗಪೂಜಕನಾದಡೆ[೩] ಜಂಗಮವನರ್ಚಿಸಬೇಕು.
ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾದಡೆ[೩] ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನಿಡಬೇಕು.
ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಜಂಗಮವ ಮರೆತಡೆ[೩]
ಶಿರವಿ[೪]ಲ್ಲದ ದೇಹದಂತೆ ಕಾಣಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೭

ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಳಕುಳವನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿಕೊಂಬ
ಮುಕ್ತಿಗೇಡಿಗಳನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ !

---

೧. ಹೊಡೆ ಹೊಡೆ ೨. ಜೀವರಿಂಗೆ (ಬ), ಜೀವಿಂಗೆ (ಡ)
೩. ರೆ (ಬ, ಕ, ಅ) ೪. ಸಿ (ಅ, ಕ)

ಅನಾದಿಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂದೆ
ತಾನೇ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದನೆಂದರಿದು
ತನುಮನಧನವ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಘನಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲರಿಯದೆ
ಆಣವಮಲ ಮಾಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕಮಲ[೧]ವೆಂಬ[೧]
ಮಲತ್ರಯಂಗಳನೆ ಭುಂಜಿಸಿ
ಸಂಸಾರವಿಷಯರಸವೆಂಬ [೨]ನೀರನೆ[೨] ಕುಡಿದು
ಮಾಯಾಮೋಹವೆಂಬ ಮದವು ತಲೆ[೩]ಗೇರಿ[೩]
ಸೊಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಲನಂತೆ ತಿರುಗುವ ನರಕಜೀವಿಗಳ ಭಕ್ತರೆನಬಹುದೇ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೮

ತನುವ ಗುರುವಿಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಗುರುಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು.
ಮನವ ಲಿಂಗಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು.
ಧನವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಂಗಮಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಭಕ್ತಿಯ ವರ್ಮವನರಿಯದವರ [೪]ಮಚ್ಚ[೪]
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ. ೪೯

ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಗುಣವ*ನರಸಿದಡೆ* ಒಂದನೆಯ ಪಾತಕ.
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿಲೆಯ*ನರಸಿದಡೆ* ಎರಡನೆಯ ಪಾತಕ.
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕುಲವ*ನರಸಿದಡೆ* ಮೂರನೆಯ ಪಾತಕ.
ಪಾದೋದಕದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವ*ನರಸಿದಡೆ* ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾತಕ.
ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯ*ನರಸಿದಡೆ* ಐದನೆಯ ಪಾತಕ.
ಇಂತೀ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರ [೫]ಎನಗೊಮ್ಮೆಯೂ[೫] ತೋರದಿರಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೦

ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿ[೬]ಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲ;
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ, ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ;

---

೧. ಗಳೆಂಬ (ಕ) ೨. ನೀರ (ಅ,ಬ,ಕ) ೩. ಗಡರಿ (ಬ) ೪. ಮೆಚ್ಚ (ಅ), ಮಚ್ಚನಯ್ಯಾ (ಬ, ಕ) *. ನಾರಿಸಿದೊಡೆ (ಬ), ನಾರಿಸಿದಡೆ (ಕ)
೫. ಎನಗೊಮ್ಮೆ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೬. ನೈ (ಅ, ಬ)

ಬರಿದೆ ಭಕ್ತರೆಂಬ ಭವಭಾರಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೧

ಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಭವವ ಹರಿದು.
ಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು ಸಕಲಪ್ರಪಂಚ[೧]ವ ಮರೆದು.
ಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು [೨]ಆಶಾಪಾಶವ[೨] ಹರಿದು.
ಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯ ಪಾದವ ನಂಬಿ. ೫೨

ಸಟೆಯನಾಡದಾತ ಭಕ್ತ.
ಕುಟಿಲ ಕುಹಕವ [೩]ಮರೆ[೩]ದಾತ ಭಕ್ತ.
ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾತ ಭಕ್ತ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತ ನೋಡಾ. ೫೩

ಶಿವಭಕ್ತನೆನಿಸುವಾತಂಗೆ ಆವುದು ಚಿಹ್ನವೆಂದೊಡೆ :
ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವುದು; ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ[೪]ಯಿಂದಿ[೪]ರುವುದು;
[೫]ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಒಂದೆ[೫]ಯೆಂದು [೬]ಕಾಂಬುದು.[೬]
ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮುಂತಾದ
ಶಿವಲಾಂಛನವನುಳ್ಳ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ
ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರ್ಪಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತ ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> "ಸದಾಚಾರಃ ಶಿವೇ ಭಕ್ತಿಃ ಲಿಂಗೇ ಜಂಗಮ ಏಕಧೀಃ ।
> ಲಾಂಛನೇ ಶರಣೇ ಭಕ್ತಿಃ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಮನುತ್ತಮಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಸಹಜ ಭಕ್ತರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೪

---

೧. ಚು (ಅ, ಕ) ೨. ಆಶಾಪಾಶವನೆಲ್ಲ (ಕ) ೩. ಮಾಡ (ಕ)
೪. ಯಾಗಿ (ಅ, ಬ, ಕ) ೫. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮುವನೊಂದೆ (ಇ)
೬. ಕಾಣ್ಬುದು (ಅ, ಬ, ಕ)

ಗುರುವಿಂಗೆ ತನುವ*ನರ್ಪಿಸಿ*ದಲ್ಲದೆ ತನುವಿನ ವಾಸನೆ ಹಱಿಯದು.
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವ*ನರ್ಪಿಸಿ*ದಲ್ಲದೆ ಮನದ ವಾಸನೆ ಹರಿಯದು.
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವ*ನರ್ಪಿಸಿ*ದಲ್ಲದೆ ಧನದ ವಾಸನೆ ಹರಿಯದು.
ಇದು ಕಾರಣ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಧವ*ನರ್ಪಿಸಿ*
ತ್ರಿವಿಧ ವಾಸನೆಯ ಹರಿದು
ತ್ರಿವಿಧವು ಒಂದಾದ ಘನವನೊಡಗೂಡಬಲ್ಲಡೆ[೨] ಸದ್ಭಕ್ತನೆಂಬೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೫

ಹರ ಹರಾ ಎನ್ನ ಬಡಮನದ ಅಳಿಯಾಸೆಯ ನೋಡಾ !
ಸುರಭಿಧೇನು[೩]ವಿದ್ದು ಬರಡಾಕಳಿಗೆ ಆಸೆಮಾಡುವಂತೆ
ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಿದ್ದು ಕಾಡಮರಕ್ಕೆ ಕೈಯಾನುವಂತೆ
ಚಿಂತಾಮಣಿಯಿದ್ದು ಗಾಜಿನ [೪]ಮಣಿ[೪]ಯ ಬಯಸುವಂತೆ
ಎನ್ನ ಕರಮನಭಾವದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭರಿತರಾಗಿರ್ದುದ ಮರೆತು
ನರರಿಗಾಸೆಯ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೬

ಶಿವ ಶಿವಾ ನೀವೆನ್ನ ನಡೆಯೊಳಗೆ ನಡೆರೂಪವಾಗಿರ್ದು
ನಡೆಪರುಷವ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ದೇವ.
ಎನ್ನ ನುಡಿಯೊಳಗೆ ನುಡಿರೂಪಾಗಿರ್ದು
ನುಡಿಪರುಷವ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ದೇವ.
ಎನ್ನ ನೋಟದೊಳಗೆ ನೋಟರೂಪಾಗಿರ್ದು
ನೋಟಪರುಷವ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ದೇವ.
ಎನ್ನ ಹಸ್ತದೊಳಗೆ ಹಸ್ತರೂಪಾಗಿರ್ದು
ಹಸ್ತ ಪರುಷವ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ದೇವ.

---

* ಸಮರ್ಪಿಸಿ (ಅ)   ೨. ರೆ (ಅ, ಕ)   ೩. ಪಶು (ಅ, ಕ)
೪. ಟಿಕ್ಕಿ (ಅ)

ಎನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಮನರೂಪಾಗಿರ್ದು
ಮನಪರುಷವ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ದೇವ.
ಎನ್ನ ಭಾವದೊಳಗೆ ಭಾವರೂಪಾಗಿರ್ದು
ಭಾವಪರುಷವ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ದೇವ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೭

ನೀನೊಲಿದಡೆ ಕಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕನಕವಯ್ಯ.
ನೀನೊಲಿದಡೆ ಹುಲ್ಲೆಲ್ಲ ರಾಜಾನ್ನವಯ್ಯ.
ನೀನೊಲಿದಡೆ ಕೊರಡೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಯ್ಯ.
ನೀನೊಲಿದಡೆ ಬರಡೆಲ್ಲ ಕಾಮಧೇನುವಯ್ಯ.
ನೀನೊಲಿದಡೆ ಏನುಂಟು ಏನಿಲ್ಲವಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೮

ನೀನೊಲಿದಡೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ನೀನೊಲಿಯದಿರ್ದಡೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತುಗಲ್ಲ[1] ಹೊತ್ತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ನೀನೊಲಿದಡೆ ವೈರಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಖರಪ್ಪರು ನೋಡಾ.
ನೀನೊಲಿಯದಿರ್ದಡೆ ಸಖರೆಲ್ಲ ವೈರಿಗಳಾಹರು ನೋಡಾ.
ನೀನೊಲಿದಡೆ ಬಾರದ ಪದಾರ್ಥ ಬಪ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ನೀನೊಲಿಯದಿರ್ದಡೆ ಬರ್ಪುದು ಬಾರದೆ ಹೋಹುದು ನೋಡಾ.
ಇದು ಕಾರಣ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಿಮ್ಮ ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಘನವು ಆವುದೂ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ. ೫೯

ಸತ್ಯನೆ[2]ಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ; ನಿತ್ಯನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಭಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ; ಮುಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಒಲುಮೆಯ ಲೆಂಕನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೦

---

೧. ಲ್ಲು (ಅ) ೨. ವೆ (ಬ)

ಎನ್ನ ಕಂಗಳ ಮುಂದಣ ಕಾಮವ ಕಳೆದು
ನಿಮ್ಮ ಮಂಗಳ ಸ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸಯ್ಯ ದೇವಾ.
ಎನ್ನ ಮನದ ಮುಂದಣ ಆಸೆಯ ಬಿಡಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರದ ನೆನಹ[೧] ನೆಲೆಗೊಳಿಸಯ್ಯ ದೇವಾ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಮುಂದಣ ಪ್ರಪಂಚವ ಕೆಡಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಯ್ಯ ದೇವಾ.
ಎನ್ನ ತನುವ ಮುಸುಕಿದ ತಾಮಸವ ಕಳೆದು
ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಅನುವ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ದೇವಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೧

ಗುರುವ ನೋಡಿರೋ ಲಿಂಗವ ಹಾಡಿರೋ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿರೋ
ಅಂಗಜವೈರಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಕೂಡಿರೋ ! ೬೨

ಭಕ್ತಿಗೆ ಮುಖವಾದಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು.
ಯುಕ್ತಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು.
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ನಡೆವಾ[೨]ತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಮಚ್ಚಿಸುವಾತನೇ ಮಹಾಸದ್‌ಭಕ್ತನು. ೬೩

ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಕರುಣ ಕಿಂಕರವಾಣ
ನಯ ನುಡಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಕ್ಷಮೆ ದಮೆ ಶಾಂತಿ ಸೈರಣೆ
ದಯಾಗುಣ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬುಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಸಮರಸವನುಳ್ಳ
ಸದ್‌ಭಕ್ತರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೪

ಸತ್‌ಕಾಯಕದಿಂದೆ ತಂದ ದ್ರವ್ಯಂಗಳ
ಅಂದಂದಿಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸವೆಸಿ
ಹಿಂದು ಮುಂದನೆಣಿಸದೆ ಇಂದಿಗೆ ನೂರು ವರುಷ ತುಂಬಿತ್ತೆಂಬ
ಆನಂದಭಕ್ತರ ತೋರಿ ಎನ್ನ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೫

---

೧. ಹು (ಅ) ೨. ದಾ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಸತ್ಯ ವಚನವ ನುಡಿವಾತನೇ ಸದ್ಭಕ್ತನು.
ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವಾತನೇ ಸದ್ಭಕ್ತನು.
ತಥ್ಯಮಿಥ್ಯ ರಾಗದ್ವೇಷವನಳಿದಾತನೇ ಸದ್ಭಕ್ತನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೬

ನಾನಾ ದೇಶವ [೧]ತಿರುಗಿದಡಿಲ್ಲ[೧] ನಾನಾ ವ್ಯಾಪಾರವ [೨]ಮಾಡಿದಡಿಲ್ಲ[೨] ಏನು ಮಾಡಿದಡೇ[೩]ನು ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರ, ನೀವು ದಯೆಹುಟ್ಟಿ ಒಲಿದು ನೋಡಿ ಕರುಣಿಸಿಸಲಹದನ್ನಕ್ಕರ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ ನೋಡಾ.
೬೭

ಭಕ್ತನಾದಡೆ ನಿರ್ವಂಚಕ ಭಾವದಿಂದೆ
ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥವನರ್ಪಿಸಬೇಕು.
ಮಹೇಶ್ವರನಾದಡೆ ತ್ರಿವಿಧವ ಬಯಸದಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಹ[೪]ಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ ದರ್ಪಣ ಮೊದಲಾದ
ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಕೊಳ್ಳದಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದಡೆ [೬]ಪ್ರಪಂಚ[೫] ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು.[೬]
ಶರಣನಾದಡೆ ಸಕಲ ಭೋಗೋಪ[೭]ಭೋಗಂಗಳನು[೭]
ತಾನಿಲ್ಲದೆ [೮]ಲಿಂಗಮುಖವನರಿದು[೮] ಕೊಡಬೇಕು.
ಐಕ್ಯನಾದಡೆ ಸರ್ವವೂ ತನ್ನೊಳಗೆಂದರಿದು
ಸರ್ವರೊಳಗೆಲ್ಲ ತನ್ನನೆ ಕಾಣಬೇಕು.
ಇಂತೀ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲದ ಅನುವನರಿದು ಆಚರಿಸುವ
ಮಹಾಶರಣರ ಆಳಿನ ಆಳು ನಾನಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೮

---

೧. ತಿರಿಗಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ (ಅ), ತಿರಿಗಿದರಿಲ್ಲ (ಬ, ಕ)
೨. ಮಾಡಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ (ಅ), ಮಾಡಿದರಿಲ್ಲ (ಬ, ಕ) ೩. ರೇ (ಅ, ಕ, ಬ)
೪. ಹು (ಅ, ಬ, ಕ) ೫. ಚು (ಅ, ಬ, ಕ) ೬. ಪ್ರಪಂಚವ ಹಿಂಗಿರಬೇಕು (ಡ)
೭. ಭೋಗವನು (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೮. ಲಿಂಗದ ಮೂಲವರಿದು (ಡ)

ಭಕ್ತಿಯ ೧ವರ್ಮವ೧ನರಿಯೆ; ಜ್ಞಾನದ ಕುಲಿರುಹನರಿಯೆ;
ವೈರಾಗ್ಯದ ದೃಢವನರಿಯೆ; ೩ವಿರತಿ೩ಯ ಹೊಲಬನರಿಯೆ;
ಮುಕ್ತಿಯ ಪಥವನರಿಯೆ. ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ೪ವಿರತಿಗಳಿಂದೆ೪
ಮುಕ್ತರಾದ ಮಹಾ ಶರಣರ ತೊತ್ತಿನ ಮಗ ನಾನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೯

ಶಿವ ಶಿವಾ ! ಎನ್ನ ಮನದಾಳಾಪವನವಧರಿಸಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ.
ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಬೇಡ; ಎನಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬೇಡ;
ಎನಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೇಡ; ಎನಗೆ ವಿರತಿಯು ಬೇಡ.
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಉಟ್ಟ ಮೈಲಿಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ,
ಉಗುಳಿದ ತಾಂಬೂಲ, ಒಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಕರುಣಿಸಿ
ಅವರ ೫ಪಡುಗ ಕಾಯ್ವಂತೆ೫
ಪಾದರಕ್ಷೆಯನೆ ಹಿಡಿವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನ ಮಾಡಿ
ಅವರ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲನೆ ಕಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೦

ಸೋಹಂ ಎಂದಡೆ ಅಂತರಂಗದ ಗರ್ವ;
ಶಿವೋಹಂ ಎಂದಡೆ ಬಹಿರಂಗದ ಅಹಂಕಾರ;
ಈ ಉಭಯವನಳಿದು ದಾಸೋಹಂ ಎಂದಡೆ ಪರಮ ಪದವು.
ಇದು ಕಾರಣ ಎನಗೆ ದಾಸೋಹಂ ಭಾವವನೆ ಕರುಣಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೧

ಸದ್‌ಭಕ್ತರೇ ಎನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಯ್ಯ.
ಸದ್‌ಭಕ್ತರೇ ಎನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗವಯ್ಯ.
ಸದ್‌ಭಕ್ತರೇ ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದನಿಕ್ಕಿ ಸಲಹಿದರಾಗಿ

---

೧. ಮರ್ಮವ (ಬ), ನಿಲವ (ಡ) ೨. ಅ (ಡ, ಇ) ೩. ವಿರತಿ (ಅ) ವಿರಕ್ತಿ (ಕ, ಡ) ೪. ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದೆ (ಕ, ಡ), ವಿರತಿಯಿಂದೆ (ಅ)
೫. ಪಡುಗಾವ (ಕ), ಪಡುಗ (ಅ, ಬ, ಡ)

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಾ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವುದಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದೆನಯ್ಯ. ೭೨

ಸತ್ಯದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ
[೧]ಅಸತ್ಯದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ[೧] ಶಿವನಿರ್ಪನೇ [೨]ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ[೨] ನೋಡಿರೋ !
ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವನೊಲಿಸಬೇಕಾದಡೆ
[೩]ಸತ್ಯವ[೩] ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಕಾಣಿರೋ ! ೭೩

ಶ್ರೀಗುರುವೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಶಿವಶರಣರೇ ಬಂಧುಬಳಗವಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೆ* ಬಂಧುಬಳಗವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಶಿವಕುಲವೇ ಮಹಾ ಕುಲವಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೆ ಕುಲವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವೆನ್ನ ಕುಲದೈವ ಮನೆದೈವವಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೆ ಕುಲದೈವ ಮನೆದೈವ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ. ೭೪

ಗುರುಕರಜಾತನಾದೆನಾಗಿ
ಆಣವಮಲ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಭಕ್ತಜನ[೪]ಬಂಧುತ್ವ[೪]ವಾಯಿತ್ತಾಗಿ
ಮಾಯಾಮಲ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ದ್ರವ್ಯವ ತ್ರಿ[೫]ಲಿಂಗದ ಸೊಮ್ಮೆಂದರಿದೆನಾಗಿ
ಕಾರ್ಮಿಕಮಲ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಇಂತೀ ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಬಲೆಯ ಹರಿದು
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದ ಕಂದನಾದೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೫

---

೧. ಅಸತ್ಯದಲ್ಲಿ (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ಇಲ್ಲ (ಅ, ಕ) ೩. ಸತ್ಯವನೆ (ಅ)
*. ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೪. ಬಾಂಧತ್ವ ಅ, ಡ) ೫. ತ್ರೈ (ಅ,ಬ,ಡ),
ತ್ರಯಿ (ಕ)

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾಗಲಿ
ವೈಶ್ಯನಾಗಲಿ ಶೂದ್ರನಾಗಲಿ
ಆವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ⁽¹⁾ದಾತ⁽¹⁾ನಾದಡಾಗಲಿ
ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದು ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಧಾರಣವಾಗಿ
ಆಚಾರ⁽²⁾ಕ್ರಿಯಾ⁽²⁾ಸಂಪನ್ನನಾದ ಮಹಾತ್ಮನೇ
ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕಧಿಕ ನೋಡಾ.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಃ ಶೂದ್ರೋ ವಾಪ್ಯಂತ್ಯಜೋऽಪಿ ವಾ ।
ಶಿವಭಕ್ತಃ ಸದಾ ಪೂಜ್ಯಃ ಸರ್ವಾವಸ್ಥಾಂ ಗತೋऽಪಿ ವಾ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತನು ಶಿವನೆ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೬

ಭಕ್ತನ ನಡೆ ಶುದ್ಧ; ಭಕ್ತನ ನುಡಿ ಶುದ್ಧ.
ಭಕ್ತನ ತನು ಶುದ್ಧ; ಭಕ್ತನ ಮನ ಶುದ್ಧ.
ಭಕ್ತನ ಭಾವ ಶುದ್ಧ; ಭಕ್ತನ ಸರ್ವ ಕ್ರಿಯೆಯೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀ ಒಲಿದ ಸದ್‌ಭಕ್ತನ ಕಾಯವೇ ಕೈಲಾಸವಯ್ಯ. ೭೭

ಭಕ್ತನಾದಡೆ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿರಬೇಕು.
ಭಕ್ತನಾದಡೆ ⁽³⁾ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣವಾ⁽³⁾ಗಿರಬೇಕು.
ಭಕ್ತನಾದಡೆ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಂಗಳು
ಶಿವನ ಕೂಡಿರಬೇಕು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೮

---

೧. ದವ (ಇ) ೨. ಕ್ರೀಯ (ಅ, ಬ) ೩. ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಯಾ (ಅ), ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣವಾ (ಬ, ಕ)

ಅರ್ಥ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಸವೆದು, ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸವೆದು,
ಅಭಿಮಾನ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸವೆದು, ಆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವೇ
ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೯

ಮನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂಕರವಾಣವ ಬಿಡದೆ
ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಒಂದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಪೂಜಿಸುವಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೦

ತನು ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವಾತ ಭಕ್ತ;
ಮನ ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡುವಾತ ಭಕ್ತ;
ಧನ ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಡುವಾತನೇ ಸದ್‌ಭಕ್ತ ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೧

ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂದು ಯುಕ್ತಿಗೆಟ್ಟು
ಸಕಲ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಗೆಡೆಯಾಡಿ
ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಲೇತಕೋ ?
ಒಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿರ್ಪವು.
ಆತನ ಬಚ್ಚಲಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಂಗಳಿರ್ಪವು.
ಆತನ ಕಾಯವೇ ಕೈಲಾಸ,
ಆತನಂಗದ ಮೇಲಿರ್ಪ ಲಿಂಗವೇ ಅನಾದಿ ಪರಶಿವನು.
ಇದು ಕಾರಣ ಅಂತಪ್ಪ ಸದ್‌ಭಕ್ತನ ಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಆತನ ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನವಾದಾತಂಗೆ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಭವಪಾತಕಂಗಳು ಪರಿಹರವಪ್ಪುವು ನೋಡಾ.
ಆತನ ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದ ಕೊಂಡಾತಂಗೆ
ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೨

---

೧. ಬು (ಅ, ಕ)

ಸ್ನೇಹಸಮರಸ ಮೋಹವಿರಬೇಕು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ.
ಸ್ನೇಹಸಮರಸ ಮೋಹವಿರಬೇಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಸ್ನೇಹಸಮರಸ ಮೋಹವಿರಬೇಕು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ.
ಸ್ನೇಹಸಮರಸ ಮೋಹವಿರಬೇಕು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ.
ಸ್ನೇಹಸಮರಸ ಮೋಹವಿರಬೇಕು [೧]ಶರಣಜನ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ[೧].
ಇಂತಿವರಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಸಮರಸ ಮೋಹವನುಳ್ಳ
ಸದ್ಭಕ್ತರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೩

ಹೊನ್ನೆನ್ನದು ಹೆಣ್ಣೆನ್ನದು ಮಣ್ಣೆನ್ನದು
ತನುವೆನ್ನದು ಮನವೆನ್ನದು ಧನವೆನ್ನದು ಎಂದು
ಭಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ
ಬಡ್ಡಿಕಾರನಂತೆ ಒಂದು ಕೊಟ್ಟು ಎರಡು ಪಡೆವ
ಜಡಜೀವಿಗಳ ಭಕ್ತರೆನಬಹುದೇನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೪

ಹೊನ್ನಿನಾಶೆಯ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ ಭಕ್ತ.
ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನದೆಂಬುವವನಲ್ಲ ಭಕ್ತ.
ಮಣ್ಣಿಂಗೆ ಮನ ಸೋಲುವವನಲ್ಲ ಭಕ್ತ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯ ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಿ. ೮೫

ಅಂಗ ಆಪ್ತ ಸ್ಥಾನ ಸದ್ಭಾವ ಎಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ಗುರುವಿಂಗೆ ತನುವ ಸವೆಸಿದಡೆ
ಆ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾ ಶಿಕ್ಷಾ ಸ್ವಾನುಭಾವ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾದ
ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು ನೆಲೆಗೊಂಬನು ನೋಡಾ.
ಮಂತ್ರ ಧ್ಯಾನ ಜಪ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ

---

೧. ಶಿವಭಕ್ತ ಶರಣಜನಂಗಳಲ್ಲಿ (ಅ)

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವ ಸವೆಸಿದಡೆ
ಆ ಮನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವ ಸ್ವರೂಪವಾದ
ಪರಶಿವಲಿಂಗವು ನೆಲೆಗೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಆಭರಣಾದಿ ಹದಿನೆಂಟು ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವ ಸವೆಸಿದಡೆ
ಆ ಧನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯ ಚರ ಪರ ಸ್ವರೂಪವಾದ
ಮಹಾಘನ ಜಂಗಮವು ನೆಲೆಗೊಂಬುದು ನೋಡಾ.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಸಂಪತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೬

ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ [೧]ತನು[೧] ಸವೆದು
ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ [೨]ಮನ[೨] ಸವೆದು
ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹದಲ್ಲಿ [೩]ಧನ[೩] ಸವೆದು
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಸಂಪತ್ತು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೭

ತನುವೆ ಗುರುವೆಂದರಿದ ಬಳಿಕ
ಬಿಡದೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.
ಮನವೆ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದ ಬಳಿಕ
ಬಿಡದೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.
ಧನವೆ ಜಂಗಮವೆಂದರಿದ ಬಳಿಕ
ಬಿಡದೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬೇಡಿದ ಪದಾರ್ಥವನೀಯಲೇಬೇಕು.
ಇಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತನ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೮

---

೧. ತನುವ (ಅ, ಕ) ೨. ಮನವ (ಅ, ಕ) ೩. ಧನವ (ಅ, ಕ)

ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಸಂಸಾರವ ಮರೆದು
ಮುಂದಣ ಭವಬಂಧನಂಗಳ ಜರಿದು
ಸಂದೇಹ ಸಂಕಲ್ಪಂಗಳ ಹರಿದು
ನಿಮ್ಮ ಅವಿರಳ ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು
ಓಲಾಡುವ ಮಹಾಮಹಿಮರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೯

ಉಪಾಧಿಯನಳಿದು ನಿರುಪಾಧಿಯ ತಿಳಿದು
ಸಹಜಮಾಟದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು
ಜಾತಿಸೂತಕ ಪ್ರೇತಸೂತಕ ಜನನಸೂತಕ ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಸೂತಕ
ರಜಸ್ಸೂತಕವೆಂಬ ಪಂಚಸೂತಕಂಗಳ ಕಳೆದು
ಸದಾಚಾರ ಲಿಂಗಾಚಾರ ಶಿವಾಚಾರ ಗಣಾಚಾರ
ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬ ಪಂಚಾಚಾರಂಗಳಳವಟ್ಟು
ಪಂಚಭೂತಂಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳ ಸಂಚಲ ಗುಣವಳಿದು
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಲಿಂಗಂಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ
ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮದ ಮೂಲವನರಿದು
ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯನಲ್ಲಿ ಮನವಡಗಿರ್ಪ
ಮಹಾಶರಣರ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ [೧]ನಮಃ[೧] ಎಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೦

ತನುವಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯ[೨]ಳಿದು[೨] ಮನದ ಮಾಯವಡಗಿ
ಆತ್ಮನ ಅಹಂ ಮಮತೆ ಕೆಟ್ಟು ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೈಮರೆದ
ಮಹಾಮಹಿಮರ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೧

---

೧. ನಮೋ (ಅ, ಕ)   ೨. ನಳಿದು (ಬ, ಕ)

ತಾನೆ ಗುರುವಾಗಿ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪನು.
ತಾನೆ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪನು.
ತಾನೆ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಜಂಗಮದಾಸೋಹವ ಮಾಡುತಿರ್ಪನು.
ತಾನೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಸೇವನೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪನು.
ತಾನೆ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸುತಿರ್ಪನು.
ತಾನೆ ಮಂತ್ರವಾಗಿ ಶಿವಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುತಿರ್ಪನು.
ಇಂತೀ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿ
ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಸಂಗವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಸಮರಸವಾಗಿರ್ಪ
ಸದ್‌ಭಕ್ತನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರವಸ್ತುವು ತಾನೇ ಅಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೨

ಹಾಡಿದರೆ ಹಾಡುವೆನಯ್ಯ ಶಿವಶರಣರ ಎನ್ನ ಮನವೊಲಿದು.
ನೋಡಿದರೆ ನೋಡುವೆನಯ್ಯ ಸದ್‌ಭಕ್ತಸ್ತ್ರೀಯರ
ಎನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗಳೆಂದು
ಬೇಡಿದರೆ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನಿಜ ಮುಕ್ತಿಯ.
ಕೂಡಿದರೆ ಕೂಡುವೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಚರಣವನೊಡಗೂಡುವ ಅವಿರಳ ಸಮರಸಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ. ೯೩

ಎನ್ನ ತನುವೆ ಶ್ರೀಗುರುಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಮನವೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಆತ್ಮವೆ ಜಂಗಮಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆ ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಭಾವವೇ ಪಾದೋದಕಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಲಲಾಟವೇ ವಿಭೂತಿಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ [೧]ಗಳವೇ[೧] ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.

---

೧. ಗರಳೇ (ಅ)

ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯೇ ಶಿವಮಂತ್ರಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಕಂಗಳೇ ಲಿಂಗಾಚಾರಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರವೇ ಶಿವಾಚಾರಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ವಾಕ್ಯವೇ ಭೃತ್ಯಾಚಾರಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಹಸ್ತವೇ ಗಣಾಚಾರಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನಾಚರಣವೇ ಸದಾಚಾರಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಷಡ್‌ಭೂತಂಗಳೇ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಸ್ಥಾನಂಗಳಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನವೇ ಶಿವಾನುಭಾವಸ್ಥಾನವಯ್ಯ.
ಇಂತೀ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಂಚಾಚಾರ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ
ಶಿವಾನುಭಾವವನೊಳಗೊಂಡ ಎನ್ನ ಚಿದಂಗವೇ
ಮಹಾ ಕೈಲಾಸವಯ್ಯ ನಿಮಗೆ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೪

ಆದಿಯ ಭಕ್ತ ಅನಾದಿಯ ಜಂಗಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪದಾರ್ಥ
ಈ ಮೂರು ಬೀಜವೃಕ್ಷಫಲದ ಹಾಗೆ ಒಂದೆಯೊಂದು ಕಾಂಬ
ಮಹಾ ಭಕ್ತರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೫

ತನುವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ, ಧನವಿಲ್ಲದೆ
ಮನವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡಬಲ್ಲಾತನೇ ಮಹಾಭಕ್ತನು ನೋಡಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೬

ಮಾಡುವ ಭಕ್ತ ನೀನೆಯೆಂದರಿದೆ;
ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬ ದೇವ ನೀನೆಯೆಂದರಿದೆ.
ಇದು ಕಾರಣ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಾ ನಿಮ್ಮ ಫಲಪದವ ಬೇಡಲಿಲ್ಲ;
ನೀವೊಲಿದು ಎನಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ೯೭

ತನು ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ತನುವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ನೀವು ಗುರುವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ತನುವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಿ.
ಮನವ ನಿಮಗರ್ಪಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ಮನವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ನೀವು ಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಮನವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಿ.
ಧನವ ನಿಮಗರ್ಪಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ಧನವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ನೀವು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಧನವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಾಗಿ
ಎನ್ನ ತನುವೇ ಗುರು, ಮನವೇ ಲಿಂಗ, ಧನವೇ ಜಂಗಮವಾಯಿತ್ತಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಾ [1]ನಿಮ್ಮೊಳಿಪ್ಪೆನು[1]. ೯೮

ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಬಯಲಮೂರ್ತಿಯಾದವ ಭಕ್ತ.
ಆ ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಾತ ಜಂಗಮ.
ಆ ಜಂಗಮದ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರ್ಪುದು ಲಿಂಗ.
ಆ ಲಿಂಗದ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಸಕಲ [2]ಸ್ಥಳಕುಳ[2]ಂಗಳಿರ್ಪವು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೯

ಕಾಯವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮನೊಡಗೂಡಿದ ಮಹಾಭಕ್ತನು
ಉಪಮೆಗೆ ಉಪಮಾತೀತನು ನೋಡಾ ! ೧೦೦

---

೧. ನಿಮ್ಮೊಳಡಗಿದೆನು (ಅ, ಕ).
ನಿಮ್ಮೊಳಡಗಿರ್ದೆನು (ಬ)

೨. ತತ್ವ ಸ್ಥಳಕುಳ (ಅ)

ಮಾಡುವ ತನುವು ನೀವೇ ಆದಿರಿ.
ಕೂಡುವ ಮನವು ನೀವೇ ಆದಿರಿ.
ನೀಡುವ ಧನವು ನೀವೇ ಆದಿರಿ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಾನೂ ಇಲ್ಲ; ನೀವೂ ಇಲ್ಲ; ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ೧೨೧

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೨೦೭

ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ

ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಟ್ಟದಿರಬೇಕು.
ಪರಧನವನಪಹರಿಸದಿರಬೇಕು.
ಪರದೈವವ ಪೂಜಿಸದಿರಬೇಕು.
ಪರಹಿಂಸೆಯ ಮಾಡದಿರಬೇಕು.
ಪರಲೋಕದ ಫಲಪದವ ಬಯಸದಿರಬೇಕು.
ಮನವು ನಿರ್ವಯಲಾಗಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠೆ ಬಲಿದಿರಬೇಕು.
ಕಷ್ಟಜನ್ಮಂಗಳ ಕಡೆಗೊಡ್ಡಿ[೧]ಪ್ಪಾತನೇ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರನು ನೋಡಾ
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಪರಸ್ತ್ರೀಯಂ ಪರಾರ್ಥಂ ಚ [೨]ವರ್ಜಯೇತ್[೨] ಭಾವಶುದ್ಧಿಮಾನ್ ।
ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾನಿಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಮಾಹೇಶ್ವರ [೩]ಉದಾಹೃತಃ[೩] ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಪರಮ ಮಹೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ
ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಹುಸಿ ಕಳವು ಪರದಾರ ಪರಹಿಂಸೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ಲೋಕದ ನಚ್ಚು ಮಚು ಸುಟ್ಟು
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವು ಬೆಚ್ಚಂತಿರ್ಪ
ಅಚ್ಚ ಮಹೇಶ್ವರರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

---

೧. ಗೊಂಡಿ (ಅ), ಗೊದ್ದಿ (ಡ) ೨. ವರ್ಜಿತೋ (ಅ,ಬ,ಕ), ವರ್ಜಿತಾ (ಡ)
೩. ಮಹಾಸ್ಥಲಂ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ)

ನೈಷ್ಠಿಕಭಾವ, ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದ ಬಳಿಕ,
ಎಷ್ಟು ಓದಿದಡೇನು? ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದಡೇನು? ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿಡಡೇನು?
ಎಷ್ಟು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದಡೇನು
ಅದು ನಷ್ಟವಲ್ಲದೆ ದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಧಾನವಲ್ಲ ನೋಡಾ!
ಇದು ಕಾರಣ,ನೈಷ್ಠೆ ಬಲಿದು ಭಾವತುಂಬಿ
ನಂಬುಗೆ ಇಂಬುಗೊಂಡು ಮಾಡುವುದೆ ದೇವರ ಪೂಜೆ
ಅದೇ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಒಲುಮೆ. ೩

*ನೈಷ್ಠೆ[1]ಯೆಂಬುದು[2] ತನುವಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೆಡಿಸುವುದು.
*ನೈಷ್ಠೆಯೆಂಬುದು ಮನದ ಮಾಯವನಳಿವುದು.
*ನೈಷ್ಠೆಯೆಂಬುದು ಜ್ಞಾನದ ಬಟ್ಟೆಯ ತೋರುವುದು.
*ನೈಷ್ಠೆಯೆಂಬುದು ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವುದು. ೪

*ನೈಷ್ಠೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ.
*ನೈಷ್ಠೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ.
*ನೈಷ್ಠೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಜಂಗಮವನರ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ.
*ನೈಷ್ಠೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವಕೊಂಬುವಲ್ಲಿ.
*ನೈಷ್ಠೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವಲ್ಲಿ. ೫

ಛಲವಿರಬೇಕು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡೆನೆಂಬ.
ಛಲವಿರಬೇಕು ನಿತ್ಯನೇಮದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡೆನೆಂಬ.
ಛಲವಿರಬೇಕು ಶೀಲವ್ರತದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡೆನೆಂಬ.
ಛಲವಿರಬೇಕು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ಕೂಡಿ.
ಎಂದೆಂದೂ ಅಗಲಬಾರದೆಂಬ ನೈಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ. ೬

---

೧. ರೀ (ಬ, ಡ)   * ನಿಷ್ಠೆ (ಇ)
೨. ಯೆಂಬುವದು (ಬ)

ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ,
ಸರ್ವ ಅವಗುಣಂಗಳು[೧] ಹಿಂಗಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ,
ಅಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿ ಹಿಂಗಿರಬೇಕು.
ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ,
ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮೋಹವ ತೊಲಗಿರಬೇಕು.
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡ ಬಳಿಕ,
ಇಹಪರ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಂಗಳ ಬಯಕೆ ಅರತಿರಬೇಕು.
ಇದೇ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ಕೂಟ ! ೭

ಫಲ [೨]ಪದವಿಯು[೨] ಬಯಸಿ ಮಾಡಲಾಗದು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ.
ಫಲ ಪದವಿಯ ಬಯಸಿ ಮಾಡಲಾಗದು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ.
ಫಲ ಪದವಿಯ ಬಯಸಿ ಮಾಡಲಾಗದು ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಬಯಕೆಯ ಭಕ್ತಿಯ, ಪೂರ್ವ ಪುರಾತನರು ಮೆಚ್ಚರು.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರದೇವನು ಹಂಗಿನ ಭಕ್ತರನೊಲ್ಲ ನೋಡಾ ! ೮

ನಿತ್ಯ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ
ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲರಿಯದೆ
ಮತ್ತತನದಿಂದೆ ಅನಿತ್ಯ ಫಲ ಭೋಗವ ಪಡೆದು
ಮರ್ತ್ಯದ ಭವಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದು ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ
[೩]ವ್ಯರ್ಥರ[೩] ನೋಡಿ ನಗುತಿರ್ದನು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು ೯

ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪವ ತಂದು
[೪]ವಟ ವಟ[೪] ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿದಡೇನು
ತನುಮನದ [೫]ಕೆಟ್ಟತನವ[೫] ಹಿಂಗದನ್ನಕ್ಕರ?

---

೧. ಳ (ಬ) ೨. ಪದವ (ಅ, ಬ) ೩. ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವಿಗಳ (ಇ)
೪. ಮೊಟ್ಟಿ ಮೊಟ್ಟಿ (ಅ, ಬ) ೫. ಕೆಟ್ಟ ತನುವು (ಡ, ಇ), ಕೆಟ್ಟ ಅವಗುಣವ (ಕ)

ಹುಸಿ ಕಳವು ಪರದಾರ [1]ವ್ಯಾಪಾರ[1]ದಲ್ಲಿ
ಹರಿದಾಡುವ ದುರುಳ ಬುದ್ಧಿಯ ದುರಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ
ದೂರನಾಗಿರ್ಪನು ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೧೦

ಶಿವ ಶಿವಾ, ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯಲೊಲ್ಲದೆ
ಅನ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಿವುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗದ ಸೇವೆಯೆಂದೊಡೆ
ಹಿಂದುಳಿವುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಅನ್ಯರ ಒಡವೆಯಾದ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣೆಂದೊಡೆ
ಮುಂದುವರಿದು ಓಡುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಈ ಮನದ ಉಪಟಳವು ಘನವಾಯಿತ್ತು
ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯಯ್ಯ ಎನಗೆ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

ಹೊರಗೆ ಹೊನ್ನ ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪೆನಲ್ಲದೆ
ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಹೊರಗೆ ಹೆಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ
ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಹೊರಗೆ ಮಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟೆನೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪೆನಲ್ಲದೆ
ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಇಂತಪ್ಪ ಏಕಾಂತದ್ರೋಹಿ ಗುಪ್ತಪಾತಕಂಗೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು ಒಲಿ ಎಂದೊಡೆ ಎಂತೊಲಿವನಯ್ಯ ಎನಗೆ ? ೧೨

ಬಾಳೆಯ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ತುಪ್ಪವ ತೊಡೆದಂತೆ
ಒಪ್ಪವಿಟ್ಟು ವಚನವ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ

---

೧. ವ್ಯವಹಾರ (ಬ) ೨. ವಾ (ಅ)

ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪವಿಟ್ಟು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ನುಡಿ ಹೀನ ನಡೆ ತಪ್ಪುಗ ಜಡದೇಹಿ ಕಡುಪಾತಕಂಗೆ
ಒಡೆಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ ! ೧೩

ದುರ್ಗುಣಿ ದುರಾಚಾರಿಯಯ್ಯ ನಾನು.
ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ದುರ್ನೀತಿಯುಳ್ಳವನಯ್ಯ ನಾನು.
ದುಷ್ಟಾತ್ಮ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಯಯ್ಯ ನಾನು.
ತಿಪ್ಪೆಯ ಕೆದರಿದಂತೆ ಶತಕೋಟಿ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣದವನಯ್ಯ ನಾನು.
ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣವನರಸಿದಡೇನು ಹುರುಳಿಲ್ಲವಯ್ಯ
ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ ಹುಟ್ಟಿ ತನುವನಂಡಲೆದು ವಿಷಯಾತುರನಾಗಿ
ತಲೆಹುಳಿತ ಶ್ವಾನನಂತೆ [೧]ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ[೧] ಹರಿದಾಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ನಿಮ್ಮನರಿವುತ್ತ ಬೆರೆವುತ್ತ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪

ಆಸೆವಿಡಿದು ಹಲವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ನಿರಾಸೆವಿಡಿದು ನಿಜವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಚರಿಸಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ವೇಷಾಡಂಬರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೆನಿಸಿ ಲೌಕಿಕ ಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆದೆನಲ್ಲದೆ
ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೆನಿಸಿ ಲಿಂಗಮೆಚ್ಚಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತನೆಂದು
ಠಕ್ಕುತನದ ಠೌಳುಗಾರಿಕೆಯ ಸುಳ್ಳನೇ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಿಯಾದ
ಪರಮ ವಿರಕ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯ ನಾನು.
ಇಂತಪ್ಪ ಹುಸಿಹುಂಡ ಹುಸಿಡಂಭಕ ದುರ್ವೃತ್ತಿ ಬರುಕಾಯನಿಗೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಎಂತು ಮಚ್ಚುವನು ಎನಗೆ ? ೧೫

---

೧. ದೇಶ ದೇಶಕ್ಕೆ (ಅ, ಕ)

ಮನದಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಮೊಳೆದೋರಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬೇಕೆಂಬಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಮನ ಕಿರಿದಾಯಿತ್ತು.
ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧಿಕೆ ಮೊಳೆದೋರಿ
ಸರ್ವರನು ಕೊಡು ಕೊಡು ಎಂದು ಬೇಡಿದಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ನುಡಿ ಕಿರಿದಾಯಿತ್ತು.
ಲಿಂಗದ ನೆನಹ ಜಂಗಮದ ಸೇವೆಯ ತೊರೆದು ಅಂಗವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಹರಿದಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ನಡೆ ಕಿರಿದಾಯಿತ್ತು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದ ಅಬದ್ಧ ಪಾಪಿ ಚಾಂಡಾಲ ದ್ರೋಹಿಗೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು ಎಂತೊಲಿವನೊ ಎನಗೆ ? ೧೬

ಎನ್ನ ತನುವು ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ಪೂಜಿಸಲೊಲ್ಲದೆ
[1]ಹಸಿವುತೃಷೆವಿಷಯದಲ್ಲಿ[1] ಹತವಾಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯನಾಮವ ನೆನೆಯಲೊಲ್ಲದೆ
ಬಿನುಗು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಶಿವ ಶಿವಾ, ಈ ತನುಮನದ ದುರ್ಗುಣದ ವರ್ತನೆಯನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ ?
ಹಂದಿ ಹಡಿಕೆಯ ನೆನೆಸಿ ಹಾಳಗೇರಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ
ಪ್ರಪಂಚಿನತ್ತ ಓಡಾಡುತಿರ್ಪುವಯ್ಯ ಎನ್ನ ದುರ್ಗುಣಂಗಳು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

ತನುವ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿ ತನುಶುದ್ಧ[2]ನಾಗ[2]ಲರಿಯೆನಯ್ಯ ನಾನು.
ಮನವ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಮನಶುದ್ಧ[2]ನಾಗ[2]ಲರಿಯೆನಯ್ಯ ನಾನು.
ಧನವ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಧನಶುದ್ಧ[2]ನಾಗ[2]ಲರಿಯೆನಯ್ಯ ನಾನು.
ಈ ತನುಮನಧನದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧನಲ್ಲದ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಡಂಭಕ ನಾನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೮

ತನುವ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನೊಲಿ[3]ಸಿಹೆ[3]ನೆಂದಡೆ ಆ ಭಾವವೆನಗೆ ತಿಳಿಯದು.
ಮನವ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನೊಲಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ಆ ಭಾವವೆನಗೆ ತಿಳಿಯದು.

---

೧. ಹಸಿವು ತೃಷೆಯಲ್ಲಿ (ಬ,ಕ,ಡ,ಇ) ೨. ನಾಗ = ನಾಗಿರ (ಅ)
೩. ಸಿಹೆ = ಸೆ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಧನವ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನೊಲಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ಆ ಭಾವವೆನಗೆ ತಿಳಿಯದು.
ಸತಿ ಇದ್ದ ಮನೆಗೆ ಪತಿಯೊಲಿದು ಬರುವಂತೆ
[೧]ನೀವೇ[೧] ಒಲಿದು ಬಂದು ಎನ್ನ ತನು ಮನ ಧನದಲ್ಲಿ ಭರಿತನಾಗಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಮಹೇಶ್ವರನು.
ಹುಟ್ಟಿ ಸಾವವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಮಹೇಶ್ವರನು.
ಇಹಲೋಕದ ಭೋಗವ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಮಹೇಶ್ವರನು.
ಪರಲೋಕದ ಮೋಕ್ಷವ [೨]ಬಯ[೨]ಸುವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಮಹೇಶ್ವರನು.
ಇಹಪರವ ಹೊದ್ದದ ಧೀರನು
ಹಿಂದೆಮುಂದೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವಕರ್ಮಂಗಳ ಮೀರಿದ
ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೦

ನುಡಿಯಲ್ಲಿ [೩]ಎರಡು[೩] ನುಡಿಯನು; ನಡೆಯಲ್ಲಿ [೩]ಎರಡು[೩] ನಡೆಯನು.
ನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ; ನಡೆಯಂತೆ ನುಡಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ.
ಹಿಡಿವನು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ದಾಸೋಹವ,
ಬಿಡುವನು ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧದಾಸೆಯ,
ಇಂತಪ್ಪ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರನನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

[೪]ಹಿಡಿದುದ ಬಿಡುವವ[೪]ನಲ್ಲ; ಬಿಟ್ಟುದ [೫]ಹಿಡಿವವ[೫]ನಲ್ಲ.
ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಎಡರು ಕಂಟಕ ಬಂದಲ್ಲಿ[೬]

---

೧ ಸಲೆ (ಅ) ೨. ನೆನೆ (ಕ, ಡ) ೩. ಎರಡಾಗಿ (ಅ)
೪. ಹಿಡಿದುದ ಬಿಡವನಲ್ಲ (ಬ), ಹಿಡಿದು ಬಡುವವನಲ್ಲ (ಇ)
೫. ಪಿಡಿವ (ಬ) ೬. ರೇ (ಅ)

ಕಡುದುಃಖಿಯಾಗಿ ಬಳಲುವವನಲ್ಲ.
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ,
ಅ[೧]ಡಿಗಡಿಗೆ ಜಂಗಮದಾಸೋಹವ [೨]ಮರೆವವ[೨]ನಲ್ಲ.
ಇದು ಕಾರಣ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಿಮ್ಮ ಮಹೇಶ್ವರನ ಚಾರಿತ್ರವು ಇಹಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲಾ. ೨೨

ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಿಟ್ಟಡೆ[೩]
ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವು ಸಾಧ್ಯವು ನೋಡಾ.[೩]
ಇಹಪರ ಭೋಗಮೋಕ್ಷದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟಡೆ[೩]
ಚರಶೇಷವು ಸಾಧ್ಯವು ನೋಡಾ.
ಕರಣಾದಿ [೪]ಗುಣಂಗಳಿಗೆ[೪] ಹರಿಯದಿರ್ದಡೆ
ಅರುಹು ಸಾಧ್ಯವು ನೋಡಾ.[೩]
ತಾನಿದಿರೆಂಬುಭಯವಳಿದಡೆ[೩]
ನಿಜವು ಸಾಧ್ಯವು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೪

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಶ, ಮನದಲ್ಲಿ ಘಾತಕತನವುಳ್ಳವನ ಕನಿಷ್ಠನೆಂ[೫]ಬರು.
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ [೬]ಲಲ್ಲೆ[೬], ಮನದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಯುಳ್ಳವನ ಮಧ್ಯಮನೆಂ[೫]ಬರು.
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೃದು, ಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನ
ಉತ್ತಮನೆಂ[೫]ಬರು ನೋಡಾ[೭] ಜಗ[೭]ದವರು.
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ, ಮನದಲ್ಲಿ [೮]ಮಹಾ[೮]ನುಭಾವ,
ಆತ್ಮದ[೯]ಲ್ಲಿ [೧೦]ಜ್ಯೋತಿಯ[೧೦] ಬೆಳಗುತಿಪ್ಪುದಾಗಿ,
ಉತ್ತಮನಲ್ಲ ಮಧ್ಯಮನಲ್ಲ ಕನಿಷ್ಠನಲ್ಲ ನೋಡಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನು. ೨೫

---

೧. ವ (ಕ), ಅ (ಅ)　೨. ಮರೆವ (ಅ,ಬ,ಕ)　೩. ರೆ (ಅ,ಬ,ಕ)
೪. ಗುಣಂಗಳು (ಅ), ಗುಣಂಗಳ (ಕ)　೫. ರೆ (ಬ), ವೆ (ಕ)　೬. ಲೀಲೆ (ಡ)
೭. ಈ ಜಗ (ಅ)　೮. ಅ (ಅ)　೯. ನ (ಅ, ಕ)　೧೦. ಜ್ಯೋತಿ (ಇ)

ತಾ [೧]ಒಳ್ಳಿಯವ[೧]ನಾದಡೆ* ಸರ್ವರೂ ತನಗೆ
[೧]ಒಳ್ಳಿಯವ[೧]ರಾಗಿರ್ಪರು.
ತಾ ಹೀನನಾದಡೆ* ಸರ್ವರೂ ತನಗೆ ಹೀನರಾಗಿರ್ಪರು.
ತಾ [೧]ಒಳ್ಳಿಯವ[೧]ನಾಗಿ ಸರ್ವರೂ ತನಗೆ ಹೀನರಾದಡೆ*
ಅದು ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಕರ್ಮ.
ತಾ ಹೀನನಾಗಿ ಸರ್ವರೂ ತನಗೆ [೧]ಒಳ್ಳಿಯವ[೧]ರಾದಡೆ*
ಅದು ತನ್ನ ದೈವದ ಬಲವು ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೫

[೨]ತೊತ್ತಿಂಗೆ[೨] ಒಡತಿಯ ಬಲವಯ್ಯ.
ಬಡವಂಗೆ ಬಲ್ಲಿದನ ಬಲವಯ್ಯ.
ಆಳಿಂಗೆ ಅರಸನ ಬಲವಯ್ಯ.
ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಬಲವಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೬

ಕಾಯವ ದಂಡಿಸಿ, ಕಂಡ ಕಂಡ [೩]ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಗೆ[೩] ಹೋಗಿ
ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದಡಿ*ಲ್ಲ.
ಜಪ ತಪ ಹೋಮ ನೇಮ ನಿತ್ಯಂಗಳ ಮಾಡಿದಡಿ*ಲ್ಲ.
ಅಶನ ವ[೪]ಸನ ವಿಷಯ ವಿಕಾರಂಗಳ ತೊರೆದಡಿ[೫]ಲ್ಲ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವು ಒಲಿದು ಸಲಹದನ್ನಕ್ಕರ
ಏನು ಮಾಡಿದಡೇ*ನು ಫಲವಿಲ್ಲವಯ್ಯ. ೨೭

ಕನಕ ಕಾಮಿನಿ ಭೂಮಿಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ [೬]ಕೆಟ್ಟಿತೀ [೬]ಜಗವೆಲ್ಲ.
ಇದ ಕಂಡು ಕೇಳಿ [೭]ನೀನೇತಕೆ ಇಚ್ಛೈಸುವೆ[೭] ಎಲೆ ಹುಚ್ಚು ಮನವೆ ?
ಹಗಲು[೮] ಕಂಡ ಕಮರಿಯ ಇರುಳ[೯] ಬೀಳುವರೆ ಎಲೆ ಮರುಳು ಮನವೆ?

---

* ರೆ (ಅ) ೧. ವಳ್ಳಿವ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೨. ತೊತ್ತಿಗೆ (ಬ, ಕ, ಇ)
೩. ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ(ಡ, ಇ) ೪. ವ್ಯ (ಬ) ೫. ರ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೬. ಕೆಟ್ಟಿತೀ ತ್ರಿ (ಬ), ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು(ಅ, ಕ, ಡ), ೭. ನೀನ್ಯಾತಕೆ ಇಚ್ಛೈಸುವೆ(ಬ, ಡ), ನೀನ್ಯೆತಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೈಸುತಿದ್ದೆ(ಕ), ನೀನ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೈಸುವೆ (ಅ) ೮. ಲಿ (ಅ, ಬ, ಕ) ೯. ಳಿ (ಅ, ಬ)

ಕೆಡಬೇ[೧]ಡ ಕೆಡಬೇ[೧]ಡ ನಿನಗೊಂದು ಉಪಾಯವ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು
ಎಲೆ ಮರುಳು ಮನವೆ, ಜಗದ [೨]ಆಗುಹೋಗನರಿತು[೨]
ಜಗದೀಶ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ನೆರೆನಂಬಿದೆಯಾದಡೆ
ನಿನಗೆ ಜನನ ಮರಣಂಗಳು ವಿರಹಿತವಾಗಿ
ಪರಮ ಪದವು ದೊರೆ[೩]ಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ! ೨೮

ಅಂದೊಬ್ಬ ದೇವ ಇಂದೊಬ್ಬ ದೇವನೆಂದು
ಸಂದೇಹಗೊಳಬೇಡ ಎಲೆ ಮನವೆ !
ಅಂದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮನುಮುನಿ ದೇವದಾನವರಿಂದೆ
[೪]ಓಲಗವ[೪] ಕೊಂಬ ದೇವ
ಇಂದು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದ*ಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ* ಇಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಎಲೆ ಮನವೆ.
ಅಂದು ಚೋಳಾದಿಗೊಲಿದ ದೇವ
ಇಂದು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದ*ಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ* ಇಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಎಲೆ ಮನವೆ.
ಅಂದು ಅರವತ್ತುಮೂರು ಪುರಾತನರಿಗೊಲಿದು
[೫]ಶಾಂಭವ[೫]ಪುರಕ್ಕೊಯ್ದ ದೇವ
ಇಂದು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದ*ಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ* ಇಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಎಲೆ ಮನವೆ.
ಅಂದು ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳ
ತನ್ನೊಳಗೆ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ದೇವ
ಇಂದು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದ*ಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ* ಇಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಎಲೆ ಮನವೆ.
ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವ
ಪರಶಿವನ ನಂಬಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೆಯಾದಡೆ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಿಗಳಾರಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಎಲೆ ಮನವೆ. ೨೯

---

೧. ಬ್ಯಾ (ಅ,ಬ,ಕ), ೨. ಆಗು ಚಾಗವನು ಹೋಗದೆ (ಅ), ಆಗು ಚಗುವನು ಹೋಗದೆ (ಬ), ಲಿಂಗ ಭೋಗವನು ಹೋಗದೆ (ಡ) ೩. ರ (ಅ, ಬ, ಕ) ೪. ವಾಲಗ (ಅ,ಬ,ಕ) * ಲೈದಾನೆ (ಅ,ಬ,ಕ) ೫. ಶಾಂಭು (ಅ), ಶಂಭು (ಕ,ಡ)

ನೋಡಬಾರದು ಪರಸತಿಯರ.
ಮಾಡಬಾರದು ಸುಗುಣವಿಲ್ಲದವರಿಗುಪಚಾರವ.
ಬೇಡಬಾರದು ಸದ್‌ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರ.
ಹಾಡಬಾರದು ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ದೈವಂಗಳ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಮುಂದೆ ಭವಬಂಧನದ [೧]ತೊಡಕು ಉಂಟಾದ[೧] ಕಾರಣ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವನರಿಯದಂತೆ ಮಾಡು ಎನ್ನ.
ನಿಮ್ಮ ನಾ[೨] ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು. ೩೦

ನೋಟ ಭಂಗ ಪರಸತಿಯರ.
ಬೇಟ ಭಂಗ ಪರಸತಿಯರ.
ಕೂಟ ಭಂಗ ಪರಸತಿಯರ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಮುನ್ನ ಅರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟರು ಕೀಚಕ ರಾವಣ ದೇವೇಂದ್ರರು.
ಇನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅದೇ ವಿಧಿ ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೧

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಕರಣಂಗಳ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಡಹದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಕಾಯಜೀವ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಮುಂದುಗೆಡಿಸದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಮನದ ಮರವೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಸದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಭಾವದ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿಸದಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನಾ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು.[೩] ೩೨

ಗುರುಹರ ವಚನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದೆ ಹಿಡಿದ
ವ್ರತಶೀಲನೇಮಂಗಳ ಕಡೆತನಕ ಬಿಡದಿರಬೇಕು.

---

೧. ತೊಡಕಾದ (ಅ) ೨. ನ (ಅ, ಬ)
೩. ನಯ್ಯಾ (ಅ), ಬುವೆ (ಕ)

ಜಾತಿ ವರ್ಣ ಆಶ್ರಮ ಕುಲ ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬ
ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಮರೆಯಬೇಕು.
ಇಂದಿಗೆ ಬೇಕು ನಾಳಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬ
[1]ಆಸೆಯಾಮಿಷವ[1] ಜರೆಯಬೇಕು.
ಆಣವಮಲ ಮಾಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕಮಲವೆಂಬ
ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಬಲೆಯ ಹರಿಯಬೇಕು.
ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್‌ಕ್ರಿಯಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿರಬೇಕು.
ಇಂತೀ ವರ್ಮವನರಿಯದೆ ಬರಿ[2]ದೆ ದೇವಭಕ್ತರೆನಿಸಿಕೊಂಬ
ಭವಪಾತಕರ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೩

ಎನ್ನ ಜನನ ಮರಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಜಾರಿಹೋದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಂಗಳೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲಟವಾದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಕಾಲ ಕಲ್ಪಿತಂಗಳೆಲ್ಲ ಕರಗಿ ಹೋದುವಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣಿಸಿ ಹೋದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಅಷ್ಟಮದ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ತನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ತರಹರವಾದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.
ಎನ್ನ ಮನ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಂಗಳೆಲ್ಲ ಬರಿ[3]ದಾಗಿ ಹೋದುವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನ ಬಲದಿಂದೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೪

---

೧. ಆಸೆಯ (ಅ, ಕ), ಆಸೆಯುವ (ಬ) ೨. ರು (ಅ) ೩. ರು (ಅ, ಬ)

ಎನ್ನ ಕರಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಶಿವಲಿಂಗವ ತುಂಬಿ
ಆ ಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ
ಆ ಕಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನವ ತುಂಬಿ
ಆ ಮನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾವವ ತುಂಬಿ
ಪರವಶ[1]ನಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೫

ಪ್ರಾಣವು ಲಿಂಗವ ನುಂಗಿತ್ತೋ, ಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣವ ನುಂಗಿತ್ತೋ ಎಂದರಿಯೆನಯ್ಯ.
ಭಾವವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತೋ, ಲಿಂಗವು ಭಾವದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತೋ ಎಂದರಿಯೆನಯ್ಯ.
ಮನವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತೋ, ಲಿಂಗವು ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತೋ ಎಂದರಿಯೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಕೂಡುವ [2]ಅವಿರಳಾವಸ್ಥೆ[2]ಯಲ್ಲಿ
[3]ಏನೇನೂ[3] ಅರಿಯದಿರ್ದೆನಯ್ಯ! ೩೬

ಘನತರದಿಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನಿ[4]ಮಿಷದೃಷ್ಟಿ ಬಲಿದು,
ಮನ ಕರಗಿ, ತನು ಉಬ್ಬಿ, ಹೃದಯಕಮಲ ಪಸರಿಸಿ,
ಸರ್ವಾಂಗವು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ
[5]ಪರಿಣಾಮಜಲ ಉಕ್ಕಿ[5] ಹೊರಸೂಸುತ್ತ
ಪರಮ ಕಾಷ್ಟೆಯಂತೆ, ಚಿತ್ರದ ರೂಹಿನಂತೆ
ಪರಬ್ರಹ್ಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಪರವಶಗೊಂಡಿರ್ಪ
ಮಹಾ ಶರಣರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೭

---

೧. ಸ (ಅ)   ೨. ವಿಕಳಾವಸ್ಥೆ(ಅ, ಬ), ವಿಕಾರವಸ್ಥೆ (ಕ)
೩. ಏನು ಏನು (ಅ, ಕ)   ೪. ನು (ಅ, ಕ)   ೫. ಪರಿಣಾಮಸ್ವರೂಪವಾದ ಕರುಣ ಜಲ, ವಿನಯ ಜಲ ಸಮತಾಜಲವು, ಬುಡುಗೋಡಿ ನಡುಗೋಡಿ ಕಡೆ ಗೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ (ಅ)

ಬೇಕೆಂಬ[೧]ನಲ್ಲ[೧]ವಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಬೇಡೆಂಬ[೧]ನಲ್ಲ[೧]ವಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಲೋಕದ ನಡೆಯಂತೆ ನಡೆ[೨]ಯನಯ್ಯ[೨] ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಲೋಕದ ನುಡಿಯಂತೆ ನುಡಿ[೨]ಯನಯ್ಯ[೨] ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಕಾಕುನುಡಿ ಸಟೆ ಕುಟಿಲ ಕುಹಕ ವ್ಯಾಪಾರವ ಹೊದ್ದನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಏಕಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿ ಆವಾವ ಪ್ರಪಂಚವನರಿಯನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೮

ನಿಮ್ಮ ನೋಡಿನೋಡಿ ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ದಣಿಯವಯ್ಯ.
ನಿಮ್ಮ ಹಾಡಿಹಾಡಿ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ ದಣಿಯದಯ್ಯ.
ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಮಾಡಿ ಎನ್ನ ಕೈಗಳು ದಣಿಯವಯ್ಯ.
ನಿಮ್ಮ ನೆನೆನೆನೆದು ಎನ್ನ ಮನವು ದಣಿಯದಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೯

ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ನೋಡಲಿಚ್ಛೈಸುತಿರ್ಪುವು.
ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮ ನೆನಹ [೩]ಹಾರೈಸುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಭಾವವು ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯ ಬಯಸುತಿರ್ಪುದಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೦

ನಾನಾ ವರ್ಣದ ಕಾಷ್ಠವ ಸುಟ್ಟಲ್ಲಿ ಏಕ ವರ್ಣದ ಬೂದಿಯಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಆ [೪]ಕಾಷ್ಠದ ಕುಲ ಉಂಟೇ ಅಯ್ಯ ?
ತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಹಣ್ಣು ಮರಳಿ ತೊಟ್ಟ ಹತ್ತಬಲ್ಲುದೇ ಅಯ್ಯ ?
ಕಷ್ಟಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾತನಾದಡಾಗಲಿ
ನೆಟ್ಟನೆ ಶ್ರೀಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದು, ಇಷ್ಟಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ,
ಆಚಾರ ಕ್ರಿಯಾಸಂಪನ್ನನಾದ ಶರಣನ

---

೧. ವನಲ್ಲ (ಅ, ಕ, ಡ) ೨. ವವನಲ್ಲವಯ್ಯಾ (ಅ)
೩. ವ (ಅ) ೪. ಅಲ್ಲಿ (ಅ, ಕ)

ಜಾತಿಪೂರ್ವವ ಎತ್ತಿ ದೂಷಿಸುವ ಪಾತಕರ ಬಾಯಲ್ಲಿ
[೧]ಬಾಲಹುಳುಗಳು[೧] ಸುರಿಯದೆ ಮಾಣ್ಬವೆ ಹೇಳಾ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೧

ನೀರು ಘಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಮುತ್ತಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಮುತ್ತು ನೀರಪ್ಪುದೇ ಅಯ್ಯ?
ಹಾಲು ಹೆಪ್ಪುಗೊಂಡು ತುಪ್ಪವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ತುಪ್ಪ ಹಾಲಪ್ಪುದೇ ಅಯ್ಯ?
ಹೀನ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ [೨]ನರರನು[೨]
ಗುರುವಿನ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಶಿವಜಾ[೩]ತ ಶರಣ[೩]ನಾದ ಬಳಿಕ
ಮರಳಿ ನರ[೪]ನಪ್ಪು[೪]ನೇ ಅಯ್ಯ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೨

ಜಾತಿ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳದು, ಸೂತಕ ಪಾತಕಂಗಳನಳಿದು,
ಅಂಗತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ ಅಜ್ಞಾನ ತಾಮಸವ ಜರಿದು,
ಲಿಂಗತ್ರಯಂಗಳ ಸಂಗ ಸಮರಸವನರಿದ ಶರಣಂಗೆ
[೫]ಉತ್ಪತ್ತಿ[೫]-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಂಗಳಿಲ್ಲ ನೋಡಾ!
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ [೫]ಉತ್ಪತ್ತಿ[೫], ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣ್ಯ,
ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬಯಲನೈದಿದ ಮಹಾ ಶರಣಂಗೆ
ಹುಟ್ಟುಹೊಂದುಗಳು ನಷ್ಟವಾದುವಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೩

ತನು ಲಿಂಗವಾದ ಶರಣಂಗೆ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳಿಲ್ಲ.
ಮನ ಲಿಂಗವಾದ ಶರಣಂಗೆ ಮಾಯಾವಾಸನಂಗಳಿಲ್ಲ.
ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವಾದ ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಕುರುಹಿಲ್ಲ.
ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗವಾದ ಶರಣಂಗೆ ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೪

---

೧. ಬಾಲಪುಳು (ಅ,ಬ,ಕ) ೨. ವನಾದಡು (ಅ), ಮಾನವನು (ಕ)
೩. ತಾಭರಣ (ಡ) ೪. ನಪ್ಪುವ (ಅ) ೫. ಉತ್ಪತ್ಯ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಎನ್ನ ಜನನಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು
ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನ ಪಾಣಿಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆನಾಗಿ.
ಎನ್ನ ಜಾತಿಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ಅಜಾತ ಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ.
ಎನ್ನ ಕುಲಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯದೈವವನರಿಯೆನಾಗಿ.
ಎನ್ನ ಛಲಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ಜೀವಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ.
ಎನ್ನ ಮನಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಾಮವ ನೆನೆನೆನೆದು.
ಎನ್ನ ಕಂಗಳ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು
ನಿಮ್ಮ ಮಂಗಳ ಸ್ವರೂಪವ ನೋಡಿನೋಡಿ.
ಎನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿಪೂಜಿಸಿ.
ಎನ್ನ ಕಿವಿಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಳಿಕೇಳಿ.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು
ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವ ಸವಿಸವಿದು.
ಇಂತೀ ಸರ್ವಸೂತಕವ ಹರಿದು, ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪಿತಂಗಳ ಮೀರಿ,
ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿಜ ನಿಶ್ಚಿಂತನಿವಾಸಿಯಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೫

ಆಚಾರ ವಿಚಾರವೆಂದರಿಯರು.
ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗವೆಂದರಿಯರು.
ಸತ್‌ಕ್ರಿಯೆ ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನವೆಂದರಿಯರು.
ಕಾಯಜೀವದ ಕರ್ಮಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಕರಣಮಥನಕರ್ಕಶದಿಂದೆ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಹೊತ್ತುಗಳೆದು
ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿ ಸತ್ತುಹೋಗುವ ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವಿಗಳ
ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರೆಂದಡೆ ಭವ ಹಿಂಗದಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೬

ನುಡಿಯಲಾಗದು ನುಡಿಯಲಾಗದು ನಯನುಡಿಯಿಲ್ಲದವರೊಡನೆ.
ನುಡಿಯಲಾಗದು ನುಡಿಯಲಾಗದು ದಯಗುಣವಿಲ್ಲದವರೊಡನೆ.
ನುಡಿಯಲಾಗದು ನುಡಿಯಲಾಗದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರೊಡನೆ.

ನುಡಿಯಲಾಗದು ನುಡಿಯಲಾಗದು ಸ್ವಯಜ್ಞಾನ
ವಿಲ್ಲದವರೊಡನೆ ಶಿವಾನುಭಾವವ !
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತನ್ನ ಅರುಹಿಂಗೆ ಹಾನಿ, ಮಹಾ ಪರಿಣಾಮ ಕೆಡುವುದು.
ಇದು ಕಾರಣ ಕಡುಪಾತಕ ಜಡಜೀವಿಗಳೊಡನೆ
ಲಕ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕೋಟಿಗೊಂ[1]ದು[1] ವೇಳೆಯಾದಡೂ ನುಡಿಯಲಾಗದಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೭

ನುಡಿಯಬೇಕು ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರವುಳ್ಳವರೊಡನೆ ಅನುಭಾವವ.
ನುಡಿಯಬೇಕು ಭಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೊಡನೆ ಅನುಭಾವವ.
ನುಡಿಯಬೇಕು ಸಾಧು ಸಜ್ಜನ ಸದ್ಭಕ್ತ ಶರಣ[2]ರೊಡನೆ[2] ಅನುಭಾವವ.
ನುಡಿಯಬೇಕು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವ
ಕೂಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವರೊಡನೆ [3]ಶಿವಾ[3]ನುಭಾವವ. ೪೮

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠೆ ಬಲಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನರಿಯರು.
ಬರಿದೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಸಂಬಂಧವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನಿರ್ದೇಶವ ಬಲ್ಲೆವೆಂಬ
ಭ್ರಷ್ಟರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೪೯

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ನಿಜವನರಿಯದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮಾತನುಡಿವ
ನೀತಿಹೀನರ ನಾನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ?
ಹೆತ್ತ ತಂದೆಯನರಿಯದೆ ಮುತ್ತಾತ್ಯನ ಪ್ರತಾಪವ ಹೇಳುವ
ಕತ್ತೆ ಮೂಳರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೦

---

೧. ಮೆ ಒಂದು ೨. ಶರಣಜನಂಗಳೊಡನೆ (ಅ), ಶರಣರುಗಳೊಡನೆ (ಬ), ಗಣಂಗಳೊಡನೆ (ಕ) ೩. ಅ (ಬ, ಕ)

ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಒಂದೇಯೆಂದರಿಯದೆ
ಭಿನ್ನವಿಟ್ಟು ನುಡಿವ ಭ್ರಾಂತರ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತಿಳಿದುಪ್ಪ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಹೆರೆದುಪ್ಪವಾದಂತೆ
ನಿರಾಕಾರ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿ
ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣಿಸಿ
ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ೧ನಿಷ್ಠೆ೧ ಬಲಿಯಲು
ಬಾಹ್ಯ ಕರಣಂಗಳು ತರಹರವಾಗಿ
ಆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್‌ಕಳೆ ದೃಷ್ಟಿಸೂತ್ರದಿಂದೆ
೨ತನ್ನ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ೨ ವೇಧಿಸಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆನಿಸುವುದು.
ಸ್ಫಟಿಕದ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ
ಒಳಹೊರಗೆ ತೋರುತಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಲಿಂಗವೆಂದರಿಯದೆ
ಭ್ರಾಂತಿಜ್ಞಾನದಿಂದೆ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವುಂಟೆಂದು
ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸಮಾಡುವ
ಭ್ರಷ್ಟಭವಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೧

ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಉಂಟೆಂದಡೆ
ಕಾಷ್ಠದ ರೂಪು ಸುಡಲರಿಯದು ನೋಡಾ !
ದೇಹ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರವಸ್ತು ಉಂಟೆಂದಡೆ
ಹರಿಯದು ನೋಡಾ ಆ ದೇಹದ ಜಡಭಾವ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಆ ಕಾಷ್ಠದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಮಂದಾಗ್ನಿ
ಮಥನದಿಂದೆ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ ಆ ಕಾಷ್ಠವ ಸುಡುವಂತೆ

---

೧. ನೈಷ್ಠೆ (ಅ, ಕ) ೨. ಆರಂಗ (ಅ)

ದೇಹದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದ ಪರವಸ್ತುವನು
ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯ ಮಥನದಿಂದೆ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ
ಬಹಿರಂಗದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಧರಿಸಲು
ಆ ಲಿಂಗದ ಸತ್‌ಕ್ರಿಯಾ ಪೂಜೆಯಿಂದೆ
ಸ್ಥೂಲಾಂಗದ ಕಾಷ್ಠಗುಣ ಧರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗಿ
ಆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ಕಳೆಯು ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ವೇಧಿಸಿ
ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗವೊಂದಾಗಿ
ಆತ್ಮನ ಅಹಂ ಮಮತೆ ಕೆಟ್ಟು
ಶಿಖಿಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗದಂತೆ ಪರತತ್ತ್ವವನೊಡಗೂಡಿದ
ಮಹಾತ್ಮನ ಕಾಯ ನಿರವಯಲಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ
೧ಬರಿಯ೧ ಒಣವಾಗದ್ವೈತದಿಂದೆ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನುಡಿದು
ದೇಹಪ್ರಾಣಂಗಳ ಪ್ರಕೃತಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ನಿತ್ಯರಾದೆವೆಂಬುವರೆಲ್ಲ
ಭವಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗುತ್ತೇಳುತ್ತ
ತಡಿಯ ಸೇರಲರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರು ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೨

ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮವನೊಡಗೂಡುವ
ಅವಿರಳ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮವು ಎಂದು
ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಲವನರಿಯದೆ
ಕೆಟ್ಟರು ನೋಡಾ ಹಲಬರು ಕೆಲಬರು !
ಅವರಾರೆಂದೊಡೆ :
ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನುಡಿದ
ಸನತ್ಕುಮಾರಂಗೆ ಒಂಟೆ ೨ವಿಧಿ೨ಯಾಯಿತ್ತು.

---

೧. ಬರುದೆ (ಅ), ಬರಿದೆ (ಬ, ಕ)
೨. ಇದಿ (ಅ)

ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನುಡಿದ
ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳಿಗೆ ಭವಬಂಧನವಾಯಿತ್ತು.
ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನುಡಿದ
ಇಂದ್ರಚಂದ್ರರಿಗೆ ಅಂಗದ ಕೊರತೆಯಾಯಿತ್ತು.
ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನುಡಿದ
ಮನುಮುನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮರಣವಾಯಿತ್ತು.
ಇದನರಿತು[೧] ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮುವನಳಿದು, ಹೆಮ್ಮೆ [೨]ಹಿರಿ[೨]ತನವ ನೀಗಿ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವನೊಡಗೂಡಿ
ಸುಖಿಯಾಗಿರ್ಪರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೩

ಕ್ರೀಯ್ಯವೇ ಅಧಿಕವೆಂಬ
ಗೊಡ್ಡು[೩] ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳ ಮಾತು ಸೊಗಸದಯ್ಯಾ ಎನಗೆ.
ಜ್ಞಾನವೇ ಅಧಿಕವೆಂಬ
ದಡ್ಡ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಮಾತು ಸೊಗಸದಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಆವುದಾನೊಂದು ಪಕ್ಷಿ ಉಭಯ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರುವಂತೆ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನ
ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸತ್‌ಕ್ರಿಯಾಸನ್ನಿ[೪]ಹಿತವಿಲ್ಲದೆ
ಪರವಸ್ತುವ ಕೂಡಬಾರದಾಗಿ.
ಇದು ಕಾರಣ,
ಸತ್ ಕ್ರಿಯಾ ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ
ಮಹಾ ಶರಣರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೪

---

೧. ದು (ಅ) ೨. ಹಿರಿಯ (ಅ)
೩. ಡ್ಡ (ಅ, ಕ) ೪. ನ್ನ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳೆಂಬ ಅಬದ್ಧ ಭವಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ಶುದ್ಧ ಶರೀರಿಯಾಗಿ
ಉನ್ನತಾಸನ [1]ಗದ್ದುಗೆ[1]ಯಲ್ಲಿ [2]ಕುಳಿತು[2] ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಳೆಯ ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಂದು
ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಮೃತ್ತಿಕೆ ಪಾಷಾಣಾದಿ ನಾನಾ[3]ತರಹದ[3]
ಲಿಂಗಾಕಾರದ ಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಜಲ ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ ದೀಪ ನೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲಾದಿ
ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ
ಆ ಪೂಜಾಂತ್ಯ[4]ದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಮಲಿನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೀನು
ನಿರ್ಮಲವಾದ ವಸ್ತುವು ಇರಬೇಡ ಹೋಗೆಂದು
ತನ್ನ ದೇವರ ಬಾವಿ ಕೆರೆ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಾದಿ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡುವ
ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಕುಂಭಿನಿಪಾತಕ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೫

[5]ಷಡೀ[5]ಂದ್ರಿ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ
ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ತುಂಬಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಪರವಸ್ತುವೆಂದರಿಯರು.
ಷಡ್ಭೂತ ಷಟ್‌ಚಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ
ಇಡಿದು ತುಂಬಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಪರವಸ್ತುವೆಂದರಿಯರು.
ತನುತ್ರಯ ಮನತ್ರಯ ಭಾವತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ
ಭರಿತವಾಗಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಪರವಸ್ತುವೆಂದರಿಯರು.
ಒಳಹೊರಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಪರವಸ್ತುವೆಂದರಿಯರು.

---

೧. ಗದ್ದುಗೆ (ಕ, ಇ, ಡ) ೨. ಕುಳ್ಳಿರ್ದು (ಅ, ಬ, ಕ)
೩. ತೆರದ (ಅ, ಬ, ಕ) ೪. ತರ (ಬ) ೫. ಷಡ್ವಿ (ಅ)

ವಿಪರೀತ ಭ್ರಾಂತಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದೆ
ಒಳಗೆ ಬೇರೆ ಪರವಸ್ತು ಉಂಟೆಂದು
ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು
ಪ್ರಳಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಹೋದವರ [೧]ಕಂಡು[೧]
ನಗುತಿರ್ಪ[೨]ನು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೫೬

ಜಗದೊಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ
ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ [೩]ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರ್ಪ[೩] ಪರವಸ್ತುವ
ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಕರೆ[೪]ದು ವಿಸ[೫]ರ್ಜಿಸಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಬುಂಟೇನೋ ಮರುಳೆ ?
ಇಂತೀ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಲವನರಿಯದೆ
ಖಂಡಿತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕರ್ಮದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ಕಾಲಂಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹೋದವರ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೫೭

ಕುರುಹು ಉಂಟೇ ಮರುಳೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ?
ತೆರಹು ಉಂಟೇ ಮರುಳೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ?
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ
[೬]ಪರಾತ್ಪರಲಿಂಗದ[೬] ನಿಲವನರಿಯದೆ
ಹುಸಿಯನೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹುಸಿಯನೆ ಪೂಜಿಸಿ
ಹುಸಿಯ ಫಲಪದವನುಂಡು
ಹುಸಿಯಾಗಿ ಹೋದವರ ಕಂಡು
[೭]ನಸುನಗುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ[೭] ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೫೮

ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳು ದೇವರೆಂಬ
ಭ್ರಷ್ಟಭವಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :

---

೧. ನೋಡಿ (ಅ,ಬ,ಕ) ೨. ರ್ದ (ಅ,ಬ,ಕ) ೩. ತುಂಬಿರ್ಪ (ಬ), ತುಂಬಿರ್ದ (ಕ), ತುಂಬಿರ್ಪುದು (ಅ) ೪. ರ (ಅ,ಬ,ಕ) ೫. ವ (ಅ) ೬. ಪರತತ್ವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ (ಕ) ೭. ನಸುನಗುತಿರ್ದ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಪೃಥ್ವಿ ದೇವರಾದಡೆ, ಅಪ್ಪುವಿನ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಕರಗು[೧]ವುದೆ ?[೧]
ಅಪ್ಪು ದೇವರಾದಡೆ, ಅಗ್ನಿಯ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಅರತು ಹೋಗುವುದೆ ?
ಅಗ್ನಿ ದೇವರಾದಡೆ, ವಾಯುವಿನ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ [೨]ಆರಿ[೨] ಹೋಗುವುದೆ ?
ವಾಯು ದೇವರಾದಡೆ, ಆಕಾಶ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಲಯವಪ್ಪುದೆ ?
ಆಕಾಶ ದೇವರಾದಡೆ, ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಹೋಗುವುದೆ ?
ಆತ್ಮ ದೇವರಾದಡೆ, ದ್ವಂದ್ವ ಕರ್ಮಂಗಳನುಂಡು
ಜನನಮರಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧನವಡೆವನೆ ?
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ದೇವರಾದಡೆ,
ಭವಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವರೆ ?
ಇದುಕಾರಣ ಇಂತೀ ಅಷ್ಟ ತನುಗಳು ಎಂತು ದೇವರೆಂಬೆನು !
ದೇವರ ದೇವ ಮಹಾದೇವ ಮಹಾಮಹಿಮ
ಎನ್ನೊಡೆಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಒಬ್ಬನೆ ದೇವನಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಹುಸಿಹುಸಿ ಎಂಬೆನು ನೋಡಾ ! ೫೯

ಪೃಥ್ವಿ ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಪೃಥ್ವಿ ದೇವರಲ್ಲ.
ಅಪ್ಪು ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಅಪ್ಪು ದೇವರಲ್ಲ.
ಅಗ್ನಿ ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಅಗ್ನಿ ದೇವರಲ್ಲ.
ವಾಯು ದೇವರೆಂಬೆನೆ ವಾಯು ದೇವರಲ್ಲ.
ಆಕಾಶ ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಆಕಾಶ ದೇವರಲ್ಲ.
ಆತ್ಮ ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಆತ್ಮ ದೇವರಲ್ಲ.
ಸೂರ್ಯ ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಸೂರ್ಯ ದೇವರಲ್ಲ.
ಚಂದ್ರ ದೇವರೆಂಬೆನೆ ಚಂದ್ರ ದೇವರಲ್ಲ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಪೃಥ್ವಿ ಶಿವನ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖ[೩]ದಲ್ಲಿ[೩] ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಅಪ್ಪು ಶಿವನ ವಾಮದೇವ ಮುಖ[೩]ದಲ್ಲಿ[೩] ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

---

೧. ಹಿಹುದೆ (ಅ) ೨. ಅರತು (ಅ) ೩. ದಿಂದ (ಕ)

೧ತೇಜ೧ ಶಿವನ ಅಘೋರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ವಾಯು ಶಿವನ ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆಕಾಶ ಶಿವನ ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆತ್ಮ ಶಿವನ ಗೋಪ್ಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಸೂರ್ಯ ಶಿವನ ನಯನದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಚಂದ್ರ ಶಿವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು.

" ಯತ್ ದೃಷ್ಟವಮ್ ತತ್ ನಷ್ಟವಮ್ "

ಎಂದು

ಇಂತೀ ಅಷ್ಟತನುಗಳಿಗೆ
ಹುಟ್ಟುಹೊಂದು ಉಂಟಾದ ಕಾರಣ
ಇವು ಕಲ್ಪಿತವೆಂದು ಕಳೆದು
ನೀನೊಬ್ಬನೇ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಳಿದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೬೦

ಶರಣಭರಿತ ಶಿವನು ಶಿವಭರಿತ ಶರಣನೆಂಬುದು ನಿಜವಲ್ಲದೆ
ಜಗಭರಿತ ಶಿವನು ಶಿವಭರಿತ ಜಗವೆಂಬುದು ಹುಸಿನೋಡಾ !
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಜಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯ ಮಹಾಪ್ರಳಯಂಗಳುಂಟು.
ಇದು ಕಾರಣ, ಪ್ರಳಯಾತೀತ ಶರಣಸನ್ನಿ೨ಹಿತ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ! ೬೧

ಸರ್ವಗತ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುವ
ಮರುಳ ಮಾನವರ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಸರ್ವ೩ಜೀವರು೩ಗಳಂತೆ
ವನಿತಾದಿ ವಿಷಯಪ್ರಪಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ೪ವಾಗಿರ್ಪ೪ನೆ ಶಿವನು ?

---

೧. ಅಗ್ನಿ (ಅ, ಕ) ೨. ಸ್ನ (ಅ)
೩. ಜೀವಿ (ಅ) ೪. ವಪ್ಪ (ಬ)

ಸರ್ವ [1]ಜೀವರು[1]ಗಳಂತೆ
ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಬೆಂದು ಕಂದಿ ಕುಂದುವನೆ ಶಿವನು ?
ಸರ್ವ [1]ಜೀವರು[1]ಗಳಂತೆ
ಪುಣ್ಯಪಾಪ ಸುಖದುಃಖ ಸ್ವರ್ಗನರಕಂಗಳೆಂಬ
ದ್ವಂದ್ವ ಕರ್ಮಂಗಳ ಹೊದ್ದಿರ್ಪನೆ ಶಿವನು ?
ಸರ್ವ [1]ಜೀವರು[1]ಗಳಂತೆ
[2]ಉತ್ಪತ್ತಿ[2] ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳೆಂಬ ಕಷ್ಟ ಬಂಧನಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ಹೊದಕುಳಿಗೊಂಬನೆ ಶಿವನು ?
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ ಸರ್ವಗತ ಶಿವನೆಂದು ನುಡಿದ
ಕಡುಪಾತಕ ಜಡಜೀವಿಗಳ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೬೨

ಪೃಥ್ವಿ ಆಕಾಶ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ [3]ಉತ್ಪತ್ತಿ[3]ಯಾದ
ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶಿವನೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಆ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶಿವನಾದಡೆ
ಮದಮತ್ಸರಂಗಳಿಂದೆ
[4]ಒಂದನೊಂದು[4] ಕೊಂದು
ಕೂಗಿ ತಿಂದು ತೇಗಲೇತಕೊ ?
ಆ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶಿವನಾದಡೆ
ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕುಲಗೋತ್ರ ನಾಮಸೀಮೆ
ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬಡಿದಾಡಲೇತಕೊ ?
ಆ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶಿವನಾದಡೆ
ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮು ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರ ಹೆಮ್ಮೆ ಹಿರಿತನಕೆ
ಹೊಡೆದಾಡಿ ಮಡಿದು ಹೋಗಲೇತಕೊ ?

---

೧. ಜೀವಿ (ಅ) ೨. ಉತ್ಪತ್ಯ (ಬ, ಕ) ೩. ಉತ್ಪತ್ಯವಾ (ಅ,ಬ,ಕ)
೪. ಒಂದರನೊಂದು (ಅ, ಬ, ಕ)

ಆ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶಿವನಾದಡೆ
ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ಭವಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಲೇತಕೊ ?
ಇದುಕಾರಣ,
ಅನಾದಿ ಸಂಸಿದ್ಧವಾದ ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೇ ಶಿವನಲ್ಲದೆ
ಭವಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶಿವನೆಂದಡೆ
ಅಘೋರನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೬೩

ಸರ್ವ ಜಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಲ್ಲವೆಂದಡೆ
ಆ ಜಗವು ಶಿವನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತೋರಲರಿಯದಾಗಿ
ಪದ್ಮಪತ್ರಜಲದಂತೆ ವಿಶ್ವಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ
ಹೊದ್ದಿಯೂ ಹೊದ್ದದಿರ್ಪನು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ. ೬೪

ಜಗವಾಗಬಲ್ಲ ನೋಡಿರೊ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.
ಜಗವಾಗಲರಿಯದೆ ಇರಬಲ್ಲ ನೋಡಿರೊ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.
ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ
ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲ ನೋಡಿರೊ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.
ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ
ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸಬಲ್ಲ ನೋಡಿರೊ ನಮ್ಮ ಶಿವನು.
ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾದೇವನ ಘನವನರಿಯದೆ
[೧]ಬರಿದ[೧] ದೇವರು ಉಂಟೆಂದು [೨]ಬೊಗಳುವ[೨]
ಭವಭಾರಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೬೫

---

೧. ಬೇರೆ (ಅ, ಬ, ಕ)
೨. ಬಳಲುವ (ಇ)

ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನಾದಡೆ
ಹಮ್ಮಿನಿಂದ ಹೋದ ತಲೆಯ
ಗಮ್ಮನೆ ಪಡೆಯಲರಿಯನೇತಕೊ ?[1]
ವಿಷ್ಣು ದೇವನಾದಡೆ
ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಮನ್ಮಥನ ಪ್ರಾಣವ
ನೆಟ್ಟನೆ ಕೊಡಲರಿಯನೇತಕೊ ?[1]
ಇದನರಿಯದೆ,
ಹುಟ್ಟಿಸುವಾತ ಬ್ರಹ್ಮ ರಕ್ಷಿಸುವಾತ ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ನುಡಿವ
ಭ್ರಷ್ಟ ವಿಪ್ರರೆಂಬ ಹೊಲೆಮನದ ಹಾರುವರ
ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿತುಳಿದು
ಹೊಟ್ಟೆ ಹರಿಯಲೊದೆಯೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೬೬

ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು
ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲದೆ ಹರಿಯೆಂದು ನುಡಿಯಲಾಗದು.
ಹರಿ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಲಾಗದು. ಹರಿಯ ರೂಪವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯವು,ವಿಮಲಮತಿಯು
ಸತ್‌ಕೀರ್ತಿಯು, ಮಹಾಬಲವು,
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಹುತ್ತಿಹುದು ನೋಡಾ!
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣೇ-

"ನ ಪ್ರದೋಷೇ ಹರಿಂ ಪಶ್ಯೇತ್ ಯದಿ ಪಶ್ಯೇತ್ ಪ್ರಮಾದತಃ ।
ಚತ್ವಾರಿ ತಸ್ಯ ನಶ್ಯಂತಿ ಆಯುಃ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಯಶೋ ಬಲಮ್ ॥"

ಎಂದುದಾಗಿ

ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಹರಿಗೆ ಇನ್ನೆತ್ತಣ ದೇವತ್ವ ಹೇಳಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೬೭

---

೧. ನದೇಕೋ (ಅ), ನದ್ಯಾತಕೋ (ಬ, ಕ)

ಹರಿ ಹರಗೆ ಸರಿಯೆಂಬ
ಎಲೆ ನೀಚ ಪರವಾದಿಗಳಿರಾ ನೀವು ಕೇಳಿರೊ.
ಹರಿ ಹತ್ತು ಭವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು
ನಮ್ಮ ಹರನ ಶ್ರೀ ಚರಣವನರ್ಚಿಸಿ ವರವ ಪಡೆದನಲ್ಲದೆ
ನಮ್ಮ ಹರನು ಆವ ಭವದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ?
ಆವ ದೇವರ ಪೂಜಿಸಿ ಆವ ಫಲಪದವ ಪಡೆದನು ?
ಬಲ್ಲರೆ ನೀವು ಹೇಳಿರೊ ?
ಇದನರಿಯದೆ ಹರಿ ಹರಗೆ ಸರಿಯೆಂಬ ಪರವಾದಿಗಳ ಬಾಯ
ಕೆರಹಿನಟ್ಟೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದಲ್ಲದೆ ಎನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಣದು ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೬೮

ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ
ಹರಿಕುಲದ ವಿಪ್ರರು [೧]ಬೆಕ್ಕನೆ[೧] ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ
ಸೊಕ್ಕಿದ ರಕ್ಕಸರ ಸಂಹರಿಸಿದ ಶಿವನೇ ಅಧಿಕನೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ
ಹರಿಯಜಸುರಾಸುರರೆಲ್ಲ ಹರನ ಆಳುಗಳೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಪರಶಿವನೇ ಘನ ಘನವೆಂದು! ೬೯

ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ದೇವರದೇವನೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿಯೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ದೇವದೇವೇಶ್ವರನೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ಭಾವಜವೈರಿಯೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ಭಾಳಲೋಚನನೆಂದು!

---

೧. ಬೆದರಿ (ಅ)

ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ-ಜಗದ ವಲ್ಲಭನೆಂದು!
ಇಕ್ಕಿದೆನು ಮುಂಡಿಗೆಯ ಜಂಗುಳಿ ದೈವದ ಗಂಡ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂದು! ೭೦

ಅಜ ಹರಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ಆವ ದೇವನ ಶ್ರೀ ಚರಣವನರ್ಚಿಸಿ
ಫಲಪದವ ಪಡೆದರು ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೋ ಮಾಯಾವಾದಿಗಳು ನೀವೆಲ್ಲ.
ಮನು ಮುನಿಗಳು ಮರುಳ ತಾಂಡವರು ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರೆಲ್ಲ
ಆವ ದೇವನ ಶ್ರೀ ಚರಣವನರ್ಚಿಸಿ ಫಲಪದವ ಪಡೆದರು
ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೋ ಮಾಯಾವಾದಿಗಳು ನೀವೆಲ್ಲ.
ಕಾಲ ಕಾಮ ದಕ್ಷಾದಿಗಳು ಆವ ದೇವನಿಂದ ಅಳಿದು ಹೋದರು
ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೋ ಮಾಯಾವಾದಿಗಳು ನೀವೆಲ್ಲ.
ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮ ಪುರಾಣ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳೆಲ್ಲ
ಆವ ದೇವನ ಹೊಗಳುತಿರ್ಪುವು [1]ಹೇಳಿರೋ[1] ಮಾಯಾವಾದಿಗಳು ನೀವೆಲ್ಲ.
ಇಂತೀ ಭೇದವ ಕೇಳಿ ಕಂಡು ತಿಳಿದು ನಂಬಲರಿಯದೆ
ದಿಂಡೆಯ ಮತದ ಡಂಭಕ ಮೂಳ ಹೊಲೆಯರಂತಿರಲಿ
[2]ಕಾಕು ದೈವದ[2] ಗಂಡ ಲೋಕಪತಿ ಏಕೋ ದೇವ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯದೈವವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಮುಂಡಿಗೆಯನಿಕ್ಕಿ ಹೊಯ್ವೆನು ಡಂಗುರವ ಮೂಜಗವರಿವಂತೆ! ೭೧

ವೇದಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಭೇದಿಸಲರಿಯವು ನೋಡಾ!
ಆಗಮಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹೊಗಳಲರಿಯವು ನೋಡಾ!
ಶ್ರುತಿತತಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಸಲರಿಯವು ನೋಡಾ!
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಿಸಲರಿಯವು ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೨

ಎನ್ನ ನಡೆ ನುಡಿ ಚೈತನ್ಯವೇ ನೀವೆಂದರಿದೆ
ಎನ್ನ ಒಡಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮವೆಂದರಿದೆ.

---

೧. ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೋ (ಅ,ಬ,ಕ)
೨. ಕಾಳುದೇವರ (ಬ,ಕ)

ನೀವು ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ ದೇವನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದ ಬಳಿಕ
ಎನ್ನ, ಕಡೆಗೆ ನೂಂಕದಿರಯ್ಯ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೩

ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸಿ, ಒಮ್ಮೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸಿ,
ಒಮ್ಮೆ [1]ವಿಕಲ[1]ನೆನಿಸಿ, ಒಮ್ಮೆ [2]ನಿಃಕಲ[2]ನೆನಿಸಿ,
ಒಮ್ಮೆ ಭ್ರಾಂತನೆನಿಸಿ, ಒಮ್ಮೆ ನಿಭ್ರಾಂತನೆನಿಸಿ,
ನಾನಾ ತೆರದಿಂದೆ ಎನ್ನ ಹುಸಿ ದಿಟವ ಮಾಡಿ ಕಾಡದಿರಯ್ಯ.
ನೀವು ದಯಾನಿಧಿ ಎಂದು ನಂಬಿದೆನಯ್ಯ.
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಕಟಾ[3]ಕ್ಷದಿಂದೆ[3] ನೋಡಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೪

[4]ಸುಖ ಬಂದಲ್ಲಿ[4] ನಿಮ್ಮ ಹಾಡಿಹರಸುವೆನಯ್ಯ.
[5]ದುಃಖ ಬಂದಲ್ಲಿ[5] ನಿಮ್ಮ ಕೋಪಿಸಿ ಬಯ್ವೆನಯ್ಯ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಎನ್ನ ಸುಖದುಃಖಂಗಳಿಗೆ ನೀವೆ ಆಧಾರವಾದ ಕಾರಣ
ನಿಮ್ಮನೆ ಹಾಡುವೆನಯ್ಯ; ನಿಮ್ಮನೆ ಹೊಗಳುವೆನಯ್ಯ.
ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಒಡಲ ಕಡು ದುಃಖವನೀಡಾಡುವೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೫

ತಂದೆ ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ತಾಯಿ ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಬಂಧು ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಬಳಗ ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಗತಿಯು ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಮತಿಯು ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಸಕಲ ಚೈತನ್ಯವು ನೀನೆ ಅಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀನೆ ದಿಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನಗೆ ! ೭೬

---

೧. ಕಳಂಕ (ಅ) ೨. ನಿಃಕಳಂಕ (ಅ) ೩. ಕ್ಷೆಯಿಂದೆ (ಅ,ಬ,ಕ)
೪. ಸುಖದಿಂದಲಿ (ಬ) ೫. ದುಃಖದಿಂದಲಿ (ಬ)

ದರ್ಪಣದೊಳಗಣ ರೂಹಿಂಗೆ ಚೇಷ್ಟಾಭಾವ ಉಂಟೆಂದಡೆ
ನೋಡುವಾತನ ಚೇತನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಚೇತನ ಉಂಟೆ ಅಯ್ಯ?
ಎನ್ನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಚೇಷ್ಟಿಸಿದುವೆಂದಡೆ
ನಿಮ್ಮ ಚೇತನದಿಂದಲ್ಲದೆ ಅವಕೆ ಬೇರೆ ಚೇತನ ಉಂಟೆ ಅಯ್ಯ?
ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ನೀನಾಡಿಸಿದಂತೆ ನಾನಾಡುತಿರ್ದೆನಯ್ಯ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೭

ಆಚಾರಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಗುರುಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಶಿವಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ನಯನೇಂದ್ರಿಯವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಜಂಗಮಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ತ್ವಗಿಂದ್ರಿಯವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಮಹಾಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಹೃದಯವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ತನುವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಮನವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.
ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಆತ್ಮವನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಿರಯ್ಯ ನೀವು.

---

೧. ಪಿ (ಅ, ಬ)

ಇಂತೆನ್ನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮರಸವಾದುವಾಗಿ
ನಾನು ನೀನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಲ್ಲವಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೮

ಅರಿದರಿದು ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಬುದು.
ಅರಿದರಿದು ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಬುದು.
ಅರಿದರಿದು ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಬುದು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಭಿನ್ನಭಾವವನಳಿದ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು
ಮೂರು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಅಪೂರ್ವವಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೭೯

ಗುರುಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಗುರುವಿಂಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ಕೊಡದಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರಬೇಕು.
ಜಂಗಮಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ
ಅತಿ ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಾಸವ ಬಳಸಬೇಕು ನೋಡಾ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೦

ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ರೂಪು ಕುರೂಪವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕುಲ ಛಲವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನೀಚವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಭವ ಹಿಂಗದಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೧

ಜಂಗಮದ ಘನವನು ಜಂಗಮದ ನಿಲವನು
ಅರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟರಲ್ಲ ಶಿವಶಿವಾ !

ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ* ನಿಷ್ಕಳಂಕನು ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ* ನಿರಪೇಕ್ಷನು ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ* ನಿರ್ದೋಷನು ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ* ನಿಸ್ಪೃಹನು ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ* ಅಕ್ರೋಧ ಸತ್ಯವಚನನು ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ* ದಯಾಪರ[2]ನು ಧರ್ಮಗುಣನು[2] ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ಶಾಂತ[3] ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೆ ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೨

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾತಾಪಿತರಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಜಾತಿಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಾಮರೂಪುಗಳಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸೀಮೆಸಂಗಗಳಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಲಮಾಯೆಗಳಿಲ್ಲ ನೋಡಾ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೩

ಸ್ಥಾವರವು ಜಂಗಮವು ಒಂದೆ ಎಂಬಿರಿ;
ಮಂದಮತಿ ಮಾನವರಿರಾ, ನೀವು ಕೇಳಿರೋ!
ಸ್ಥಾವರವು ನಿಃಶಬ್ದಮಯವು; ಜಂಗಮವು ಮಂತ್ರಶಬ್ದಮಯವು.
ಸ್ಥಾವರವು ಅಚೇತನವು; ಜಂಗಮವು ಚೇತನ ಸ್ವರೂಪವು.[4]
[5]ಇಂತೀ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದು[5] ನೀಡಿದ ಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು
ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುವ ಮಹಾ ಘನಜಂಗಮವೆ ಅಧಿಕವೆಂದರಿಯದೆ
ಬರಿದೆ ಸ್ಥಾವರ ಘನವೆಂಬ ಬಿನಗು ಜೀವರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೪

---

*. ರೆ (ಬ, ಕ) ೨. ಧರ್ಮಗುಣನಿಧಿಯು (ಅ) ೩. ತಿ (ಅ)
೪. ನು ಅ, ಕ) ೫. ಎಂದು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಂಗೊಲಿದು (ಅ)

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥವು ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ;
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥವು ಕರ್ತವ್ಯವು.
ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥವು ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲ;
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥವು ಕರ್ತವ್ಯವು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಪರಮರಹಸ್ಯ—

ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ನಕರ್ತವ್ಯಂ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಜಂಗಮಾರ್ಪಿತಂ ।
ಅಹಂ ತೃಪ್ತಿ ಮಯಾದೇವಿ ಮಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಂತು ಜಂಗಮಂ ॥

ಮತ್ತಂ,

ಯಥಾ ಭೈರುತ ಪಕ್ಷಿಣಾಂ ದ್ವಿಮುಖೇನ ಪ್ರಭುಂಜತೇ ।
ತಥಾ ಚ ಉಮಯಾದೇವಿ ಮಮ ತೃಪ್ತಂ ತು ಜಂಗಮಂ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯವು ಶಿವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು;
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯವು
ಶಿವನಿಗೆ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತೃಪ್ತಿ[1]ಯಹುದು[2] ನೋಡಾ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೫

ಲಿಂಗಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ,
ತನ್ನಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರ್ಪ ಲಿಂಗ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವನರಿಯದಿರಬೇಕು.
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠಿಕಭಾವ ಇಂಬುಗೊಂಡಿರಬೇಕು.
ಆ ಲಿಂಗವೆ ಪತಿ ತಾನೆ ಸತಿಯೆಂಬ ದೃಢಬುದ್ಧಿ ನಿಶ್ಚಲ[1]ವಾಗಿರಬೇಕು.
ಹೀಗಲ್ಲದೆ :
ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಇರುತಿರ್ಪ ಲಿಂಗವ ಸಾಮಾನ್ಯವ ಮಾಡಿ

---

೧. ಯಾಹುದು (ಬ)
೨. ಯು (ಬ, ಇ)

ಕಂಡ ಕಂಡ ದೇಗುಲದೊಳಗಣ ಕಲ್ಲ
ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ
ಗಾವಿಲ ಮೂಳ ಹೊಲೆಯರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ವೀರಶೈವ ಸಂಗ್ರಹ—

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ವಿಶ್ವಾಸಂ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗೇನ ಪೂಜನಂ ।
ಶ್ವಾನಯೋನಿ ಶತಂ ಗತಂ ಚಾಂಡಾಲೋ ಗೃಹಮಾಚರೇತ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪಂತ್ಯಜರ ನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ - ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೬

ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನು
ಉರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದು ದೇವರೆಂದು ನಂಬದೆ
ಧರೆಯ ಮೇಲಣ ಕಂಡ ಕಂಡ ಕಲ್ಲ, ದೇವರೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿ
ಹರಿದಾಡುವ [1]ಭಂಡ[1] ಮಾದಿಗರ ಭಕ್ತರೆಂದಡೆ
ಅಘೋರ ನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೭

ಸದ್‌ಭಕ್ತರಾದವರು
ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗದ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರ ಘನವೆಂದು ನೆನೆಯಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಆದಿ ಅನಾದಿಯಿಂದತ್ತತ್ತಲಾದ ಮಹಾಘನಪರವಸ್ತುವನು
ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಭೇದಿಸಿ ತಂದು
ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥ ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳುಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲರಿಯದೆ
ಖಂಡಿತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂದು

---

೧. ಡಂಭ (ಅ, ಕ)

ಕಂಡ ಕಂಡ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಗೆಡೆಯಾಡಿ
ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ ಭ್ರಷ್ಟಭವಿಗಳಿಗೆ ನರಕವೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಯ್ಯ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೮

ಪರದೈವವ ಪೂಜಿಸುವಾತ ಸದ್ಭಕ್ತನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ!
ಪರಸಮಯ ಬಳಸುವಾತ ಸದ್ಭಕ್ತನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ!
ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಳುಪುವಾತ ಸದ್ಭಕ್ತನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ!
ಪರರೊಡವೆಯ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಬಾತ ಸದ್ಭಕ್ತನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ!
ಇಂತೀ ದುರಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿ ಹೋಗುವ
ಕತ್ತೆಮೂಳ ಹೊಲೆಯರು[1] ಸದ್ಭಕ್ತರೆಂದಡೆ ಭವ ಹಿಂಗದಯ್ಯ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೯

ಅನಂತಕೋಟಿ ಹೀನ ಭವಿಜನ್ಮವ ನೀಗಿ ಶಿವಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಶ್ರೀಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದು ಪರಮ ಪವಿತ್ರಕಾಯನೆನಿಸಿ
ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ಭವಿಸಂಗವ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಹಿಂದಣ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಕ ಸುನಿ ಸೂಕರ[2] ಜನ್ಮ ಒಪ್ಪುದಾಗಿ
ಮುಂದೆ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು.
ಎಚ್ಚರದಪ್ಪಿ ಅರುಹುಮರಹಿನಿಂದೆ
ಭವಿಸಂಗವ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ವಿಧಿ ಎಂತಾಯಿತ್ತೆಂದಡೆ :
ದೇವರಿಗೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೀಸಲೋಗರವ
ಶ್ವಾನ[3] ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೦

ಮಾಡಲಾಗದು ಭವಿಯ [5]ಸಂಪರ್ಕವ.[5]
ನೋಡಲಾಗದು ಭವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಪೂರಿತವಾಗಿ.

---

೧. ರ (ಅ,ಬ), ರೇ (ಡ) ೨. ಪತಂಗಗಳ (ಅ) ೩. ಯಿ (ಅ)
೪. ಸಾ (ಅ, ಕ) ೫. ಸಂಗವ (ಅ), ಸಂಸ್ಪರ್ಶವ (ಕ)

ನಡೆಯಲಾಗದು ಭವಿಯ ಸಂಗಡ ಬಟ್ಟೆಯ.
ಕುಳ್ಳಿರಲಾಗದು ಭವಿಯ ಸಹಿತ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ.
ಶಯನವ ಮಾಡಲಾಗದು ಭವಿಯಿರ್ದ [1]ವಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ.[1]
ಭೋಜನವ ಮಾಡಲಾಗದು ಭವಿಯು ಕಾಣುವಂತೆ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

"ಅಶನೇ ಶಯನೇ ಯಾನೇ ಸಂಪರ್ಕೇ ಸಹಭೋಜನೇ ।
ಸಂಚರಂತಿ ಮಹಾಘೋರೇ ನರಕೇ ಕಾಲಮಕ್ಷಯಮ್ ॥ "

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಭವಿಯ ಸಂಮಿಶ್ರವ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತನು
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರುಳ್ಳ ಪರ್ಯಂತರವಾಗಿ
[2]ರೌರವ ಘೋರ[2]ನರಕದ ಕುಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಮುಳುಗುತ್ತೇಳುತ್ತ ತಡಿಯ ಸೇರಲರಿಯದೆ
[3]ಬಾಧೆಬಡು[3]ತ್ತಿರ್ಪನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೧

ನೆರೆಹೊಲ್ಲ ದುರಾಚಾರಿಗಳ; ನೆರೆಹೊಲ್ಲ ಜಾರಚೋರಕರ;
ನೆರೆಹೊಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಕಾರರ; ನೆರೆಹೊಲ್ಲ ಸುರೆಯ ಭುಂಜಕರ;
ನೆರೆಹೊಲ್ಲ ಗುರುತಲ್ಪಕರ; ನೆರೆಹೊಲ್ಲ ಹಸಿಯ ಡಂಭಕರ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಸಂಗದಿಂದೆ ಜ್ಯೋತಿ ಅಳಿದು ಹೋಗುವಂತೆ
ಇಂತಪ್ಪ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿರ್ದವಂಗೆ
ಅನಂತಕಾಲ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವು ಕೆಟ್ಟು
ಮುಂದೆ ಪಾಪವು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕಾಡುವುದಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೨

---

೧. ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ (ಅ), ಹಾಸುಗೆಯಲ್ಲಿ (ಕ) ೨. ಮಹಾಘೋರ(ಅ,ಡ) ರೌರವ ಅಘೋರ (ಕ) ೩. ಬಾಯಿಬಿಡು (ಅ)

ಮಾಡಬಾರದು ಮಾಡಬಾರದು
[1]ಮಾನಹೀನ[1] ಮತಿಭ್ರಷ್ಟರ ಸಂಗವ
ಮಾಡಬಾರದು ಮಾಡಬಾರದು
ಪಾಶಬದ್ಧ ಕ್ಲೇಶಜೀ[2]ವರ[2] ಸಂಗವ.
ಮಾಡಬಾರದು ಮಾಡಬಾರದು
ಹುಸಿಡಂಭಕ ಹೊಸಹುಂಡರ ಸಂಗವ.
ಮಾಡಿವಡೆ ಭವದಲ್ಲಿ ಘಾಸಿಯಲ್ಲದೆ
ಮುಕ್ತಿಯ ಲೇಸಿಲ್ಲವಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೩

ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಸಂಗವ ಬಯಸುತಿರ್ಪವರು ನೀವು ಕೇಳಿರೋ !
ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ತಾರ್ಕಣ್ಯವಾಗದವರ ಸಂಗವದೇ[3]ತರ ಸಂಗ ?
ಬುದ್ಧಿ ಬುದ್ಧಿ ಕೂಟಸ್ಥವಾಗದವರ ಸಂಗವದೇ[3]ತರ ಸಂಗ ?
ಶೀಲ ಶೀಲ ಒಂದಾಗದವರ ಸಂಗವದೇ[3]ತರ ಸಂಗ ?
ಭಾವ ಭಾವ ಏಕಾರ್ಥವಾಗದವರ ಸಂಗವದೇ[3]ತರ ಸಂಗ ?
ದುಸ್ಸಂಗವಲ್ಲದೆ ಇಂತಪ್ಪ ದುಸ್ಸಂಗಿಗಳ ಸಂಗ,
ದೋಷಕ್ಕೆ ಈಡು ಮುಕ್ತಿಯ ಕೇಡು ಕಂಡೆಯಾ.[4]

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೪

ಸಂಗ ಲೇಸು ಸಾಧು [5]ಮಹಾಪುರುಷರ[5]
ಸಂಗ ಲೇಸು ಸದ್ಭಕ್ತ ಶರಣಜನಂಗಳ.
ಸಂಗ ಲೇಸು ಸುಜ್ಞಾನ ಸಹವಾಸಿಗಳ.
ಸಂಗ ಲೇಸು ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವ[6]ನೊಡಗೂಡಿದ[6] ಸದ್ಭೋಗಿ[7]ಗಳ. ೯೫

---

೧. ಮನಹೀನ (ಅ), ಗುಣಹೀನ (ಡ) ೨. ವಿಗಳ (ಡ)
೩. ದ್ಯಾ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ) ೪. ಕಂಡಯ್ಯ (ಅ) ೫. ಸತ್ಪುರುಷರ (ಅ)
೬. ಕೂಡಿದ (ಬ) ೭. ಧಿ (ಬ)

ತನ್ನ ತಾನರಿಯದೆ ಅನ್ಯರ ಗುಣಾವಗುಣಂಗಳ
ಎತ್ತಿ ಎಣಿಸುವನ್ನಕ್ಕ ಶಿವಶರಣನೆಂತಪ್ಪನಯ್ಯ.
[1]ಸಜ್ಜನ[1] ಸದ್‌ಭಾವಿ ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳ ಮನ ನೋವಂತೆ
ಹಳಿದು ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಿ
ದೂಷಿಸುವನ್ನಕ್ಕ ಶಿವಶರಣನೆಂತಪ್ಪನಯ್ಯ.
ಗರ್ವಾಹಂಕಾರವೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಪರ್ವತವನೇರಿ
ಮರವೆಯಿಂದೆ ಮುಂದುಗಾಣದೆ
ಮನದ ಪ್ರಪಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು
ಜನನ ಮರಣಂಗಳೆಂಬ ಭವಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ
ದುಃಖವ ಪಡುವನ್ನಕ್ಕ ಶಿವಶರಣನೆಂತಪ್ಪನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೩

ತನ್ನ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆ ಸತ್ತುಬಿದ್ದುದನರಿಯದೆ
ಪರರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೊಣವ[2]ನಾರಿಸುವ[2] ಮರುಳು ಮಾನವನಂತೆ
ತನ್ನಂಗಮನದ ಅವಗುಣಂಗಳ [3]ತೊಲಗಿ ನೂಕಲರಿಯದೆ[3]
ಅನ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವಗುಣವ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡುವ
ಕುನ್ನಿಗಳ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೭

ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ತಿಳಿಯಲರಿಯರು.
ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಗ್ರಹಿಸರು.
ದುರುಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆವ
ದುರಾಚಾರಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೮

---

೧. ಜ್ಞಾನ(ಅ) ೨. ನರಸುವ(ಅ,ಕ,ಡ) ೩. ತೊಲಗುವ ಕೂನವನರಿಯದೆ(ಕ), ತೊಲಗಕ್ಕನುಕೂಲನರಿಯದೆ (ಬ), ತೊಲಗನೂಕಲರಿಯದೆ (ಡ), ತೊಲಗಲರಿಯದೆ (ಇ)

ಸಲ್ಲರು ಸಲ್ಲರಯ್ಯ ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ [೧]ದುರ್ಮುಖಿ ದುರಾಚಾರಿಗಳು[೧]
ಸಲ್ಲರು ಸಲ್ಲರಯ್ಯ ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ ದುರ್ನೀತಿ ದುರ್ಗುಣಿಗಳು
ಸಲ್ಲರು ಸಲ್ಲರಯ್ಯ ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ದುರ್ಭಾವಿಗಳು ಅಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೯೯

ದಯವಿರಬೇಕು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ.
ಭಯವಿರಬೇಕು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ.
ಸ್ವಯವಿರಬೇಕು ಸಕಲ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲಿ.
ನಯವಿರಬೇಕು [೨]ನುಡಿಗಡಣದಲ್ಲಿ.[೨]
ಇಂತೀ ಗುಣವಿಲ್ಲದವರ ಕಂಡರೆ ಸೊಗಸದಯ್ಯ ಎನಗೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೦

ಬಲ್ಲವರು ಬೆಸಗೊಂಡಡೆ ಸೊಲ್ಲನಾರೈದು ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಡಿಯಬೇಕು.
ಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಲ್ಲು ತಾಗಿದಂತೆ ಸೊಲ್ಲು ಬಿಗಿ[೩]ಯಾದಡೆ
ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೧

ಬಲ್ಲರೆ ಬಲ್ಲರೆಂಬೆನು ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಒಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯಬಲ್ಲರೆ.
ಬಲ್ಲರೆ ಬಲ್ಲರೆಂಬೆನು ಅಂಗಲಿಂಗದ ಕೀಲವನರಿದು ಕೂಡಬಲ್ಲರೆ.
ಬಲ್ಲರೆ ಬಲ್ಲರೆಂಬೆನು ಜ್ಞಾನ ಸುಜ್ಞಾನದ ನೆಲೆಯ ನರಿಯಬಲ್ಲರೆ.
ಬಲ್ಲರೆ ಬಲ್ಲರೆಂಬೆನು ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ನಿಜವ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲರೆ.
ಇಂತೀ ಬಲ್ಲ[೪]ವಿಕೆಯ[೪] ಬಗೆಯನರಿಯದೆ ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಮಚ್ಚರಿಸಿ
ಕರಣಮಥನ ಕರ್ಕಶದಿಂದೆ ಹೋರುವವರು
ಸಲ್ಲರೆಂಬೆನಯ್ಯ ನಿಜಪಥಕ್ಕೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೨

---

೧. ದುರ್ನೀತಿ ದುರ್ಗುಣಿಗಳು (ಬ, ಡ)
೨. ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರಲ್ಲಿ (ಅ) ೩. ರಿ (ಅ, ಬ, ಕ, ಡ)
೪. ಯುಕ್ತಿಯ (ಬ, ಕ), ವಿವೇಕಿಯ (ಡ, ಇ)

ಅಲ್ಲದುದ ಹಿಡಿವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಇಲ್ಲದುದ ನುಡಿವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಗೆಲ್ಲು ಸೋಲಿಂಗೆ ಹೋರುವವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ತನ್ನ ಬಲ್ಲತನವ ಎಲ್ಲರೊಳು[೧]
ಬೀರುವವನಲ್ಲವಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ. ೧೦೩

ಸತ್ಯವಚನವ ನುಡಿಯಬಲ್ಲರೆ ಶರಣನೆಂಬೆನು.
ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಲ್ಲರೆ ಶರಣನೆಂಬೆನು.
ವೃತ್ತಿಜ್ಞಾನವಳಿದು ಚಿತ್ತದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯಲಿಂಗದ ನೆನಹು ತುಂಬಿ ಸುಳಿಯಬಲ್ಲರೆ.
ಅಚ್ಚ ಶರಣನೆಂಬೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೪

ಹಾಲ ಹರವಿಯ ಮೇಲೆ ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ತುಂಬಿರಿಸಿದಡೇನು,
ಹೆಪ್ಪಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ ಸಮ್ಮಿಶ್ರದಿಂದಲ್ಲದೆ ?
ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಧಾರಣವಾದಡೇನು,
ಸಮರಸವಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೫

[೨]ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ[೨] ಬಲ್ಲಿದರು
ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನರು
ಎಂದು ಹೇಳಲೇತಕೊ ?
ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.
ನಡೆನುಡಿ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರಕಿಲ್ಲಿ[೩]
ಇರಲೊಲ್ಲ ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೬

---

೧. ಡನೆ (ಅ) ೨. ಕ್ರೀಯಲ್ಲಿ (ಬ), ಕ್ರೀಯದಲ್ಲಿ (ಅ, ಕ)
೩. ಬಳಿಯಲ್ಲಿ (ಅ)

ಕಟ್ಟಿದ ಬುತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಈಡೇರಲಾಪುದು.
ಭಿನ್ನ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಅಮೃತವ ತುಂಬಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇರಲಾಪುದು.
ಖ್ಯಾತಿಯ ಭಕ್ತಿ, ಕಲಿಕೆಯ ವಿರಕ್ತಿ ಅದರಂತೆ ಕಂಡಯ್ಯ !
ಸದ್ಗುರುನಾಥ ಉದ್ಯೋಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುದು ನಿಜವಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ಅಬದ್ಧವೆಂಬೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೭

ಒಲ್ಲನು ಒಲ್ಲನಯ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರ.
ಒಲ್ಲನು ಒಲ್ಲನಯ್ಯ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದವರ.
ಒಲ್ಲನು ಒಲ್ಲನಯ್ಯ ಶಿವಭಾವ ಇಲ್ಲದವರ.
ಒಲ್ಲನು ಒಲ್ಲನಯ್ಯ ಶಿವಚಿಂತನೆ ಇಲ್ಲದವರ.
ಒಲ್ಲನು ಒಲ್ಲನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು
ಶಿವಾಚಾರವಿಲ್ಲದ ಭವಪಾತಕರ. ೧೦೮

ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕು ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ.
ಮ[1]ಚ್ಚರವಿರಬೇಕು ಭವಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ.
ಹುಚ್ಚನಾಗಿರಬೇಕು [3]ಜನರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ[2]
ಮನ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಬೇಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಇಂತೀ ಗುಣವುಳ್ಳಾತನೇ ಅಚ್ಚ ಶರಣ[4]ನು ನೋಡಾ.[4]

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೦೯

ಇಂದು ಎನ್ನ[5] ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಘನ ಹಬ್ಬವಾಯಿತ್ತು
ನಿಮಗೆ ಹೋಗಲು ಎಡೆಯಿಲ್ಲ ಹೋಗಿರಲೆ ಕಾಲ ಕಾಮ
ಮಾಯಾದಿಗಳಿರಾ
ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಂತಕನೆಂಬ ದೇವರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪರು ಎಮ್ಮವರು

---

೧. ವೆ (ಅ, ಕ) ೨. ಎ (ಅ) ೩. ಜಗದ (ಅ, ಬ, ಕ)
೪. ಕಾಣಾ (ಅ) ೫. ಮ್ಮ (ಬ, ಡ, ಕ)

ಹಿಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಂತಕನೆಂಬ ದೇವರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪರು ಎಮ್ಮವರು
ಮೇರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಕೋಳಾಹಳನೆಂಬ ದೇವರ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪರು ಎಮ್ಮವರು.
ಇಂತಿದನರಿಯದೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ನಮ್ಮ
ಮನೆ[1]ಯತ್ತ[1] ಸುಳಿದಿರಾದಡೆ
ನಮ್ಮಾಳ್ದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಕಂಡರೆ ಸೀಳಿ ಬೀಸಾಟುವನು ಹೋಗಿರಲೆ
ನಿಮ್ಮ ಬಾಳುವೆಯು ಉಳುಹಿಕೊಂಡು. ೧೧೦

ಹೊನ್ನಿನಾಸೆ ಉಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಸಂಚಿತಕರ್ಮ ಬಿಡದು.
ಮಣ್ಣಿನಾಸೆ ಉಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ಬಿಡದು.
ಹೆಣ್ಣಿನಾಸೆ ಉಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಆಗಾಮಿಕರ್ಮ ಬಿಡದು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧದಾಸೆ ಉಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಭಕ್ತನಲ್ಲ,
ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲ, ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲ,
ಶರಣನಲ್ಲ, ಐಕ್ಯನಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೧

ಹೊನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಂಗು.
ಹೆಣ್ಣು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹಂಗು.
ಮಣ್ಣು ರುದ್ರನ ಹಂಗು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಹಂಗು ಜರಿದು
ಲಿಂಗವೇ ಗೂಡಾಗಿರ್ಪ
ಮಹಾಶರಣರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೨

ಶಿವ ಶಿವಾ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಎನ್ನ ಮನದಾಳಾಪವನವಧರಿಸಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ
ಎನಗೆ ಹೊನ್ನು ಬೇಡ; ಎನಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಡ; ಎನಗೆ ಮಣ್ಣು ಬೇಡ;

೧. ಕಡೆಗೆ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಎನಗೆ ಇಹಲೋಕದ ಭೋಗ ಬೇಡ; ಪರಲೋಕದ ಮೋಕ್ಷ ಬೇಡ;
ಎನಗೆ ಆವಾವ ಫಲಪದವು ಬೇಡ; ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಚರಣವನೊಡಗೂಡುವ
ಅವಿರಳ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಪರಮವೈರಾಗ್ಯದ ಪದವನೆ ಕರುಣಿಸಿ,
ಮರ್ತ್ಯದತ್ತ ಮರಳಿ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮನಿಂತು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು. ೧೧೩

ಕುಚಿತ್ತವಳಿದು ಸುಚಿತ್ತ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ ಭಕ್ತನೆಂಬೆನು.
ಕುಬುದ್ಧಿಯಳಿದು ಸುಬುದ್ಧಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆನು.
ಅಹಂಕಾರವಳಿದು ನಿರಹಂಕಾರ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಕುಮನವಳಿದು ಸುಮನ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂಬೆನು.
ಅಜ್ಞಾನವಳಿದು ಸುಜ್ಞಾನ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ ಶರಣನೆಂಬೆನು.
ದುರ್ಭಾವವಳಿದು ಸದ್‌ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸೈಕ್ಯವನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ
[1]ನಿಜೈಕ್ಯ[1]ನೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಷಡ್‌ವಿಧ ಬ್ರಹ್ಮವನೊಡಗೂಡಿದ
ಮಹಾಶರಣನ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೪

ಗುರುವಿಂಗಾದಡು ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯವೇ ಬೇಕು.
ಲಿಂಗಕ್ಕಾದಡು ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯವೇ ಬೇಕು.

---

೧. ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯ (ಅ)

ಜಂಗಮಕ್ಕಾದಡು ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯವೇ ಬೇಕು.

ಅದೆಂತೆನಲು :

ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥ :

ಜ್ಞಾನಮಾಚಾರ ಹೀನೇಷು ವೇದಾಗಮೇನ ಪಾರಗಃ ।
ದುಷ್ಟ ಚಾಂಡಾಲ ಭಾಂಡೇಷು ಯಥಾ ಭಾಗೀರಥೀ ಜಲಂ॥
ಎಂದುದಾಗಿ

ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಹೀನರಿಗೆ ಶಿವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯನು ನೋಡಾ.

ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಸಂಪನ್ನರಾದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನಿರ್ಪನಾಗಿ
ಅರುಹುಗೆಟ್ಟು ಆಚಾರತಪ್ಪಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಹೀನರಾಗಿರ್ಪರು
ಸಲ್ಲರಯ್ಯ ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. (ಅ)

ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಾಗಿರ್ಪನಾಗಿ
ಅರುಹುಗೆಟ್ಟು ಆಚಾರ ತಪ್ಪಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಹೀನರಾಗಿರ್ಪರು
ಸಲ್ಲರಯ್ಯ ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೫

ಆಣವಮಲ ಮಾಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕಮಲವೆಂಬ
ಮಲತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ[೧] ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುವಾತ ಗುರುವಲ್ಲ.
ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳ ಮಾಡಿ
ಭಿನ್ನ ಫಲಪದವ ಪಡೆದು ಅನುಭವಿಸುವ
ಉಪಾಧಿಭಕ್ತನ ಹಿಂದೆ ಭವಭವದಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಾಡುವುದು ಲಿಂಗವಲ್ಲ
ಅಂಗ ಮನ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ
ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ನಡೆವಾತ ಜಂಗಮವಲ್ಲ.
ಇವರು ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸುವಾತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ.

---

೧. ಯಂಗಳ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ (ಅ, ಕ, ಡ)

ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಅಂಧಕನ ಕೈಯ್ಯ ಅಂಧಕ ಹಿಡಿದಂತೆ
ಅರುಹು ಆಚಾರಹೀನವಾದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವ
ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಭವರಾಟಾಳದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದಯ್ಯ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೬

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತನುವ ಸವಿಯ[೧]ದೆ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವ ಸವಿಯ[೧]ದೆ
ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಧನವ ಸವಿಯ[೧]ದೆ
ಬರಿ[೨]ದೆ ನಾನು ಜಂಗಮ, ತಾನು ಜಂಗಮವೆಂದು
ತಮ್ಮ ಅಗಮ್ಯವ ನುಡಿದುಕೊಂಡು
ಭಕ್ತಿಯ ಮರೆದು ಯುಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಾಗಿಮುಕ್ತಿಯ ಹೊಲಬು ತಪ್ಪಿ
ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಕಚ್ಚಿ ಮೂತ್ರದ ಕುಳಿಯೊಳು ಮುಳುಗಾಡುತಿರ್ಪ
ಮೂಳ ಹೊಲೆಯರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೭

ಜಡೆ ಬೋಳು ಲೋಚು ದಿಗಂಬರವನು
ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಟಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ,
ನಿಮ್ಮ ಜಡೆಯಾವುದು, ಬೋಳಾವುದು ?
ಲೋಚವಾವುದು, ದಿಗಂಬರವಾವುದು ?
ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿರೋ, ಅರಿಯದಿರ್ದಡೆ ನೀವು ಕೇಳಿರೋ.
ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದ ಪುಂಜವೇ ಜಡೆ.
ತನುವಿನ [೩]ಆಸೆ ಮನದ ವಾಸನಾ[೩] ಧರ್ಮವಳಿದುದೇ ಬೋಳು.
ಸಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲಣ ಕರುಣವೇ ಲೋಚು.

---

೧. ಸ (ಇ) ೨. ಋ (ಅ)

೩. ಆಸೆಯ ಮನದ ವಾಸನೆಯ ಧನದ ಭ್ರಮೆಯ (ಅ)

ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳು ನಷ್ಟವಾದುದೇ ದಿಗಂಬರ.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ [೧]ತನುವಿನ[೧] ವೇಷವ ಧರಿಸಿ
ಮನದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವ
ಬಿನುಗು[೨]ಜೀವಗಳ್ಳರ[೨] ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೮

ಷಡುವರ್ಗಂಗಳ ಸಡಿಲಿಸಿ ಒಡಲುಪಾಧಿಯನುರುಹಿ
ಷಡುಸ್ಥಲದನುವನರಿದು ಷಟ್‌ಬ್ರಹ್ಮದ ಸಂಯೋಗವನರಿಯದೆ
ಪೊಡವಿಯ ಪ್ರಪಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಹೊತ್ತುಗಳೆದು
ಮಡಿದು ಹೋಗುವ ಕಡುಪಾತಕರ ವಿರಕ್ತರೆನ್ನಬಹುದೆ ಅಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೧೯

ಒಳಗೆ ಬೋಳಾಗಲರಿಯದೆ ಹೊರವೇಷದ ಬೋಳಿನಲ್ಲಿ
ಸುಳಿದಾಡುವ ಅಣ್ಣಗಳ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತನು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ [೪]ವಿಷಯಾದಿಗಳು[೪]
ಘನಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತರಹರವಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ ಬೋಳು.
ಮನ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಂಗಳು ಅನುಪಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ ಬೋಳು.
ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಒಳಹೊರಗೆ ತುಂಬಿ
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಅಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ಭಾವ ತುಂಬಿರಬಲ್ಲಡೆ ಬೋಳು.
ಇಂತೀ ಬೋಳಿನ ಘನವನರಿಯದೆ
ಗಂಡುದೊತ್ತಿನಂತೆ ಮಂಡೆಯ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು
ದಿಂಡೆಯತನದಿಂದೆ ಕಂಡಕಂಡವರಲ್ಲಿ ಕೆಲೆದಾಡುತ್ತ

---

೧. ತನುವಿನ ಮೇಲೆ (ಅ) ೨. ಜೀವಿಗಳ (ಬ, ಕ), ಜೀವಿಗಳಾದವರ (ಡ)
೩. ಡಿ (ಅ) ೪. ವಿಷಯಂಗಳು (ಇ) ಬ)

ಮದಮತ್ಸರಂಗಳ ಮುಂದುಗೊಂಡು ಚರಿಸುತ್ತ
ಬಂದ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಾಡುತಿರ್ಪವರ ಬೋಳುಗಳೆಲ್ಲ
ಜಾಳುಬೋಳು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೭೦

ವಿರಕ್ತವಿರಕ್ತರೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಬ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ,
ನಿಮ್ಮ ವಿರಕ್ತಿಯ ಪರಿಯೆಂತುಂಟು ಹೇಳಿರೋ?
ಅರಿಯದಿರ್ದಡೆ ನೀವು ಕೇಳಿರೊ.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ
ಅಶನ ವ್ಯ[1]ಸನ ವಿಷಯ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ದೂರನಾಗಿರಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ
ತಾ ಮುನ್ನ ಹೇಸಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು
ಮರಳಿ ಮುಟ್ಟದಿರಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಆಶಾಪಾಶ ತಾಮಸವ ತೊಲಗಿಸ[2]ಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗವ ನಷ್ಟಮಾಡಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮು ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರವ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಅಂಗ ಮನ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ
ಅಜ್ಞಾನ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿರಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪವನಳಿದು
ಮನವು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿರಬೇಕು.
ವಿರಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಚಿಂತೆ ಭ್ರಾಂತುಗಳನ[3]ಳಿದು[3]
ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವವಾಗಿ [4]ಮಹಾಬಯಲ[4] ನಿಜವಾಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು.
ಇಷ್ಟುಳ್ಳಡೆ ಪರಮ ವಿರಕ್ತನೆಂಬೆನು, ಪಾಶವಿರಹಿತನೆಂಬೆನು;
ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆನು.

---

೧. ವ್ಯ (ಬ, ಕ, ಡ, ಇ) ೨. ರ (ಇ) ೩. ಯಬೇಕು (ಅ)
೪. ಮಹಾಚಿದ್ಬಯಲ (ಅ)

ಹೀಂಗಲ್ಲದೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆ
ಪರರೊಡವೆ ಪರದಾರಗಮನಂಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವ
ಸಂತೆಸೂಳೆಯ ಮಕ್ಕಳ ವಿರಕ್ತರೆಂದರೆ ನಗುವರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೧

ನಡೆವ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ನಡೆಯ ತುಂಬಿ
ನಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ ವಿರಕ್ತರೆಂಬೆನು.
ನುಡಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ನುಡಿಯ ತುಂಬಿ
ನುಡಿಯ ಬಲ್ಲಡೆ ವಿರಕ್ತರೆಂಬೆನು.
ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ನೋಟವ ತುಂಬಿ
ನೋಡ ಬಲ್ಲಡೆ ವಿರಕ್ತರೆಂಬೆನು.
ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ನೆನಹು ತುಂಬಿ
ನೆನೆಯಬಲ್ಲಡೆ ವಿರಕ್ತರೆಂಬೆನು.
ಭಾವದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗ ತುಂಬಿ
ಸುಳಿಯಬಲ್ಲಡೆ ವಿರಕ್ತರೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸದ ಪರಮ ಸುಖವನರಿಯದೆ
ಅರುಹು ಹೀನವಾಗಿ ಮರಹು ಮುಂದುಗೊಂಡು ದುರಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವ
ಭವಭಾರಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೨

ಈಶನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ವೇಷವ ತೊಟ್ಟಾಡುವರೆಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತಮ್ಮ ನಿಲವ ತಾವು ಕಾಣರು.
ಮುನ್ನ ಹೋದ ಪುರಾತನರ ಬಟ್ಟೆಯನರಿಯರು.
ಭಿನ್ನ ಪ್ರಪಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮನ ಮಗ್ನವಾಗಿರ್ಪ ಭಿನ್ನ ಜೀವಿಗಳಂತಿರಲಿ
ಇನ್ನು ನಿಜ ಜಂಗಮದ ನಿಲವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ತಥ್ಯಮಿಥ್ಯ ರಾಗದ್ವೇಷವನಳಿದು, ಸ್ತುತಿನಿಂದೆ ಸಮವಾಗಿ
ಇಹಪರದ ಗತಿಯ ಕೆಡಿಸಿ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತಂಗಳ ನೀಗಿ

ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರವೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯವೆ ಭೂಷಣವಾಗಿ
ಅಂಗ ಮನ ಪ್ರಾಣ ಸಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿ
ಸ್ಫಟಿಕದ ಘಟದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯನಿರಿಸಿದಂತೆ
ತನ್ನೊಳಹೊರಗೆ ಮಹಾಜ್ಞಾನವೇ ತುಂಬಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತ
ಒಡಲುಪಾಧಿಕೆಯನುರುಹಿ 'ಭಕ್ತಿಭಿಕ್ಷಾಂ ದೇಹಿ' ಎಂದು ಸುಳಿವ
ಪರಮ ಜಂಪಮದ ಸುಳುಹೆಲ್ಲ ಜಗತ್ಪಾವನ.
ಆತನ ನುಡಿಗಡಣವೆಲ್ಲ ಪರಮ ಬೋಧೆ.
ಆತನ ದರ್ಶನ ಪರ್ಶನವೆಲ್ಲ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವು.
ಆತನು ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ನೋಡಿದ ನೋಟವೆಲ್ಲ
ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲೋಕ್ಯಪದವು.
ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಘನ ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಪರಮ ಜಂಗಮದ
ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೩

ಆದಿಯಾಧಾರವಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ
ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ
ಭೇದಾಭೇದಂಗಳಿಂದೆ ತೋರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ
ಸರ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಕಾರವಾದ ಪರವಸ್ತುವು ಸಾಕಾರವಿಡಿದು
ಸರ್ವಲೋಕಂಗಳ ಪಾವನವ ಮಾಡುವ ಪರಮ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಂಗಳಡಗಿರ್ಪವು ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಪಾದತಳದಲ್ಲಿ ಅತಳಲೋಕ, ಪಾದೋರ್ಧ್ವದಲ್ಲಿ ವಿತಳಲೋಕ,
ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಸುತಳಲೋಕ, ಜಾನುವಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾತಳಲೋಕ,
ಊರುವಿನಲ್ಲಿ ತಳಾತಳಲೋಕ, ಗುಹ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಸಾತಳಲೋಕ,
ಕಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಲೋಕ, ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕ,

ಕುಕ್ಷಿ[1]ಯಲ್ಲಿ ಭುವರ್ಲೋಕ, [2]ಹೃದಯದಲ್ಲಿ[2] ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ,
ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಲೋಕ, ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಜನರ್ಲೋಕ,
ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ತಪರ್ಲೋಕ, ಮೂರ್ಧ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಲೋಕ.
ಇಂತೀ ಈರೇಳು ಲೋಕಂಗಳ ತನ್ನೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ವಿಶ್ವಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ [3]ಸುಳಿವ[3]
ಕರ್ತೃ ಜಂಗಮದ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯ!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೪

ಜಂಗಮಲಿಂಗವೇ ನಮೋ ನಮಃ
ಜಂಗಮವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ನಮೋ ನಮಃ
ಜಗದ ಪ್ರಪಂಚುವನು ಹೊದ್ದದ ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ನಮೋ ನಮಃ
ಜಗವ ಪಾವನ ಮಾಡುವ ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ನಮೋ ನಮಃ
ಜಗದಾರಾಧ್ಯನಾದ ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ನಮೋ ನಮಃ
ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರ ಅಪ್ರಮಾಣನಾದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ
ಅನಾದಿ ಪರಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ನಮೋ ನಮಃ ೧೨೫

ಎನ್ನ ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರವ ಕೆಡಿಸಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಮನ ಪ್ರಾಣಂಗಳ ಸುತ್ತಿದ
ಆಶಾಪಾಶದ ತೊಡರ ಗಂಟ ಬಿಡಿಸಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಪರಮ ಶಿವಾನುಭಾವವ ನುಡಿಸಯ್ಯ.
ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಭೂಷಣವ ತೊಡಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದ ಕಂದನೆಂದು ಸಲುಹಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೬

---

೧. ಕಕ್ಷೆ (ಬ, ಇ) ೨. ಹೃದಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ (ಅ)
೩. ಸುಳಿವುತಿರ್ದು (ಅ)

ಶಿವ ಶಿವಾ ನೀ ನಡೆಸಿದಂತೆ ನಡೆವೆ.
ಶಿವ ಶಿವಾ ನೀ ನುಡಿಸಿದಂತೆ ನುಡಿವೆ.
ನಿಮ್ಮ ಊಳಿಗವ ಮಾಡುವೆ.
ನೀವಿರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಇರುವೆನಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೭

ಮಡುವಿನಗ್ಗಣಿ [೧]ಗಿಡದ[೧] ಹೂವು ಒಡಲಿಗೆ ಅನ್ನ,
ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಮೃಡನ ಸ್ಮರಣೆ ಇರಲು
ಜಡರ [೨]ಹಂಗೇಕೆ[೨] ಹೇಳಾ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೮

ಶಿವಧ್ಯಾನ ಶಿವ[೩]ಚಿಂತೆ[೩] [೪]ಭಿಕ್ಷಾಹಾರ[೪]
ಏಕಾಂತವಾಸಿಯ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೨೯

ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ [೫]ಮಾಡುತ್ತ[೫] ಸದ್ಭಕ್ತರನರಸುತ್ತ
ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡುವೆನೆಂದು ಬರುವಾಗ
ಗ್ರಾಮದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಡೆ[೬]ವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ!
ಆರಾರು ತಡೆಯದಿರ್ದಡೆ ಆ ಗ್ರಾಮವ ಹೊಕ್ಕು
ಮನೆ ಮನೆ [೭]ತಿರಿ[೭]ವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ!
ಮನೆ ಮನೆ [೮]ತಿರಿ[೮]ದಡೆ ಎನ್ನ ಕಂಡು
ಸರ್ವರು ಅಡ್ಡಮೋರೆಯನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ!
ಆ ಗ್ರಾಮವನುಳಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮವನರಸಿಕೊಂಡು
ಬರುವ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ

---

೧. ಗಿಡುವಿನ (ಅ) ೨. ಹಂಗ್ಯಾತಕ್ಕೆಯ್ಯ (ಅ), ಹಂಗ್ಯಾತಕೆ (ಕ)
೩. ಚಿಂತನೆ (ಅ, ಕ) ೪. ಭಿಕ್ಷಹಾರಿ (ಅ, ಕ) ೫. ಮಾಡಿಕೊಂಡು (ಅ, ಕ)
೬. ಡ (ಅ, ಬ, ಕ) ೭. ತಿರುಗು (ಅ, ಬ, ಕ) ೮. ತಿರಿಗಿ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಜಳ ತಗುಲಿ ಕಳೆ ಕುಂದ ಮುಖ ಬಾಡಿ
ಒಡಲೊಳಗಣ ಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿ ¹ಧಾಳಿಸಿ¹ ತನು ಸುಟ್ಟು ನಡೆವ ಗತಿಗೆಟ್ಟು
ದ್ರವಗುಂದಿ ಧರೆಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ!
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹು ಮರೆದು
ಜಗದ ಭೋಗವ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆನಾದಡೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ²ಪಾದಕ್ಕೆ²
ದೂರಸ್ಥನ ಮಾಡಯ್ಯ ಎನ್ನ ದೇವರ ದೇವ! ೧೩೦

ಒಲ್ಲೆನಯ್ಯ ಜಗದ ಹಂಗಿನ ಭೋಗೋಪಭೋಗವನು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಹಿಂದೆ ಅರಿಯದೆ ಮರೆದು ಜಗದ ಭೋಗವನು ಆಸೆ ಮಾಡಿ
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೊಂದು ಬೆಂದು ಕಂದಿ ಕುಂದಿದೆನಯ್ಯಾ.
ಇದು ಕಾರಣ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಯಸಿದೆನಾದಡೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮಾಣೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ. ೧೩೧

ಹಾಡುವೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ.
ನೋಡುವೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ
ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ
ಭಕ್ತಿಯ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ.
ಎರಡಳಿದು ಕೂಡುವೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೩೨

ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವೆ.
ಸತ್ಯ ಸದ್‌ಭಕ್ತರ ಮಠವನರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಲಿಂಗಮುಂತಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೇಡುವೆ.

---

೧. ಧಡಾಳಿಸಿ (ಅ, ಡ)
೨. ಚರಣ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಅವರು ಇಕ್ಕಿದ ಪದಾರ್ಥವ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು
ಎನ್ನೊಡೆಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಸಹಿತವಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವೆ. ೧೩೩

ಅಂಜುವೆನಂಜುವೆನಯ್ಯ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಗುರುವಿನಾಣೆ ಇಡಲಮ್ಮದೆ.
ಅಂಜುವೆನಂಜುವೆನಯ್ಯ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಲಿಂಗದಾಣೆ ಇಡಲಮ್ಮದೆ.
ಅಂಜುವೆನಂಜುವೆನಯ್ಯ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಜಂಗಮದಾಣೆ ಇಡಲಮ್ಮದೆ.
ಅಂಜುವೆನಂಜುವೆನಯ್ಯ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಾಣೆ ಇಡಲಮ್ಮದೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩೪

ಜಗವೆಲ್ಲ ಮುನಿದಡಂಜೆ.
ಆದಿವ್ಯಾಧಿಗಳು ಬಂದು ತನುವನಂಡಲೆದಡಂಜೆ.
ರಾಜಭಯ ಚೋರಭಯ ಮೃಗಭಯ ಗ್ರಹಭಯಂಗಳು ಬಂದು
[1]ನಾಲ್ದೆಸೆ[1]ಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದಡಂಜೆ.
ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕಂ[2]ಜಿ ಅ[2]ಳುಕುವೆನಯ್ಯ.
ಪರರೊಡವೆ [3]ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪರಧನವ[3] ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮದೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ. ೧೩೫

ಮನದೊಡೆಯ ಮನವ ನೋ[4]ಡುವೆ[4]ನೆಂದು
ನಾಲ್ದೆ[5]ಸೆಯಲ್ಲಿ ಭಯವನೊಡ್ಡಿದಡೆ
ಹೆದರದಿರು ಮನವೆ! ಹೆದರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದಿರು ಮನವೆ!
ಕಳವಳಗೊಳ್ಳದೆ ಸಂಚಲವಳಿದು ಅತಿ ಕಲಿವಂತನಾದೆಯಾದಡೆ
ಅಘಹರ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ನಗುತ ಬಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿ
ತನ್ನೊಳ[6]ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಬನು[6] ಕೇಳಾ ಎಲೆ ಮನವೆ! ೧೩೬

---

೧. ನಾಲ್ಕುದೆಸೆ (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ಜುವೆ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕ (ಇ)
೩. ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ (ಅ) ೪. ಡಿಹೆ (ಅ) ೫. ಲ್ಕುದೆ (ಅ, ಬ, ಕ)
೬. ಗಿಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಬನು (ಬ, ಕ), ಗಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಬನೈಯ್ಯಾ (ಅ)

ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರು
ಅಂಗಲಿಂಗದೊ[1]ಳೊಡಗೂಡುವ[2]ನ್ನಂಬರ
ಶೀಲ ವ್ರತನೇಮಂಗಳ ಸೀಮೆಯ ಕಟ್ಟಿ
ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಯುತಿರ್ಪರು.
ಎನಗೆ ಶೀಲವ್ರತನೇಮಂಗಳು ಆವಾವವೆಂದಡೆ :
ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಟ್ಟೆನೆಂಬುದೆ ಎನ್ನ ಶೀಲ.
ಒಡಲುಪಾಧಿಕೆಯವಿಡಿದು
ಅನ್ಯರ ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರಂಗಳ ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಬೇಡೆನೆಂಬುದೆ ಎನ್ನ ವ್ರತ.
ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ
ಎನ್ನ ಅಂಗದಿಚ್ಛೆಗೆ ಕೊಳ್ಳೆನೆಂಬುದೆ ಎನ್ನ ನೇಮ.
ಇಂತೀ ಶೀಲವ್ರತನೇಮಂಗನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಎನ್ನೊಡೆಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗವನೊಡಗೂಡಿ
ಮರಳಿ ಬಾರೆನೆಂಬುವೆ ಎನ್ನ ಅರುಹಿನ ಗೊತ್ತು. ೧೩೭

ಗಂಡ ಸತ್ತನೆಂದು ಗಂಡನೊಡನೆ ಕೆಂಡವ ಬೀಳುವೆನೆಂದು
ಪುಂಡ ವೀರ[1]ಮಾಸ್ತಿ[2] ತಾನು ದಂಡೆಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಖಂಡೆಯವ ಪಿಡಿದು ತಂಡತಂಡದ ಜನರ ಮುಂದೆ ಮೆರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು
ಕಿಚ್ಚಿನ ಹೊಂಡವ ಕಂಡು ಹೆದರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದಡೆ
ಅವಳಿಗದೇ ಭಂಗವಲ್ಲದೆ ಶೃಂಗಾರಮೆರೆವುದೇ ಅಯ್ಯ ?
ಪತಿಲಿಂಗ; ಸತಿಶರಣ. ತನ್ನ ಪತಿವ್ರ[3]ತಾ ಭಾಷೆಯ ನುಡಿದು
ನಡೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದಡೆ
ಅವನ ಭಂಗಕ್ಕೆ ತುದಿ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ನೋಡಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩೮

---

೧. ಳದನು (ಅ) ೨. ಸ್ತ್ರೀ (ಬ)
೩. ತಭಾವದ (ಅ),

ನಡೆಯೊಳಗೆ ನುಡಿತುಂಬಿ
ನುಡಿಯೊಳಗೆ ನಡೆತುಂಬಿ
ನಡೆನುಡಿ [1]ಎರಡು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ[1] ತುಂಬಿ
ಲಿಂಗವ ಕೂಡಬಲ್ಲಾತನೇ ಶರಣ ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೯

ನಡೆದು ತಪ್ಪುವರಲ್ಲ ಶರಣರು;
ನುಡಿದು [2]ಹುಸಿವರಲ್ಲ[2] ಶರಣರು;
ಒಡಲುಪಾಧಿಯ ಹೊದ್ದುವರಲ್ಲ ಶರಣರು;
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪರಿಯ
ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಲ್ಲದೆ ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯ ? ೧೫೦

ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನ್ನಲ್ಲಿ.
ನಡೆದಂತೆ ನುಡಿ ಇಲ್ಲವಯ್ಯ ಎನ್ನಲ್ಲಿ.
ನುಡಿ ಹೀನ ಕಡುಪಾಪಿಯಯ್ಯ ನಾನು.
[3]ಮನ[3]ಹೀನ ಮಹಾಪರಾಧಿಯಯ್ಯ ನಾನು.
ಎನ್ನೊಳಗೆ ಸುಗುಣವನರಸಿದಡೇನೂ ಹುರುಳಿಲ್ಲವಯ್ಯ.
ನೀವೆ ಕರುಣಿಸಿ ಪಾಲಿಪುದಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ; ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ೧೫೧

ಎನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದಯ್ಯ.
ಎನ್ನ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮವಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವು ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ದೇವರಾದಿರಾಗಿ
ಎನ್ನ ಸರ್ವಸುಖ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮವೆಂದರಿದೆನಯ್ಯ. ೧೫೨

---

೧. ಎರಡನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿ (ಅ, ಕ) ೨. ತಪ್ಪುವರಲ್ಲ (ಅ, ತ)
೩. ಮಾನ (ಇ, ಕ)

ಶಿವ ಶಿವಾ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ,
ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದ ಬಯಸಿ,
ಬಡವಾಗುತಿರ್ಪುದು ಅವಧರಿಸಯ್ಯ ದೇವ.
ಶಿವನಡೆ ಶಿವನುಡಿ ಶಿವನೋಟ ಶಿವಭಾವ
ಶಿವಾಚಾರ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವಾನುಭಾವ
ಶಿವಶರಣರ[೧]ಸಂಗ ಇವನೆ[೨] ಕರುಣಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೩

ಹರ ಹರಾ ಎಂದು ಹರನೊಳಗೈಕ್ಯರಾದ ಶರಣರ ತೋರಿಸಯ್ಯ.
ಶಿವ ಶಿವಾ ಎಂದು ಶಿವನ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿಗೊಂಡ ಶರಣರ ತೋರಿಸಯ್ಯ.
ಶ್ರೀಗಿರಿ ಕೈಲಾಸವ ಸೂರೆಗೊಂಡ ಶರಣರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೪

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನದ ನಿಲವನರಿದು
ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರವನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಹಿಂದು ಮುಂದಣ ಶಂಕೆಯ ಹರಿದು
ಆನಂದವೇ ಒಡಲಾಗಿ ಅಭೇದ್ಯಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿವ
ಅಪ್ರಮಾಣಶರಣರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೫

ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳ ನೇಮವ ಮೀರಿ
ಕಾಯ ಜೀವದ ಕಷ್ಟ ಗುಣಂಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ
ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಮನವಡಗಿ
ತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಸುಳಿವ
ಶ್ರೇಷ್ಠಶರಣರ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೬

---

೧. ಸಂಗವನೆ (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ವಾ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಎಲೆ ಶಿವನೆ, ನೀವು ಭಕ್ತದೇಹಿಕದೇವನೆಂಬುದು
ಎನಗೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಕಾಣಬಂದಿತ್ತು.
೧ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ೧ :
ಎನ್ನ ತನುವೆ ನಿಮ್ಮ ತನುವಾಯಿತ್ತಾಗಿ,
ಈ ತನುವಿಡಿದು ಗುರುವ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ಜಂಗಮವ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ೨ಪಾದತೀರ್ಥ೨ ಪ್ರಸಾದವ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ಮಂತ್ರದ ಮೂಲವ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮಹಾನುಭಾವವ ಕಂಡೆ.
ಈ ತನುವಿಡಿದು ನೀವೇ ನಾನಾದ ಪರಿಯ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೧೪೭

ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿನ ಒಳಹೊರಗೆ ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದಾಡುವ
ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಲುವುದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಗೊತ್ತಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನ ಉಂಟೆ ಅಯ್ಯ ?
ಗಾಳಿ ಗಂಧವನಪ್ಪಿದಂತೆ,
ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿದ ಚಿತ್ತ ಎತ್ತೆತ್ತ ಹರಿದಾಡಿದಡೇನು ?
ಅತ್ತತ್ತ ನೀವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವಿಲ್ಲವಯ್ಯ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೮

ಮನವು ಘನವ ನುಂಗಿ ಘನವು ಮನವ ನುಂಗಿ
ಮನ ಘನವೆರಡನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ನುಂಗಿದ ಬಳಿಕ
ನಾನೆಂಬುವದೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪೯

---

೧. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ (ಅ, ಬ, ಕ)   ೨. ಪಾದೋದಕ (ಅ)

ಮಾಡಿದ ಮಾಟವ ಮರೆದೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ,
ನೋಡಿದ ನೋಟವ ಮರೆದೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ
ಕೂಡಿದ ಕೂಟವ ಮರೆದೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಕರ್ಪುರದ ಗಿರಿಯ, ಉರಿ ಉಂಡಂತಾದೆನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫೦

ಅಳವಿಲ್ಲದ ನಿರಾಳನಾಟವನೇನೆಂಬೆ,
ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ನಿಸ್ಸೀಮನ ಸಂಗವನೇನೆಂಬೆ,
ಖಂಡಿತವಿಲ್ಲದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಕೂಟವನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ? ೧೫೧

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೩೫೪

ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ೧ಸಮ೧ರ್ಪಿಸಿದ ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯಂಗಳನು
ಲಿಂಗಸಹಿತವಾಗಿ ಭೋಗಿಸಬೇಕು.
ಅನರ್ಪಿತವ ಮುಟ್ಟದಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಾವಧಾನಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಪ್ರಸಾದಂಚ ಸುಭೋಗೀ ಲಿಂಗಸಂಹಿತಃ ।
ಅನರ್ಪಿತ ೨ಪರಿತ್ಯಾಗೀ೨ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಮುತ್ತಮುಮ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಿಗಳ ಶ್ರೀಚರಣಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಶಿವ ಶಿವಾ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯ ?
ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರಿಗಗಣಿತವಾಗಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ!
ಹರಿಸುರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ!
ಶಿದ್ಧಸಾಧಕರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ!
ದೇವ ದಾನವ ಮಾನವರಿಗೆ ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ!

---

೧. ಅ (ಅ, ಬ) ೨. ವಿವರ್ಜೀಚ್ಚ (ಅ), ವಿಸರ್ಜಂಚ (ಬ, ಕ)

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಶಿವರಹಸ್ಯೇ :

ಪ್ರಸಾದಂ ಗಿರಿಜಾದೇವೀ ಸಿದ್ಧಕಿನ್ನರಗುಹ್ಯಕಂ ।
ವಿಷ್ಣುಪ್ರಮುಖದೇವಾನಾಮುಗ್ರಗಣ್ಯ ಮಗೋಚರಮ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವೆ ನೀವೆಯಯ್ಯ!

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ನಂಬಿರೊ ನಂಬಿರೊ ಶಿವನ ಪಾದತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯ [೧]ತಿಳಿದು[೧]
ನಂಬಿರೊ ನಂಬಿರೊ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದದ ಘನವ ತಿಳಿದು.
ಮುನ್ನ ಜಂಗಮದ ಪಾದ ಜಲಸೋಂಕಿದ ಸರ್ಪನು ಹೋಗಿ
ಕಳ್ಳನ ಕಾಲ ಕಚ್ಚಲು
ಆ ಕಳ್ಳಂಗೆ ಕೈವಲ್ಯಪದವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ!
ಜಂಗಮ [೨]ಪ್ರಸಾದ[೨] ಸೋಂಕಿದ ಮೀನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಜಾಲಗಾರ ಭಕ್ಷಿಸಲು
ಆ ಜಾಲಗಾರಂಗೆ ಶಿವಸಾಲೋಕ್ಯ ಪದವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ!

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ವಾತುಲಾಗಮೇ :

ಮಹೇಶ್ವರಪದೋಚ್ಛಿಷ್ಟಂ ಜಲಬಿಂದುಸಮಾನ್ವಿತಮ್ ।
ಮಾರುತಂ [೩]ಭಜತೇ[೩] ಸರ್ಪಂ ಚೋರೋ ದಷ್ಟಂತಿ ಮುಕ್ತವಾನ್ ॥
ಜಂಗಮಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದೇನ ಮತ್ಸ್ಯಭಕ್ಷಂತು ಧೀವರಃ ।
ಆಹೋ[೪]ಯಾತಿ ಚ[೪] ಕೈವಲ್ಯಂ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

---

೧. ನರಿದು (ಅ) ೨. ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ (ಅ, ಬ) ೩. ಭುಂಜತೇ (ಅ, ಬ)
೪. ದಾತೃನಾ (ಅ, ಬ)

ಇಂತಪ್ಪ ಪಾದತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನು ನಂಬಿಕೊಂಡರೆ
ಶಂಭುವಿನ ಕೈಲಾಸ ಕರತಳಾಮಳಕ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಸಪ್ತಸಾಗರದಷ್ಟು ಪಾದೋದಕವ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಳ್ಳಲೇತಕೊ ?
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ತೃಣದ ತುದಿಯ ಉದಕದಷ್ಟು ಕೊಂಡಡೆ[೧] ಸಾಲದೆ ?
ಸಪ್ತಪರ್ವತದಷ್ಟು ಪ್ರಸಾದವ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಕೊಳ್ಳಲೇತಕೊ ?
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಎಳ್ಳಿನ ಹದಿನಾರು ಭಾಗದೊಳಗೊಂದು ಭಾಗವ
ಕೊಂಡಡೆ[೧] ಸಾಲದೆ ?

ಅದೆಂತೆಂ[೨]ದೊಡೆ[೨] :

ತಿಲಷೋಡಶಭಾ[೩]ಗೇನ[೩]ತೃಣಾಗ್ರಾಂಬುಕಣೋಪ[೪]ಮಾನ್[೪] ।
ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದೇನ ಸೇವನಾತ್ ಮೋಕ್ಷಮಾಪ್ನುಯಾತ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಕೊಂಡಡೆ[೧] ಈಶ್ವರ ತಾನೆ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಶಿವಪಾದೋದಕವ ನಂಬಿ ಕೊಂಡಡೆ[೧]
ಮಲ ಮಾಯಾ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಾಗಿರ್ಪುವು ನೋಡಾ.
ಶಿವಪಾದೋದಕವ ನಂಬಿ ಕೊಂಡಡೆ[೧]
ಆಧಿ ವ್ಯಾಧಿ ವಿಪತ್ತು ರೋಗ [೫]ರುಜೆ[೫]
ಜನನ ಮರಣಂಗಳು ದೂರವಾಗಿರ್ಪುವು ನೋಡಾ.
ಶಿವಪಾದೋದಕವ ನಂಬಿ ಕೊಂಡಡೆ[೧]
ಅನಂತಕೋಟಿ ಪಾಪಂಗಳು ಪಲ್ಲಟವಾಗಿರ್ಪುವು ನೋಡಾ.
ಶಿವ ಪಾದೋದಕವ ನಂಬಿ ಕೊಂಡಡೆ[೧]
ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಮುಕ್ತಿಪದವು ದೊರೆಕೊಂಬುದು ನೋಡಾ.

---

೧. ರೆ (ಅ,ಬ,ಕ). ೨. ನಲು (ಅ,ಬ). ೩. ಗಂಚ (ಇ). ೪. ಮುವ್ (ಇ).
೫. ರುಜಿನ (ಅ,ಬ,ಕ).

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ವಾತು[1]ಲಾಗಮೇ[1]

ಅವಿದ್ಯಾ ಮೂಲಹರಣಂ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮನಿವಾರಣಮ್ ।
ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಫಲದಂ ಗುರುಪಾದೋದಕಮ್ ಶುಭಮ್ ॥
ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುಮಥನಂ ಸರ್ವವ್ಯಾಧಿವಿನಾಶನಂ ।
ಸರ್ವಪಾಪೋಪಶಮನಂ ಶಂಭೋಃಪಾದೋದಕಂ ಶುಭಂ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಪಾದೋದಕವನು ನಂಬಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿದ ನರನು
ಹರನಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

ಫಲಪದ ಮುಕ್ತಿಯ ಬಯಸಿ ಯುಕ್ತಿಗೆಟ್ಟು
ಸಕಲ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಾ[2]ಡಿ
ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಲೇತಕೋ ?
ಆ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗುವ ಮುಕ್ತಿಫಲಪದಂಗಳು
ಒಬ್ಬ ಪರಮ ಜಂಗಮದ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡ
ನಿಮಿ[3]ಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊರೆಕೊಂಬುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

[4]ಪಾದತೀರ್ಥಂ[4] ಸರ್ವತೀರ್ಥಾನಿ[5] ಪ್ರಸಾದಃ ಕೋಟಿಲಿಂಗಜ ।
ನಿತ್ಯಂ ಸೇವಿತಭಕ್ತಾನಾಂ ಮಮ ರೂಪಂ ತು ಪಾರ್ವತಿ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪಾದತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವನು
ಸದಾ ಸನ್ನಿ[6]ಹಿತನಾ[7]ಗಿ ಕೊಂಬ ಸದ್ಭಕ್ತನು
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೆ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

---

೧. ಲತಂತ್ರೇ (ಅ,ಬ,ಕ). ೨. ಮಾ (ಇ). ೩. ಮು (ಅ,ಬ,ಕ).
೪. ಪತ್ತೀರ್ಥಂ (ಇ). ೫. ನಾಮ್ (ಇ). ೬. ನ್ನ (ಅ,ಬ,ಕ). ೭. ವಾ (ಅ,ಬ,ಕ).

ತ್ರಿಕರಣಂಗಳು ಶುದ್ಧನಾ[೧]ಗಿ
ತ್ರಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥವನು ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದಗ್ರಾಹಕನಾಗಿರ್ಪಾತನೆ
[೨]ತ್ರಿಜಗದೊಡೆಯನಯ್ಯಾ[೨].

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

ಗುರುಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಗುರುವಿಂಗೆ ತನುವ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು.
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು.
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಕಂಡವರ ಕಂಡು ಕೈವೊಡ್ಡಿ ಇಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಕೊಂಡಡೆ
ಅದು ಕೆಂಡದಂತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಗುರುಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಗುರುವೇ ಹರನಿಂದಧಿಕವೆಂಬ ಗುರುವಾಕ್ಯವ ಮೀರದಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ತನ್ನಂಗದ ಮೇಲಿರ್ಪ ಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯ ದೈವಂಗಳಿಗೆರಗದಿರಬೇಕು.
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ತಾನು ತನ್ನದೆಂಬ ಅಹಂ ಮಮತೆ ಕೆಟ್ಟು ತಾನು ತಾನಾಗಬೇಕು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವನು ಕೊಂಬ ನಡೆವಳಿಯನರಿಯದೆ
ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಕಂಡು
[೩]ಒತ್ತಿಗೆ[೩] ಕೈವೊ[೪]ಡ್ಡಿ ಇಕ್ಕಿಸಿ[೪]ಕೊಂಡು

---

೧. ವಾ (ಅ,ಬ,ಕ). ೨. ತ್ರಿಜಗೇಶ್ವರ (ಬ). ೩. ವೊಂತಿಗೆ (ಅ,ಬ,ಕ).
೪. ಡ್ಡೀಸಿ (ಬ).

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮುಗಿವ ಸಂತೆ ಸೂಳೆಯಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ಒಲುಮೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

ಗುರುಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ನೇಮವಿರ್ದ ಬಳಿಕ
ಗುರು[೧]ನಿಂದೆಯ[೧] ಕೇಳಲಾಗದು.
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ನೇಮವಿರ್ದ ಬಳಿಕ
ಲಿಂಗ[೧]ನಿಂದೆಯ[೧] ಕೇಳಲಾಗದು.
ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ನೇಮವಿರ್ದ ಬಳಿಕ
ಜಂಗಮದ ಕುಂದು [೧]ನಿಂದೆಯ[೧] ಕೇಳಲಾಗದು.
ಇಂತೀ ನೇಮವುಳ್ಳ ಸದ್‌ಭಕ್ತನು
ಅನ್ಯರಿಂದೆ ಬಂದ ಕುಂದು ನಿಂದ್ಯವ ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದಡೆ
ತಾನು ಹಿಂದೆ ಕೊಂಡ ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲ
ಕಾಳಕೂಟವಿಷವ ಕೊಂಡಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦

ನೇಮವಿರಬೇಕು ಗುರುಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಮುಟ್ಟೆನೆಂಬ.
ನೇಮವಿರಬೇಕು ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಮುಟ್ಟೆನೆಂಬ.
ನೇಮವಿರಬೇಕು ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಮುಟ್ಟೆನೆಂಬ.
ಇಂತೀ ನೇಮವುಳ್ಳ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಗುರುವುಂಟು, ಲಿಂಗವುಂಟು, ಜಂಗಮವುಂಟು.
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವುಂಟು. ಭಕ್ತಿಯುಂಟು. ಮುಕ್ತಿಯುಂಟು.
ಇಂತೀ ನೇಮದ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಪರಿಣಾಮಿಸುವಾತಂಗೆ
ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ, ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ,

---

೧. ನಿಂದ್ಯವ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಮುಕ್ತಿಯು ಮುನ್ನವೇ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

ಕಾಯದ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರೂಪವನರ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ
ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಮನದ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರುಚಿಯನರ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಭಾವದ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನರ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಇಂತೀ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಗ್ರಾಹಕರ ತೋರಿ
ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೨

ಒಂದು ವೇಳೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟು
ಮತ್ತೊಂದು ವೇಳೆ ಲಿಂಗವ ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಬಂದ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವ ತನ್ನೊಡ[೧]ಲಿಚ್ಛೆಗೆ[೧] ಕೊಂಡಡೆ[೨]
ಅಮೇಧ್ಯವನು ಕಿಲ್ಬಿಷವನು ಕೂಡಿಸಿ ತಿಂದಂತಾಯಿತ್ತು.
ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೊಂಡು
ಮತ್ತೊಂದು ವೇಳೆ ಎಂಜಲೆಂದು ಚಲ್ಲಿದಡೆ ಪ್ರಸಾದದ್ರೋಹಿ

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಅಂಗಭೋಗಮನರ್ಪಿತಂ ಲಿಂಗಭೋಗಪ್ರಸಾದ ॥

ಎಂದು ಗುರುವಚನ

ಇಂತಪ್ಪ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕರುಭಯಭ್ರಷ್ಟರ
ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩

---

೧. ಲಕಿಚ್ಚೆಗೆ (ಇ). ೨. ರೆ (ಬ).

ಗುರುಪ್ರಸಾದವನರಿಯದವಂಗೆ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ.
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವನರಿಯದವಂಗೆ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವನರಿಯದವಂಗೆ ಅರುಹು ಆಚಾರವಿಲ್ಲ.
ಅರುಹು ಆಚಾರವನರಿಯದವಂಗೆ ಇಹಪರವಿಲ್ಲ.
ಇಹಪರವನರಿಯದವಂಗೆ ಬಂದ ಭವದಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪

ಒಳಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೊರಗೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟವೆಲ್ಲ
ಅಜ್ಞಾನದ ಗಡಣದೊಳಗು.
ಒಳಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ ಕಂಡೆವೆಂದು
ಹೊರಗೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಒದಗುವ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೇಡು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಅಸಲು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಲಾಭವುಂಟೇ ? ಇಲ್ಲ. ನಿಲ್ಲು, ಮಾಣು.
ಒಳಗಣ ಕೂಟ ಹೊರಗಣ ಮಾಟವನರಿಯದೆ
ಕೆಟ್ಟರು ನೋಡಾ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರು!
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫

ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಗುರುಸಂಬಂಧವು.
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವು.
ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಸಂಬಂಧವು.
ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ ಸಂಬಂಧವು.
ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಸಂಬಂಧವು.
ಆಜ್ಞೇಯದಲ್ಲಿ ಅರುಹು ಸಂಬಂಧವು.
ಈ ಅರುಹುವಿಡಿದು ಗುರುವ ಕಂಡು, ಲಿಂಗವ ನೋಡಿ, ಜಂಗಮವ ಕೂಡಿ,
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದದ ಘನವ ಕಾಂಬುದೆ ಅಂತರಂಗವೆನಿಸುವುದು.
ಈ ಅಂತರಂಗದ ವಸ್ತುವು ಭಕ್ತ[೧]ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ

---

೧. ಕ್ರಿ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಗುರುಭಕ್ತಿ, ಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ,
ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದ ಸೇವನೆಯ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳಡೆ ಬಹಿರಂಗವೆನಿಸುವುದು.
ಇಂತೀ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗದ ಮಾಟಕೂಟವ ಬಿಡದಿರ್ಪ
ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಗಳ ಒಳಹೊರಗೆ ಭರಿತನಾಗಿರ್ಪನು
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೧೬

ಶಿವನೇ ಗುರುವೆಂದು ತಿಳಿದು
ವಿಶ್ವಾಸಭಾವ ತುಂಬಿರಬೇಕು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ.
ಶಿವನೇ ಲಿಂಗವೆಂದು ತಿಳಿದು
ವಿಶ್ವಾಸಭಾವ ತುಂಬಿರಬೇಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಶಿವನೇ ಜಂಗಮವೆಂದು ತಿಳಿದು
ವಿಶ್ವಾಸಭಾವ ತುಂಬಿರಬೇಕು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ.
ಶಿವನೇ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿದು
ವಿಶ್ವಾಸಭಾವ ತುಂಬಿರಬೇಕು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ.
ಇಂತಿವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಭಾವವಿಲ್ಲದವಂಗೆ
ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ, ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ;
ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬುದು [೧]ಮುನ್ನವೇ[೧] ಇಲ್ಲ;
ಅವರೆಷ್ಟು ದಿನವಿದ್ದಡು ವ್ಯರ್ಥ [೨]ಕಾಣಯ್ಯಾ[೨]

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ : ಶಿವರಹಸ್ಯ-

ಜೀವಿಂತ ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ ವರಂ ಪಂಚದಿನಾನಿ ಚ ।
ಅಜಕಲ್ಪ ಸಹಸ್ರಭೋ ಭಕ್ತಿಹೀನಂತು ಶಂಕರೀ ॥

ಇದು ಕಾರಣ, ವಿಶ್ವಾಸಹೀನರ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

---

೧. ಎಂದೆಂದಿಗೂ (ಅ), ಎಂದಿಗೂ (ಬ), ಎಂದಿಗೂ (ಬ,ಕ).
೨. ಕಾಯುರಯ್ಯಾ (ಬ, ಕ)

ವಿಶ್ವಾಸನೋಟ ಜಾರಿದಡೆ ಜಾರುವನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರುವು.
ವಿಶ್ವಾಸನೋಟ ಜಾರಿದಡೆ ಜಾರುವನಯ್ಯಾ ಶಿವಲಿಂಗವು.
ವಿಶ್ವಾಸನೋಟ ಜಾರಿದಡೆ ಜಾರುವನಯ್ಯಾ ಪರಮ ಜಂಗಮವು.
ವಿಶ್ವಾಸನೋಟ ಜಾರಿದಡೆ ಜಾರುವವಯ್ಯಾ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಂಗಳು.
ಇಂತೀ ಪಂಚ ವಿಧವು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಹೆರೆಹಿಂಗದೆ ನಿರಂತರ ನೆಲಿಸಿರ್ಪನು ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೧೮

ಶುದ್ಧ ಸುಯಿದಾನ ಭಯ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ.
ಶುದ್ಧ ಸುಯಿದಾನ ಭಯ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಶುದ್ಧ ಸುಯಿದಾನ ಭಯ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ.
ಶುದ್ಧ ಸುಯಿದಾನ ಭಯ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಂಗಳಲ್ಲಿ.
ಇಂತಿವರಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಸುಯಿದಾನ ಭಯ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರು
ಸಲ್ಲರಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಜಪದಕ್ಕೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಶಿವ ಶಿವಾ ಪ್ರಸಾದಭಕ್ತರ ತೋರಿಸಯ್ಯಾ.
ಹರಹರಾ ಪ್ರಸಾದವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರ್ಪ ಪರಮಭಕ್ತರ ತೋರಿಸಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದೈಕ್ಯರ ತೋರಿಸಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ೨೦

ಭಕ್ತನಾದಡೆ ಚಿತ್ತ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಸದ್‌ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರಬೇಕು.
ಮಹೇಶ್ವರನಾದಡೆ ಸಕಲ ಕರ್ಮವು ಕ್ಷಯವಾಗಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪರಾಯಣನಾಗಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದಡೆ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಿಚಾರವ[೧]ನರಿದಿರ[೨]ಬೇಕು.
ಶರಣನಾದಡೆ ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರದ ಮೊಳೆಯ ಮುರಿದಿರಬೇಕು.
ಐಕ್ಯನಾದಡೆ ಭಿನ್ನಭಾವವನಳಿದು ಮಹಾಜ್ಞಾನದೊಳಗೆ ಓಲಾಡಬೇಕು.

---

೧. ನರಿಯ (ಅ,ಬ,ಕ). ೨. ಯ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಭಕ್ತಿಃಕರ್ಮಕ್ಷಯೋ ಬುದ್ಧಿರ್ವಿಚಾರೋಃ ದರ್ಪಸಂಕ್ಷಯಃ ।
ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಮಿತಿ ಪ್ರಾಜ್ಞೈಃಸ್ಥಲಷಟ್ಕಮುದಾಹೃತಮ್॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ವೇದ್ಯರಾದ ಮಹಾಶರಣರ ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕ
ಪ್ರಸಾದವನೇ ಕರುಣಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ
ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲಪದಂಗಳ ನಾನೊಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ.
ಸಾಲೋಕ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂಬ
ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲಪದಂಗಳ ನಾನೊಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ.
ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳ ನಾನೊಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ.
ಎಲೆ ಶಿವನೆ ನಾನೊಂದ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಉಂಡುಳಿದುದ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕಿದ
ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನ ಮಾಡಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೨

ಜೀವಭಾವದಿಂದೆ[೧] ಜೀವನಿನ ತಿಂದು[೨] ಜೀವಿಸಿ ಜನನ ಮರಣಂಗಳಿಂದೆ
ದುಃಖಬಡುತಿರ್ಪುವು ನೋಡಾ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಪೃಥ್ವಿಬೀಜಂ ತಥಾ ಮಾಂಸಂ ಅಪ್‌ದ್ರವ್ಯಂ ಸುರಾಮಯಂ ।
ಆತ್ಮ ಜೀವಸಮಾಯುಕ್ತಂ ಜೀವಂ ಜೀವೇನ ಭಕ್ಷಯೇತ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಜೀವಮಯವಾಹ ಪದಾರ್ಥವನು ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ

---

೧. ದ (ಅ, ಬ) ೨. ನನತಿಂದು (ಅ), ಜೀವನ್ನತಿಂದು (ಡ)

ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ
ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವನು ಭೋಗಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ
ಜನನ ಮರಣಂಗಳು ದೂರವಾಗಿರ್ಪುವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೪

ಪರಿಪಾಕವಾದ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಹಸ್ತಪರುಷದಿಂದೆ
ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ
ಹಸ್ತಪರುಷವಿಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥ ಉಚ್ಛಿಷ್ಟವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಹಸ್ತಪರುಷವಿಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥ ಪಂಚಭೂತ ಪ್ರಕೃತಿ ಜೀವಮಯವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಹಸ್ತಪರುಷವಿಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥ ಜೀರ್ಣಗೋಮಾಂಸವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಹಸ್ತಪರುಷವಿಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥ ಅಶುದ್ಧ ಕಿಲ್ಬಿಷವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

[1]ಜಂಗಮಸ್ಯ ಕರಸ್ಪರ್ಶಾತ್ ಸರ್ವದ್ರವ್ಯಂ ಚ ಶುಧ್ಯತಿ ।
ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶಂ ವಿನಾ[2]ಪಾಕ[3]ಂ ಕಿಲ್ಬಿಷಂ ಪ್ರೋಚ್ಯತೆ ಬುಧೈಃ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪದಾರ್ಥದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನು
ಶಿವಮಂತ್ರ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯಿಂದೆ ಕಳೆದು
ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕಾರವೆನಿಸಿ ಶಿವನೇತ್ರದಿಂದೆ ನೋಡಿ ಶಿವಹಸ್ತದಿಂದೆ ಮುಟ್ಟಿ
ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದವನು ಶಿವಲಿಂಗ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ
ಶಿವಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ [4]ಭೋಗಿಸುವಾತನೆ ಶಿವಶರಣನು.
ಆತನೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದಿ ! ಆತನೆ ಶಿವಾನುಭಾವಿ !

---

೧. ಜಂಗಮಂ ಹಸ್ತಪರುಷಂ ಚ ಸರ್ವದ್ರವ್ಯಂ ನ ಶುದ್ಧತೇ ।
ತಸ್ಯಪಾಕಂ ನಾಸ್ತಿ ವರುಷಂ ಪಾಕ ಕಿಲ್ಬಿಷ ಭುಂಜಯೇತ್ (ಅ, ಬ, ಕ)
೨. ಪಾಪ (ಡ) ೩. ನ್ನ (ಬ, ಡ) ೪. ಭೋಗಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ (ಅ,ಬ,ಕ,ಡ)

ಇಂತಪ್ಪ ಭೇದವನರಿಯದೆ
ಮಾಡುವ ಮಾಟವೆಲ್ಲವು ಜೀವಗಡಣದೊಳಗಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೮

ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರೂಪುಪದಾರ್ಥವನರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ
ರೂಪು ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ[೧] ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರುಚಿಪದಾರ್ಥವನರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ
ರುಚಿಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ[೧] ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಪದಾರ್ಥವನರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಭಾವಲಿಂಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ
ತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ[೧] ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ
ಒಡಲ [೨]ಕಕ್ಕುಲತೆಗೆ[೨] ಒಗುಮಿಗೆ ಒಟ್ಟೈಸಿಕೊಂಡು
ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತಿಂದು
ತನು ಕೊಡಹಿ ಮನ ಹೇಸಿ
ರಣ ಭೂತನಂತೆ ಕಂಡ ಕಂಡತ್ತ [೩]ಚಲ್ಲುವ[೩]
ದಿಂಡೆಯ ಮೂಳ ಭಂಡ ಹೊಲೆಯರಿಗೆ
ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ಒಲುಮೆಯೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೫

ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಬ
ಪರಮದ್ರೋಹಿಗಳನೇನೆಂಬೆ ?
ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಪ್ಪುಗೆ ಉಂಟೆ ?

---

೧. ರೆ (ಅ, ಬ) ೨. ಕಕುಲಾತಿಗೆ (ಬ)
೩. ಚಲ್ಲಾಡುವ (ಅ, ಬ)

ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಪರದೈವದ ಪೂಜೆ ಉಂಟೆ ?
ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಪರದೈವದ ಪ್ರೇಮ ಉಂಟೆ ?
ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚಿನ [೧]ವ್ಯವಹಾರ[೧] ಉಂಟೆ ?
ಇಂತೀ ತಥ್ಯಮಿಥ್ಯದ [೨]ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿದ್ದು[೨]
ತೊತ್ತಿನೆಂಜಲ ತಿಂಬ ತೊನ್ನ ಹೊಲೆಯರಿಗೆ
ಉನ್ನತ ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೬

ಸಿಂಹದ ಮೊಲೆವಾಲು ಸಿಂಹದ ಮರಿಗಲ್ಲದೆ
ಸೀಳನಾಯಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆ ಅಯ್ಯ?
ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ಒಲುಮೆ ಶಿವಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದ ಭವಭಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಳವಡುವುದೇ ಅಯ್ಯ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೭

ಗುರುಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಬಡತನ ಎಡರು ಕಂಟಕಂಗಳು ಬಂದು ತಾಗಿದಲ್ಲಿ
ಧೈರ್ಯಗುಂದದಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಉಪಾಧಿಯಿಂದೆ ಪರರಿಗೆ ಬಾಯ್ದೆರೆಯದಿರಬೇಕು.
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ
ಅಂಗಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಧಿ [೩]ಸಂಘಟಿಸಿದಲ್ಲಿ[೩]
ನಾರು ಬೇರು ವೈದ್ಯವ ಕೊಳ್ಳದಿರಬೇಕು.
ಇಂತೀ ಪ್ರಸಾದದ ಘನವನರಿಯದ
ಸಂತೆ ಸೂಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಎಂತು [೪]ಮೆಚ್ಚುವನಯ್ಯ[೪] ನಮ್ಮ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೮

---

೧. ವ್ಯಾಪಾರ (ಅ,ಬ,ಕ) ೨. ಹೊರಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದು (ಬ)
೩. ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ (ಕ) ೪. ಮಚ್ಚುವ (ಅ,ಬ,ಕ)

ಶಿವಪ್ರಸಾದವನಾರೋಗಣೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ಕರಣಂಗಳು ಕಡೆಗೆ ತುಳುಕದಿರಬೇಕು.
ಚಿತ್ತವು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹರಿಯದಿರಬೇಕು.
ಶಿವಧ್ಯಾನಪರಾಯಣನಾಗಿರಬೇಕು.
ಶಿವಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಮನವು ನಿಮಗ್ನವಾಗಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದವೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ಭಾವ ಬಲಿದಿರಬೇಕು
ತುತ್ತುತುತ್ತಿಗೆ ಶಿವಮಂತ್ರವ ಉಚ್ಚರಿಸುತಿರಬೇಕು.
ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ಘನವ ಕಂಡು ಮನವು ಹಿಗ್ಗಿ
ಪರಮಪರಿಣಾಮದೊಳಗೋಲಾಡುತಿರಬೇಕು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯಬಲ್ಲಾತನೆ
ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದಿಯಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೯

ದೇವರದೇವ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ
ಎನ್ನ ಭಾವದ ನಂಬುಗೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ; ಅವಧರಿಸಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿ.
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ನಂಬಿ
ಪರಮಾನಂದದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಣಾಮ ತುಂಬಿ
ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡುವಾಗ
ಆ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಸಪ್ಪೆ ಹುಳಿ ಕಹಿ ಒಳಿತು ಹೊಲ್ಲೆ
ಉಚ್ಚನೀಚವನರಸಿದೆನಾದಡೆ ನಿಮ್ಮಾಣೆಯಯ್ಯಾ.
ಮುಂದಿರ್ದ ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ಘನವ ಮರೆದು
ಎನ್ನೊಡಲ ಕಕ್ಕುಲತೆಗೆ ಮನವೆಳಸಿದೆನಾದಡೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ;
ನಿಮ್ಮಾಣೆಯಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆಯಯ್ಯಾ. ೩೦

ಲಿಂಗವನರಿಯದ ಅಂಗವಿಕಾರಿ*ಗೇತಕೋ* ಶಿವಪ್ರಸಾದ ?
ಜಂಗಮವನರಿಯದ ಭಂಗಗೇಡಿ*ಗೇತಕೋ* ಶಿವಪ್ರಸಾದ ?
ಜ್ಞಾನವನರಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿ*ಗೇತಕೋ* ಶಿವಪ್ರಸಾದ ?
ನೀತಿಯನರಿಯದ ಆತ್ಮಸುಖಿ*ಗೇತಕೋ* ಶಿವಪ್ರಸಾದ ?
§ಆಚಾರವನರಿಯದ ಅನಾಚಾರಿ*ಗೇತಕೋ* ಶಿವಪ್ರಸಾದ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೨

ಜಂಗಮದ ದರ್ಶನಸ್ಪರ್ಶನದಿಂದೆ ಎನ್ನ ತನು ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು.
ಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದದಿಂದೆ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು.
ಜಂಗಮದ ಜ್ಞಾನಾನುಭಾವದಿಂದೆ ಎನ್ನ ಮನ ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು.
ಜಂಗಮವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದರಿದೆನಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗ ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ೩೩

ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದು ನುಡಿಯುತಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು
ಜಂಗಮದ ಘನವನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ನಿರ್ನಾಮ, ನಿರ್ದೇಹಿ;
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ನಿರ್ಜಡ, ನಿರಾವರಣ;
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ನಿಃಸೀಮ, ನಿರ್ಜಾತ;
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ನಿರುಪಮ, ನಿರ್ಭೇದ್ಯ;
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ನಿರಾಳ, ನಿರಾಲಂಬ;
ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ನಿರಂಜನ, ನಿರ್ವಯಲು;
ಇಂತಪ್ಪ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಜಂಗಮದ
ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ತೊಡಕ ಹರಿದೆನಯ್ಯ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೪

---

* ಗೇಕೋ (ಬ)

§ ಅ, ಬ, ಕ, ಡ ಈ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಾಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಗುರು ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಎನ್ನ ತನು ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು.
ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಮನ ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು.
ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಎನ್ನ [೧]ಭವ[೧] ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತಾಗಿ,
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ಇನ್ನೆನಗೆ ಆವಾವ ಭಯವಿಲ್ಲವಯ್ಯ ! ೩೪

ಹರಿವಿರಂಚಿಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಸಾದ
ನರ ಸುರ ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಸಿಲುಕದ ತ್ರಿಯಕ್ಷಪ್ರಸಾದ
ಮನುಮುನಿಗಳಿಗೆ ಒಲಿಯದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಘನ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಸಾದ ಎನ[೨]ಗೊದಗಿತ್ತು[೨] ನೋಡಾ ! ೩೫

ಗುರುವೆ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದೆನಾಗಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ನಿಲವ ಕಂಡೆ.
ಲಿಂಗವೆ ಜಂಗಮವೆಂದರಿದೆನಾಗಿ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ ನಿಲವ ಕಂಡೆ.
ಜಂಗಮವೇ ನೀವೆಂದರಿದೆನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಂಗಮದ ನಿಲವ ಕಂಡೆ.
ನೀವೇ ಪ್ರಸಾದವೆಂದರಿದೆನಾಗಿ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಲವ ಕಂಡೆ.
ಪ್ರಸಾದವೇ ನಾನೆಂದರಿದೆನಾಗಿ
ಎನ್ನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದದ ನಿಲವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೩೬

ಶಿವಂಗೆ ಐದು ಮುಖವಿರ್ಪುದ ಸಕಲರು ಬಲ್ಲರು.
ಭಕ್ತಂಗೆ ಐದು ಮುಖವಿರ್ಪುದನಾರು ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ
ಗುರು ಒಂದು ಮುಖ.
ಲಿಂಗ ಒಂದು ಮುಖ.
ಜಂಗಮ ಒಂದು ಮುಖ.
ಪಾದೋದಕ ಒಂದು ಮುಖ.

---

೧. ಭಾವ (ಅ) ೨. ಗೊಲಿದಿತ್ತು (ಅ, ಬ, ಕ)

ಪ್ರಸಾದ ಒಂದು ಮುಖ.
ಇಂತೀ ಪಂಚಮುಖವನುಳ್ಳ ಸದ್‌ಭಕ್ತನೇ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನು ತಾನೆ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೭

ಒಮ್ಮೆ ನೀ ದೇವನಾದಲ್ಲಿ ನಾ ಭಕ್ತನಾಗಿರ್ಪೆನು.
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾ ದೇವನಾದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭಕ್ತರಾಗಿರ್ಪಿರಿ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಎನ್ನ ತನು ಮನ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಗಿಡವು[೧].
ನಿಮ್ಮ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆನ್ನೊಳಗಾಯಿತ್ತಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವೇ ಪದಾರ್ಥ, ನಾನೇ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ. ೩೮

ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು;
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದಯ್ಯಾ ಆರಿಗೆಯು.
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು;
ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದಯ್ಯಾ ಆರಿಗೆಯು.
ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು;
ಪ್ರಸಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದಯ್ಯಾ ಆರಿಗೆಯು.
ಇಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ಭೇದವನರಿದು
ಇಂಬುಗೊಂಡ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಸದ್‌ಭಕ್ತಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೯

ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಗಣ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡರು ಬಸವಣ್ಣನವರು.
ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಗಣ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡರು
ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಗಳು.

---

೧. ದೊಡೆ (ಬ, ಇ)

ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಗಣ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡರು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರು.
ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಗಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡರು
ತಂಗಟೂರ ಮಾರಯ್ಯನವರು.
ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಗಣ ಶರಣಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡರು
ಗಜೇಶಮಸಣಯ್ಯನವರು.
ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಗಣ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡರು
ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚಯ್ಯ[೧]ನವರು.[೧]
ಇಂತೀ ಪ್ರಸಾದಿಷಟ್‌ಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಂಡ
ಶರಣರ ಪ್ರಸನ್ನಶಿವ ಮಾಡಿಕೊಡಯ್ಯಾ ಎನಗೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೦

ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಚೋಳಿಯಕ್ಕನಂತಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನಂತಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಪ್ಪಶಿನಂತಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚಯ್ಯಗಳಂತಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯನಂತಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಡೆ ಪರಮ ಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಂತಿರಬೇಕು.
ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾಣನ [೪]ಹಸಿವೆಗೆಂದು[೪] ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತಿಂಬ
ಜೀವಗಳ್ಪರಿಗೆಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೧

ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಬಾಯ ತಾಂಬೂಲವ ಮೆಲುವೆ.
ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯನ ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುದನುಂಬೆ.
ಚೋಳಿಯಕ್ಕನ ಊಳಿಗದವನಾಗುವೆ.
ಶ್ವಪಚಯ್ಯನ ಆಳಾಗಿರುವೆ.

---

೧. ಗಳು (ಅ, ಕ) ೨. ಗ (ಇ) ೩. ಕನ್ನಯ್ಯ (ಅ, ಕ)
೪. ಹಸುವೆಂದು (ಅ, ಬ), ಹಸಿವೆಂದು (ಕ)

ಇನ್ನುಳಿದ ಸಕಲ ಗಣಂಗಳ ತೊತ್ತು ಬಂಟ ಲೆಂಕನಾಗಿ
೧ರಾಜಾಂಗಣ ಬಳಿಯುವೆ[೧]ನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೨

ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂಬುಗೊಂಡು
ಮನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂಬುಗೊಂಡು
ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯಿಂಬುಗೊಂಡು
ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಭಕ್ತಿಯಿಂಬುಗೊಂಡು
ಇಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಧಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ
ಮಹಾ ಭಕ್ತರ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೩

ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದೆ
ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ತನುವ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರುವು.
ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದೆ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಮನವ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರುವು.
ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದೆ
ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಜೀವನ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರುವು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಗುರುವಿಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೪

ಶ್ರೀಗುರುವಿನಿಂದಧಿಕರು ಆವ ಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.
ಶ್ರೀಗುರುವಿನಂತೆ ಪರೋಪಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತಾರನು ಕಾಣೆನಯ್ಯಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಎನ್ನ ಕಂಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು ಪರಮಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ.

---

೧. ರಂಜಗಳ ಬಳುವೆ (ಅ, ಬ)

ಎನ್ನ ಕಿವಿಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು
ಪರಮಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ.
ಎನ್ನ ನಾಸಿಕ ನಾಲಗೆಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು
ಪರಮಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ.
ಎನ್ನ ಕರಚರಣಂಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು
ಪರಮಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ.
ಎನ್ನ ತನು ಮನ ಪ್ರಾಣಂಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು
ಪರಮಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ.
ಎನ್ನ ಸಕಲ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು
ಪರಮಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ.
ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಎನ್ನ ಸರ್ವ ಅವಯವಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಮಾಡಿ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಕ್ಕೆ ಅನುಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಮಹಾಘನ ನಿಲ್ಕವಿಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೫

ತಾರಕಾಕೃತಿ, ನಕಾರಪ್ರಣವು, ಆಧಾರಚಕ್ರ, ಸದ್‌ಭಕ್ತನೆ ಅಂಗ,
ಸುಚಿತ್ತವೆ ಹಸ್ತ, ಆಚಾರ ಲಿಂಗ, ಘ್ರಾಣವೆಂಬ ಮುಖ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ,
ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ, ಸುಗಂಧಪದಾರ್ಥ, ಗಂಧಪ್ರಸಾದ, ನಿವೃತ್ತಿಕಲೆ,
ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯ, ಸತ್ತುವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣ, ಪರವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆ, ಋಗ್ವೇದ,
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ದಂಡಕಾಕೃತಿ, ಮಕಾರಪ್ರಣವು, ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರ, ಮಹೇಶ್ವರನೆ ಅಂಗ,
ಸುಬುದ್ಧಿಯೆ ಹಸ್ತ, ಗುರುಲಿಂಗ, ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬ ಮುಖ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ,
ನೈಷ್ಠಿಕ ಭಕ್ತಿ, ಸುರಸಪದಾರ್ಥ, ರಸಪ್ರಸಾದ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲೆ,
ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯ, ಚಿತ್ತುವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣ, ಗೂಢವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆ, ಯಜುರ್ವೇದ,
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಕಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.

---

೧. ಲು (ಅ, ಬ, ಕ)

ಕುಂಡಲಾಕೃತಿ, ಶಿಕಾರಪ್ರಣಮ, ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರ, ಪ್ರಸಾದಿಯೆ ಅಂಗ,
ನಿರಹಂಕಾರವೆ ಹಸ್ತ, ಶಿವಲಿಂಗ ನೇತ್ರವೆಂಬ ಮುಖ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ,
ಸಾವಧಾನಭಕ್ತಿ, ಸುರೂಪುಪದಾರ್ಥ, ರೂಪುಪ್ರಸಾದ, ವಿದ್ಯಾಕಲೆ,
ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ, ಆನಂದವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣ, ಶರೀರಸ್ಥವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆ,
ಸಾಮವೇದ,
ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಗೋಳಕದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿ,ವಕಾರಪ್ರಣಮ,ಅನಾಹತಚಕ್ರ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಅಂಗ,
ಸುಮನವೆ ಹಸ್ತ, ಜಂಗಮಲಿಂಗ, ತ್ವಗೀಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಮುಖ, ಆದಿಶಕ್ತಿ,
ಅನುಭಾವಭಕ್ತಿ, ಸುಸ್ಪರ್ಶನಪದಾರ್ಥ, ಸ್ಪರ್ಶನಪ್ರಸಾದ, ಶಾಂತಿಕಲೆ,
ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ, ನಿತ್ಯವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣ, ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಸಂಜ್ಞೆ,
ಅಥರ್ವಣವೇದ,
ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಗೋಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ದರ್ಪಣಾಕೃತಿ, ಯಕಾರಪ್ರಣಮ, ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರ, ಶರಣನೆ ಅಂಗ,
ಸುಜ್ಞಾನವೆ ಹಸ್ತ, ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ, ಶ್ರೋತ್ರವೆಂಬ ಮುಖ, ಪರಾಶಕ್ತಿ,
ಆನಂದಭಕ್ತಿ, ಸುಶಬ್ದಪದಾರ್ಥ, ಶಬ್ದಪ್ರಸಾದ, ಶಾಂತ್ಯತೀತಕಲೆ,
ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ, ಪರಿಣಾಮವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣ, ಅನಾದಿವತ್ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞೆ,
ಅಜಪವೇದ,
ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ನಾಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
೧ಓಂಕಾ೧ರಾಕೃತಿ, ಓಂಕಾರಪ್ರಣಮ, ಆಜ್ಞೇಯಚಕ್ರ, ಐಕ್ಯನೆ ಅಂಗ,
ಸದ್ಭಾವ ಹಸ್ತ, ಮಹಾಲಿಂಗ, ಹೃದಯವೆಂಬ ಮುಖ, ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ,
ಸಮರಸಭಕ್ತಿ, ಸುತೃಪ್ತಿಪದಾರ್ಥ, ತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದ, ಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರ ಕಲೆ,
ಮಹಾಸಾದಾಖ್ಯ, ಅಖಂಡವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣ, ಮಹಾಸಂಜ್ಞೆ,
ಗಾಯತ್ರಿಯೆಂಬ ವೇದ,
ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಇಂತೀ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಕೀಲಗಳನೊಳಕೊಂಡ

---

೧. ಜ್ಯೋತಿ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಮಹಾಘನ ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ
ಕರಮನಭಾವದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
೧ಅರ್ಚಿಸಿ೧ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದ ಮಹಾ ಘನ ಶರಣರ
ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೬

ಕೇಳುವ ಸಂಗೀತ, ನೋಡುವ ಸುರೂಪುಗಳ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ನಾಸಿಸುವ ಸುಗಂಧ ರುಚಿಸುವ ಸುರಸಂಗಳ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ತಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ತಾಗು ನಿರೋಧ ಸೋಂಕು ಸಂಬಂಧಗಳ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಹಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿ ದರ್ಪಣ ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಚಳಿ ಮಳೆ ಗಾಳಿ ಬಿಸಿಲು ಸಿಡಿಲು ಮಿಂಚು ನೀರು ನೆಳಲುಗಳ
ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಪೃಥ್ವಿ ಗಗನ ತತ್ತ್ವತೋರಿಕೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಅಗ್ನಿ, ತಾರೆ
ಪ್ರಕಾಶಂಗಳ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಸಕೀಲವನರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದು
ನುಡಿವ ನುಡಿಜಾಣರ ಕಂಡು ನಾಚಿದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೭

ಪೃಥ್ವಿಯೆ ಅಂಗವಾದ ಭಕ್ತಂಗೆ ಚಿತ್ತವೆ ಹಸ್ತ
ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಆಚಾರಲಿಂಗ
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಮುಖ
ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುಗಂಧವೆ ಪದಾರ್ಥ

---

೧. ಪೂಜಿಸಿ (ಅ, ಕ)

ಆ ಪದಾರ್ಥವನು ಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿಹ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಸುಗಂಧದ ಪ್ರಸಾದವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಾತನೆ
ಸದ್ಭಕ್ತನು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೮

ಅಪ್ಪುವೆ ಅಂಗವಾದ ಮಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಸ್ತ
ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ
ಆ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಮುಖ.
ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುರಸವೆ ಪದಾರ್ಥ. ಆ ಪದಾರ್ಥವನು
ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿಹ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೈಷ್ಠಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಸುರಸ ಪ್ರಸಾದವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಾತನೇ
ಮಹೇಶ್ವರನು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೯

ಅಗ್ನಿಯೆ ಅಂಗವಾದ ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ನಿರಹಂಕಾರವೆ ಹಸ್ತ;
ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗ,
ಆ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯವೆ ಮುಖ,
ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುರೂಪುಪದಾರ್ಥ; ಆ ಪದಾರ್ಥವನು
ನೇತ್ರದಲ್ಲಿಹ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಾವಧಾನಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುರೂಪುಪ್ರಸಾದವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಾತನೆ
[1]ಪ್ರಸಾದಿಯಯ್ಯಾ[1].

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೦

[2]ಪವನವೆ ಅಂಗ[2]ವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಸುಮನವೆ ಹಸ್ತ;
ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಆದಿಶಕ್ತಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗ,
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತ್ವಗೀಂದ್ರಿಯವೆ ಮುಖ,
ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶನಪದಾರ್ಥ; ಆ ಪದಾರ್ಥವನು

---

೧. ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯುಯ್ಯಾ (ಅ), ಪ್ರಸಾದಿಯು ನೋಡಾ (ಇ)
೨. ಪವಸಂಗ (ಅ, ಬ, ಕ)

ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಹ ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಭಾವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುಸ್ಪರ್ಶನ [೧]ಪ್ರಸಾದ[೧]ವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಾತನೆ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೧

[೨]ಗಗನವೆ ಅಂಗ[೨]ವಾದ ಶರಣಂಗೆ ಸುಜ್ಞಾನವೆ ಹಸ್ತ;
ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಪರ[೩]ಶಕ್ತಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ,
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯವೆ ಮುಖ,
ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುಶಬ್ದಪದಾರ್ಥ; ಆ ಪದಾರ್ಥವನು
ಕರ್ಣದಲ್ಲಿಹ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆನಂದಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುಶಬ್ದಪ್ರಸಾದವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಾತನೆ
ಶರಣನು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೨

ಆತ್ಮವೆ[೪] ಅಂಗವಾದ ಐಕ್ಯಂಗೆ ಸದ್ಭಾವವೆ ಹಸ್ತ;
ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ, ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗ,
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೃದಯೇಂದ್ರಿಯವೆ ಮುಖ,
ಆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುತೃಪ್ತಿ ಪದಾರ್ಥ; ಆ ಪದಾರ್ಥವನು
ಹೃದಯದಲ್ಲಿಹ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದವನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವಾತನೆ
ಐಕ್ಯನು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೩

ಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಭಿನ್ನಗಂಧದ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವದನವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣವು.

---

೧. ಪದಾರ್ಥ (ಬ, ಇ) ೨. ಗಗನಾಂಗ (ಅ, ಬ, ಕ) ೩. ಪರಾ (ಇ)
೪. ನೆ (ಅ, ಬ)

ಅಪ್ಪುವೆಂಬ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಭಿನ್ನರುಚಿಯ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವದನವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯು.
ಅಗ್ನಿಯೆಂಬ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಭಿನ್ನರೂಪದ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವದನವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ನೇತ್ರವು.
ಪವನವೆಂಬ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಭಿನ್ನಸ್ಪರ್ಶನದ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವದನವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವು.
ಆಕಾಶವೆಂಬ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಭಿನ್ನ ಶಬ್ದದ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವದನವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಕರ್ಣವು.
ಆತ್ಮವೆಂಬ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಭಿನ್ನತೃಪ್ತಿಯ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವದನವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಹೃದಯವು.
ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧ ಭೂತಾಂಗದ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕಾರದ ಗುಣವಳಿದು,
ಷಡ್ವಿಧ ಭಿನ್ನ ಪದಾರ್ಥದ ಹಂಗುಹರಿದು,
ಷಡ್ವಿಧ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಷಡ್ವಿಧ ವದನಂಗಳಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಾನೆ ನೀನಾದೆನಯ್ಯಾ.[೨] ೫೪

ಎನ್ನ ತನುವಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ತನುವಡಗಿರ್ಪುದು;
ನಿಮ್ಮ ತನುವಿನೊಳಗೆ ಎನ್ನ ತನುವಡಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನವಡಗಿರ್ಪುದು;
ನಿಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಮನವಡಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವಡಗಿರ್ಪುದು;

---

೧. ನೆ (ಅ, ಬ)   ೨. ಯು (ಇ)

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವಡಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಜೀವದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವವಡಗಿರ್ಪುದು;
ನಿಮ್ಮ ಜೀವದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಜೀವವಡಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಭಾವದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾವವಡಗಿರ್ಪುದು;
ನಿಮ್ಮ ಭಾವದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಭಾವವಡಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಕರಣಂಗಳೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕರಣಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು;
ನಿಮ್ಮ ಕರಣಂಗಳೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಕರಣಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು.
ಎನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು;
ನಿಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು.
ಎನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು;
ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ಎನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು.
ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭಿನ್ನಭಾವವಳಿದು
ಪುಷ್ಪಪರಿಮಳದಂತೆ, ರೂಪುರುಚಿಯಂತೆ,
ಅವಿರಳ ಸಮರಸವಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೫

ಎನ್ನ ಚಿತ್ತ ಸುಚಿತ್ತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ನಿರಹಂಕಾರವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಮನ ಸುಮನವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಸುಜ್ಞಾನವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಭಾವ ಸದ್ಭಾವವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಜ್ಞಾನದ ಸಂಗದಿಂದೆ
ಎನ್ನ ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತರಹರವಾದವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರ, ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವು
ಎನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ೫೬

ಹಾಡಿದರ್ೆ§ ಹಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ.
ನೋಡಿದರ್ೆ§ ನೋಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ.
ಬೇಡಿದರ್ೆ§ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಮಪ್ರಸಾದವನೆ.
ಕೂಡಿದರ್ೆ§ ಕೂಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೭

ಆದಿ ಪ್ರಸಾದ, ಅನಾದಿ ಪ್ರಸಾದ; ವೇದಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಅಭೇದ್ಯಪ್ರಸಾದ;
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಅವಿರಳ ಪ್ರಸಾದ ಎನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ. ೫೮

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾ*ದವೆನಗೆ* ತನುವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾ*ದವೆನಗೆ* ಮನವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾ*ದವೆನಗೆ* ಪ್ರಾಣವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾ*ದವೆನಗೆ* ಜೀವವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾ*ದವೆನಗೆ* ಕರಣೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯಂಗಳಾದುವು.
ಇದು ಕಾರಣ,
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ನಿಲವಿನೊಳಗೆ
ಎರಡಳಿದು ಪರಮಸುಖಿಯಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ. ೫೯

ಎನ್ನ ನೇತ್ರವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ನೋಡುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಕೇಳುತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ನಾಸಿಕವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಮುಡಿವುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ೧ಪಾಡು೧ತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೦

ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗವನು ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ,
ಘ್ರಾಣವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,

---

§ ಡೆ (ಇ) * ದವೆಯೆನಗೆ (ಅ, ಕ) ೧. ಪಡೆವು (ಅ)

ಸುಚಿತ್ತವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುಗಂಧಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸುರಸಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,
ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುರಸಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ.
ನೇತ್ರವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸುರೂಪುಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,
ನಿರಹಂಕಾರವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುರೂಪುಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ.
ತ್ವಕ್ಕೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಪರ್ಶನಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,
ಸುಮನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುಸ್ಪರ್ಶನಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಶ್ರೋತ್ರವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸುಶಬ್ದಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,
ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುಶಬ್ದಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಹೃದಯವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸುತೃಪ್ತಿಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,
ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಆ ಸುತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಇಂತೀ ಷಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ಷಡ್ವಿಧಪದಾರ್ಥವ ಗಡಣಿಸಿ,
ಷಡ್ವಿಧ ಹಸ್ತದಿಂದರ್ಪಿಸಿ,
ಷಡ್ವಿಧ ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಲರಿಯದೆ
ಬರಿದೆ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದಡೆ ನಗುವನಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೬೧

ಲಿಂಗಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಗಂಧವನರ್ಪಿಸಿ,
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಲಿಂಗಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗರುಚಿಯನರ್ಪಿಸಿ,
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ.

ಲಿಂಗನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗರೂಪನರ್ಪಿಸಿ,
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಲಿಂಗತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶವನರ್ಪಿಸಿ,
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಲಿಂಗಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಶಬ್ದವನರ್ಪಿಸಿ,
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಲಿಂಗ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗತೃಪ್ತಿಯನರ್ಪಿಸಿ,
ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿ.
ಇಂತೀ ಒಳಹೊರಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವನರ್ಪಿಸಿ, ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ,
ಘನಲಿಂಗವಾಗಿರ್ಪ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಗಳ ಶ್ರೀ ಚರಣಕ್ಕೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೨

ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣದ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯಾ.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ.*
ಎನ್ನ ನೇತ್ರದ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ.*
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕಿನ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ.*
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರದ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ*
ಎನ್ನ ಹೃದಯದ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ.*
ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದ ಪರಿಣಾಮ *ನಿಮಗರ್ಪಿತವಯ್ಯಾ.*

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೩

ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಷಡ್ವಿಧಗಂಧವೆಂಬ ೧ಭಕ್ತಿ೧ ಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು,
ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕರುಣಿಸುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.

---

* ವ ನಿಮಗರ್ಪಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ೧ ಶಕ್ತಿ (ಅ)

ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಷಡ್ವಿಧರಸವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು,
ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕರುಣಿಸುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಷಡ್ವಿಧರೂಪವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು,
ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕರುಣಿಸುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಷಡ್ವಿಧಸ್ಪರ್ಶನವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು,
ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕರುಣಿಸುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಷಡ್ವಿಧ ಶಬ್ದವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು,
ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕರುಣಿಸುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಹೃದಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಷಡ್ವಿಧ ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತಿಪದಾರ್ಥವ ಕೈಕೊಂಡು,
ಎನಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಕರುಣಿಸುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೪

ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣ ಗಂಧವ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ
ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ ರುಚಿಯ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ
ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ನೇತ್ರ ರೂಪವ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ
ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕು ಸ್ಪರ್ಶನವ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ
ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರ ಶಬ್ದವ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ
ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.

ಇದು ಕಾರಣ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಾ ನಿಮಗರಿದು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ
ಖಂಡಿತಭಾವವು ಅಖಂಡಿತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ. ೬೫

ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ಗಂಧಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ರುಚಿಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಎನ್ನ ನೇತ್ರ ಸಮುರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ರೂಪುಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕು ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಶನಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ಶಬ್ದಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಎನ್ನ ಹೃದಯ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.
ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೬

ಎನ್ನ ತನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಸೋಂಕುತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಮನ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶಾದವನೆ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಹಾರಯಿಸುತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಭಾವ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಬಯಸುತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪುವಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೭

ಎನ್ನ ನೇತ್ರ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕು ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ತನು ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಮನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಭಾವ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಜೀವ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ಎನ್ನ ಸಕಲ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ
ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ. ೬೮

ಎನ್ನ ಆದಿವ್ಯಾಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಆಗುಹೋಗುಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ತಾಗುನಿರೋಧಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಅರಹುಮರಹುಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಸುಖದುಃಖಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಭಯಭೀತಿಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಲಜ್ಜೆ ಮೋಹಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಸಜ್ಜನಸಮತೆಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಸುಳುಹು [೧]ಸಂಚಾರ[೧]ಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಚಿತ್ತಸುಚಿತ್ತಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.

---

೧. ಸಂಚಲ (ಅ)

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಸುಬುದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಅಹಂಕಾರನಿರಹಂಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಸುಮನ (ನಿರಾಕುಲ) ಮನ (ವ್ಯಾಕುಲ) ಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನಸುಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಭಾವಸದ್‌ಭಾವಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ತತ್ತ್ವತೋರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ
ಎನ್ನ ಒಳಹೊರಗುಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಕೀಳು ಮೇಲುಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ
ಎನ್ನ ಎಡಬಲಂಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಯ್ಯಾ.
[1]ಇಂತಾಗಿ[1] ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನೀನೆಂಬ ಪ್ರಸಾದಶರಧಿಯೊಳಗೆ ನಾನೆಂಬುದು ಮುಳುಗಿ
ನೆಲೆದಪ್ಪಿಹೋದೆನಯ್ಯಾ. ೬೯

ಪೃಥ್ವಿಯಾಕಾಶದೊಳಗೆಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗು ತುಂಬಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಸಚರಾಚರದೊಳಗೆಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗು ತುಂಬಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಹೊರಗೆಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗು ತುಂಬಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಸಾದದ ಬೆಳಗೆ[2] ತುಂಬಿರ್ಪುದಾಗಿ
ಇಲ್ಲ ಉಂಟು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೦

ಕಾಯವಿಲ್ಲದ ಪುರುಷನು ಕಸವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಮಿತವಿಲ್ಲದ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಲು ಅದು ಅಂಕುರಿಸಿ ಎಲೆ ಎರಡಾಯಿತ್ತು.

---

೧. ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ೨. ಗು (ಬ,ಕ,ಇ)

ಶಾಖೆ ಮೂರಾಯಿತ್ತು; ತಳಿರು ಆರಾಯಿತ್ತು;
ಕುಸುಮ ಮೂವತ್ತಾರಾಯಿತ್ತು; ಕಾಯಿ ಇನ್ನೂರ ಹದಿನಾರಾಯಿತ್ತು;
ಹಣ್ಣು ವಿಶ್ವಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯಿತ್ತು.
ಅದು ಅಖಂಡ ರಸ ತುಂಬಿ ಬಟ್ಟ ಬಯಲಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಹಣ್ಣ ನಾನು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಿ, ಕೈಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿ,
ಬಾಯಿಲ್ಲದೆ ಸವಿದು, ಮನವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದೆನಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು ತನ್ನೊಳಗೆ[೧] ಇಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ೭೧

ಎನ್ನ ತನು ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಮನ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ಸಕಲ ಅವಯವಗಳು ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಇದು ಕಾರಣ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು,
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಅಡಗುತಿರ್ಪೆನಾಗಿ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದವೆನಗೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ. ೭೨

ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ನಿಸ್ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮಹಾಘನಪ್ರಸಾದದೊಳಗೆ
ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆ. ೭೩

ಭಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ನಿರ್ಭಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ನಿಶ್ಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.

---

೧. ಗೆನ್ನನಿಟ್ಟು (ಅ)

ಸುರಾಳವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ನಿರಾಳವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಅಖಂಡೇಃಶ್ವರನೆಂಬ ಅನಾದಿಯಿಂಪತ್ತತ್ತ್ವವಾದ
ಅನುಪಮ ಪ್ರಸಾದದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ
ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆ. ೭೪

ಆದಿಮುಡಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ; ನಡುಕಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಎಡೆಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮಹಾಘನ ಪರಾತ್ಪರ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸಾದದೊಳಗೆ ಮನವಡಗಿ
ನೆನಹು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಏನೆಂದರಿಯದಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ. ೭೫

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೪೩೩

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಲ

ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳ ಸಂಚಲಗುಣವಳಿದಿರಬೇಕು.
ಮುಂಚುವ ಕರಣಂಗಳ ವಂಚನೆಯನತಿಗಳೆದಿರಬೇಕು.
ಚಿತ್ತವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಬೇಕು.
ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ, ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ,
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಏಕಸಮರಸವಾಗಿರಬೇಕು.
ಸುಖದುಃಖ ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು.
[೧]ಇಷ್ಟು[೧]ಳ್ಳಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ವಾಯು ಪ್ರಾಣಗುಣೇ ಲಿಂಗೇ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣೇ ಸಮಾಹಿತಃ ।
ಸುಖದುಃಖೇ ಭಯಮ್ ನಾಸ್ತಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲಂ ಭವೇತ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನುಡಿಗಡಣವ ಕಲಿತು ನುಡಿವರೆಲ್ಲ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನೆಲೆಯನರಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ನಿಲವನರಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಹೊಲಬನರಿಯರು.

---

೧. ಇಂತಿಷ್ಟು (ಅ)

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ಥಲವನರಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಬೆಳಗನರಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಕಳೆಯನರಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಘನವನರಿಯರು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಘನವ
ಅನಾದಿ ಸಂಸಿದ್ಧವಾದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದ ಪ್ರಪಂಚದೇಹಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಕ್ಷೀರದ ರುಚಿಯ ಹಂಸಬಲ್ಲುದಲ್ಲದೆ
ನೀರೊಳಗಿರ್ಪ ನೀರಗೋಳಿ ಎತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯಾ ?
ಕಬ್ಬಿನ ಸ್ವಾದವ ಮದಗಜ ಬಲ್ಲುದಲ್ಲದೆ
ಸೋಗೆಯ ತಿಂಬ ಕುರಿ ಎತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯಾ ?
ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವ ¹ಭೃಂಗ¹ ಬಲ್ಲುದಲ್ಲದೆ
ಮರ ಕಡಿಯುವ ಗುಂಗೆಯ ಹುಳ ಎತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯಾ ?
ಆದಿಸ್ಥಳಕುಳದ ನಿರ್ಣಯವ ಅನಾದಿಶರಣ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ
ಈ ಲೋಕದ ²ಗಾದೆಯ² ಮನುಜರು ಎತ್ತಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಪಿಂಡದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣವಿರ್ಪುದ ಎಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ
ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವಿರ್ಪುದನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವಿರ್ಪುಪ ಎಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ
ಶಬ್ದದೊಳಗೆ ನಾದವಿರ್ಪುದನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಶಬ್ದದೊಳಗೆ ನಾದವಿರ್ಪುದ ಎಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ
ನಾದದೊಳಗೆ ಮಂತ್ರವಿರ್ಪುದನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !

---

೧. ಭ್ರಮರ (ಇ) ೨. ಗಾದಿ (ಕ)

ಮಂತ್ರದೊಳಗೆ ಶಿವನಿರ್ಪುದ ಎಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ
ಶಿವನ ಕೂಡುವ ಅವಿರಳಸಮರಸವನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮ ಪುರಾಣ ತರ್ಕ ವ್ಯಾಕರಣ ಇತಿಹಾಸಂಗಳ
ಓದಿ ಕೇಳಿ ಹೇಳುವಾತ ಜಾಣನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ;
ಜಾತಿಗೊಂದು ಮಾತ ಕಲಿತು
ಸರ್ವರಿಗೆ ನೀತಿ ಹೇಳುವಾತ ಜಾಣನೇ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ;
ಮತ್ತಾರು ಜಾಣರೆಂದಡೆ :
ಮತ್ತಮತಿಯೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದು,
ತಥ್ಯ ಮಿಥ್ಯ ರಾಗ ದ್ವೇಷವನಳಿದು,
ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವಡಗಿರ್ಪ ಚಿನ್ಮಯಶರಣನೇ ಜಾಣನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

ವೇದವನೋದಿದ ವೇದಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ;
ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ;
ಆಗಮವನೋದಿದ ಆಗಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ;
ಆದಿಯನಾದಿಯಿಂದತ್ತತ್ತವಾದ
ಮಹಾಘನವಸ್ತುವನೊಡಗೂಡಿದ ಶರಣಂಗೆ
ಇವರಾರೂ ಸರಿಯಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬

ವೇದಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಭೇದಿಸಿ ಕಂಡಿಹೆವೆಂದು
ಕಾಣಲರಿಯದೆ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಹೋದುವು.
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಿಸಿ ಕಂಡಿಹೆವೆಂದು
ಕಾಣಲರಿಯದೆ ಸಂದೇಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಹೋದುವು.
ಆಗಮಂಗಳು ನಿಮ್ಮನರಿದು ಕಂಡಿಹೆವೆಂದು
ಕಾಣಲರಿಯದೆ ಮೂಗರಾಗಿ ಹೋದುವು

ಇಂತೀ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮಂಗಳನೋದಿ ನಿಮ್ಮ ಕಂಡಿಹೆವೆಂಬವರೆಲ್ಲ
ಇನ್ನೆಂತು ಕಾಂಬುವರಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

ವೇದಂಗಳಿಗಭೇದ್ಯವಾದ ಶಿವನ
ಭೇದಿಸಿ ಕಂಡರು ನೋಡಾ ಶರಣರು.
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಗಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಿವನ
ಸಾಧಿಸಿ ಕಂಡರು ನೋಡಾ ಶರಣರು.
ಆಗಮಂಗಳಿಗತಿರಹಸ್ಯವಾದ ಶಿವನ
ಅರಿದು ಕಂಡರು ನೋಡಾ ಶರಣರು.
ಅಗಮ್ಯ [೧]ಅಪ್ರಮಾಣ[೨]ವಾದ ಪರಶಿವನ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ಕಂಡು
ಒಳಪೊಕ್ಕು ಬೆರಸಿದರು ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣರು. ೮

ಇದಿರ ಹಳಿದು ತನ್ನ ಬಣ್ಣಿಸುವನ್ನಕ್ಕರ
ಶಿವಜ್ಞಾನಿ ಎಂತಪ್ಪನಯ್ಯಾ ?
ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮು ಹೆಮ್ಮೆ ಹಿರಿತನವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ಶಿವಜ್ಞಾನಿ ಎಂತಪ್ಪನಯ್ಯಾ ?
ಉದಮದ ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ಶಿವಜ್ಞಾನಿ ಎಂತಪ್ಪನಯ್ಯಾ ?
ಆಸೆ ಆಮಿಷ ಕ್ಲೇಶ ತಾಮಸವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ಶಿವಜ್ಞಾನಿ ಎಂತಪ್ಪನಯ್ಯಾ ?
ಇಂತೀ ಗುಣಂಗಳುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ಶಿವಾನುಭಾವಿಯೆಂತಪ್ಪನಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

---

೧. ಅಗೋಚರ (ಬ) ೨. ಬ (ಬ)

ಅನುಭಾವ ಅನುಭಾವವೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು.
ಅನುಭಾವದ ಕೀಲವನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಅನುಭಾವವೆಂದೊಡೆ :
ಅಂತರಂಗದ ಹೃದಯಕಮಳದ ಅಷ್ಟದಳಂಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ಚರಿಸುವ
ಜೀವಹಂಸನ ಕೊಂದು,
ಇಂದ್ರ ದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ಭಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನಳಿದು
ಅಗ್ನಿದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ಜಡನಿದ್ರೆಯ ಮರ್ದಿಸಿ
ಯಮದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ವ್ಯಸನವಿಕಾರವ ೧ಮುಸುಳಿಸಿ೧
ನೈಋತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ಪಾಪದ ದುಷ್ಕೃತವ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ
ವರುಣದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ಮಂದಗಮನವ ಪರಿಹರಿಸಿ
ವಾಯುವ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ದುಷ್ಟಾಚಾರವ ದೂರಮಾಡಿ
ಕುಬೇರದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ದ್ರವ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ
ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ
ವನಿತಾದಿ ವಿಷಯ ಪ್ರಪಂಚುಗಳ ಈಡಾಡಿ ನೂಂಕಿ
ಇಂತೀ ಅಷ್ಟ೨ದಳ೨ಂಗಳ ಹಿಡಿದು ತೋರುವ
ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಂಗಳ ನಷ್ಟಮಾಡಿ
ನಟ್ಟನಡು ಚೌದಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರ್ದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನು
ನೆಟ್ಟನೆ ಕೂಡಿ, ಅಷ್ಟಾವಧಾನಿಯಾಗಿ

---

೧. ಮಾಣಿಸಿ (ಅ)   ೨. ಮದ (ಬ, ಕ, ಇ)

ಅಚಲಿತಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯ ಬಲ್ಲಡೆ
ಆತನೆ ನಿಜಾನುಭಾವಿ; ಆತನೆ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನು; ಆತನೆ ನಿರ್ಭೇದ್ಯನು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ, ಮಾತುಕಲಿತಭೂತನಂತೆ
ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಹೋ ಮಾತುಗಳ ಕಲಿತು
ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ನಿಂದನಿಂದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹರಟೆಗುಟ್ಟುವ
ಒಣ ಹರಟೆಗಾರರ ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦

ತನುವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆರ್ದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ತನುವ ನಿಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಅನುಭಾವಿಯೆಂಬೆನು.
ಮನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆರ್ದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಮನವ ನಿಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಅನುಭಾವಿಯೆಂಬೆನು.
ಜೀವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆರ್ದ ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಜೀವನ ನಿಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಅನುಭಾವಿಯೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಅನುಭಾವದ ಅನುವನರಿಯದೆ
ತನುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಘನಲಿಂಗವ ಹಿಡಿದಿರ್ದಡೇನು ?
ಅದು ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನ ಕೈಯ್ಯ [೧]ಕನ್ನಡಿಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ[೧] ಕಾಣಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

ಅನುಭಾವಿಯಾದಡೆ ತಿರುಳು ಕರಗಿದ ಹುರಿದ ಬೀಜದಂತಿರಬೇಕು.
ಅನುಭಾವಿಯಾದಡೆ ಸುಟ್ಟ ಸರವೆಯಂತಿರಬೇಕು.
ಅನುಭಾವಿಯಾದಡೆ ದಗ್ಧ ಪಟದಂತಿರಬೇಕು.
ಅನುಭಾವಿಯಾದಡೆ [೨]ದರ್ಪಣದೊಳಗಣ[೨] ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತಿರಬೇಕು.
ಅನುಭಾವಿಯಾದಡೆ ಕಡೆದಿಳುಹಿದ ಕಪ್ಪುರದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತಿರಬೇಕು.
ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು
ಆವ ಲೋಕದೊಳಗೂ ಅಪೂರ್ವವಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೨

೧. ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ (ಅ, ಬ) ೨. ಕನ್ನಡಿಯೊ (ಅ)

ಲಿಂಗದ ನಡೆ, ಲಿಂಗದ ನುಡಿ,
ಲಿಂಗದ ನೋಟ, ಲಿಂಗದ ಬೇಟ, ಲಿಂಗದ ಕೂಟ,
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವಡಗಿರ್ದ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಗಳ
ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸಲುಹಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩

ಕಾಯಜೀವದ ಕೀಲವನರಿದು
ಜನನ ಮರಣಂಗಳಾಯಾಸವಳಿದು
[೧]ಅಂಗ[೧]ಲಿಂಗದೊಳಗೇಕಾರ್ಥವ ಮಾಡುವ ಭೇದವೆಂತೆಂದಡೆ :
ಪಂಚಭೂತಂಗಳ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನಳಿದು
ಪಂಚ[೨]ಕರಣಂಗಳ ಹಂಚುಹರಿಮಾಡಿ
ಕರ್ಮಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮರ್ದಿಸಿ
ದಶವಾಯುಗಳ ಹಸಗೆಡಿಸಿ
ಕರಣಚತುಷ್ಟಯಂಗಳ ಕಾಲಮುರಿದು
ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವಂಗಳ ವಂಚನೆಯನಳಿದು
ಹತ್ತುನಾಡಿಗಳ ಶಿವೈಕ್ತೀ[೩]ಕರಿಸಿ
ಅಷ್ಟತನು ಅಷ್ಟಾತ್ಮಂಗಳ ನಷ್ಟಮಾಡಿ
ಅಂತರಂಗದ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಸಂತರಿಸಿ
ಬಹಿರಂಗದ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಬಾಯಟೊಣೆದು
ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಮದಂಗಳ ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿ
ಸಪ್ತಧಾತು ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳ ಸಣ್ಣಿಸಿ
ಷಡೂರ್ಮೆ ಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ
ಷಡ್‌ಭ್ರಮೆ ಷಡ್‌ಭಾವ ವಿಕಾರಂಗಳ ಗಂಟ ಸಡಲಿಸಿ
ಪಂಚಕೋಶ ಪಂಚಕ್ಲೇಶಂಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಅಂಗಚತುಷ್ಟಯಂಗಳ ಶೃಂಗಾರವಳಿದು
ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ ಗೂಡಮುಚ್ಚಿ

---

೧. ಅಂಗವ (ಅ)   ೨. ಚೀ (ಅ)   ೩. ಏಕೀ (ಇ)

ಅಹಂಕಾರತ್ರಯಂಗಳ ಶಂಕೆಗೊಳಗು ಮಾಡಿ
ತಾಪತ್ರಯಂಗಳ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿ
ತನುತ್ರಯಂಗಳ ತರಹರವಮಾಡಿ
ಜೀವತ್ರಯಂಗಳ ಜೀರ್ಣೀಕರಿಸಿ
ಆತ್ಮತ್ರಯಂಗಳ ಘಾತುಗೆಡಿಸಿ
ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳ ಅವಗುಣವಳಿದು
ತ್ರಿದೋಷಂಗಳ ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಿ
ಭಾವತ್ರಯಂಗಳ ಬಣ್ಣಗೆಡಿಸಿ
ದುರ್ಭಾವ ತ್ರಯಂಗಳ ದೂರಮಾಡಿ
ಮನಃತ್ರಯಂಗಳ ಮರ್ದನವಮಾಡಿ
ತ್ರಿಕರಣಂಗಳ ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ
ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳ ಸಂಚಲವನತಿಗಳೆದು
ಇಂತೀ ಅಂಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲ ನಷ್ಟವಾಗಿ
ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಚಾರ ನೆಲೆಗೊಂಡು
ಬಹಿರಂಗದ ಮೇಲಿದ್ದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ನೈಷ್ಠಿಕ ಭಾವವಿಂಬುಗೊಂಡು
ಅನಿಮಿಷದೃಷ್ಟಿ ಅಚಲಿತವಾಗಿ ಬಲಿದಿರಲು
ಆ ಲಿಂಗವು ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ವೇಧಿಸಿ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಷಡಾಧಾರಚಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ
ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಬುದು.
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಷಡಿಂದ್ರಿಯಗಳನೆ ಷಡ್ವಿಧ ಮುಖಂಗಳೆನಿಸಿ
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಮುಖಂಗಳಿಗೆ ಷಡ್ವಿಧ ವಿಷಯಂಗಳನೆ
ಷಡ್ವಿಧ ದ್ರವ್ಯ ಪದಾರ್ಥವೆನಿಸಿ

---

೧ ಲ (ಇ)

ಆ ಪದಾರ್ಥಂಗಳು ಷಡ್‌ವಿಧಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಷಡ್‌ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಲು
ಅಂಗವೆಂಬ ಕುರುಹು ಅಡಗಿ
ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಮಹಾಘನಲಿಂಗದ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವೆ ತುಂಬಿ
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪುದು.
ಇಂತಪ್ಪ ಘನಲಿಂಗದ ಬೆಳಗನೊಳಗೊಂಡಿರ್ಪ ಚಿದಂಗವೆ
ಚಿತ್‌ಪಿಂಡವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಇಂತಪ್ಪ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಚಿತ್‌ಪಿಂಡದ ವಿಸ್ತಾರವನು
ಚಿದ್‌ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ವೇಧಿಸಿ ಕಂಡು
ಆ ಚಿದ್‌ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಅತಿಬಾಹುಲ್ಯವನು
ಆ ಚಿತ್‌ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ವೇಧಿಸಿ ಕಂಡು
'ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಯೋರೈಕ್ಯಂ' ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ
ಆ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ಒಂದೇ ಎಂದು ಕಂಡು
ಆ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಆಧಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು
ಆ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ತನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಆ ಮನವ ಭಾವದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಆ ಭಾವವ ಜ್ಞಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಆ ಜ್ಞಾನವ ಮಹಾಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನವನು ಪರಾತ್ಪರವಾದ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ತಾನಾದ ಶರಣಂಗೆ ದೇಹಭಾವವಿಲ್ಲ.
ಆ ದೇಹಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಜೀವಭಾವವಿಲ್ಲ.
ಆ ಜೀವಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಫಲಪದಂಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲ.
ಫಲಪದದ ಹಂಗಿಲ್ಲವಾಗಿ ಭವಬಂಧನಂಗಳು ಮುನ್ನವೆ ಇಲ್ಲ.
ಭವಬಂಧನಂಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗಿ
ಆ ಶರಣನು ತಾನು ಎಂತಿರ್ದಂತೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ಆಗಿ
ಆತನ ಹೃದಯಾಕಾಶವು ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಬಯಲನೈದಿಪ್ಪುದು.

ಇದು ಕಾರಣ,
ಆ ಶರಣನು ದೇಹವಿದ್ದು, ಸುಟ್ಟ ಸರವಿಯಂತೆ ನಿರ್ದೇಹಿಯಾದ ಕಾರಣ
ಉಪಮಾತೀತ ವಾಗ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರನಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೪

ಪರಾತ್ಪರನಾದ ವಸ್ತುವನೊಡಗೂಡಿದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ
[1]ಒಡಲ[1] ಬೆಳಗಿನ ಗಡಣವೆಂತಿರ್ಪುದೆಂದಡೆ :
ಸ್ಫಟಿಕದ ಘಟದೊಳಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯನಿರಿಸಿದಂತೆ.
ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನವ [2]ಹರಡಿದಂತೆ[2].
ರನ್ನದ ಗಿರಿಗೆ ರವಿಕೋಟಿ ಕಿರಣಂಗಳು ಮುಸುಕಿದಂತೆ.
ಬೆಳಗು ಹಳಚಿದ ಮಹಾಬೆಳಗಿನೊಬ್ಬುಳಿಯನೊಳಕೊಂಡು
ಘನಗಂಭೀರವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗಳ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಸದಮಲ ತುಂಬಿಯಾಗಿರಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫

ಚಿತ್ತನಿರ್ಮಲವಾದಾತ್ಮನಃ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ಸತ್ಯಶರಣರಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಾನುಭಾವವ ಬೆಸಗೊಂಡರೆ
ನಿತ್ಯ ಶಿವಪದ ಘಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಡವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೬

ಸರ್ವಜ್ಞನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಸರ್ವಗತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಸರ್ವಕಳಾಭರಿತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಸರ್ವಗುಣಸಂಪನ್ನನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

---

೧. ಪಥದ (ಕ)   ೨. ಬಿಟ್ಟಂತೆ (ಕ)

ಕುಂಭ ಸಹಸ್ರ ಉದಕದೊಳಗೆ
ಬಿಂಬಿಸಿ ತೋರುವ ಸೂರ್ಯನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೆ ಹಲಬರುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಸಕಲ ದೇಹದೊಳಗೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ತುಂಬಿರ್ಪ
ಪರವಸ್ತು ನೀನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನು ಕಾಣೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೮

ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ ನೀನೇ ದೇವ.
ವಿಶ್ವಭರಿತನು ನೀನೇ ದೇವ.
ವಿಶ್ವರೂಪನು ನೀನೇ ದೇವ.
ವಿಶ್ವಪತಿ ನೀನೇ ದೇವ.
ವಿಶ್ವಾತೀತನು ನೀನೇ ದೇವ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರದ ರೂಪು ನಿಮ್ಮೊಳಡಗಿರ್ಪುದು.
ನೀವೆನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ಪಿರಿ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಕರಿ ಕಣ್ಣಾಲಿ (ಕನ್ನಡಿ) ಯೊಳಗಡಗಿದಂತೆ.
ನೀವು ಭಕ್ತಜನಮನೋವಲ್ಲಭನಾದ ಕಾರಣ
ಎನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೦

ಪಶ್ಚಿಮದ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್‌ಸೂರ್ಯನುದಯವಾದುದ ಕಂಡೆ.
ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ಕತ್ತಲೆಯೆಲ್ಲ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹರಿದು ಹೋದುದ ಕಂಡೆ.
ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿನ ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಬೆಳಗಿನ ಮೊತ್ತವೇ [೧]ತುಂಬಿದುದ[೧] ಕಂಡೆ.
ಮುಚ್ಚಿದ ಕಮಲಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿ ಅರಳಾಗಿ

---

೧. ತುಂಬಿತ್ತ (ಅ, ಬ)

ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಗಂಧ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಎಸೆದುದ ಕಂಡೆ.
ಇಂತಿದರ ಕುಶಲವ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ಅಂಬರದೊಳಗಣ ಅಮೃತದ ಕೊಣನುಕ್ಕಿ
ಕುಂಭಿನಿಯ ಮೇಲೆ ಸೂಸಲು
ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲ ಜನವೆಲ್ಲ
ಅಮೃತವ ಕಂಡು ದಣಿಯಲುಂಡು
ಅನಿತ್ಯದ ಭೋಗವ ಮರೆದು
ಮರ್ತ್ಯದ ಹಂಗುಹರಿದು[1]
ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರಾಗಿರ್ದರಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೨

ಕಪ್ಪೆಯ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಏಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪುರವಿರ್ಪುವು.
ಆ ಪುರದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ನಾರಿಯಿರ್ಪಳು.
ಆ ನಾರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾರಿವಾಣದ ಸಸಿಯಿರ್ಪುದು.
ಆ ನಾರಿವಾಣದ ಸಸಿಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಡಗಿರ್ಪುವು.
ಇಂತಪ್ಪ ಬೆಡಗಿನ ಕೀಲವ ಬಲ್ಲಾತನೆ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೩

ನವಖಂಡಮಂಡಲದೊಳಗೊಂದು ಪುಂಡರೀಕವೆಂಬ ಹುತ್ತವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಹುತ್ತದೊಳಗೊಂದು ವಿಚಿತ್ರಸರ್ಪವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಸರ್ಪನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ರತ್ನವಿರ್ಪುದು.
ಆ ರತ್ನದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ
ಈರೇಳು ಲೋಕದ ಸುಳುಹಿರ್ಪುದನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !

೧. ರೆ (ಅ, ಕ) ೨. ಜರಿದು (ಬ)

ಆ ಹುತ್ತವ ಕೆಡಿಸದೆ ಸರ್ಪನ ಕೊಂದು,
ರತ್ನವ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡಾತನೆ
ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರಸನಪ್ಪನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೪

ಅಂಜನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ [೧]ಅರ್ಕನ ಉದಯವ[೧] ಕಂಡೆ.
ಸಂಜೆಯ ಮ[೨]ಬ್ಬು ಅಂಜಿ [೩]ಓಡಿದುದ[೩] ಕಂಡೆ.
ಕುಂಜರನ ಮರಿಗಳ ಕೋಳಿ [೪]ನುಂಗಿದುದ[೪] ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೫

ನಂಜು ಅಮೃತವಾದುದ ಕಂಡೆ.
ಮಂಜೂರ ಸುಟ್ಟುದ ಕಂಡೆ.
ಮಂಜಿನ ಮನೆ ಕರಗಿ
ಕುರುಹಿಲ್ಲದೆ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾದುದ ಕಂಡೆ.
ಬಂಜೆಯ ಬಸುರಲ್ಲಿ ನಂಜುಗೊರಳನೆಂಬ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿ
ಅಂಜದೆ, ಅರುವತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ದೈತ್ಯರ ಕೊಂದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೬

ಆಕಾಶಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಲೋಕೇಶನ ಪಟ್ಟಣವಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲು, ಎಂಟು ಬೀದಿ
ಹದಿನಾರು ಚದುರಂಗದ ಚಾವಡಿ, ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೇರಿ
ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ [೫]ಪರಿಕಾರರ[೫] ಕಟ್ಟಳೆ ನೋಡಾ.
ಆಕಾಶಮಂಡಲವನಡರಿ, ಲೋಕೇಶನ ಕಂಡಾತಂಗಲ್ಲದೆ
ಆ ಪಟ್ಟಣವು ಆರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೭

---

೧. ಅರ್ಕನುದಯುವಾದುದ (ಇ) ೨. ಮೊ (ಅ)
೩. ಓಡಿಹೋದುದ (ಅ, ಕ) ೪. ನುಂಗಿತ್ತ (ಅ), ನುಂಗಿತ್ತು (ಬ, ಕ)
೫. ಪಾರಿಕಾರರ (ಬ), ಪರಿವಾರದ (ಕ)

ಕುಂಡಲಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕೆಂಡವ ಪುಟಮಾಡಿ
ಉದ್ದಂಡವಿಕಾರದ ಉಪಟಳವನುರುಹಿ
ತಂಡತಂಡದ ನೆಲೆಗಳ ದಾಂಟಿ ದಂಡೆನಾಳವ ಪೊಕ್ಕು
ಮಂಡಲತ್ರಯದ ಮೇಲೆ ಚಂಡ[೧]ರವಿ[೧]ಕೋಟಿಪ್ರಭೆಯಿಂದೆ ಬೆಳಗುವ
ಅಖಂಡ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡು
ಕೂಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೮

ಆನೆಗಳೆಂಟನು ಒಂದು ಮೌನದ ಚಿಕ್ಕಾಡು ನುಂಗಿತ್ತು.
ಕಾನನದೆರಳೆಯ ಕಪ್ಪೆ ನುಂಗಿತ್ತು.
ಮಾನಿನಿಯ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ
ಭಾನುಶತಕೋಟಿ ತೇಜದ ಕಳೆ ಮೊಳೆದೋರಿತ್ತು.
ಇದೇನು ಸೋಜಿಗ ಹೇ[೨]ಳಾ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೯

ಕಡಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ವಡವಾಗ್ನಿ [೩]ಹುಟ್ಟಿ[೩] ಆ ಕಡಲ ಸುಡುವುದ ಕಂಡೆ.
ನಡುರಂಗದ ಜ್ಯೋತಿ ಸೊಡರಳಿದು
ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಕುಡಿವರಿದು ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೦

ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿ
ಕಣ್ಣಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಗೂಡನಿಕ್ಕಿ ಸುಳಿವುದ ಕಂಡೆ.
ಬಣ್ಣ ಮೂವತ್ತಾರ ನುಂಗಿತ್ತು[೪] ಕಂಡೆ.
ಬಯಲ ಸೀಮೆಯ ವಾಸವಾಗಿರ್ಪ ಪಕ್ಷಿ
ಹೆಣ್ಣೋ ಗಂಡೋ ಎಂದು ಕುರುಹವಿಡಿವ

---

೧. ಕರ (ಅ, ಕ, ಇ) ೨. ವೇ (ಬ)
೩. ಯೆದ್ದು (ಇ) ೪. ತ್ತ (ಅ)

ಅಣ್ಣಗಳನಾರನೂ ಕಾಣೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೧

ನೀರ ಮಂಟಪದೊಳಗೊಂದು ನಿರಾಳ ಕಮಲವಿರ್ಪುದ ಕಂಡೆ.
ಆ ಕಮಲಮಧ್ಯದೊಳಗೊಂದು ನಿರಾಲಂಬ ಕೋಶವಿರ್ಪುದ ಕಂಡೆ.
ಆ ಕೋಶಮಧ್ಯದೊಳಗೊಂದು ನಿರುಪಮಮಾಣಿಕ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನವ ಕಂಡೆ.
ಆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಿರವಯಪರಬ್ರಹ್ಮವ ಕಂಡು
ಪರಮ ಸುಖಿಯಾಗಿರ್ದೆನು. ೩೨

ನಳಿನಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಅತ್ತಿತ್ತ ಕಳವಳಿಸದೆ
ತುಳುಕುವ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಂಧಿಸಿ
ಸುಳಿವ ಕರಣಂಗಳ ಬಲಿದು ಒಬ್ಬುಳಿಗೊಳಿಸಿ
ಉನ್ಮನಿಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಮನಪವನಾಗ್ನಿಗಳೊಂದಾಗಿ
ಸಾವಿರಕಿರಣಸಹಿತ [1]ಒಡೆದು[1] ಮೂಡಿದ ಪ್ರಭಾಕಾಲದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ
ಮಹಾ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಭಾಪಟಲದಿಂದೆ
ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನು
ಕಂಗಳು ತುಂಬಿ ನೋಡಿ, ಮನ ತುಂಬಿ ಸಂತೋಷಿಸಿ,
ಸರ್ವಾಂಗಗುಡಿಗಟ್ಟಿ, ಪರಮ ಪರಿಣಾಮ ತಲೆದೋರಿ
ಮಹಾ ಪರಿಣಾಮದೊಳಗೆ ಓಲಾಡಬಲ್ಲರೆ
ಅದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೩

ದೇಹದ ವಾಸನೆ ಹರಿದು
ಆತ್ಮನ ಭವಬಂಧನದ ಕೀಲಮುರಿದು
ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನೊಡಗೂಡುವುದಕ್ಕೆ

---

೧. ಒಡ (ಇ)

ಆವುದು ಸಾಧನವೆಂದೊಡೆ :
ಎಲ್ಲ ಗಣಂಗಳು ತಿಳಿವಂತೆ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ.
ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಆಸನದೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರ್ಪುದು ಶಿವಸಿದ್ಧಾಸನವು.
ಆ ಸಿದ್ಧಾಸನದ ವಿವರವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಗುದಗುಹ್ಯಮಧ್ಯಸ್ಥಾನವಾದ ಯೋನಿಮಂಡಲವೆಂಬ ಆಧಾರದ್ವಾರಕ್ಕೆ
ಎಡದ ಹಿಮ್ಮಡವನಿಕ್ಕಿ, ಬಲದ ಹಿಮ್ಮಡವ [೧]ಮೇಢ್ರ[೧]ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ,
ಅತ್ತಿತ್ತಲುಕದೆ ಬೆನ್ನೆಲವು ಕೊಂಕಿಸದೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು,
ಉಭಯ ಲೋಚನವನೊಂದು ಮಾಡಿ ಉನ್ಮನಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ,
ಘ್ರಾಣ ಜಿಹ್ವೆ ನೇತ್ರ ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ ಹೃದಯವೆಂಬ
ಆರುದ್ವಾರಂಗಳನು ಆರಂಗುಲಿಗಳಿಂದೊತ್ತಲು
ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿರ್ದ ಮೂಲಾಗ್ನಿ ಪಟುತರವಾಗಿ
ಪವನವನೊಡಗೂಡಿ ಮನವ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಊರ್ಧ್ವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಉಭಯ ದಳದಲ್ಲಿರ್ದ ಮಹಾಲಿಂಗವನೊಡಗೂಡಿ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಗೊಂಡು
ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ತಾರೆಯಂತೆ
ಕಂಕಳ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತಿರ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಣನ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ;
ಆತನೇ ಪ್ರಳಯವಿರಹಿತನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೪

ಶುದ್ಧ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಊರ್ಧ್ವಲೋಚನನಾಗಿ
ಉಲಿವ ಕರಣಂಗಳನೆಲ್ಲ ಉನ್ಮನಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಡಗಿಸಿ
ಮನವನೊಮ್ಮನವ ಮಾಡಿ ಅನಾಹತಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಲಾಲಿಸಲು
ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದು ಸುನಾದಬ್ರಹ್ಮವು.

---

೧. ಮೇಕಳ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಅಂತಪ್ಪ ಸುನಾದಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನವಡಗಿ ಮೈಮರೆದಿರ್ಪಾತನೆ
ಘನಲಿಂಗಯೋಗಿಯಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೫

ಕಮಲದ ಸಾಲುಗಳೊಳಗೆ
ಭ್ರಮರದ ಹಿಂಡು ಝೇಂಕರಿಸು[೧]ತಿರ್ಪುದು[೧] ನೋಡಾ !
ವಿಮಲ [೨]ಚಿತ್ತದಿಂದೆ[೨] ಲಾಲಿಸಲು
ಅದು ತನ್ನ ಸುಮನ ಸುಜ್ಞಾನದ ನಿಲವು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೬

ಗಗನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಅಘಹರನ ಪೂಜೆ ಒಗುಮಿಗಿಲಾಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಅಲ್ಲಿ ಧಿಗಿಭುಗಿಲೆಂಬ ಶಬ್ದದ ಸೊಗಸು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೭

ಉತ್ತರಗಿರಿಯ ಚಿತ್ರಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ರತ್ನದ ತೋರಣದ ಪರಿಯ ನೋಡಾ !
ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಛತ್ತೀಸಕೋಟಿ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡ
ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ತುವ ಕೂಡಬಲ್ಲಾತನೆ
ಕರ್ತೃ ಶಿವ ತಾನೆ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೮

ತ್ರಿಕೂಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಣಯನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ತ್ರಿಕಾಲ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ
ತ್ರಿಲೋಕದೊಡೆಯನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೯

---

೧. ತಿರ್ಪವು (ಅ, ಬ, ಕ) ೨. ಚಿತ್ತಿವಿನಿಂದೆ (ಅ), ಚಿತ್ತಿನಿಂದೆ (ಬ), ಚಿತ್ತುವಿನಿಂದೆ (ಕ)

ಚಂದ್ರಶಿಲೆಯ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ಇಂದುಧರನ ಪೂಜೆಯ ವಿಸ್ತಾರವ ನೋಡಾ !
ಬಂದು ನೆರೆದಿರ್ಪರು ಸಕಲ ಗಣಂಗಳು.
ಚಂದ್ರಜ್ಯೋತಿಯ ಸಾಲುಸಾಲಿನ ಸೊಬಗು ನೋಡಾ !
ಅಲ್ಲಿ ಚಂದ ಚಂದದ ದುಂದುಭಿನಾದ ಮೊಳಗುತಿರ್ಪುವು.
ಇದರಂದವನೇನ ಹೇಳುವೆನಯ್ಯಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೦

ಸಾಸಿರ ಕಂಬದ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ
ಈಶ್ವರನ ಓಲಗದ ಸೋಜಿಗವನೇನ ಹೇಳುವೆನಯ್ಯಾ !
ಮೂಜಗದವರೆಲ್ಲ ಮೈಮರೆದಿರ್ಪರು.
ಭಾಸ್ಕರಕೋಟಿ ಬೆಳಗು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿತ್ತು ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೧

ಅಂಬರದೇಶದ ಕುಂಭಕೋಣೆಯೊಳಗೆ
ಜಂಬುಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡಾ !
ಅಂಬುಜಮುಖಿಯರು ಆರತಿಯನೆತ್ತಿ
ಶಂಭು ಶಿವಶಿವ ಹರಹರ ಎನುತಿರ್ಪರು ನೋಡಾ !
ತುಂಬಿದ ಹುಣ್ಣಿವೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳು
ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಈ ಸಂಭ್ರಮವನೇನ ಹೇಳುವೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೨

ದೇಹವೆಂಬ ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಭಾವಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿ
ಜೀವದೊಡೆಯನ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲಡೆ
ದೇವರಿಗೆ ದೇವರೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೩

ತನುವೆಂಬ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಮನವೆಂಬ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಕ್ಕಿ
ಘನಮಹಾಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ
ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳಿಂದೆ ಪೂಜೋಪಚಾರವ ಶೃಂಗರಿಸಬಲ್ಲರೆ
ಘನಕೆ ಘನಮಹಿಮನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೪

ಮೇರುವಿನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಆರೈದು ನೋಡಿದರೆ
ಭೇರಿ ಮೃದಂಗದ ಧ್ವನಿ ಭೋರಿಡುತಿರ್ಪುವು.
ಮಾರಾರಿಯ ಮಂಗಳಸಭೆಯು
ಕಂಗಳು ನುಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೫

ಹೊರಗಣ ಒಂಬತ್ತು ¹ಬಾಗಿಲವ¹ ಮುಚ್ಚಿ
ಒಳಗಣ ಅಂಬರದ ಬಾಗಿಲ ಬೀಗವ ತೆಗೆದು
ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಲು
ಗಂಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಯಮುನೆಯೆಂಬ ತ್ರಿನದಿಗಳು ಕೂಡಿದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ
ಸಂಗಮಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪವುಂಟು.
ಆ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ರವಿಕೋಟಿಪ್ರಭೆಯಿಂದೆ ರಾಜಿಸುವ ಮಹಾಲಿಂಗವ ಕಂಡು
ಆ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನ್ನಾತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಬೆಳಗನು
ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ ಮನ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು
ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಕೈಲಾಸವಿರ್ಪುದನು
ತನ್ನ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ
ಎಡಬಲದ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೆಟ್ಟದೆ
ನಟ್ಟನಡುಮಧ್ಯಮಾರ್ಗವಿಡಿದು ಹೋಗಿ

---

೧. ಬಾಗಿಲಿಯ (ಅ, ಬ)

ಕೈಲಾಸದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಉಪ್ಪರ ಗೋಪುರವ ಕಂಡು
ಒಳಹೊಕ್ಕು ಹೋಗಿ
ಕಂಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವಾದ ಶಿವನ ಮಹಾಸಭೆಯ ಕಂಡು
ಅಲ್ಲಿ ಹೊಡೆವ ಭೇರಿಯ ನಾದ, ತುಡುಮು ತಾಳ, ಮದ್ದಳೆಯ ನಾದ,
ಗಡಗಡ ಝಲ್ಲೆಂಬ [೧]ಸಮಾಳ[೧] ಕರಡಿ ಕೌಸಾಳ ನಾದ,
ನುಡಿಸುವ [೨]ವೀಣೆ[೨] ಕಿನ್ನರಿ ಸ್ವರಮಂಡಲ ತಂಬೂರಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯ ನಾದ,
ಭೋರಿಡುವ ಶಂಖ ಘಂಟೆಯ ನಾದ,
ಸ್ವರಗೈವ ನಾಗಸ್ವರ ಕೊಳಲು ಸ್ವನಾಯದ ನಾದ,
ಕೂಗಿಡುವ ಕಹಳೆ ಹೆಗ್ಗಹಳೆ ಚಿನಿಕಹಳೆ ಕರಣೆಯ ನಾದ,
ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ತೆರದ ನಾದಂಗಳನು
ಕಿವಿದುಂಬಿ ಕೇಳಿ ಮನದುಂಬಿ ಸಂತೋಷಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೂರ್ಯವೀಥಿಯ ಕಂಡು ಪೊಕ್ಕು
ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಓಲಗಂಗೊಡುವ
ಮೂವತ್ತೆರಡು ತೆರದ ತೂರ್ಯಗಣಂಗಳಂ ಕಂಡು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೋಮವೀಥಿಯ ಕಂಡು ಪೊಕ್ಕು
ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಓಲಗಂಗೊಡುವ
ಹದಿನಾರು ತೆರದ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳ ಕಂಡು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅನಲವೀಥಿಯ ಕಂಡು ಪೊಕ್ಕು
ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಓಲಗಂಗೊಡುವ
ಅಷ್ಟ ತೆರದ ಅಮರಗಣಂಗಳ ಕಂಡು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಚತುರ್ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಓಲಗಂಗೊಡುವ
ಚತುಃಶಕ್ತಿಯರ ಸಮ್ಮೇಳವ ಕಂಡು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ನಟ್ಟ ನಡುವಿರ್ದ ಶೃಂಗಾರಮಂಟಪದ ಮಹಾ ಸದರಿನಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ನಿಷ್ಕಲಪರಶಿವನ ಕಂಡು ತನು ಉಬ್ಬಿ ಮನ ಕರಗಿ

---

೧. ಸಮ್ಮೇಳ (ಬ, ಇ)   ೨. ವೇಣಿ (ಅ, ಬ)

ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಜಲ ಉಕ್ಕಿ ಕಡೆಗೋಡಿವರಿವುತ್ತ
ಉರಿಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗದಂತೆ
ಆ ನಿಷ್ಕಲ ಪರಶಿವನೊಡನೆ ಬೆರೆದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ
ಮಹಾಶರಣರ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೬

ಎನ್ನಂತರಂಗದ ಆರು ಭುವನದ ಮೇಲೆ ತೋರುತಿರ್ಪ
ಮಹಾ ಕೈಲಾಸದ ಮೂರು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ
(ನಾಲ್ಕು) ಎಂಟು ಹದಿನಾರು ಮೂವತ್ತೆರಡು ತಂಡದಲ್ಲಿ
ನಿಂದು ಓಲಗಂಗೊಡುತಿರ್ಪರು ಸಕಲ ಗಣಂಗಳು ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರಂಗಳು
ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗಿರ್ಪರು.
ಎನ್ನ ದಶವಾಯುಗಳು
ನಿಮಗೆ ಹಸನಾಗಿ ಗಾಳಿಯ ಢಾಳಿಸುತಿರ್ಪರು.
ಎನ್ನ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳು
ನಿಮ್ಮ ಹೊಗಳುವ ಭಟಾಳಿಗಳಾಗಿ
ನಿಮ್ಮ ನಾಮಮಂತ್ರಂಗಳ ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ಪರು.
ಎನ್ನ ಚರಣಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪವು.
ಎನ್ನ ಹಸ್ತಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದವ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ಪವು.
ಎನ್ನ ಗುಹ್ಯ ನಿಮಗಾನಂದಸ್ಥಾನವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಪಾ¹ಯು ನಿಮಗೆ ವಿಸರ್ಜನಕೃತ್ಯಕ್ಕನುವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕು ನಿಮಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಸುಖವನುಂಟುಮಾಡುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಕರ್ಣವು ನಿಮಗೆ ²ನಾದ²ವ ಕೇಳಿಸುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ನಿಮಗೆ ನಾನಾ ವಿಚಿತ್ರ ರೂಪವ ತೋರುತಿರ್ಪವು.
ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣವು ನಿಮಗೆ ಗಂಧಪರಿಣಾಮವ ಮುಡಿಸುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ ನಿಮಗೆ ಷಡುರಸ ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯಗಳ ದ್ರವ್ಯವ

---

೧. ವಾ (ಇ) ೨. ಗಾನ (ಅ, ಬ)

ಭೋಜನಕೆ ಎಡೆಮಾಡುತಿರ್ಪುದು.
ಎನ್ನ ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ನಿಜಸೇವೆಯನೆ ಮಾಡುತಿರ್ಪವು.
ಇಂತೀ ನಾನಾ ೧ತೆರದಿಂದಾ೧ಗುವ ನಿಮ್ಮ ಓಲಗದ ಒಡ್ಡವಣೆಯ ಕಂಡು
ಹೋದುದ ಬಂದುದನರಿಯದೆ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆರಗಿದ ಭ್ರಮರನಂತೆ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಪರವಶವಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೭

ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸದಾ ಸಂಧಾನವಾದ ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ
ಶಾಂಭವಿಯ ಚಕ್ರವಿವರವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಅಗ್ನಿಮಂಡಲದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಸಕಾರವೇ ವಾಮೆ,
ಷಕಾರವೇ ಜೇಷ್ಠ, ಶಕಾರವೇ ರೌದ್ರಿ, ವಕಾರವೇ ಕಾಳಿ.
ಅಗ್ನಿಮಂಡಲದ ನೈಋತ್ಯದಳಕ್ಕೆ ಆಧಾರಚಕ್ರ ಸಂಬಂಧವು.
ಅದರ ಮುಂದಣ ಲಕಾರವೇ ಬಾಲೆ, ರಕಾರವೇ ಬಲಪ್ರಮಥಿನಿ,
ಯಕಾರವೇ ಸರ್ವಭೂತದಮನಿ, ಮಕಾರವೇ ಮನೋನ್ಮನಿ.
ಇನ್ನು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಬಕಾರ ಭಕಾರಗಳೆರಡು ಕೂಡಿ
ಅಗ್ನಿಮಂಡಲದ ಈಶಾನ್ಯದಳಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರ ಸಂಬಂಧವು.
ಮುಂದೆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ವಿವರವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಅಃ ಎಂಬುದೇ ಷಣ್ಮುಖೀ, ಅಂ ಎಂಬುದೇ ಭವ;
ಔಕಾರವೇ ಶರ್ವ, ಓಕಾರವೇ ರುದ್ರ;
ಐಕಾರವೇ ಮಹಾದೇವ, ಏಕಾರವೇ ಸೋಮ;
ೡಕಾರವೇ ಭೀಮ, ಌಕಾರವೇ ಉಗ್ರ;
ೠಕಾರವೇ ಪಶುಪತಿ, ಋಕಾರವೇ ಉಮೇಶ್ವರ;
ಊಕಾರವೇ ಚಂಡೇಶ್ವರ, ಉಕಾರವೇ ನಂದೀಶ್ವರ;
ಈಕಾರವೇ ಮಹಾಕಾಳ, ಇಕಾರವೇ ಭೃಂಗಿರಿಟಿ;
ಆಕಾರವೇ ಗಣೇಶ್ವರ, ಅಕಾರವೇ ವೃಷಭೇಶ್ವರ.

---

೧. ತೆರದಲ್ಲಾ (ಅ, ಕ)

ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರ ಸಂಬಂಧವು.
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಪೂರ್ವದಳದ ಕಕಾರವೇ ಅನಂತ, ಖಕಾರವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ;
ಗಕಾರವೇ ಶಿವೋತ್ತಮ, ಘಕಾರವೇ ಏಕನೇತ್ರ, ಙಕಾರವೇ ಏಕರುದ್ರ.
ಚಕಾರವೇ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ, ಛಕಾರವೇ ಶ್ರೀಕಂಠ;
ಜಕಾರವೇ ಶಿಖಂಡಿ, ಝಕಾರವೇ ಇಂದ್ರ, ಞಕಾರವೇ ಅಗ್ನಿ.
ಟಕಾರವೇ ಯಮ, ಠಕಾರವೇ ನೈಋತ್ಯ.
ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ನೈಋತ್ಯದಳಕ್ಕೆ ಅನಾಹತಚಕ್ರಸಂಬಂಧವು.
ಡಕಾರವೇ ವರುಣ, ಢಕಾರವೇ ವಾಯವ್ಯ ಣಕಾರವೇ ಕುಬೇರ.
ತಕಾರವೇ ಈಶಾನ್ಯ, ಥಕಾರವೇ ಧರ;
ದಕಾರವೇ ಧ್ರುವ, ಧಕಾರವೇ ಸೋಮ, ನಕಾರವೇ ಅಪ್ಪು.
ಪಕಾರವೇ ಅನಿಲ, ಫಕಾರವೇ ಅನಲ;
ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ವರುಣದಳದಿಂದ ಈಶಾನ್ಯದಳಕ್ಕೆ
ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರಸಂಬಂಧವು.
ಈಶಾನ್ಯ ಇಂದ್ರಮಧ್ಯದ ಬಕಾರ ಭಕಾರಂಗಳ ಪೆಸರು
ಬಕಾರವೇ ಪ್ರತ್ಯೇಶ, ಭಕಾರವೇ ಪ್ರಭವ
ಇವೆರಡು ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದವು.
ಇನ್ನು ಅಕಾರ ಹಕಾರಂಗಳಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ
ಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ಅ ಎಂಬಕ್ಷರವು ಅಗ್ನಿಮಂಡಲದ ಸ ಎಂಬಕ್ಷರವು
ಇವೆರಡು ಜ್ಞಾನ (ಆಜ್ಞಾ) ಚಕ್ರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಹವು.
ಈ ಷಟ್ ಚಕ್ರಂಗಳು ಶಾಂಭವಿಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಹವು.
ಇನ್ನು ಅಷ್ಟದಳಂಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಹಾಕುವ ವಿವರವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ವಾಮೆ ಗಣೇಶ್ವರ ವೃಷಭೇಶ್ವರ ಅನಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವೋತ್ತಮ
ಇಂದ್ರ ಸತ್ಯ ಭೃಂಗಿ ಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಈ ೧೦ ಇಂದ್ರದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಜೇಷ್ಠೆ ಮಹಾಕಾಳ ಭೃಂಗಿರಿಟಿ ಏಕನೇತ್ರ ಏಕರುದ್ರ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ
ಅಗ್ನಿ ಪೂಷನ್ ವಿಧಿ, ದಮ ಈ ೧೦ ಅಗ್ನಿದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ರೌದ್ರಿ ನಂದೀಶ್ವರ ಚಂಡೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಕಂಠ ಶಿಖಂಡಿ ಇಂದ್ರ ಯಮ

ಭಾಸ್ಕರ ಪುಷ್ಪದತ್ತ ಬಲಾಟ ಈ ೧೦ ಯಮದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಕಾಳಿ ಉಮೇಶ್ವರ ಪಶುಪತಿ ಅಗ್ನಿ ಯಮ ನೈಋತ್ಯ ದೌವಾರಿಕ
ಸುಗ್ರೀವ ಆವರಣ ಈ ೧೨ ನೈಋತ್ಯದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಬಾಲೆ ಉಗ್ರ ಭೀಮ ವರುಣ ಏಕನೇತ್ರ ಕುಬೇರ
ಅರುಣ ಅಸುರ ಗಂಧ್ವರ ವೇಗ ಈ ೧೦ ವರುಣದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಬಲಪ್ರಮಥಿನಿ ಸೋಮ ಅಪನಿಲ ಮಹಾದೇವ ಈಶಾನ್ಯ ಧರ ಧ್ರುವ
ವಾಯು ನಾಗಮುಖ, ಸೋಮ ಈ೧೦ ವಾಯವ್ಯದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಸರ್ವಭೂತದಮನಿ ರುದ್ರ ಶರ್ವ ಸೋಮ ಅಪ್ಪು ನೀಲ ಕುಬೇರ
ಅಘೋರ ದಿತಿ ಅದಿತಿ ಈ ೧೦ ಕುಬೇರದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಮನೋನ್ಮನಿ ಭವ ಷಣ್ಮುಖಿ ನಳ ಪ್ರತ್ಯೇಶ ಪ್ರಭವ ಈಶಾನ್ಯ
ಪರ್ಜನ್ಯ ಜಯಂತ ಸಂಕರ ಈ ೧೦ ಈಶಾನ್ಯದಳದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವು.
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಷ್ಟದಳದ ವಿವರ ಮುಗಿಯಿತು.
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚೌದಳದ ವಿವರವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಇಂತಪ್ಪ ಅಷ್ಟದಳವನೊಳಕೊಂಡು
ಅಂಬಿಕೆ ಗಣಾನಿ ಈಶ್ವರಿ ಮನೋನ್ಮನಿ ಎಂಬ
ಚತುರ್ದಳ ಶಕ್ತಿಯರಿರ್ಪರು.
ಪೂರ್ವದಳದ ಸಕಾರವೇ ಅಂಬಿಕೆ.
ದಕ್ಷಿಣದಳದ ಅಕಾರವೇ ಗಣಾನಿ.
ಪಶ್ಚಿಮದಳದ ವಿಕಾರವೇ ಈಶ್ವರಿ.
ಉತ್ತರದಳದ ಕ್ಷಕಾರವೇ ಮನೋನ್ಮನಿ.
ಇಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧ ಶಕ್ತಿಯನೊಳಕೊಂಡಿರ್ಪಳು ಹ್ರೀಂಕಾರಶಕ್ತಿ.
ಹ್ರೀಂಕಾರಶಕ್ತಿ ಎಂದಡು ಮೂಲಜ್ಞಾನ ಚಿತ್ತು ಎಂದಡು
ಚಿದಾತ್ಮ ಎಂದಡು ಪರ್ಯಾಯನಾಮವು.
ಇಂತಪ್ಪ ಹ್ರೀಂಕಾರಶಕ್ತಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು ನಿಷ್ಕಲ ಲಿಂಗವು.
ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವೆಂದಡು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆಂದಡು ಹಕಾರಪ್ರಣವವೆಂದಡು
ಪರ್ಯಾಯ ನಾಮಂಗಳು.
ಇಂತಪ್ಪ ನಾಮಂಗಳನೊಳಕೊಂಡು
ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೊಳಹೊರಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿ

ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವು.
ಇಂತಪ್ಪ ಅನಾದಿ ನಿಷ್ಕಲ ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಜದ ನಿಲವನು
ಶ್ರುತಿ ಗುರುವಚನ ಸ್ವಾನುಭಾವಂಗಳಿಂದರಿದು
ತನ್ನೊಳಗೆ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಳಿವ ಮಹಾಶರಣರ
ಶ್ರೀಚರಣಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೮

ಉನ್ಮನಿಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಉಮೆಯಾಣ್ಮನ ಉಗ್ಗಡಣೆಯ ನೋಡಾ.
ಪರಿಪರಿಯ ಗಣಂಗಳು ತರತರದಲ್ಲಿ ನೆರೆದು ನಿಂದು
ಉಘೇ ಉಘೇ ಎನುತಿರ್ಪರು ನೋಡಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೯

ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ವೀರಗಣಂಗಳ ವಿಪರೀತವಿದೇನೋ ?
ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಂದಿವಾಹನರ ಸಂದಣಿಯಿದೇನೋ ?
ಅಗ್ನಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜ್ಞಗಣಂಗಳ ಸಂಜ್ಞೆಯಿದೇನೊ ?
ಇಂತೀ ಮಂಡಲತ್ರಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪ
ಅಖಂಡಾದ್ವಯ ಅವಿರಳ ಪರಶಿವನ ಅತಿಶಯ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ
ತಾನು ಮರೆದು ಪರಶಿವನಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೦

ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಪತ್ರ.
ಆ ಪಂಚಪತ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂಡಲತ್ರಯ.
ಆ ಮಂಡಲತ್ರಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವ ಪೀಠ.
ಆ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವ
ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡು ಹರುಷಿತನಾದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೧

ಯೋಗಯೋಗವೆಂದು ನುಡಿಯುತಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು.
ಯೋಗದೊಳಗಣ ಯೋಗವನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಮಂತ್ರಯೋಗ ಲಯಯೋಗ ಹಠಯೋಗ ರಾಜಯೋಗವೆಂದು
ಯೋಗಚತುರ್ವಿಧದೊಳಗೆ
ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಯೋಗದ ಭೇದವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಆವನಾನೊಬ್ಬ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವಾತನು
ಪಕ್ಷಿಗಳುಲಿಯದ ಮುನ್ನ ಪಶುಗಳು ಕೂಗದ ಮುನ್ನ
ಪ್ರಕೃತಿ ಆತ್ಮರು ಸುಳಿಯದ ಮುನ್ನ
ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಶಿವಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆದ್ದು
ಶೌಚಾಚಮನ ದಂತಧಾವ¹ನಂಗಳಂ¹ ಮಾಡಿ ಜಲಸ್ನಾನಂಗೈದು
ಏಕಾಂತಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಾಸನಾದಿ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ
ಪೂರ್ವ ಮುಖವಾಗಲಿ ಉತ್ತರಮುಖವಾಗಲಿ
ತನಗಿಷ್ಟಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂಗಳನಾಚರಿಸಿ
ಆಗಮೋಕ್ತದಿಂದೆ ಈಶ್ವರಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ
ಅಂತರಾಳಹೃದಯಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಹ
ಹಕಾರವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡುವುದೆಂತೆನೆ :
ಶುದ್ಧ ಪದ್ಮಾಸನನಾಗಿ
ಚಂದ್ರಕಲಾಧರನಾದ
ಪಂಚಮುಖ ತ್ರಿನೇತ್ರಂಗಳುಳ್ಳ
ಶೂಲ ವಜ್ರ ಖಡ್ಗ ಪರಶು ಅಭಯಂಗಳಾಂತ
ಪಂಚ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತಂಗಳುಳ್ಳ
ನಾಗ ಪಾಶ ಘಂಟೆ ಅನಲ ಅಂಕುಶಂಗಳಾಂತ
ಪಂಚ ವಾಮಕರಂಗಳುಳ್ಳ

---

೧. ನಾದಿಗಳ (ಕ)

ಕಿರೀಟಾದ್ಯಾಭರಣಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾದ
ಸ್ಫಟಿಕದ ಕಾಂತಿಮಯನಾದ ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೆ

ಓಂ ಅಸ್ಯ ಷಡಕ್ಷರಮಂತ್ರಸ್ಯ ವಾಮದೇವ ಋಷಿಃ
ಪಂಕ್ತಿ ಛಂದಃ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವೋ ದೇವತಾ
ಓಂ ಬೀಜಂ ಉಮಾಶಕ್ತಿರುದಾತ್ತ ಸ್ವರಃ
ಶ್ವೇತವರ್ಣಃ ಸದಾಶಿವಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥೇ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ

ಎಂಬ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಾನುಷ್ಠಾನಾದಿ ಅಖಿಳ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ
ಕರಶಿರಾದಿ ಷಡಂಗನ್ಯಾಸಂಗಳಂ ಮಾಡಿ
ನಿತ್ಯಜಪಾನುಷ್ಠಾನಮಂ
ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದಾತನು
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ನೂರೆಂಟರಿಂದಾದಡು ಇಪ್ಪತ್ತೈದರಿಂದಾದಡು
ಆಗಮೋಕ್ತಮಾರ್ಗದಿಂದೆ ಜಪಮಾಲಿಕೆಯಿಂದೆ
ಅಂಗುಷ್ಠಮಧ್ಯಮೆಗಳಿಂದೆ ಉಪಾಂಶುರೂಪದಿಂದೆ
ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕದಿಂ ಜಪವಂ ಮಾಡುವುದೆ
ಮಂತ್ರಯೋಗವೆನಿಸಿತ್ತು.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೨

ಈಡಾ ಪಿಂಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಶುಂಬಿ ಸೂಸುವ
ಹಂಸರೂಪವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಾಣವಾಯುವನು
ಸೋಹಂ [1]ಭಾವದಿಂದೆ[1] ವೈಕೃತ ಪ್ರಾಣನಂ ಮಾಡಿ
ಧ್ಯಾನಮೂರ್ತಿಯಲಾದಡು
ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕವಾದ ಸುನಾದದಲಾದಡು
ಲಕ್ಷ್ಯಂಗಳಲಾದಡು
ಮನೋಮಾರುತಂಗಳೊಳಗೂಡಿ [2]ಲಯಿಸು[2]ವುದೆ
ಲಯಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೩

---

೧. ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ (ಅ, ಕ)   ೨. ಧ್ಯಾನಿಸು (ಅ)

ಇನ್ನು ಹಠಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ
ಬಂಧತ್ರಯಂಗಳ ಭೇದವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ವಾಮಪಾದದ ಹಿಮ್ಮಡಧಿಂ ಯೋನಿಸ್ಥಾನವನೊತ್ತಿ
ಬಲದಪಾದಮಂ ನೀಡಿ
ಎರಡು ಹಸ್ತಗಳಿಂದೆ ಅಂಗುಷ್ಠಮಂ ಪಿಡಿದು
ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ [1]ಚುಬುಕ[1]ವನಿರಿಸಿ
ವಾಯುಧಾರಣಮಂ ಮಾಡುವುದೆ ಜಾಲಂಧರಬಂಧವೆನಿಸುವುದು.
ವಾಮಪಾದದ ಹಿಮ್ಮಡಿದಿಂದಾಧಾರವನೊತ್ತಿ
ಎಡದ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲದ ಪಾದವನಿರಿಸಿ
ವಾಯುಪೂರಣಮಂ ಮಾಡಿ
ಜಾಲಂಧರಮಂ ಬಂಧಿಸುವುದೆ ಮಹಾಬಂಧವೆನಿಸುವುದು.
ನಾಭಿಯ ಊರ್ಧ್ವ ಅಧೋಭಾಗಂಗಳನು
ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂ ಬಂಧಿಪುದೆ ಉಡ್ಯಾಣಬಂಧವೆನಿಸುವುದು.
ಈ ಬಂಧತ್ರಯಂಗಳಿಂದೆ
ಛೇದನ ಚಾಲನ ದೋಹನಾದಿ ಕ್ರೀಯ್ಯಂಗಳಿಂದೆ
ಪೆರ್ಚಿರ್ದ ಜಿಹ್ವೆಯನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರಿಸಿ
ಸ್ಥಿರದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಹುದೇ ಹಠಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೪

ಈ ಹಠಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿಜದಂಗವಾಗಿರ್ಪ
ಯಮ ನಿಯಮ ಆಸನ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ
ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣ ಸಮಾಧಿಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದೊಳಗೆ
ಮೊದಲು ಯಮಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗ ವಿರಹಿತವಾಗಿಹುದು.
ಪರದ್ರವ್ಯವನಪಹರಿಸದಿಹುದು.
ಪರಹಿಂಸೆಯ ಮಾಡದಿಹುದು.

---

೧. ಚುಂಬಕ (ಅ)

ದುಃಖಿತರಿಗೆ ಹಿತವ ಚಿಂತಿಸುವುದು.
ಶೋಕಭೀತಿಗಳಿಲ್ಲದಿಹುದು.
ಅಲ್ಪಾಹಾರಿಯಾಗಿಹುದು.
ಕುಟಿಲತೆಯಿಲ್ಲದಿಹುದು.
ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಿಲ್ಲದಿಹುದು.
ಸತ್ಯವಚನವ ನುಡಿವುದು.
ಜಲಸ್ನಾನ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಾದಿಗಳನಾಚರಿಸುವುದು.
ಯಮಯೋಗವೆನಿಸುವುದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೫

ಬಳಿಕ ನಿಯಮದ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಸಕಲ ವಿಷಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನತ್ವವು
ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವು
ಸತ್ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಕತೆಯು
ದೇಹಶೋಷಣರೂಪವಾದ ತಪವು
ನಾನಾರು ಮೋಕ್ಷವೆಂತಪ್ಪುದು ಎಂಬಾಲೋಚನೆಯು
ಭಸ್ಮನಿಷ್ಠಾದಿ ವ್ರತವು
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು
ಪ್ರಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾದಿ ಮಂತ್ರಜಪವು
ಲೋಕವಿರುದ್ಧ ವೇದವಿರುದ್ಧವಾದ
ಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಮನವೆರಗದಿಹುದು
[೧]ಯೋಗ[೧]ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಕೇಳುವುದು

———

೧. ವೇದ (ಅ)

ಸತ್‌ಪಾತ್ರದಾನಯುಕ್ತನಾಗಿಹುದು.
ನಿಯಮಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೬

ಇನ್ನು ಆಸನಭೇದವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
[1]ಒಂದು[1] ಹಿಮ್ಮಡದಿಂ ಯೋನಿಸ್ಥಾನವನೊತ್ತಿ
ಮತ್ತೊಂದು ಹಿಮ್ಮಡಮಂ ಮೇಢ್ರದ ಮೇಲಿರಿಸಿ
ಏಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ಋಜುಕಾಯನಾಗಿ
ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳಾತನಾಗಿಹುದೇ ಸಿದ್ಧಾಸನವೆನಿಸುವುದು.
ಎರಡು ತೊಡೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಎರಡು ಪಾದಂಗಳ ಮೇಲುಮುಖವಾಗಿರಿಸಿ
ಎರಡು ಕರತಳಂಗಳನು ನಡುವೆ ಮೇಲುಮುಖವಾಗಿರಿಸಿ
ರಾಜದಂತಗಳ ನಡುವೆ ರಸನಾಗ್ರವನಿಟ್ಟು
ನಾಸಾಗ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಿಹುದೆ ಪದ್ಮಾಸನವೆನಿಸುವುದು.
ಎರಡು ತೊಡೆ ಕಿರಿದೊಡೆಗಳ ಸಂದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಎರಡು ಪಾದಂಗಳನಿರಿಸಿ
ಋಜುಕಾಯನಾಗಿಹುದೇ ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನವೆನಿಸುವುದು.
ಮೇಢ್ರದ ಮೇಲೆ ಎಡದ ಹಿಮ್ಮಡವನಿರಿಸಿ
ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಲದ ಹಿಮ್ಮಡವನಿರಿಸಿ
ಋಜುಕಾಯನಾಗಿಹುದೇ ಮುಕ್ತಾಸನವೆನಿಸುವುದು.
ಬಲದ ಹಿಮ್ಮಡಮಂ ಎಡದ ಪೊರವಾರಿನೊಳಿಟ್ಟು
ಎಡದ ಹಿಮ್ಮಡಮಂ ಬಲದ ಪೊರವಾರಿನೊಳಿಟ್ಟು
ಜಾನುಗಳೆರಡನು ಗೋಮುಖಾಕಾರಮಂ ಮಾಳ್ಪುವೇ
ಗೋಮುಖಾಸನವೆನಿಸುವುದು.
ಈ ಸಕಲ ಆಸನಂಗಳಿಂದೆ

---

೧. ಎಡದ (ಅ)

ಯೋಗವುಂ ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಆಸನಯೋಗ ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೭

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಪ್ರಾಕೃತ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆಂದು ವೈಕೃತ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆಂದು
ಆ ಎರಡರಿಂ ಪೊರತಾದ ಕೇವಲ ಕುಂಭಕವೆಂದು
ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರ್ಪುದದೆಂತೆನೆ :
ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದ ಆರು ನೂರು
ಹಂಸ ಹಂಸವೆಂದುಚ್ಚರಿಸುವ
ಅಹಂಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಜೀವಜಪವೇ
ಪ್ರಾಕೃತ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆನಿಸುವುದು
ಮತ್ತಾ ಜೀವಜಪವನು ಗುರೂಪದೇಶದಿಂದೆ ಲೋಪ (ವು) ವ ಮಾಡಿ
ಸೋಽಹಂ ಸೋಽಹಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದುಚ್ಚರಿಸುವುದೆ
ವೈಕೃತ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆನಿಸುವುದು.
ಆ ವೈಕೃತ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆ
ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪೇಳಲ್ಪಡುವುದದೆಂತೆನೆ :
ಕನಿಷ್ಠೆ ಅನಾಮಿಕೆಗಳಿಂದೆ ಈಡಾನಾಡಿಯಂ ಬಲಿದು
ಪಿಂಗಳನಾಡಿಯಿಂದೆ ದೇಹಾಂತರ್ಗತ ವಾಯುವುಂ
ಅಕಾರೋಚ್ಚರಣದಿಂ ಪನ್ನೆರಡು ಮಾತ್ರೆ ರಚಿಸಿ
ಮತ್ತೆ ಪಿಂಗಳನಾಡಿಯಂ ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂ ಬಲಿದು
ಈಡಾನಾಡಿಯಿಂದೆ ಪನ್ನೆರಡು ಮಾತ್ರೆ ಉಕಾರೋಚ್ಚರಣದಿಂ ಪೂರಿಸಿ
ನಾಭಿ ಹೃದಯ ಕಂಠವೆಂಬ ತ್ರಿಸ್ಥಾನದೊಳೊಂದರಲ್ಲಿ
ಪನ್ನೆರಡು ಮಾತ್ರೆ ಮಕಾರೋಚ್ಚರಣದಿಂ ತುಂಬಿವುದೆ
ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆನಿಸುವುದು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಶೀಘ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿಳಂಬವಲ್ಲದೆ ಜಾನುಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಂ ಮಾಡಿ
ಅಂಗುಲಿಸ್ಫೋಟನಮಂ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರೆ ಎನಿಸುವುದು.

---
೧. ಪೆ (ಇ)

ಇಂತಹ ಮಾತ್ರೆ ಪನ್ನೆರಡು ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠವೆನಿಸುವುದು.
ಮತ್ತಾ ಮಾತ್ರೆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕಾದರೆ ಮಧ್ಯಮವೆನಿಸುವುದು.
ಬಳಿಕಾ ಮಾತ್ರೆ ಮೂವತ್ತಾರಾದರೆ ಉತ್ತಮವೆನಿಸುವುದು.
ಇಂತೀ ಮೂವತ್ತಾರು ಮಾತ್ರೆಗಳು
ಮಂತ್ರ ಸ್ಮರಣೆ ಧ್ಯಾನಸಹಿತಮಾಗಿ ಮಾಳ್ಪುದೆ
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆನಿಸುವುದು.
ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಕುಂಭಕವೆಂತೆನೆ :
ವಾಮಭಾಗದ ಈಡಾನಾಡಿಯೇ
ಚಂದ್ರನಾಡಿಯೆಂದು [೧]ಯಮುನಾನದಿ[೧] ಎಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವುದು.
ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದ ಪಿಂಗಳನಾಡಿಯೇ
ಸೂರ್ಯನಾಡಿಯೆಂದು [೨]ಗಂಗಾನದಿ[೨]ಯೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವುದು.
ಸುಷುಮ್ನೆಯೆಂಬ ಮಧ್ಯನಾಡಿಯೇ
ಅಗ್ನಿಯೆಂದು [೩]ಸರಸ್ವತಿ ನದಿ[೩]ಯೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಡುವುದಾಗಿ
ಆ [೪]ನದಿ[೪]ತ್ರಯಂಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂ ತ್ರಿವೇಣಿಯೆಂಬ ಯೋಗಸ್ಥಲಕೆ
ತ್ರಿಕೂಟವೆಂದು ಮಧ್ಯಹೃದಯವೆಂದು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು
ಕೂರ್ಚವೆಂದು ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವೆಂದು ಪರ್ಯಾಯ ನಾಮಂಗಳನುಳ್ಳ
ಶಿವಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯವಾದ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಮನೋಮಾರುತಂಗಳನೈದಿಸಿ ಯೋಗಮಂ ಸಾಧಿಸಲ್ತಕ್ಕುದೇ
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಾ[೫]ಭ್ಯಾಸ[೫] ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೮

ಇನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರದ ಭೇದವೆಂತೆನೆ :
ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ಆಲಸ್ಯವಾದ ಮಂದಸ್ವರೂಪವಾದ ಅತಿ ಉಷ್ಣವಾದ
ಅತಿ ಶೀತಲವಾದ ಅತಿ ಕಟುವಾದ ಅತಿ ಆಮ್ಲವಾದ

---

೧. ಯಮುನನಾಡಿ (ಅ) ೨. ಗಾಂಧರಿನಾಡಿ (ಅ)
೩. ಸರಸ್ವತಿನಾಡಿ ೪. ನಾಡಿ (ಅ) ೫. ಭ್ಯಾಸಯೋಗ (ಅ)

ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಅನ್ನಪಾನಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು
ಯೋಗೀಶ್ವರರಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ
ಗೋದುವೆ ಶಾಲಿ ಜವೆ ಹೆಸರು ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಜೇನುತುಪ್ಪ
ಮುಂತಾದ ಪವಿತ್ರ ಅನ್ನಪಾನಂಗಳು
ಬಹು ಬಹುಳವಲ್ಲದೆ, ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಲ್ಲದೆ
ಸುಪ್ರಮಾಣದಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವೆನಿಸುವುದು.
ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ [೧]ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥ[೧]ಂಗಳಲ್ಲಿ ಎರಗುವ ಚಿತ್ತಮಂ
ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸುವುದೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವು.
ಮತ್ತೆ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಿಂ ಚಲಿಸುವ ಮನಮಂ ಮರಳಿ ಮರಳಿ
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೇ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೯

ಇನ್ನು ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಧ್ಯಾನಯೋಗಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನಂಗಳಾವವೆನೆ :
ಆಧಾರ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಮಣಿಪೂರಕ ಅನಾಹತ ವಿಶುದ್ಧಿ
ಆಜ್ಞೇಯ, ಭ್ರೂಮಧ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ
ಬಂಧಮುದ್ರೆಗಳಿಂದೆ ಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಳ್ಪದೆಂತೆನೆ :
ಆಧಾರಚಕ್ರ ನಾಲ್ಕೆಸಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಕೊಡುವ
ಸುವರ್ಣ ಕಾಂತಿಯನುಳ್ಳ
ಆಧಾರ ಶಕ್ತಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರ ಆರೆಸಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲವರ್ಣದಿಂ
ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿವನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರ ಹತ್ತೆಸಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸುಪ್ತ ಸರ್ಪಾಕಾರದ
ಮಿಂಚಿಗೆ ಸಮಾನ ದೀಪ್ತಿಯುಳ್ಳ

---

೧. ಬಾಹ್ಯಪದಾರ್ಥ (ಇ)

ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳಂ ಕೊಡುವ
ಕುಂಡಲಿಶಕ್ತಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
ಅನಾಹತಚಕ್ರ ಹನ್ನೆರಡೆಸಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಲಿಂಗಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರ ಷೋಡಶದಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸುಸ್ಥಿರವಾದ ಆನಂದರೂಪಿಣಿಯಾದ
ಸುಷುಮ್ನೆಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರ ದ್ವಿದಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಕೊಡುವ
ದೀಪದ ಜ್ವಾಲೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ
ಜ್ಞಾನನೇತ್ರವೆನಿಸುವ
ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದೇ
ಧ್ಯಾನಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೦

ಇನ್ನು ಧಾರಣಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆನೆ :
ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಾತ್ಮಕವಾದ ಮನಸ್ಸು
ಕಾಕಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಕಾರಣವಪ್ಪುದರಿಂದೆ
ಆ ಮನಮಂ ಮುದ್ರಾಕರಣಬಂಧಂಗಳಿಂದಂತರ್ಮುಖಮಂ ಮಾಡಿ
ಅನವಚ್ಛಿನ್ನ ತೈಲಧಾರೆಯಂತೆ ಶಿವಧ್ಯಾನಮಂ ಮಾಡುತಿರಲು
ಆ ಧ್ಯಾನಾಕಾರದಿಂ ಕರಿಗೊಂಡ ವಸ್ತುವಿನೊಳು
ಆ ಮನವು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಲದೇ ಧಾರಣಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೧

ಇನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೋಗವೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಸುಖದುಃಖ ಪುಣ್ಯಪಾಪ ಪೂಜಾಪೂಜಂಗಳು
ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಂಗಳೇನೂ ತೋರದೆ

ತಾನೆಂಬ ಅಹಂಭಾವವಳಿದು
ಅಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ
ಸಮರಸಭಾವವೇ ಸಮಾಧಿಯಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೨

ಬಳಿಕೀ ಪ್ರಕಾರಮಾದ ಹಠಯೋಗರೂಪಮಪ್ಪ[1] ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳಂ
ನಿರಾಲಸ್ಯದಿಂ ಎಡೆಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದಾತಂಗೆ ಆಗುವ
ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಕಾರಗಳೆಂತೆನೆ :
ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಸಕಲ ಜನಪ್ರೀತನಾಗುವನು.
ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಿಂದೆ ಕವಿತ್ವವಂ ಮಾಡುವನು.
ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಸರ್ಪಾದಿ ದುಷ್ಟಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದೆ ಬಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿರನು.
ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಹಸಿವು ತೃಷೆ ವಿಷಯ ನಿದ್ರೆ ಶೋಕ ಮೋಹಾದಿಗಳಂ ಬಿಡುವನು.
ಐದನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ದೂರಶ್ರವಣ ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿ ಪರಕಾಯಪ್ರವೇಶಾಧಿಕವುಳ್ಳಾತನಾಹನು.
ಆರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ವಜ್ರಾದ್ಯಾಯುಧಗಳಿಂದೆ ಭೇದಿಸಲ್ಪಡದಾತನಾಗಿ
ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಯಾಗಿ
ದೂರದರ್ಶನವುಳ್ಳಾತನಾಗುವನು.
ಏಳನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಖೇಚರಗಾಮಿಯಾಗುವನು.
ಎಂಟನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನಾಹನು.

---

೧. ತಾಭ್ಯಾಸದಿಂ (ಅ)

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಸ್ವೇಚ್ಛಾಗಮನಿಯಾಗಿ ವಜ್ರಶರೀರಿಯಾಹನು.
ಹತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಮನೋಯೋಗಿಯಾಗಿ ಇಚ್ಛಾವಿಷಯಂಗಳ ಪಡೆಯುವನು.
ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಕರ್ತೃವಾಹನು.
ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಶಿವನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪುದೇ
ಹಠಯೋಗಸಿದ್ಧಿ ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೩

ಇನ್ನು ತಾರಕಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣಮಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಂತೆನೆ :
ಮಂತ್ರಯೋಗ ಲಯಯೋಗ ಹಠಯೋಗಕ್ಕೆ
ಉತ್ತರೋತ್ತರ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರಾಜಯೋಗವೇ
ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವೆಂದು ತಾರಕಯೋಗವೆಂದು ಅಮನಸ್ಕಯೋಗವೆಂದು
ಮೂರುಪ್ರಕಾರವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಮೂರರೊಳಗೆ ಮೊದಲು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವೇ
ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾನ ರೂಪವಪ್ಪುದರಿಂದೆ
ಆ ತತ್ತ್ವಂಗಳೆಂತೆನೆ :
ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು ತೇಜ ವಾಯು
ಆಕಾಶವೆಂಬ ಪಂಚತತ್ತ್ವಂಗಳಿಂದೆ ಜನಿತಮಾದ
ವಾಗಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು
ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಂಗಳೈದು
ಶ್ರೋತ್ರಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು
ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯುಗಳೈದು
ಜೀವಸಗೂಡಿ ಮಾನಸಾದಿ ಅಂತಃಕರಣಂಗಳೈದು
ಇಂತೀ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವಂಗಳು ನಾನಲ್ಲ,

ಅವು ನನ್ನವಲ್ಲವೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಕಳೆದು
ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಪರಶಿವಬ್ರಹ್ಮವೆ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿವುದೇ
ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೪

ಇನ್ನು ತಾರಕಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣವೆಂತೆನೆ :
ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣ ಕವಿತ್ವಗಳೆಂಬ
ನುಡಿಗಳಿಂದೆ ವಾಚಳಕರಾದವರಿಗೆ
ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗದು.
ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಗ್ರಹಸ್ಥ ವಾನಪ್ರಸ್ತ ಯತಿಗಳೆಂಬ
ಚತುರಾಶ್ರಮಗರ್ವಿತರಿಗೆ
ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗದು.
ಜ್ಞಾನಖಾಂಡಿ ಕರ್ಮಖಾಂಡಿಗಳೆಂಬ
ವೇದಾಂತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳಿಗೆ
ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗದು.
ಶ್ರೀಗುರುಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಲ್ಲದೆ
ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವು ಆರಾರಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೫

ಸದ್ಗುರು ಪ್ರಸಾದದಿಂದೊಗೆದ ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮದ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂತೆನೆ :
ಆ ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವು ನಾದವೆಂದು ಕಲೆಯೆಂದು ಬಿಂದುವೆಂದು
ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಪ್ಪುದು.
ಅವರೊಳಗೆ ಆ ಕಲೆಯು
ಕಮಲತಂತುವಿನಂತೆ ಪರಮಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ, ಹರಿಹಂಚಿಲ್ಲದೆ
ಬಹ್ಮರಂಧ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶರೂಪದಿಂದಿಹುದು.
ಮತ್ತಾ ಕಲೆಯು ಬಲಿದು
ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಮಾದ ದೀಪಜ್ವಾಲೆಯಾಕಾರದಿಂ
ಭ್ರೂಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲು

ಅದೇ ನಾದವೆನಿಸುವುದು.
ಬಳಿಕಾ ನಾದವೆ ಬಲಿದು
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗಳನೊಳಕೊಂಡು
ನೇತ್ರಮಧ್ಯದೊಳಿರಲು
ಅದೇ ಬಿಂದುವೆನಿಸುವುದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೬

ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೆನಿಸುವ ವಾಮ ದಕ್ಷಿಣ ನೇತ್ರಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ತಾರಕಂಗಳಾಗಿರ್ದ
ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಪ್ಪುದರಿಂದೆ ಚಲಿಸದೆ ಜಪಿಸುತ್ತಿರ್ದ
ಜೀವ ಚೈತನ್ಯಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪರಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ್ವಾರಗಳಿಂ ಕೂಡಿದ
ನೀಲಬಿಂದುಗಳೆರಡನು ಶ್ರೀಗುರೂಪದೇಶದಿಂದೆ ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿದು
ಆ ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವನಭ್ಯಾಸಂಗೈವಾತನೆ
ರಾಜಯೋಗಿ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೭

ದಕ್ಷಿಣ ಜ್ಯೋತಿಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿರ್ಪ
ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಪತಿ;
ವಾಮ ಜ್ಯೋತಿಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪ
ಜೀವಾತ್ಮನೆ ಸತಿ.
ಈ ಮಂಡಲಗಳ ಯೋಗವೇ
ತತ್ತ್ವಮಸಿಯೆಂಬ ಮಹಾವಾಕ್ಯಾರ್ಥವಾದ
ಜೀವಪರಮರೈಕ್ಯವದೇ.
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಯೋಗವದೇ.
ಶಿವಾತ್ಮರ ಸಮರಸವದೇ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೮

ಪರತರ ಪರಮ ಸಮರಸ ಸ್ವರೂಪವಾದ ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮವು
ಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು

ತ್ರಿವಿಧಮಪ್ಪುದು;
ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂತೆನೆ :
ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ ಪರಿಯಂತರವಾಗಿ
ಕೋಟಿಮಿಂಚುಗಳಿಗೆ ಸದೃಶವಾದ ಬಿಂದುವನು
ಮನಸ್ಸಿನಿಂದೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು.
ಮತ್ತಂ ಗೋಲಾಟಮಂಡಲವೆನಿಸುವ ಲಲಾಟದುಪರಿಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಮಿನುಗುತ್ತಿರ್ದ ನಕ್ಷತ್ರಾಕಾರವನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದೆ ಸ್ಮರಿಸುವುದು.
ಮತ್ತಂ ಶ್ರವಣಂಗಳೆರಡನು ಬೆರಳಿನಿಂದೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಒತ್ತಲಾಗಿ
ಕಪಾಲಕುಹರದಲ್ಲಿ ಘುಮುಘುಮುಧ್ವಾನಸ್ವರೂಪವಾದ
ಪ್ರಣವ ಘೋಷವನಾಲಿಪುದು.
ಮತ್ತಂ ಲೋಚನಂಗಳ ಮಧ್ಯದ
ಕರಿಯ ನಕ್ಷತ್ರರೂಪಮಂ ಲಕ್ಷಿಪುದೇ ಅಂತರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೯

ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಿಂ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ
ನೀಲವರ್ಣವಾದಾಕಾಶವನು
ಆರಂಗುಲದಲ್ಲಿ ಧೂಮವರ್ಣವಾದ ವಾಯುವನು
ಎಂಟಂಗುಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ತವರ್ಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯನು
ಹತ್ತಂಗುಲದಲ್ಲಿ ತೆರೆಗಳ ವರ್ಣವಾದ ಅಪ್ಪುವನು
ಹನ್ನೆರಡಂಗುಲದಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯನು
ಲಕ್ಷಿಪುದೆ ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೦

ಮತ್ತಂ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲುಭಾಗದ ಹನ್ನೆರಡಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣಿನಲ್ಲಿ
ರಕ್ತಪೀತಾದಿ ಸಕಲ ವರ್ಣಾಕಾರವಿಲ್ಲದ
ಶುದ್ಧಸಾತ್ವಿಕವಾದ
ಬೆಳಗಿನೊಬ್ಬುಳಿಯನು ಲಕ್ಷಿಪುದೇ ಬಹಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ಚತುರ್ಭೂತಂಗಳನೊಳಕೊಂಡು
ನೀಲಲೋಹಿತಾದಿ ವರ್ಣಂಗಳಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ಭೂತಾಕಾಶವೆನಿಸುವುದು.
ಅದನೊಳಗೊಂಡುದು ನೀಲವರ್ಣಮಾದ ಸ್ಥೂಲಾಕಾಶವೆನಿಸುವುದು.
ಅದನೊಳಗೊಂಡುದು ಅರುಣವರ್ಣಮಾದ ಮಹದಾಕಾಶವೆನಿಸುವುದು.
ಅದನೊಳಗೊಂಡುದು ಶ್ವೇತವರ್ಣಮಾದ ತತ್ತ್ವಾಕಾಶವೆನಿಸುವುದು.
ಈ ಚತುರ್ವಿಧದಾಕಾಶವನೊಳಗೊಂಡುದು
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಮಾದ ಬಿಂದ್ವಾಕಾಶವೆನಿಸುವುದಾಗಿ
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಣ ಬಯಲಿನೊಳಗೆ
ಕ್ರಮದಿಂದಾಯಾಯ ಆಕಾಶಂಗಳನು ಕಾಣ್ಬುದೆ
ಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೨

ಈ ಲಕ್ಷ್ಯತ್ರಯಂಗಳನರಿದ ಯೋಗೀಶ್ವರನು
ಮುಂದೆ [೧]ಮುದ್ರಾ[೧]ತ್ರಯಂಗಳನರಿಯಬೇಕೆಂತೆನೆ :
ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ನವ ದ್ವಾರಂಗಳಂ ಬಲಿವುದೆ ಷಣ್ಮುಖೀಮುದ್ರೆ.
ಈ ಷಣ್ಮುಖೀ[೧]ಮುದ್ರೆ[೧]ಯಿಂದೆ ಒಳಗೆ
ನಾದಾನುಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಮನೋಮಾರುತಂಗಳು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರ್ಪುದೆ
ಖೇಚರೀಮುದ್ರೆ ಎನಿಸುವುದು.
ನೇತ್ರಂಗಳ ತುದಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮರಂಧ್ರವನುಳ್ಳ
ಕೃಷ್ಣತಾರಾಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿಂದೆ
ನಿಶ್ಚಲವಮಾದ ಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸ್ವರೂಪಮಪ್ಪ
ದಿವ್ಯಲಿಂಗಮಂ ಕಾಣ್ಬುದೇ
ಶಾಂಭವೀಮುದ್ರೆಯೆನಿಸುವುದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೩

---

೧. ಮುದ್ರಿ (ಅ, ಕ)

ರಾಜಯೋಗಾನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಕಾಣಿಸುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಕ್ಕೆ
ದಿವ್ಯಾನಂದ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪ ಭೂಮಿಯಪ್ಪ
ಪರಮ ಹೃದಯವೆನಿಸುವ ಲೋಚನಂಗಳೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಆ ಲೋಚನಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭೇದ್ಯ ಪರವಸ್ತುವ[೧]ನರಿ[೨]ವುದೆ
ತಾರಕಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೪

ಸಕಲ ಸಾಧನಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ
ಅತಿ ಸುಲಭದಲ್ಲಿಯೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನೀವ ಅಮನಸ್ಕಯೋಗವೆಂತೆನೆ :
ಅಂತರಂಗದ ಮನಮಂ ನೆನೆಯದಂತೆ ಮುದ್ರಿಸಿ
ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದೊಳ್ನಿಲುವುದೆ ಅಮನಸ್ಕರಾಜಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೫

ತ್ರಿಕೂಟವೆಂಬ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೊಳ್ ಮನವು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರ್ಪುದೇ
ಅಮನಸ್ಕರಾಜಯೋಗ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೬

ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ ಯೋಗೀಶ್ವರನ
ಸಹಜ ವರ್ತನ ಧರ್ಮವೆಂತೆನೆ :
ಅರ್ಧಾವ[೧]ಲೋಚನ[೨]ವೆನಿಸುವ ಅರೆ ಮುಗಿದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ಸಕಲ ಸಂಶಯಂಗಳ ಬಿಟ್ಟ ಮನವುಳ್ಳಾತನಾಗಿ
ಮತ್ತಾ ಮನವು ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯದಂತೆ
ಜಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆದರದಂತೆ ನಿಶ್ಚಲಮಂ ಮಾಡಿ
ಭ್ರೂಮಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಲದೇ ಉನ್ಮನಿಯ ಸ್ವರೂಪವು;
ಅದೇ ಪರಮ ಪದವು; ಅದೇ ಜ್ಞಾನವು; ಅದೇ ಮೋಕ್ಷವು;

---

೧. ನೆನೆ (ಕ)   ೨. ಕನ (ಅ)

ಅದೇ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಾದ ಶಿವಯೋಗವು.
ಅದರಿಂದೆ ಅನ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಮಂ ಪೇಳ್ವ
ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತಾರವೆಲ್ಲವು ವ್ಯರ್ಥವಪ್ಪುದಾಗಿ
ಈ ಉನ್ಮನಿಯ ಸಾಧಿಸುವಾತನೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೭

ಕಾಯದೊಳಗಣ ಮನಸ್ಸು
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆ ಕೂಡಿ
ಆಯಾಸಂಗೊಂಡು ಧಾವತಿಯಿಂದೆ ಸಾಯುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಜಗವೆಲ್ಲ.
ಆ ಕಾಯದ ಕಳವಳ ಹಿಂಗಿ ಮನವು ಮಹಾಘನದಲ್ಲಿ ಅಡಗಲು
ಸಾವು ತಪ್ಪಿತ್ತು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೮

ಎನ್ನ ಆಧಾರ ಚಕ್ರವೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಆಚಾರಲಿಂಗವೇ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವರು.
ಎನ್ನ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರವೆ ಸೇತುಬಂಧ ಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಗುರುಲಿಂಗವೆ ರಾಮೇಶ್ವರನು.
ಎನ್ನ ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರವೇ ಪಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗವೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರನು.
ಎನ್ನ ಅನಾಹತಚಕ್ರವೇ ಹಿಮವತ್ಕೇದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ಹಿಮಗಿರೀಶ್ವರನು.
ಎನ್ನ ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರವೆ ಅವಿಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು.
ಎನ್ನ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವೆ ಸಂಗಮ ಕ್ಷೇತ್ರ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನು.

ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳನೊಳಕೊಂಡ
ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವೆ ಮಹಾ ಕೈಲಾಸ;
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವೆ ಅನಾದಿ ಪರಶಿವನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೯

ಎನ್ನ ಆರು ಚಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಿ ತುಂಬಿರ್ಪ
ಪರಮಾತ್ಮನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ನವನಾಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ಸುಳಿವ
ಪರವಸ್ತುವು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಕರಮನಭಾವದ ಒಳಹೊರಗೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೦

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಂದು ನುಡಿಯುವವರು ಅನೇಕರುಂಟು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಕಳೆಯನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಕಳೆ ಎಂತೆಂದಡೆ :
ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ [೧]ಪೂರ್ಣ[೧] ಚಂದ್ರನಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಲತೆಯಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ಸ್ಫಟಿಕದ ಸಲಾಕೆಯಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.

---

೧. ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ (ಅ)

ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಗೊಂಚಲದಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನದ ದೀಪ್ತಿಯಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ತಾರೆಯಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಉಳುಕ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು.
ಇಂತಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಕಳೆಯನರಿಯದೆ
ಪ್ರಾಣನ ಸಂಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಳಯವ ಗೆಲಲರಿಯದೆ
ಮಾತಿನ ಮಾಲೆಯ ನುಡಿದು
ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಘಾತಕದ ಕಥೆಗಳ ಕಲಿತು
ಓತು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಚಾತುರ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಒಡಲ ಹೊರೆವ ಉದರಘಾತಕರ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೧

ಎನ್ನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ
ಅರವತ್ತುಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ
ಎಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ
ಎಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು

ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ
ತೊಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ
ನೂರು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ
ಅಗಣಿತ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ
ಅಖಂಡ ಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡು
ಬೆಳಗುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಇಂತು ಎನ್ನೊಳಗೆ ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳಗುವ
ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗು ಮಹಾಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ
ಎನ್ನಂಗದ ಕಳೆಯಳಿದಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೨

ನವನಾಳಂಗಳ ಬಲಿದು ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಭಾವದ ದೃಕ್ಕಿನಿಂದ ನವಲಿಂಗಂಗಳ ನೋಡಿ ಪೂಜಿಸಿ
ಕದಡುವ ಭೇದವೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಆಧಾರ ಚಕ್ರವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಶಿವಾನಂದ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಪೃಥ್ವಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಚಿತ್ತ ಸುಚಿತ್ತವಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿಯ ಚತುರ್ದಳಂಗಳನೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯೆಂದು ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಪೀತ ವರ್ಣವನೆ ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಬೆಳಗಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯೆಂಬ ನವೀನ ವಸ್ತ್ರವ ೧ಹೊದಿಸಿ೧
ನಿಷ್ಕಾಮವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ಸುಗಂಧವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಆಚಾರಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಆಚಾರಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ಓಂ ನಂ ನಂ ನಂ ನಂ ನಂ ನಂ ಎಂಬ
ನಕಾರ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಪರಿಣಾಮವೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಅಪ್ಪು ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಬುದ್ಧಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು

೧. ಧರಿಸಿ (ಇ)

ಅಲ್ಲಿಯ ಷಡುದಳಂಗಳನೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯೆಂದು ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ನೀಲವರ್ಣವನೆ ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಬೆಳಗಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ನಿಷ್ಕ್ರೋಧವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ಸುರುಚಿಯೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ನಿಸ್ಸೀಮೆಯೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಗುರುಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಗುರುಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಗುರುಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ಓಂ ಮಂ ಮಂ ಮಂ ಮಂ ಮಂ ಎಂಬ
ಮಕಾರ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಗುರುಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಮಣಿಪೂರಕವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಪರಮಾನಂದವೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಅಗ್ನಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಅಹಂಕಾರ ನಿರಹಂಕಾರವಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿಯ ದಶದಳಂಗಳನೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯೆಂದು ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಂಪುವರ್ಣವನೆ ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಬೆಳಗಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ನಿರ್ಲೋಭವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ಸುರೂಪುವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ

ಸಾವಧಾನವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಶಿವಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮಂ ಮಾಡದೆ
ಓಂ ಶಿಂ ಶಿಂ ಶಿಂ ಶಿಂ ಶಿಂ ಶಿಂ ಎಂಬ
ಶಿಕಾರ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅನಾಹತ ಚಕ್ರವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ವಾಯು ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಮನ ಸುಮನವಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿಯ ದ್ವಾದಶದಳಂಗಳನೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯೆಂದು ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಂಜಿಷ್ಟ ವರ್ಣವನೆ ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಬೆಳಗಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ತೂರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ನಿರ್ಮೋಹವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ಸುಸ್ಪರ್ಶನವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ಅನುಭಾವವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಜಂಗಮಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ

ಓಂ ವಾಂ ವಾಂ ವಾಂ ವಾಂ ವಾಂ ವಾಂ ಎಂಬ
ವಕಾರ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಜಂಗಮಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಕ್ಷಮೆಯೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಗಗನ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಜ್ಞಾನ ಸುಜ್ಞಾನವಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿಯ ಷೋಡಶದಳಂಗಳನೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯೆಂದು ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವನೆ ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಬೆಳಗಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ತೂರ್ಯಾತೀತಾವಸ್ಥೆಯೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ನಿರ್ಮದವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ಸುಶಬ್ದವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ಆನಂದವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ಓಂ ಯಂ ಯಂ ಯಂ ಯಂ ಯಂ ಎಂಬ
ಯಕಾರ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವೆಂಬ ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ

ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಆತ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಭಾವ ಸದ್ಭಾವವಾದ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿಯ ದ್ವಿದಳಂಗಳನೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯೆಂದು ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಣಿಕ್ಯ ವರ್ಣವನೆ ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಬೆಳಗಿ
ಅಲ್ಲಿಯ ನಿರಾವಸ್ಥೆಯೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ನಿರ್ಮಲವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ಸುತೃಪ್ತಿಯೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ಸಮರಸವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಮಹಾಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಮಹಾಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಎಂಬ
ಓಂಕಾರ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಮಹಾಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವೆಂಬ ಸಹಸ್ರದಳ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ನಿಷ್ಕಳಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಅನುಪಮವೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ಅನಾದಿಯೆಂಬ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ಅಗಮ್ಯವೆಂಬ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ಅವಿರಳವೆಂಬ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿ
ಅಪ್ರಮಾಣವೆಂಬ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ಅಖಂಡವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿ

ಸತ್ಯವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ಸದಾನಂದವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ನಿತ್ಯವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ನಿರುಪಮವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಅನಂತ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ಅಗಣಿತವೆಂಬ ನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ
ಆ ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಶಿಖಾಚಕ್ರವೆಂಬ ತ್ರಿದಳಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ನಿರ್ಭಾವವೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
[೧]ನಿರ್ಜಾತ[೧]ವೆಂಬ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ನಿರ್ಜಡವೆಂಬ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವವೆಂಬ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿ
ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯೆಂಬ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ನಿರಾಭಾರವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿ
ನಿರಾಮಯವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
ನಿಸ್ಪೃಹವೆಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ನಿರಾಳವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ನಿರಾಲಂಬವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ಶೂನ್ಯಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ

---

೧. ನಿಜಾನಂದ (ಇ)

ಅಗಣಿತ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ಶೂನ್ಯಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ನಿರ್ಭೇದ್ಯವೆಂಬ ನಮುಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ
ಆ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎಡಗಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಏಕದಳಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ ನಿರಂಜನಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ನಿರ್ನಾಮವೆಂಬ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು
ನಿಷ್ಕಾರಣವೆಂಬ ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ
ನಿಃಸಂಗವೆಂಬ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು
[೧]ನಿಸ್ಸಾರ[೧]ವೆಂಬ ಪುಷ್ಪವ ಧರಿಸಿ
ನಿರುಪಾಧಿಕವೆಂಬ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ
ನಿಷ್ಕಳೆಯೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿ
ನಿಶ್ಚಲವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವ ಹೊದಿಸಿ
[೨]ನಿರ್ವಾಸನೆಯೆ[೨]ಂಬ ಆಭರಣವ ತೊಡಿಸಿ
ನಿಃಶೂನ್ಯವೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ
ನಿರವಯವೆಂಬ ತಾಂಬೂಲವನಿತ್ತು
ಇಂತು ನಿರಂಜನಲಿಂಗದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗಿನ ಮಹಾಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡು ಬೆಳಗುವ
ನಿರಂಜನ ಲಿಂಗವನು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡಿ
ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಂಗೊಂಡು
ಆ ನಿರಂಜನಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವ ಮಾಡದೆ
ನಿಃಶಬ್ದವೆಂಬ ನಮುಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ
ಆ ನಿರಂಜನ ಲಿಂಗವನು ಕೂಡಿ ಎರಡಳಿದು

---

೧. ನಿಃಸಂಸಾರ (ಬ, ಇ) ೨. ನಿರುವಾಸನವೆಂ (ಅ)

ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಲು
ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಬಯಲಿರ್ಪುದ ಕಂಡು
ಆ ಬಯಲೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾಸವೆಂದು ತಿಳಿದು
ಆ ನಿಜವಾಸದಲ್ಲಿ ತಾ ನಿಂದು
ತನ್ನಿಂದ ಕೆಳಗಣ ನವಚಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿರ್ದ
ನವಲಿಂಗಗಳ ಪೂಜೆಯ ನಿರಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ
ಭವಬಂಧನವಿಲ್ಲ.
ಆ ಭವಬಂಧನವಿಲ್ಲವಾಗಿ
ಜೀವಕಲ್ಪಿತವು ಮುನ್ನವೆ ಇಲ್ಲ.
ಆ ಜೀವಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲವಾಗಿ
ಆತನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿ
ಪರಶಿವ ಬ್ರಹ್ಮವೆ ಆಗಿ ಇರ್ಪನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೩

ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡೆ
ನೀವೆನ್ನ ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುತಿರ್ಪಿರಿ.
ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವಯ್ಯಾ !
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡೆ
ನೀವೆನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುತಿರ್ಪಿರಿ
ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವಯ್ಯಾ !
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡೆ
ನೀವೆನ್ನ ಪಂಚಮುಖದಲ್ಲಿ ತೋರುತಿರ್ಪಿರಿ.
ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವಯ್ಯಾ !
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ನೆನಹಿನ ಪಂಚಮುಖದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡೆ
ನೀವೆನ್ನ ನವಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರುತಿರ್ಪಿರಿ
ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವಯ್ಯಾ !
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮನೆನ್ನ ನವಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡೆ

ನೀವೆನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರ್ಪಿರಿ
ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವಯ್ಯಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೪

ಎನ್ನೊಡಲೊಳಗೆ ತೋರಿ ತೋರಿ ಅಡಗುವ
ನಿಮ್ಮ ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣವನೆನಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು
ಭಕ್ತಕಾಯ ಮಮ ಕಾಯ ಭಕ್ತಪ್ರಾಣ ಮಮ ಪ್ರಾಣವೆಂಬ
ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.
ಇದು ಕಾರಣ ಎನ್ನ ತನುವೆಂಬ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ
ಮನೋಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗವಾಗಿ
ಇನಕೋಟಿ ಪ್ರಭೆಯನೊಳಕೊಂಡು
ಹೆರೆಹಿಂಗದೆ ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುತ್ತಿ[1]ರಬೇಕಯ್ಯಾ[1] ನೀವು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೫

ಎನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನುವೆಂಬ ಕೈಲಾಸದ ಮೇಲೆ
ಕಂಗಳ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯದ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತ ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವೆಂಬ ಕೈಲಾಸದ ಮೇಲೆ
ಮನೋಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯಪ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ
ಎನ್ನ ಕಾರಣತನುವೆಂಬ ಕೈಲಾಸದ ಮೇಲೆ
ಭಾವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಕೇವಲ ಅದೃಶ್ಯ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಮಹಾಕಾರಣತನುವೆಂಬ ಕೈಲಾಸದ ಮೆಲೆ
ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರವಯವ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತನು ನೀನೆ ಆಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೬

---

೧. ರ್ಪಿರಯ್ಯಾ (ಅ)

ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಪ್ರಾಣನಾಥನೆ
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಪೂಜೆಯ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುತಿರ್ಪೆನು ಅವಧರಿಸಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿ.
ಎನ್ನ ಕಾಯವೆ ಕೈಲಾಸವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಮನವೆ ಶೃಂಗಾರ ಮಂಟಪವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಭಾವವೆ ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಪರಮಾನಂದವೆ ಮಜ್ಜನವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಪರಮಶಾಂತಿಯೆ ಗಂಧವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ನಿರಹಂಕಾರವೆ ಅಕ್ಷತೆಯಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಅವಿರಳವೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸ್ವಾನುಭಾವವೆ ಧೂಪವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವೆ ದೀಪದ ಗಡಣವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸುಚರಿತ್ರವೆ ಸರ್ವವಸ್ತ್ರವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ
ಎನ್ನ ಸುವಿವೇಕವೆ ಸಕಲಾಭರಣವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಆತ್ಮವೆ ಪರಮಾಮೃತದ ನೈವೇದ್ಯವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಪರಿಣಾಮವೆ ಹಸ್ತೋದಕವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತಿರಾಗರಸವೆ ತಾಂಬೂಲವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ನಿರ್ಮಲವೆ ದರ್ಪಣವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸತ್ಯವೆ ಘಂಟೆಯಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸದಾನಂದವೆ ಶಂಖವಾದ್ಯವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸಮತೆಯೆ ಚಾಮರವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯೆ ಆಲವಟ್ಟವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸುಮನವೆ ವಾಹನವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆ ಜಗಜಂಪವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸುಚಿತ್ತವೆ ನಂದಿಧ್ವಜವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸುಜ್ಞಾನವೆ ಶೃಂಗಾರದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ನುಡಿಗಡಣವೆ ಮಂಗಳಸ್ತೋತ್ರವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸುಳುಹಿನ ಸಂಚಾರವೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.

ಎನ್ನ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚರಣವೆ ನಮಸ್ಕಾರವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಎನ್ನ ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯೆ
ನಾನಾ ತೆರದ ಉಪಚಾರವಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ಇಂತೀ ಪ್ರಾಣಪೂಜೆಯ ನಿರಂತರ ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗಳವಡಿಸಿ
ನಾ ನಿಮ್ಮೊಳಡಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೭

ಒಳಗೆ ನೋಡಿದಡೆ ನಿಮ್ಮನೆ ನೋಡುವೆನಯ್ಯಾ.
ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದಡೆ ನಿಮ್ಮನೆ ನೋಡುವೆನಯ್ಯಾ.
ಒಳಗೆ ಪೂಜಿಸಿದಡೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಪೂಜಿಸುವೆನಯ್ಯಾ
ಹೊರಗೆ ಪೂಜಿಸಿದಡೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಪೂಜಿಸುವೆನಯ್ಯಾ.
ಒಳಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿದಡೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ.
ಹೊರಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿದಡೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಭಕ್ತ್ಯನುಕಂಪಿತನಾದ ಕಾರಣ
ಎನ್ನ ಭಾವವು ಎಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಹುದು ಅಲ್ಲಿ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಲವೆ ತುಂಬಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೮

ಒಳಗೆ ಕೂಡಿ ಹೊರಗೆ ಮರೆದಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ.
ಹೊರಗೆ ಕೂಡಿ ಒಳಗೆ ಮರೆದಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ.
ಒಳಹೊರಗೆಂಬ [೧]ಸಂಶಯವ[೧]ನಳಿದು
ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಏನೇನು ಅರಿಯದಂತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೯

ಒಳಗೆಂಬುದನರಿಯೆ, ಹೊರಗೆಂಬುದನರಿಯೆ.
ಸ್ವಾನುಭಾವ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನುಂಡು
ಏನೇನು ಅರಿಯದಂತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೦

ನೇತ್ರದ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರದ ರೂಪಿರ್ಪುದನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ

---

[೧] ಸಂದುಸಂಶಯವೆ (ಅ, ಕ)

"ನೇತ್ರದೇವೋ ನ ಚ ಪರಃ"
ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೇತ್ರವೆ ಶಿವನೆಂದರಿದು,
ಆ ಶಿವನಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಕೈಲಾಸ ಮೇರು ಮಂದರವಿರ್ಪುವು.
ಆ ಶಿವನಿರ್ದಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೆ ಸಕಲ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳಿರ್ಪರು,
ಆ ಶಿವನಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿರ್ಪುವು.
ಆ ಶಿವನಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಸಕಲ ವೇಧವೇದಾಂತಗಳಿರ್ಪುವು,
ಆ ಶಿವನಿರ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಸಕಲ ಸಚರಾಚರಂಗಳಿರ್ಪುವು.
ಇಂತೀ ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರವನೊಳಕೊಂಡ
ನೇತ್ರದ ನಿಲವು ನೀವೆ ಅಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೧

ತನುವಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೇತ್ರದ ಅನುವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ.
ಆ ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮನದ ಸುಳುಹು ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ
ಆ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಘನ ಮಹಾಶಿವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ.
ಆ ಶಿವನೊಳಗೆ
ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಡಗಿರ್ಪುದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯಾ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೨

ನೇತ್ರವೆಂಬ ಸುವರ್ಣದ ಕೊಡದಲ್ಲಿ
ಪರಿಣಾಮವೆಂಬ ಉದಕವ ತುಂಬಿ
ಅಭಿಷೇಕವ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ನೇತ್ರವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ನೇತ್ರದ ಸ್ನೇಹ ನೋಟದಿಂದೆ
ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ನೇತ್ರವೆಂಬ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಮಂಚದಮೇಲೆ
ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಹಾಸುಗೆಯ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.
ನೇತ್ರಸೂತ್ರದಿಂದೆ ಕೂಡುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೩

ಭಾವವೇ ಬ್ರಹ್ಮವಾದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನಾವ ವೇಷವ ತೊಡಲೇತಕೊ ?
ತನುವೇ ಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಆವ ಫಲಪದದ ಹಂಗೇತಕೊ ?
ಮನದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಉದಯವಾದ ಬಳಿಕ
ಇನ್ನು ಹಲವು ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಸಂದೇಹವೇತಕೊ ?
ಒಳಹೊರಗೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ
ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಭ್ರಾಮಕವೇತಕೊ ?
ಇದು ಸತ್ಯದ ನಡೆಯಲ್ಲ; ಶರಣರ ಮೆಚ್ಚಲ್ಲ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಒಲುಮೆ ಮುನ್ನವೆ ಅಲ್ಲ. ೯೪

ಕಾಲಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮೂಡಿತ್ತ ಕಂಡೆ:
ನೆತ್ತಿಯ ಕುಂಭವನೊಡೆದು
ಸುಧೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತ ಕಂಡೆ.
ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಗಾಯಿತ್ತ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೫

ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಕೈಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಕಿವಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇಳಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ನಾಲಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸವಿಯಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ನಾಸಿಕವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಮನವಿಲ್ಲದೆ ನೆನೆಯಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಬಲ್ಲಡೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ತಿರುಗುವರೆಲ್ಲರು
ಭವರೋಗಿಗಳೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೬

ತನುವಿನವಗುಣಂಗಳ ತರಿದೊಟ್ಟಿ
ಮನದ ಮಾಯಾವಿಕಾರದ ಬಾಯ ಟೊಣೆದು
ಕರಣಂಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಗೊದ್ದು ಎಡಬಲಂಗಳ ತಡಹಿ

ನಡುಮಧ್ಯಮಾರ್ಗವಿಡಿದು ಸುಷುಮ್ನಗಿರಿಯನಡರಿ
ಕಡೆಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಡಗಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ದೆನಾಗಿ
ನಾನು ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೭

ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ನಕಾರ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ
ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಮಕಾರ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ
ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಶಿಕಾರ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯ
ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ವಕಾರ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ತ್ವಗೀಂದ್ರಿಯ
ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಯಕಾರ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯ
ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಮಹಾಸಾದಾಖ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ಓಂಕಾರ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವಾದ ಹೃದಿಂದ್ರಿಯ
ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ.
ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಷಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸಂಯೋಗ ಮಾಡಿ
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಂಗಳೊಂದಾದ ಮಹಾಘನವೆ ತಾನಾಗಿ
ಸುಳಿಯ ಬಲ್ಲಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೮

ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವು ಗಂಧ ಪದಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪಿರಿ;
ನಿಮ್ಮ ಘ್ರಾಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ಗಂಧ ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ;
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವು ರುಚಿ ಪದಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪಿರಿ;
ನಿಮ್ಮ ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ರುಚಿ ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ;
ಎನ್ನ ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವು ರೂಪು ಪದಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪಿರಿ;
ನಿಮ್ಮ ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ರೂಪು ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ;
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವು ಸ್ಪರ್ಶನ ಪದಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪಿರಿ;
ನಿಮ್ಮ ತ್ವಕ್ಕಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ಸ್ಪರ್ಶನ ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ;
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವು ಶಬ್ದಪದಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪಿರಿ;
ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ಶಬ್ದ ಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಹೃದಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವು ತೃಪ್ತಿ ಪದಾರ್ಥವ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿರಿ;
ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನಾನು ತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದವ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ.
ಇಂತೆನ್ನ ಷಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸುಖವು ನಿಮಗರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತು.

ನಿಮ್ಮ ಷಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಎನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಾಗಿ
ಎನ್ನ ಜೀವಭಾವ[ದ] ಶನಿ[] ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೯

ಗುರುಪಾದೋದಕವ ಕೊಂಡು
ಎನ್ನ ಸಂಚಿತಕರ್ಮ ನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು.
ಲಿಂಗಪಾದೋದಕವ ಕೊಂಡು
ಎನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ ನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು,
ಜಂಗಮಪಾದೋದಕವ ಕೊಂಡು
ಎನ್ನ ಆಗಾಮಿಕರ್ಮ ನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ತ್ರಿವಿಧ ಪಾದೋದಕವ ಕೊಂಡು
ಎನ್ನ ತ್ರಿಕರ್ಮಂಗಳು ನಾಸ್ತಿಯಾದುವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರ, ಎನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹೊಂದುಗಳು ನಷ್ಟವಾದುವಯ್ಯಾ. ೧೦೦

ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ [ಪರಾತ್ಪರವು] ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಜ್ಞಾನವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಪರವಸ್ತುವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ ನಿತ್ಯ ನಿರವಯ ನಿರಂಜನಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ ಮಹಾಘನ ಪರತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಪಾದತೀರ್ಥವೆಂದಡೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಇಂತಪ್ಪ ಪಾದತೀರ್ಥದ ಘನವ ಕಂಡು
ತನು ಕರಗಿ ಮನ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೃದಯ ಪಸರಿಸಿ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತುಂಬಿ
ಬಹಿರಂಗದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ
ಆ ಮಹಾಘನ ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಪಾದತೀರ್ಥವನು

---

೧. ವು ಸೀಗಿ (ಅ) ೨. ಪರತತ್ತ್ವ (ಅ, ಬ)

ಹೆದುಳಿಗಚಿತ್ತನಾಗಿ ಹರ್ಷಾನಂದದಿಂ ಸೇವನೆಯ ಮಾಡಿ
ಭವಸಾಗರವ ದಾಂಟಿ, ಕಾಯಜೀವದ ಸಂಸಾರವ ನೀಗಿ
ಪರಮಪವಿತ್ರ ಶಿವಮಯನಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೮೧

ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವು ಭವರೋಗವೈದ್ಯವಯ್ಯಾ.
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವು ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವಯ್ಯಾ
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಯ್ಯಾ
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವು ಆಧಿ ವ್ಯಾಧಿ ವಿಪತ್ತು
ರೋಗರುಜಿನಂಗಳ ಶೋಧಿಸಿ ಕಿತ್ತು [1]ಬಿಸುಟುವು[1]ದಯ್ಯಾ.
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವು ಅಂಗದ ಅವಗುಣವ ಕಳೆವುದಯ್ಯಾ.
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಳೆಯೆನಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ.
ಇಂತಪ್ಪ ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥಕ್ಕೆ
ಭಕ್ತನಾದಡೂ ಆಗಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನಾದಡೂ ಆಗಲಿ
ಆರಾದಡೇನು ಅಡಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆದು ಬಂದು
ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವನು
ಶುದ್ಧ ಸಾವಧಾನದಿಂದೆ
ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಡೆ
ಆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಆದಿ ಪುರಾತನೆಂಬೆ; ಆದಿ ಶರಣನೆಂಬೆ;
ಅಭೇದ್ಯ ಭೇದಕನೆಂಬೆ.
ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಯುಕ್ತಿಶೂನ್ಯನಾಗಿ
ಗರ್ವದ ಪರ್ವತವನೇರಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಹಿರಿತನವು ಮುಂದುಗೊಂಡು
ಆ ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥವನು
ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಹೆಳವನಂತೆ ತಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡು

---

೧. ಬಿಸಾಟುವ (ಅ)

ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಕೊಂಬ ಜೀವಗಳ್ಳರ
ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೨

ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ
ಮುಕ್ತಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಸತ್ಯೋದಕದಿಂದೆ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನವ ಮಾಡಿ
ಆ ಜಂಗಮದ ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಶ್ರೀಚರಣಯುಗಳವನು
ಸುಚಿತ್ತವೆಂಬ ಹಸ್ತದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ
ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದೆ ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ
ಚಿತ್ಕರಣಂಗಳೆಂಬ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯ ಶೃಂಗರಿಸಿ
ಸ್ವಾನುಭಾವವೆಂಬ ಧೂಪವನರ್ಪಿಸಿ
ಸಮ್ಯಕ್‌ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದೀಪವ ಬೆಳಗಿ
ನಿಃಶೂನ್ಯವೆಂಬ ಕೊಣದಲ್ಲಿರ್ದ
೧ನಿರವಯ೧ (ನಿರ್ಮಾಯ) ಉದಕವ ತಂದು
ಆ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮದ ಪಾದಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ
ನಿರಾಳವೆಂಬ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಗಡಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಪೂಜೆಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂಗೈದು
ಬಳಿಕ ಆ ತೀರ್ಥವನು ಆ ಜಂಗಮವು
ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗಸಹಿತ ಭೋಗಿಸಿ
ಉಳಿದ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನತೀರ್ಥವನು
ಅವಿರಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಕೈಕೊಂಡು
ತನ್ನ ಲಿಂಗ ಸಹಿತ ಸಲಿಸುವಾತನೆ ಅನಾದಿಭಕ್ತನು.
ಇಂತಪ್ಪ ಅನಾದಿಭಕ್ತನ ಘನಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೩

---

೧. ನಿರ್ವಯಲ (ಇ), ನಿರ್ವಯ (ಕ)

ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ ಶಿವಭಕ್ತ ಶರಣಜನಂಗಳು ನೀವೆಲ್ಲ !
ನೂರೊಂದು ಸ್ಥಲದ ನಿರ್ಣಯವನು ಆರು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಡಗಿಸಿ
ಆರು ಸ್ಥಲದ ನಿರ್ಣಯವನು ಮೂರು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಡಗಿಸಿ
ಆ ಮೂರು ಸ್ಥಲ ಒಂದಾದ ಮೂಲ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ಶರಣನ ಕುರುಹು ಅಡಗಿ ನಿರ್ವಾಣ್ಯವಾದ ಭೇದಮಂ ಪೇಳ್ವೆ.
ಅದೆಂತೆನಲು :
ಪಿಂಡಸ್ಥಲ ಪಿಂಡಜ್ಞಾನಸ್ಥಲ ಸಂಸಾರಹೇಯಸ್ಥಲ
ಗುರುಕರುಣಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಧಾರಣಸ್ಥಲ ವಿಭೂತಿಸ್ಥಲ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಸ್ಥಲ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಸ್ಥಲ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲ
ಉಭಯಸ್ಥಲ ತ್ರಿವಿಧಸಂಪತ್ತಿಸ್ಥಲ ಚತುರ್ವಿಧಸಾರಾಯಸ್ಥಲ
ಉಪಾಧಿಮಾಟಸ್ಥಲ ನಿರುಪಾಧಿಮಾಟಸ್ಥಲ ಸಹಜಮಾಟಸ್ಥಲ
ಈ ೧೫ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂಗಳು
ದೀಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲ ಶಿಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಗುರುಸ್ಥಲ
ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಭಾವಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಲಿಂಗಸ್ಥಲ
ಸ್ವಯಸ್ಥಲ ಚರಸ್ಥಲ ಪರಸ್ಥಲ
ಈ ೯ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಇಂತೀ ಉಭಯ ಸ್ಥಲವು ಕೂಡಿ ೨೪ ಸ್ಥಲಂಗಳಾಗಿ
ಆಧಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಸ್ಥಲ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯನಿರಸನಸ್ಥಲ
ವಾಗದ್ವೈತನಿರಸನಸ್ಥಲ ಆಹ್ವಾನನಿರಸನಸ್ಥಲ
ಅಷ್ಟತನು (ಮೂರ್ತಿ) ನಿರಸನಸ್ಥಲ ಸರ್ವಗತನಿರಸನಸ್ಥಲ
ಶಿವಜಗನ್ಮಯಸ್ಥಲ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ (ಲಿಂಗ) ಸ್ಥಲ
ಈ ೯ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಕ್ರಿಯಾಗಮಸ್ಥಲ ಭಾವಾಗಮಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಾಗಮಸ್ಥಲ
ಸಕಾಯಸ್ಥಲ ಅಕಾಯಸ್ಥಲ ಪರಕಾಯಸ್ಥಲ
ಧರ್ಮಾಚಾರಸ್ಥಲ ಭಾವಾಚಾರಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಾಚಾರಸ್ಥಲ
ಈ ೯ ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು.

ಇಂತೀ ಉಭಯಸ್ಥಲವು ಕೂಡಿ ೧೮ ಸ್ಥಲಂಗಳಾಗಿ
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಗುರುಮಹಾತ್ಮೆಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಮಹಾತ್ಮೆಸ್ಥಲ
ಜಂಗಮಮಹಾತ್ಮೆಸ್ಥಲ ಭಕ್ತಮಹಾತ್ಮೆಸ್ಥಲ
ಶರಣಮಹಾತ್ಮೆಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಾದಮಹಾತ್ಮೆಸ್ಥಲ
ಈ ೭ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಕಾಯಾನುಗ್ರಹಸ್ಥಲ ಇಂದ್ರಿಯಾನುಗ್ರಹಸ್ಥಲ ಪ್ರಾಣಾನುಗ್ರಹಸ್ಥಲ
ಕಾಯಾರ್ಪಿತಸ್ಥಲ ಕರುಣಾರ್ಪಿತಸ್ಥಲ ಭಾವಾರ್ಪಿತಸ್ಥಲ
ಶಿಷ್ಯಸ್ಥಲ ಶುಶ್ರೂಷಾಸ್ಥಲ ಸೇವ್ಯಸ್ಥಲ
ಈ ೯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಇಂತೀ ಉಭಯಸ್ಥಲವು ಕೂಡಿ ೧೬ ಸ್ಥಲಂಗಳಾಗಿ
ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಸ್ಥಲ
ಶಿವಯೋಗಸಮಾಧಿಸ್ಥಲ ಲಿಂಗನಿಜಸ್ಥಲ ಅಂಗಲಿಂಗಸ್ಥಲ
ಈ ೫ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಜೀವಾತ್ಮಸ್ಥಲ ಅಂತರಾತ್ಮಸ್ಥಲ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ಥಲ
ನಿರ್ದೇಹಾಗಮಸ್ಥಲ ನಿರ್ಭಾವಾಗಮಸ್ಥಲ ನಷ್ಟಾಗಮಸ್ಥಲ
ಆದಿಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಅಂತ್ಯಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಸೇವ್ಯಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ
ದೀಕ್ಷಾಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ ಶಿಕ್ಷಾಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ
ಜ್ಞಾನಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ
ಈ ೧೨ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಇಂತೀ ಉಭಯಸ್ಥಲವು ಕೂಡಿ ೧೭ ಸ್ಥಲಂಗಳಾಗಿ
ಅನಾಹತಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಶರಣಸ್ಥಲ ತಾಮಸನಿರಸನಸ್ಥಲ [1]ನಿರ್ದೇಹ[1]ಸ್ಥಲ ಶೀಲಸಂಪಾದನಾಸ್ಥಲ
ಈ ೪ ಶರಣಸ್ಥಲಂಗಳು.

---

೧. ನಿರ್ದೇಶ (ಅ, ಬ)

ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಲ ಭಾವನಿಷ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಲ
ಪಿಂಡಾಕಾಶಸ್ಥಲ ಬಿಂದ್ವಾಕಾಶಸ್ಥಲ ಮಹದಾಕಾಶಸ್ಥಲ
ಕ್ರಿಯಾಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ ಭಾವಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ
ಈ ೯ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಇಂತೀ ಉಭಯಸ್ಥಲವು ಕೂಡಿ ೧೩ ಸ್ಥಲಂಗಳಾಗಿ
ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಧವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ಸರ್ವಾಚಾರಸಂಪತ್ತಿಸ್ಥಲ
ಏಕಭಾಜನಸ್ಥಲ ಸಹಭೋಜನಸ್ಥಲ
ಈ ೪ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಕೊಂಡುದು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ನಿಂದುದೋಗರಸ್ಥಲ ಚರಾಚರನಾಸ್ತಿಸ್ಥಲ
ಭಾಂಡಸ್ಥಲ ಭಾಜನಸ್ಥಲ ಅಂಗಲೇಪನಸ್ಥಲ
ಸ್ವಯಪರ‘ಜ್ಞಾನ’ಸ್ಥಲ ಭಾವಾಭಾವನಷ್ಟಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯಸ್ಥಲ
ಈ ೯ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು.
ಇಂತೀ ಉಭಯಸ್ಥಲವು ಕೂಡಿ ೧೩ ಸ್ಥಲಂಗಳಾಗಿ
ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರ್ಪುವು.
ಇಂತೀ ೧೦೧ ಸ್ಥಳಕುಳಂಗಳು
ಆಧಾರ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಮಣಿಪೂರಕ ಅನಾಹತ ವಿಶುದ್ಧಿ ಆಜ್ಞಾ
ಎಂಬ ಆರು ಚಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ
ಆ ಆರು ಚಕ್ರಂಗಳನು
ನಿಃಕ್ಕಲ ಶೂನ್ಯ ನಿರಂಜನವೆಂಬ
ಮೂರು ಚಕ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ
ಆ ಮೂರು ಚಕ್ರಂಗಳೆಂಬ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ
ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ನಿಃಷ್ಕಲ ಶೂನ್ಯ ನಿರಂಜನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ಆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಘನಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದು

---

೧. ವರಿಯುದ (ಅ)

ಆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವು ಒಂದಾದ
ಮಹಾಘನ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನವಡಗಿ
ಭಾವ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ
ಶರಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭದಂತಿರ್ದ
ಮಹಾಶರಣರ ಪರಮಗುರು ಬಸವರಾಜದೇವರ
ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೪

ಆದಿಯಾಧಾರವಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ
ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ
[1]ಭೇದಾಭೇದ[1] ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗಳಿಲ್ಲದ ಮುನ್ನ
ಬಸವನೆಂಬ ಬೀಜದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗವೆಂಬ ಅಂಕುರ ಉದಯವಾಯಿತ್ತು.
ಆ ಲಿಂಗಾಕುರವೆ
ಸಕಲ ತತ್ತ್ವತೋರಿಕೆಯೆಂಬ ಶಾಖೆ ಪರ್ಣಂಗಳು ಪಸರಿಸಿ
ವೃಕ್ಷ ಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತು
ಇಂತಪ್ಪ ಚಿದ್ [2]ಬ್ರಹ್ಮ[2]ವೃಕ್ಷವೆಂಬ ಪರಮಗುರು ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನ
ಶ್ರೀಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರನಾಗಿರಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೫

ನಿರುಪಮ ಬಸವಣ್ಣನ ನಿರಾಳ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ
ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಬಕಾರವೆ ಎನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನು.
ಸಕಾರವೆ ಎನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು.
ವಕಾರವೆ ಎನ್ನ ಕಾರಣತನು—ಮತ್ತಂ

---

೧. ಭೇದಾದಿಭೇದ (ಅ, ಬ) ೨. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ (ಅ)

ಬಕಾರವೆ ಎನ್ನ ಜೀವಾತ್ಮನು.
ಸಕಾರವೆ ಎನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನು.
ವಕಾರವೆ ಎನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನು—ಮತ್ತಂ
ಬಕಾರವೆ ಗುರುವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ತನುವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.
ಸಕಾರವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಮನವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.
ವಕಾರವೆ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಧನವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ—

ಬಕಾರವೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನುವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.
ಸಕಾರವೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.
ವಕಾರವೆ ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ ಕಾರಣತನುವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ—

ಬಕಾರವೆ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಜೀವಾತ್ಮನನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.
ಸಕಾರವೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಅಂತರಾತ್ಮನನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.
ವಕಾರವೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಪರಮಾತ್ಮನನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಮತ್ತಂ—

ಬಕಾರವೆ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಬಹಿರಂಗವ ಅವಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪುದು.
ಸಕಾರವೆ ಸಮ್ಯಕ್‌ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಅಂತರಂಗವ ಅವಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪುದು.
ವಕಾರವೆ ಮಹಾಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬಂದೆನ್ನ
ಒಳಹೊರಗನೆಲ್ಲ ಅವಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಪುದು.
ಇಂತೀ ಬಸವಾಕ್ಷರತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿರ್ದು
ಬಸವ ಬಸವ ಬಸವ ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣನ ನಾಮತ್ರಯವನು

ಎನ್ನ ಮನದಣಿವಂತೆ ತಣಿಯಲುಂಡು
ಭವಸೂತ್ರವ ಹರಿದು
ಶಿವಸ್ವರೂಪನಾದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೬

ಬೀಜದೊಳಗೆ ಅಂಕುರವಿರ್ಪುದು;
ಅಂಕುರದೊಳಗೆ ಬೀಜವಿರ್ಪುದು.
ಅಂಕುರ ಬೀಜವೆಂದು ಹೆಸರು ಎರಡಾದಡೇನು ?
ಒಳಗಿರ್ಪ ಸಾರವು ಒಂದೇ ಆಗಿರ್ಪಂತೆ
ಬಸವಣ್ಣನೆ ಶಿವನು; ಶಿವನೆ ಬಸವಣ್ಣನು.
ಬಸವಣ್ಣ ಶಿವನೆಂಬ ಹೆಸರೆರಡಾದಡೇನು ?
ಅಖಂಡ ವಸ್ತು ಒಂದೇ ಆದಕಾರಣ
ನಿಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದೆನಯ್ಯಾ
ದೇವರ ದೇವಾ. ೧೧೭

ಎನ್ನ ಪೃಥ್ವಿತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಧಾರಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು;
ಆ ಚಕ್ರವೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲವ ಬಸವಣ್ಣನಿಂಬುಗೊಂಡನಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಅಪ್ಪುತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು;
ಆ ಚಕ್ರವೆ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲವ ಮಡಿವಳಮಾಚಯ್ಯಗಳಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಅಗ್ನಿ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು;
ಆ ಚಕ್ರವೆ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲವ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂಬುಗೊಂಡನಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ವಾಯು ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನಾಹತಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು;

ಆ ಚಕ್ರವೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲವ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯದೇವರಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಗಗನತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು;
ಆ ಚಕ್ರವೆ ಶರಣಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲವ ಉರಿಲಿಂಗಪೆದ್ದಿದೇವರಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಜೀವತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು;
ಆ ಚಕ್ರವೆ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲವ ಅಜಗಣ್ಣತಂದೆಗಳಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವೆ ಪರಮ ಆರೂಢಸ್ಥಲ;
ಆ ಸ್ಥಲವ ನಿಜಗುಣಯೋಗಿಗಳಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಶಿಖಾಚಕ್ರವೆ ನಿತ್ಯನಿರುಪಮಸ್ಥಲ;
ಆ ಸ್ಥಲವ ಅಕ್ಕಮಹದೇವಿಯರಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರವೆ ಪರಮನಿರಂಜನಸ್ಥಲ;
ಆ ಸ್ಥಲವ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗಾ ಸ್ಥಲ ಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನ ಒಳಹೊರಗೆ ತೋರುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಕುಳಂಗಳನು
ಉಳಿದ ಸಕಲ ಗುಣಂಗಳು ಇಂಬುಗೊಂಡರಾಗಿ
ಎನಗೆ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಂಗಳು ಬಯಲಾದುವು.
ಇದು ಕಾರಣ, ಆದಿ ಅನಾದಿಯಿಂದತ್ತತ್ತಲಾದ
ಘನಕೆ ಘನವಾದ ಮಹಕೆ ಮಹವಾದ
ಮಹಾಸ್ಥಲವನಿಂಬುಗೊಡಿರಯ್ಯಾ ಎನಗೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೮

[1]ಮನವನಿಲಿಸಿಹೆ[1]ನೆಂದು ನುಡಿವ ಅಣ್ಣಗಳ
ಕಣ್ಣಗೆಡಿಸಿ ಬಣ್ಣಗುಂದಿಸಿ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗುಮಾಡಿ
ಭವದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮನವು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ವ್ರತವುಳ್ಳವರ ಬತಗೆಡಿಸಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮನವು.
ಯತಿಗಳೆಂಬವರ ಮತಿಹೀನರ ಮಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮನವು.
ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳ
ಕಳವಳಗೊಳಿಸಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮನವು.
ಏಕಾಂತವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರ ಹಿಡಿತಂದು
ಲೋಕದ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಕಾಕುತನದಲಿ ಕಾಡಿ ಏಡಿಸಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮನವು.
ಯೋಗಿಗಳೆಂಬವರ ಭೋಗಕ್ಕೊಳಗುಮಾಡಿ ಕಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮನವು.
ಇಂತೀ ಮನವ ನಿಲಿಸಿಹೆವೆಂದು ನುಡಿದು
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಮಸಿಯಾಗಿ ಹೋದರು ನೋಡಾ ಹಲಕೆಲಬರು.
ಅವರಂತಿರಲಿ,
ಇನ್ನು ಮನವ ನಿಲಿಸುವ ಭೇದವ ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರೆ :
ಆದಿ-ಅನಾದಿ ಸುರಾಳ-ನಿರಾಳ ಶೂನ್ಯ-ನಿಃಶೂನ್ಯ
ಸಾಕಾರ-ನಿರಾಕಾರ ಸಗುಣ-ನಿರ್ಗುಣ ಮೂರ್ತಿ-ಅಮೂರ್ತಿ
ಶಿವಶಕ್ತಿ ನಾಮ-ರೂಪು-ಕ್ರಿಯೆ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಚರಾಚರಾದಿ
ನಾನಾ ತೋರಿಕೆಯೆಲ್ಲವು ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು
ಆ ತಿಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಮನದ ಕಲ್ಪಿತವಳಿದು
ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣಾದಂತೆ
ಆ ಮನವು ಮಹಾಘನ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ಅಪ್ಪುದು.
ಆ ಮನವು ಮಹಾಘನವಾದಲ್ಲಿಯೆ
ಶರಣನ ಹುಟ್ಟುಹೊಂದು ನಷ್ಟವಾಗಿರ್ಪುದು.

---

೧. ಮನ ಒಲಿಸಿಹೆ (ಅ, ಬ)

ಆ ಶರಣನ ಹುಟ್ಟು ಹೊಂದು ನಷ್ಟವಾದಲ್ಲಿಯೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಕುರುಹು ನಿರ್ವಯಲು ನೋಡಾ. ೧೦೯

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದೆ
ಹಲವು ನಾಮರೂಪುಕ್ರಿಯೆಯಿಂದೆ ಸಾಕಾರವೆನಿಸಿ
ನೀವು ಆಚಾರಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಭಕ್ತನೆಂಬಂಗವಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಳ[1]ಗೇಕಾಗಿರ್ದೆ[1]ನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಗುರುಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಮಹೇಶ್ವರನೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳ[2]ಗೇಕಾಗಿರ್ದೆ[2]ನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಶಿವಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಜಂಗಮಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಶರಣನೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಮಹಾಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಐಕ್ಯನೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಮೂಲಜ್ಞಾನಚಿತ್ತೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಶೂನ್ಯಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ

---

೧. ಏಕಾರ್ಥವಾಗಿರ್ದೆ (ಅ) ೨. ಕೂಡಿರ್ದೆ (ಅ, ಕ)

ನಾನು ಮಹಾಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ನಿರಂಜನಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಕಳೆಯೆಂಬಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವು ಆವಾವ ರೂಪು ಧರಿಸಿದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಆಯಾಯ ರೂಪಿಂಗೆ ತಕ್ಕಂಗವಾಗಿ
ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೦

ಬಚ್ಚ ಬರಿಯ ಬಯಲೊಳಗೊಂದು
ಅಚ್ಚ ಅಂಕುರ ಹುಟ್ಟಿ ಅಣು ಚಕ್ರವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆ ಅಣುಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರ.
ಆ ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಶಿಖಾಚಕ್ರ.
ಆ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರ.
ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರ.
ಆ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರ.
ಆ ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಅನಾಹತಚಕ್ರ.
ಆ ಅನಾಹತಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರ.
ಆ ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರ.
ಆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರದಿಂದಾಯಿತ್ತು ಆಧಾರಚಕ್ರ.
ಆ ಆಧಾರಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಚತುರ್ದಳ,
ಆ ಚತುರ್ದಳದಲ್ಲಿ ಚತುರಕ್ಷರಂಗಳು,
ಆ ಚತುರಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ನಕಾರ ಪ್ರಣವ.
ಆ ನಕಾರ ಪ್ರಣವಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಆಚಾರಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.

ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಷಡುದಳ,
ಆ ಷಡುದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಷಡಕ್ಷರಂಗಳು.
ಆ ಷಡಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೆ ಮಕಾರ ಪ್ರಣವ.
ಆ ಮಕಾರ ಪ್ರಣವಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಗುರುಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ದಶದಳ,
ಆ ದಶದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾಕ್ಷರಂಗಳು
ಆ ದಶಾಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ಶಿಕಾರ ಪ್ರಣವ.
ಆ ಶಿಕಾರ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಶಿವಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಅನಾಹತಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ದ್ವಾದಶದಳ,
ಆ ದ್ವಾದಶದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಂಗಳು.
ಆ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ವಕಾರ ಪ್ರಣವ.
ಆ ವಕಾರ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಜಂಗಮಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಷೋಡಶದಳ,
ಆ ಷೋಡಶದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಷೋಡಶಾಕ್ಷರಂಗಳು.
ಆ ಷೋಡಶಾಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ಯಕಾರ ಪ್ರಣವ.
ಆ ಯಕಾರ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ದ್ವಿದಳ,
ಆ ದ್ವಿದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಯಾಕ್ಷರಂಗಳು.
ಆ ದ್ವಯಾಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ಓಂಕಾರ ಪ್ರಣವ.
ಆ ಓಂಕಾರ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಮಹಾಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರದಳ,
ಆ ಸಹಸ್ರದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳು.

ಆ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ನಿಷ್ಕಲ ಪ್ರಣವ.
ಆ ನಿಷ್ಕಲ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನಿಷ್ಕಲಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಶಿಖಾಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ತ್ರಿದಳ,
ಆ ತ್ರಿದಳಂಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಯಾಕ್ಷರಂಗಳು.
ಆ ತ್ರಯಾಕ್ಷರಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವೇ ಶೂನ್ಯ ಪ್ರಣವ.
ಆ ಶೂನ್ಯ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ಶೂನ್ಯಲಿಂಗ.
ಅದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರವಿರ್ಪುದು.
ಆ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಏಕದಳ,
ಆ ಏಕದಳದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಂಜನೆಯನೊಳಕೊಂಡು
ವಾಚಾತೀತವೆನಿಸುವ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣವ.
ಆ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣವ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನಿರಂಜನಲಿಂಗ.
ಇಂತೀ ತರುವಾಯದಿಂದೆ
ಆಧಾರ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಮಣಿಪೂರಕ ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಅನಾಹತ ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ವಿಶುದ್ಧಿ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಆಜ್ಞೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಶಿಖಾಚಕ್ರ ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರ ಅಣುಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ಅಣುಚಕ್ರ ನಿರವಯಲಲ್ಲಿ ಲಯ.
ಆ ನಿರವಯಲು ನಿಜವ ಕೂಡಿ ಸಹಜವಾದಲ್ಲಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಮುಗ್ಧವಾಯಿತ್ತು. ೧೧೧

ಪಿಂಡದೊಳಗೊಂದು ಅಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿ
ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಆ ಅಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿಯನೊಡಗೂಡಿ
ಅವಿರಳ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದೆನಾಗಿ
ಪಿಂಡದ ಖಂಡಿತವು ಕಡೆಗಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೨

ದ್ವೀಪ ಏಳರೊಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಜ್ಯೋತಿ ನೋಡಾ.
ಅದು ರೂಪಲ್ಲ ನಿರೂಪಲ್ಲ;
ಸರ್ವವ್ಯಾಪಾರವ ಹೊದ್ದದ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ನೋಡಾ.
ಅದೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ
ಪರತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರಮಾನಂದ ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೩

ಒಂಭತ್ತು ನಾಳದೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ಸೂಸುವ ಮನ ಪವನಂಗಳ
ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ
ಶಂಕಿನಿನಾಳವನಡರಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರವ ಪೊಕ್ಕು
ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವ ನುಸುಳಿ
ಶಿಖಾಗ್ರಂಥಿಯನೊಡೆದು
ಆ ನಿರಂಜನಪೀಠವ ಮೆಟ್ಟಿ
ಮಹಾಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಭಾಪುಂಜದಿಂದೆ ರಂಜಿಸುವ
ನಿರಂಜನಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ
ನಿರಂತರ ಬೆಳಗುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೪

ನೀರಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರಿಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷ ಹುಟ್ಟಿತ್ತ ಕಂಡೆ.
ಆ ವೃಕ್ಷ ಎಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹಣ್ಣು ತಳೆದಿರ್ಪುದ ಕಂಡೆ.
ಆ ಹಣ್ಣನು ಒಂದು ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಇರುವೆ ಬಂದು ನುಂಗಿತ್ತ ಕಂಡೆ.
ಈ [೧]ಇರುವೆ[೧]ಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸತ್ತುದ ಕಂಡೆ.
ಈ ವಿಚಿತ್ರವ ಹೇಳುವಡೆ ನಾನಿಲ್ಲ;
ಕೇಳುವಡೆ ನೀನಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧೫

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೫೪೮

---

೧. ಇರುಹೆ (ಅ)

ಶರಣ ಸ್ಥಲ

ಸತ್ತು ಚಿತ್ತ ಆನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಖಂಡವೆಂಬ
ಆರು ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾದ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಪತಿ
ನಾನೇ ಶರಣಸತಿ
ಎಂಬ ದೃಢ ಬುದ್ಧಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರಬೇಕು.
ಮತ್ತೆ ತಾನೇ ಸರ್ವಾಧಾರ ಪರಮಸ್ವತಂತ್ರನು
ಎಂಬ ಭಾವ ಇಂಬುಗೊಂಡಿರಬೇಕು.
ಅಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿದಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದುಗೊಂಡಿರ್ಪಾತನೆ
ಶರಣ ನೋಡಾ.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> ಪತಿರ್ಲಿಂಗಂ ಸತೀಚಾಹಂ ಹೃದಿಯುಕ್ತಃ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭುಃ ।
> ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಸುಖಂ ನಾಸ್ತಿ ಶರಣಸ್ಥಲಮುತ್ತಮಮ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾ ಶರಣರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧

ಕಾಯದ ಕಳವಳದಲ್ಲಿ ಕಂಗೆಡುವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಜೀವನುಪಾಧಿಕೆಯ ಹೊದ್ದುವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಭಾವದ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಮನದ ಮರವೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಲ್ಲ ಶರಣ.

ಕರಣಂಗಳ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಬೀಳುವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಪರತರ ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಬೆರೆದು
ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗುವ ಪರಮಗಂಭೀರ
ಶರಣನ ನಿಲವಿಂಗೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨

ಗೋಸುಂಬೆ ಹುಳದಂತೆ ೧ಬಹು೧ ವೇಷಧಾರಿಯಲ್ಲ ಶರಣ.
ಇಂದ್ರಧನುವಿನಂತೆ ಚಂದದಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಮೋಹಿಯಲ್ಲ ಶರಣ.
ಹಿಂದುಮುಂದಣ ನೆನವ ಹಾರುವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಆನಂದಭರಿತ ಶರಣನ ಏನೆಂದುಪಮಿ೨ಸಬಹುದ೨ಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಮನದಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎರಡಾಗಿ ನುಡಿವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ನೀತಿಗೆಟ್ಟು, ನಿಜವ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಭೂತದೇಹಿಯಂತೆ ಸೋತು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಜಾತಿ ಸೂತಕವಿಡಿದು ಹೊಡೆದಾಡಿ
ಮಡಿದು ಹೋಗುವನಲ್ಲ ಶರಣ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪

ಸತ್ಯಸದಾಚಾರಿಯಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ನಿತ್ಯನಿರುಪಮನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಭಕ್ತಿಭಾವಕನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಯುಕ್ತಿವಿಚಾರನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಮುಕ್ತಿಮೂಲಿಗನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನ ಘನವ ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಲ್ಲದೆ
ಲೋಕದ ಕುನ್ನಿಮಾನವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫

---

೧. ಹೊರ (ಕ) ೨. ಸುವೆನ (ಅ)

ಲಿಂಗದ ನಡೆಯಂತೆ ನಡೆವನಲ್ಲದೆ
ಲೋಕದ ನಡೆಯಂತೆ ನಡೆವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಲಿಂಗದ ನುಡಿಯಂತೆ ನುಡಿವನಲ್ಲದೆ
ಲೋಕದ ನುಡಿಯಂತೆ ನುಡಿವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಲಿಂಗದ ಮಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿವನಲ್ಲದೆ
ಲೋಕದ ಮಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಲಿಂಗದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿಹನಲ್ಲದೆ
ಲೋಕದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ[೧]ರುತಿಹನಲ್ಲ[೧] ನೋಡಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.
ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಗಸಮರಸವನರಿದ ಶಿವಶರಣನ
ಶಿವನೆನಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಲೋಕದವರೆಂದು ನುಡಿವ ಸೂತಕದೇಹಿಗಳಿಗೆ
ಪಾತಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ : ೬

ಅಂದಿನ ಶರಣರಿಗೆ ಇಂದಿನವರು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿವ
ಸಂದೇಹ ಸೂತಕ ಹೊಲೆಯರ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು.
ಆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ತಾ ಮೂಕೊರೆಯನೆಂದರಿಯದೆ ಕನ್ನಡಿಗೆ ಮೂಗಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ,
ತಾ ಕುಣಿಯಲಾರದೆ ಅಂಗಳ ಡೊಂಕೆಂಬಂತೆ,
ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಡೆ ನುಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಿಲ್ಲದೆ
ಇತರರ ಹಳಿವ ಅಧಮ ಮಾದಿಗರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಂಚಾಚಾರವು ಅಂದೊಂದು ಪರಿ ಇಂದೊಂದು ಪರಿಯೇ ?
ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಸ್ವಾನುಭಾವವು ಅಂದೊಂದು ಪರಿ ಇಂದೊಂದು ಪರಿಯೇ ?
ಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿ ಉಪರತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ
ಅಂದೊಂದು ಪರಿ ಇಂದೊಂದು ಪರಿಯೇ ?

---

೧. ರನು (ಬ)

ನಡೆ ನುಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದ ಶರಣರ ಘನವು
ಅಂದೊಂದು ಪರಿ ಇಂದೊಂದು ಪರಿಯೇ ?
ಇಂತೀ ವಿಚಾರವನರಿಯದೆ
ಪರಸಮಯದವನಾದಡೂ ಆಗಲಿ
ಶಿವಸಮಯದವನಾದಡೂ ಆಗಲಿ
ವರ್ಮಗೆಟ್ಟು ನುಡಿವ ಕರ್ಮಜೀವಿಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ
ಬಾಲುವ್ವಳ ಸುರಿಯದೆ ಮಾಣ್ಬುವೆ ಹೇಳಾ,

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

ಶರಣಸ್ಥಲದ ಕುರುಹಿನ ಮಾರ್ಗವನರಿಯದೆ
ನಾನು ಶರಣ ತಾನು ಶರಣನೆಂದು ನುಡಿವ
ಕರ್ಮಜೀವಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತಾವು ಶರಣರಾದಡೆ
ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯಬೇಕು.
ತಾವು ಶರಣರಾದಡೆ
ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನ ಸುತ್ತಿದ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಕತ್ತರಿಗಡಿಯಬೇಕು.
ತಾವು ಶರಣರಾದಡೆ
ತಮ್ಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹರಿದಾಡುವ ಮನವ ನಿಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡಬೇಕು.
ತಾವು ಶರಣರಾದಡೆ
ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವನರಿದು ತತ್ವಾತತ್ತ್ವಂಗಳ ವ್ಯಕ್ತೀಕರಿಸಿ
ಮಹಾಜ್ಞಾನದ ವೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಬೇಕು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ
ತುತ್ತು ಸವಿಯೆಂದುಂಡು
ಮರ್ತ್ಯದ ವಿಷಯಪ್ರಪಂಚಿನ ಸುಖದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿ
ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ

ಮುಕ್ತಿಯ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿಹೋಗುವ ವ್ಯರ್ಥಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಂಡು
ನಗುತಿರ್ದನು ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ. ೮

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರು ಶರಣರೆ ?
ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಿಲ್ಲದವರು ಶರಣರೆ ?
ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ ಮೈಗೊಡುವವರು ಶರಣರೆ ?
ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿವವರು ಶರಣರೆ ?
ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಹಿಂದಣ ಮರವೆ ಮುಂದಣ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನರಿತು
ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯ ಹರಿದು
ನಿರಾಳಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾತ ಶರಣನಲ್ಲದೆ
ಬಣ್ಣಗಾರ ಬಾಯಬಡುಕ ಭವದುಃಖಿಗಳ ಶರಣರೆಂದಡೆ
ನಗುವರಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

ಸತ್ತು ಹೋಗುವರೆಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಗಪದಸ್ಥರೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ
ಕೈದುವ ಪಿಡಿವರೆಲ್ಲ ಮಹಾಕಲಿಗಳೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಲಿಂಗವ ಧರಿಸುವರೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಗಳೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ :
ಕಪಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರತ್ನವ ಕೊಟ್ಟಡೆ
ಅದು ಹಣ್ಣೆಂದು ಕಡಿದು ನೋಡಿ
ಕಲ್ಲೆಂದು ಬಿಸುಟುವುದಲ್ಲದೆ
ಆ ರತ್ನದ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಗನರಿವುದೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಇಂತೀ ದೃಷ್ಟದಂತೆ
ಮುಡ್ಡಜೀವಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಲಿಂಗವಿರ್ದಡೇನು ?
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಘನ ಪರಮಕಳೆಯನರಿಯದ ಬಳಿಕ
ಅದು ಒಡ್ಡುಗಲ್ಲಿನಂತೆ. ಕಂಡೆಯಾ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦

ಪುರುಷನಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಗರ್ಭವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಬೀಜವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ವೃಕ್ಷವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಹಾಲಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ತುಪ್ಪವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಪರಮ ಶ್ರೀಗುರುವಿನುಪದೇಶವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಮಶಿವಕಳೆಯಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಇದು ಕಾರಣ,
ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗ ಜಡಪಾಷಾಣವೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆ ಜಡಪಾಷಾಣವ ಅನಂತಕೋಟಿ ವರ್ಷ
ಪೂಜೆಯ [೧]ಮಾಡಿದರು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲದೆ[೧] ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ
ಮೂಢಮತಿಯಿಂದೆ ಜಡಪಾಷಾಣವ ಪೂಜಿಸಿ
ಈಷಣತ್ರಯವೆಂಬ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧನವಡೆದು
ಭವದಲ್ಲಿ ಘಾಸಿಯಾಗುವ ಹೇಸಿ ಮೂಳರ ಕಂಡು
ನಾಚಿತ್ತಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಮನವು.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

ಗುರು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವೆ
ಸಕಲ ಬಯಕೆಯನುಂಟುಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ
ತನ್ನ ತಾ ನೆನೆದ ಮಂತ್ರವು ಸಿದ್ಧಿಯನುಂಟುಮಾಡದು ನೋಡಾ.
ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವೆ ಮುಕ್ತಿಯನೀವುದಲ್ಲದೆ
ತನ್ನ ತಾನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಲಿಂಗವು ಮುಕ್ತಿಯನೀಯದು ನೋಡಾ.
ಇದುಕಾರಣ,
ಗುರೂಪದೇಶವಪಡೆಯಲರಿಯದೆ
ಬರಿದೆ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಶೈವಮತದ ಭವಿಗಳಿಗೆ
ಭವಜಾಲದಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೨

---

೧. ಮಾಡಿದವರು ವ್ಯರ್ಥರಲ್ಲದೆ

ಗುರುದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗವು ಧರೆಯ ಕಲ್ಲೆನಿಸಿತ್ತು.
ಗುರುದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ ನರನು ಶರಣರ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಸುಟ್ಟ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀರ ತುಂಬಿದಡೆ ದಿಟವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಲ್ಲದೆ
ಹಸಿಯ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀರ ತುಂಬಿದಡೆ ದಿಟವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ಹೇಳಾ ?
ಇದುಕಾರಣ,
ಗುರುದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದವ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಯಾದಡು
ಅವನ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದು.
ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕ್ರಿಯೆಯನಾಚರಿಸಿದಡು
ಅವನ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಿಷ್ಫಲ ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩

ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧವೆಂದು ನುಡಿಯುತಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು,
ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧವನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧವೆಂತೆಂದೊಡೆ ಹೇಳಿಹೆವು ಕೇಳಿರೋ
ಸದ್ಭಕ್ತ ಶರಣಜನಂಗಳೆಲ್ಲರು.
ಶ್ರೀಗುರು ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಉಪದೇಶವ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಸ್ಥೂಲತನು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು ಕಾರಣತನುವೆಂಬ
ತನುತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿದ
ಆಣವಮಲ ಮಾಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕಮಲವೆಂಬ
ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಕಳೆದು
ಮಾಯಾಪ್ರಕೃತಿಕಾಯದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನು
ಚಿದಗ್ನಿಯಿಂದೆ ಸುಟ್ಟು ಚಿತ್ಕಾಯವೆಂದೆನಿಸಿ
ಆ ಚಿತ್ಕಾಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನಿರಿಸಿ
ಮಥನವ ಮಾಡಿ
ಶಿಷ್ಯನ ಭಾವದ ಘಟ್ಟಿಯನೆ ಕರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಜ್ವಲತ್ಕಾಲನಲಾ ಭಾಷಂ ತಟಿತ್ಕೋಟಿ ಸಮಪ್ರಭಾ
ತಚ್ಛೋರ್ಧ್ವಂ ಶಿಖಾಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ಚಿದ್ರೂಪಂ ಪರಮಂ ಕಳಾಃ ॥
ಯಥಾ ಕಲಾ ಸ್ತಥಾ ಭಾವೋ ಯಥಾ ಭಾವ ಸ್ತಥಾ ಮನಃ
ಯಥಾ ಮನ ಸ್ತಥಾ ದೃಷ್ಟೀ ಯಥಾ ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ತಥಾ ಸ್ಥಲಂ ॥
ಏವಂ ಭೇದಕಳಾದೇವಿ ಸದ್ಗುರು ಶಿಷ್ಯಮಸ್ತಕೇ
ಹಸ್ತಾಬ್ಜಂ ಮಥನಗ್ರಾಹ್ಯಂ ತಸ್ಯ ಭಾವೋ ಕರೋದಿತಾಃ ॥
ಏತೇ ಗುರುಕರೋಜಾತಃ ಲಿಂಗಭಕ್ತೈರ್ವಿಭೇದತಃ
ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾತೀತಂ ಗುರೂಣಾಂ ಲಿಂಗಮುದ್ಭವಂ ॥

—ಪರಮರಹಸ್ಯ

ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮೋಕ್ತವಾಗಿ
ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ದ
ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಪರಮ ಕಳೆಯ ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಭಾವಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಂದು
ಆ ಭಾವಸ್ಥಲದಿಂದೆ ಮನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಂದು
ಆ ಮನಸ್ಥಲದಿಂದೆ ದೃಷ್ಟಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಂದು
ಆ ದೃಷ್ಟಿಸ್ಥಲದಿಂದೆ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಂದು
ಸಾಕಾರ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನೆ
ಪ್ರಾಣಕಳೆಯೆಂದರ್ಪಿಸಿ
ಮತ್ತಂ
ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ಅನಿಷ್ಟ ಪಂಚಕಂಗಳೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನೋಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಚಿತ್ಸೂರ್ಯನೆಂದು ನಂಬುಗೆಯನಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ
ಮತ್ತಮಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ವೃತ್ತ ಕಟಿ ವರ್ತುಳ ಗೋಮುಖ ನಾಳ ಗೋಳಕವೆಂಬ
ಆರು ಸ್ಥಾನಂಗಳ ತೋರಿ

ಆ ಆರು ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ
ನಕಾರ ಮಕಾರ ಶಿಕಾರ ವಕಾರ ಯಕಾರ ಓಂಕಾರ
ಎಂಬ ಆರು ಪ್ರಣವಂಗಳನೆ ಬೋಧಿಸಿ
ಆ ಆರು ಪ್ರಣವಂಗಳನೆ
ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ
ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಎಂಬ ಆರು ಲಿಂಗಗಳೆಂದರುಹಿ
ಆ ಆರು ಲಿಂಗಂಗಳಿಗೆ
ಘ್ರಾಣ ಜಿಹ್ವೆ ನೇತ್ರ ತ್ವಕ್ಕು ಶ್ರೋತ್ರ ಹೃದಯ
ಎಂಬ ಆರು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆ ಆರು ಮುಖಗಳೆಂದು ತಿಳುಹಿ
ಆ ಆರು ಮುಖಂಗಳಿಗೆ
ಗಂಧ ರುಚಿ ರೂಪು ಸ್ಪರ್ಶನ ಶಬ್ದ ತೃಪ್ತಿ
ಎಂಬ ಆರು ಪದಾರ್ಥಂಗಳನು
ಶ್ರದ್ಧೆ ನಿಷ್ಠೆ ಸಾವಧಾನ ಅನುಭವ ಆನಂದ ಸಮರಸ
ಎಂಬ ಆರು ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದರ್ಪಿಸುವ
ಸಕೀಲದ ವಿವರವ ತೋರಬಲ್ಲಾತನೇ ಗುರು.
ಆ ಗುರುವಿನ ಕರುಣದಿಂದೆ ಪಡೆದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನು
ಕರಸ್ಥಲ ಮನಸ್ಥಲ ಭಾವಸ್ಥಲ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ
ಸಗುಣಪೂಜೆ ನಿರ್ಗುಣಪೂಜೆ ಕೇವಲ ನಿರ್ಗುಣಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ
ಆ ಲಿಂಗದ ಮಹಾಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ತನ್ನಂಗದ ಕಳೆಯನಡಗಿಸಿ
ಉರಿ–ಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗದಂತೆ
ಅವಿರಳ ಸಮರಸವಾಗಿರ್ಪಾತನೆ ಶಿಷ್ಯನು.
ಇಂತೀ ಅರುಹು ಆಚಾರ ಸನ್ನಿಹಿತ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು
ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರೆದಂತೆ
ನಿರವಯಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಪ್ಪತಿಯನ್ನೈದಿರ್ಪರು ನೋಡಾ.
ಇಂತೀ ಅರುಹಿನ ವಿಚಾರವನರಿಯದೆ
ಮಾಡುವ ಮಾಟವೆಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾನಗಡಣದೊಳಗು.

ಈ ಅಜ್ಞಾನಗುರುಶಿಷ್ಯರ ವಿಧಿಯೆಂತಾಯಿತ್ತೆಂದಡೆ :
ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನ ಕೈಯ್ಯ ಕೆಟ್ಟಗಣ್ಣವ ಹಿಡಿದು
ಬಟ್ಟೆಯ ಕಾಣದೆ ಕಮರಿಯ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ.

ಅಖಾಡೇಶ್ವರಾ ೧೪

[೧]ನೋಡಿರೆ ನೋಡಿರೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವ[೧]
ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಬ ಗಂಡನು
ಹಸ್ತಮಸ್ತಕಸಂಯೋಗವೆಂಬ ಕೂಟವ ಕೂಡಲು
ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬ ಮೇಢ್ರದಲ್ಲಿ
ಷಡಕ್ಷರಮಂತ್ರವೆಂಬ ವೀರ್ಯವು ಚಲನೆಯಾಗಿ
ಆ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯ ಕರ್ಣವೆಂಬ ಗರ್ಭಪ್ರವೇಶವಾಗಲು
ಮನ ಬಸುರಾಗಿ
ಕಂಗಳೆಂಬ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಗನ ಹಡೆದು
ಅಂಗೈಯೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಕ್ಕಿ
ಮಂಗಳಸೂತ್ರವೆಂಬ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು ನೋಡಾ.
ಇದು ಕಾರಣ,
ನೀವೀಗವೆನಗೆ ಮಗನಾದಿರಿ;
ನಾ ನಿಮಗೆ ತಾಯಾದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೫

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ,
ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನು.
ಆ ನಿರೂಪವನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡು
ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ಆಚರಿಸುವಲ್ಲಿ

---

೧. ನೋಡಿರೊ ನೋಡಿರೊ ಒಲಿದು ವಿಚಿತ್ರದ ವಿಸ್ತಾರವ (ಅ)

ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಗೋಳಕವು
ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದಾದಡು ಪರಹಸ್ತದಿಂದಾದಡು ಕಿತ್ತು ಬಂದಡೆ
ಸಂದೇಹಗೊಳಲಾಗದು.
ಮರಳಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಬುವುದು.
ಇದು ನಿರಾಳದ ಅಚ್ಚು, ವೀರಶೈವದ ಗಚ್ಚು; ಪುರಾತನರ ಮಚ್ಚು.
ಸರ್ವಗಣಂಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತ
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> ವಿಯೋಗೇ ಶಿವಭಕ್ತಶ್ಚ ನ ಶಂಕಾ ವೀರಶೈವಿನಾಂ ।
> ಪುನರ್ಬಂಧಂ ತಥಾ ಕೃತ್ವಾ ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಧಾರಯೇತ್ ಸುಧೀಃ ॥
> ಹಸ್ತೇನ ಲಿಂಗಮುತ್ಪ್ರಾತಂ (?) ಪುನರ್ಬಂಧೇನ ಧಾರಯೇತ್ ।
> ಸಂದೇಹೋ ನಾಸ್ತಿ ವೀರಾಣಾಮಿತ್ಯಾಹ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ॥
> —ಭೀಮಾಗಮದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯ.

ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವನ ವಾಕ್ಯವನು ಮೀರಿ
ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ಸಾಯಬೇಕೆಂಬ ಸೂತಕಮನದ
ಪಾತಕಹೊಲೆಯರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೬

ಶ್ರೀಗುರು ಕರುಣಿಸಿ ಕರಸ್ಥಲಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನು
ಶುದ್ಧ ಸಾವಧಾನದಿಂದೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಲಿಂಗವೆ ಪತಿ ತಾನೆ ಸತಿ ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದೆ ಆಚರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಆ ಲಿಂಗವು ಮೋಸದಿಂದೊಸರಿಸಿ ಹೋದಡೆ
ಅರಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು
ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರವ ತಿಳಿದು
ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಬುವುದು.
ಮತ್ತಾ ಲಿಂಗವು
ವೃತ್ತ ಕಟಿ ವರ್ತುಳ ಗೋಮುಖ ನಾಳ ಗೋಳಕ ಎಂಬ
ಷಡ್‌ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾದಡೆಯು

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದಡೆಯು
[1]ಲಿಂಗಕ್ಕೆ[1] ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಲಾಗದು.
ಇದಕ್ಕೆ ಶಿವನ ವಾಕ್ಯವೆ ಸಾಕ್ಷಿ :

> ಗುರುಣಾ ದತ್ತಲಿಂಗಂ ತು ಸಾವಧಾನೇನ ಧಾರಯೇತ್ ।
> ಪ್ರಮಾದಾತ್ಪತಿತೇ ಲಿಂಗೇ ಪ್ರಾಣಾನಪಿ ಪರಿತ್ಯಜೇತ್ ॥
> ವೃತ್ತನಾಲಸಮಂ ಪೀಠಂ ಗೋಲಕಂ ಮಧ್ಯಗೋಮುಖಂ ।
> ಭಿನ್ನ ಷಡ್ವಿಧಸ್ಥಾನೇನ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥
>
> —ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾದ ಶರಣರ
ನೀನೆಂದೇ ಕಾಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೭

ಸದ್ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದು ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸವುಳ್ಳ
ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರರೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ
ತಮ್ಮಂಗದ ಮೇಲಣ ಲಿಂಗವು ಷಟ್‌ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾದಡೆ
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಮರಳಿ ಆ ಭಿನ್ನವಾದ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ :
ತಾನು ಸಾಯಲಾರದೆ
ಜೀವದಾಸೆಯಿಂದೆ
ಆ ಭಿನ್ನವಾದ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದಡೆ
ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ನರಕಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಮುಳುಗಾಡುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ.

---

೧. ಲಿಂಗದೊಡನೆ (ಅ)

ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ :

ಶಿರೋ ಯೋನಿರ್ಗೋಮುಖಂ ಚ ಮಧ್ಯಂ ವೃತ್ತಂ ಚ ಪೀಠಕಂ ।
ಷಟ್‌ಸ್ಥಾನೇ ಛಿದ್ರಯೋಗೇ ತು ತಲ್ಲಿಂಗಂ ನೈವ ಧಾರಯೇತ್ ।
ತಥಾಪಿ ಧಾರಣಾತ್ ಯೋಗೀ ರೌರವಂ ನರಕಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥

—ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಗಮ

ಇಂತಪ್ಪ ನರಕಜೀವಿಗಳ
ಎನ್ನತ್ತ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೮

ಸಕಲ ಗಣಂಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ಶ್ರೀಗುರುದೇವನು ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ
ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ
ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ಭಾವ ಬಿಡದೆ
ಆಚರಿಸುವ ಲಿಂಗವು ಓಸರಿಸಿ ಹೋದಡೆ
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಜೀವನ ಕಕ್ಕುಲಾತಿಯಿಂದುಳಿಯಲಾಗದು;
ಮರಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ :
ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಕರಿಗೊಂಡ ಇದ್ದಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿರ್ಪುದೇ ?
ಇಂತೀ ದೃಷ್ಟದಂತೆ,
ಮುನ್ನ ಗುರೂಪದೇಶವಿದ್ದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಿವಕಳೆಯಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಗುರೂಪದೇಶವಾಗಿ ಲಿಂಗವ್ರತವನಾಚರಿಸಿ
ಮರಳಿ ಲಿಂಗಬಾಹ್ಯ ವ್ರತಗೇಡಿಯಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ
ಪರಮ ಶಿವಕಳೆಯೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಆ ಶಿವಕಳೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹಕ್ಕೆ
ಮರಳಿ ಲಿಂಗಧಾರಣವಾದಡೆಯು ಆ ಲಿಂಗ ಪ್ರೇತಲಿಂಗವು.

ಆ ಭೂತಪ್ರಾಣಿ
ಆ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಮಾಡಿದಡೆಯು
ಫಲವಿಲ್ಲ; ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ.
ಅವಗೆ ರಾಜನರಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ !
ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ :

ಲಿಂಗಬಾಹ್ಯಾತ್‌ವ್ರತಭ್ರಷ್ಟಃ ಪುನರ್ಲಿಂಗಂ ನ ಧಾರಯೇತ್ ।
ತತ್ ಪೂಜಾ ನಿಷ್ಫಲಾ ಚೈವ ರೌರವಂ ನರಕಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥

ಮತ್ತಂ

ಪ್ರೇತ ಲಿಂಗೇನ ಸಂಸ್ಕಾರೇ ಭೂತ ಪ್ರಾಣೀನ ಜಾಯತೆ ।
ಪ್ರಭಾತೇ ತನ್ಮುಖಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕೋಟಿ ಜನ್ಮೇನ ಸೂಕರಃ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗಬಾಹ್ಯವ್ರತಭ್ರಷ್ಟನ ಮುಖವ
ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾತಂಗೆ
ಕೋಟಿ ವೇಳೆ ಶುಸಿಸೂಕರನ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಲಿಂಗಚಿಹ್ನ ಭಿನ್ನವಾದಡೆ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮವನರಿಯಬೇಕು.
ಸ್ಥೂಲವಾವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾವುದು ಎಂದಡೆ :
ಲಿಂಗದ ಶಕ್ತಿಪೀಠದಲ್ಲಿ
ಅಕ್ಕಿಯ ತೂಕ ಮೇಣವನೊತ್ತಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ[೧]
ಆ ಮೇಣ ಒಳಗಾದಡೆ ಸ್ಥೂಲ, ಆ ಮೇಣ ಹೆಚ್ಚಾದಡೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
ಮತ್ತಂ
ಲಿಂಗದ ಕಟಿಯಲ್ಲಿ
ಅರ್ಧ ಅಕ್ಕಿಯ ತೂಕ ಮೇಣವನ್ನು ಒತ್ತಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ[೧]
ಆ ಮೇಣ ಒಳಗಾದಡೆ ಸ್ಥೂಲ, ಆ ಮೇಣ ಹೆಚ್ಚಾದಡೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
ಮತ್ತಂ
ಲಿಂಗದ ವರ್ತುಳ ಗೋಮುಖದಲ್ಲಿ

---

೧. ಡೆ (ಅ, ಬ)

ಅರ್ಧ ಅಕ್ಕಿಯ ಸರಿಭಾಗವ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಗಿರ್ಧವೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆ ಗಿರ್ಧ ಅಕ್ಕಿಯ ತೂಕ ಮೇಣವನ್ನು ಒತ್ತಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ
ಆ ಮೇಣ ಒಳಗಾದಡೆ ಸ್ಥೂಲ, ಆ ಮೇಣ ಹೆಚ್ಚಾದಡೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
ಮತ್ತಂ
ಲಿಂಗದ ನಾಳಗೋಳಕದಲ್ಲಿ
ಎಳ್ಳಿನ ತೂಕ ಮೇಣವನ್ನು ಒತ್ತಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ
ಆ ಮೇಣ ಒಳಗಾದಡೆ ಸ್ಥೂಲ, ಆ ಮೇಣ ಹೊರಗಾದಡೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
ಮತ್ತಂ
ಲಿಂಗದ ಮಸ್ತಕದಿಂದೆ ಕೆಳಗಣ ಪೀಠಪರಿಯಂತರವಾಗಿ
ಕೂದಲು ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ಸೀಳಿದಡೆ ಸ್ಥೂಲ,
ಆ ಕೂದಲು ಹೆಚ್ಚಾದಡೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ.
ಈ ಉಭಯಾರ್ಥವ ತಿಳಿದು
ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಡೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು;
ಸ್ಥೂಲವಾದಡೆ ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಬೇಕು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> ವ್ರೀಹಿ ವ್ರೀಹ್ಯರ್ಧ ವಿಚ್ಛಿನ್ನಂ ಕೇಶಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಪ್ರಮಾದತಃ ।
> ಪೀಠಾದಿ ಲಿಂಗಪರ್ಯಂತಂ ತ್ಯಜೇತ್ ಪ್ರಾಣಾನ್ ನಗಾತ್ಮಜೇ ॥

ಮತ್ತಂ

> ತಂಡುಲಾರ್ಧಂ ಪೀಠಮಧ್ಯಂ ತದರ್ಧಂ ವೃತ್ತ ಗೋಮುಖಂ ।
> ತಿಲಮಾತ್ರಂ ಯೋನಿಲಿಂಗಂ (ಚ?) ತದಾಧಿಕ್ಯಂ ತ್ಯಜೇದಸೂನ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ
ಇಂತಪ್ಪ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ಮಹಾಶರಣರು
ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಕರು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೦

ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ
ಒಂದೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ ವೇಳೆ

ಸತ್ತುಹುಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಿಸುಳಿದು
ಸುಖದುಃಖಂಗಳಿಂದೆ ನೊಂದು ಬೆಂದು ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ ಜೀವರಿಗೆ
ಬಡವಂಗೆ ಕಡವರ ದೊರಿಕೊಂಡಂತೆ
ಮನುಷ್ಯದೇಹವು ದೊರಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ
ಶಿವಕೃಪೆಯಿಂದ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವಾಗಿ
ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಧಾರಣವಾದ ಬಳಿಕ
ಆ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿ
ನಿಮಿಷಂ ನಿಮಿಷಾರ್ಧವಗಲದಿರಬೇಕು.
ಮತ್ತಂ
ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವನ್ನಬರ
ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನವ ಬಿಡದಿರಬೇಕು.
ಇಷ್ಟುಳ್ಳಾತಂಗೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸಮರಸವಲ್ಲದೆ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬೆಳಗ ಕಂಡೆವು,
ಇನ್ನು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಹಂಗು ಏತಕೆಂದು
ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ
ಲಿಂಗಬಾಹ್ಯನಾಗಿ ವ್ರತಗೇಡಿಯಾದಾತನು
ಒಂದು ಕೋಟಿ ಕಲ್ಪಾಂತರವು ನರಕದೊಳಗಿರ್ದು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ಬಂಧನಬಡುತಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸಮರಸವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> ಅಂಗೇ ಚ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಂ ಲಿಂಗೇ ಚ ಪ್ರಾಣಸಂಯುತಂ ।
> ನಿಮಿಷಾರ್ಧಂ ವಿಯೋಗೇನ ನರಕೇ ಕಾಲಮಕ್ಷಯಂ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ಅವ್ರತ ಹೀನಮಾನವರ
ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಕರಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದ ಶರಣಸತಿ ನಾನು.
ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಹೃದಯಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಯವಾದ ಲಿಂಗಪತಿಗೆ
ಎನ್ನ ಮದುವೆಯ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲವೆಂಬ ಸಾವಿರ ಕಂಬದ ಮಂಟಪವ ರಚಿಸಿ
ಆ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಪಂಚಪಾತ್ರವೆಂಬ ಪಂಚಮುದ್ರೆಯ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ತುಂಬಿ
ಆ ಪಂಚಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಪ್ರಣವವೆಂಬ ಪಂಚಕಲಶವ ಹೂಡಿ
ಆ ಪಂಚಕಲಶಂಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾನುಭಾವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸುರಗಿಯ ಸುತ್ತಿ
ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡಿದರೆಂತೆನಲು :
ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪತ್ತೆಂಬ ಸೀರೆಯನುಡಿಸಿ
ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕುಪ್ಪಸವ ತೊಡಿಸಿ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬಳೆಯನಿಡಿಸಿ
ಏಕಭಾವದ ನಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ತಾಳಿಯ ಕಟ್ಟಿ
ನಿಜಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮೂಗುತಿಯನಿಟ್ಟು
ಶಿವಮಂತ್ರವೆಂಬ ಕರ್ಣಾಭರಣವ ಧರಿಸಿ
ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬ ಪಾದಾಭರಣವ ಧರಿಸಿ
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚಿತ್‍ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ ಚಿದ್‍ವಿಭೂತಿಯನೆ ತಂದು
ಎನ್ನ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ
ಸತಿ ಸಂಗವಗಲಬೇಡವೆಂದು
ಎನ್ನ ಪತಿಯ ಸೆರಗ ತಂದು ಸೆರಗ ಕೂಡಿಸಿ
ಷಟ್‍ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟನಿಕ್ಕಿ
ಪತಿಭಕ್ತಿಯಗಲದಿರೆಂದು
ಎನ್ನ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ಗಣಂಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ
ಬಿರುದಿನ ವೀರಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿ
ಜಂಗಮದ ಪಾದತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಭೂಮವನುಣಿಸಿ
ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಇಂದು ಎನಗೆ ಯೌವನವಾಯಿತ್ತು.

ಏಳು ನೆಲೆಯ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಸುಖಿಸಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೨

ಎಲೆ ಶಿವನೆ, ನೀನು ಎನ್ನ ಮಚ್ಚಿ ಕೈವಿಡಿದ ಕಾರಣ
ಎಮ್ಮವರು ಸಕಲ ಗಣಂಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಮಾಡಿ
ನಿನಗೆ ಎನ್ನ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.
ನೀನು ಎನ್ನನಗಲಿದಡೆ ಗುರುದ್ರೋಹಿ,
ಆನು ನಿನ್ನನಗಲಿದಡೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಮುನ್ನ ಶ್ರೀ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಹುದುಗಿಸಿ
ಎಂದೆಂದೂ ಅಗಲಬೇಡೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನು.
ಆ ನಿರೂಪವನು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡ ಬಳಿಕ
ನಾವಿಬ್ಬರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಗಲದಿರಬೇಕಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೩

ಪುರುಷನೆಂದು ಕರೆವುತಿರ್ಪರು ಜಗದವರೆಲ್ಲ ಎನ್ನ;
ನಾನು ಪುರುಷನಲ್ಲವಯ್ಯಾ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಹೊರಗಣ ಸಾಕಾರವೆ ನೀನು;
ಒಳಗಣ ನಿರಾಕಾರವೆ ನಾನು.
ಹೊರಗಣ ಸಾಕಾರದ ಪುರುಷರೂಪೆ ನೀವಾಗಿ
ಒಳಗಣ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ತ್ರೀರೂಪೆ ನಾನಾಗಿ
ನಿಮಗೆ [೧]ರಾಣಿವಾಸವಾ[೧]ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೪

---

೧. ರಾಣಿಯಾ (ಅ)

ಗಂಡನುಳ್ಳ ಗರತಿಯರೆಲ್ಲರು
ನಿಮ್ಮ ಗಂಡನ ಕುರುಹ ನೀವು ಹೇಳಿರೆ.
ನೀವರಿಯದಿರ್ದಡೆ
ನಾವು ನಮ್ಮ ಗಂಡರ ಕುರುಹ ಹೇಳಿಹೆವು ಕೇಳಿರೆ.
ಹೊಳೆವ ಕೆಂಜಡೆಗಳ
ಬೆಳಗುವ ಭಾಳಲೋಚನದ
ಥಳಥಳಿಪ ಸುಲಿಪಲ್ಲಿನ
ಕಳೆದುಂಬಿ ನೋಡುವ ಕಂಗಳ ನೋಟದ
ಸೊಗಸಿಂದೆ ನಗುವ ಮುಗುಳುನಗೆಯ
ರತ್ನದಂತೆ ಬೆಳಗುವ ರಂಗುದುಟಿಯ
ಚಂಪಕದ ನನೆಯಂತೆ ಇಂಪಾದ ನಾಸಿಕದ
ಶಶಿಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಎಸೆವ ಕದಪಿನ
ಮಿಸುಪ ಎದೆ ಭುಜ ಕಂಠದ
ಶೃಂಗಾರದ ಕುಕ್ಷಿಯ
ಸುಳಿದೆಗೆದ ನಾಭಿಯ
ತೊಳಪ ತೊಡೆ ಮಣಿಪಾದ ಹರಡಿನ
ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಹೊಳೆವ ನಖದ ಪಂಕ್ತಿಯ
ಚರಣಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ನಯನದ ಕುರುಹಿನ
ಸಕಲ ಸೌಂದರ್ಯವನೊಳಕೊಂಡು
ರವಿಕೋಟಿ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ರಾಜಾಧಿರಾಜ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಕುರುಹು ಇಂತುಟು ಕೇಳಿರವ್ವಾ. ೨೫

ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲ ನೋಡಿರೆ ನನ್ನ ನಲ್ಲ :
ಬಲ್ಲಿದ ನಾರಾಯಣ ಬ್ರಹ್ಮರ ಕೂಡೆ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೇವೆಯಕೊಂಬನು.
ಖುಲ್ಲ ದನುಜರನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲದೆ ಸಂಹರಿಸಿದನು.
ಕಲ್ಲುಕಲ್ಲಲಿ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡನು.

ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಬಿಲ್ಲಲಿ ಹೊಯಿಸಿಕೊಂಡನು.
ಭಾವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಸೋತು ಶಿಶುವಾದನು ಅಮ್ಮವ್ವೆಗೆ
ಮಲ್ಲಮಲ್ಲರ ಗಂಡನೆಂಬ ಬಿರುದು ನೋಡಿರೇ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನಿಗೆ. ೨೬

ನಲ್ಲನ ಕಾಣದೆ
ತಲ್ಲಣಗೊಳುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಎನ್ನ ಮನವು.
ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ನಲ್ಲನ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ಸುಳಿವುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ನಲ್ಲನ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ಕಳವಳಿಸುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ಸುಷುಪ್ತ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ನಲ್ಲನ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ಮೈಮರೆದಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಕೂಡಬೇಕೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದೆ
ಬಡವಾಗುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ. ೨೭

ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭನ ಕಾಣದೆ
ಚಿಂತೆಗೊಂಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಎನ್ನ ಮನವು.
ಹೊತ್ತಿನ ಗೊತ್ತಿಗೆ ಬಾರದಿರ್ದಡೆ
ಹೊತ್ತುಹೋಗದು [೧]ಕೇಳಿರಿ.[೧]
ಕರ್ತೃ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು ಬಾರದಿರ್ದಡೆ
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯಲಾರೆನವ್ವಾ. ೨೮

---

೧. ಕೆಳದಿ (ಅ)

ಬುದ್ಧಿಗೂಡದು ನಿದ್ರೆಬಾರದು ಎನಗೆ, ಸುದ್ದಿಹೇಳಿರೆ ಆತಗೆ.
ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಹೋದನು ನೋಡಿರೆ.
ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುನಿಸು ತಿಳುಪಿ
ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತನ್ನಿರೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಿವನ. ೨೯

ಅರಳಿಯ ಮರದೊಳಗಿರುವ ಅರಗಿಳಿಗಳಿರಾ,
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ *ಕಂಡಡೆ* ಹೇಳಿರೆ.
ಮಾವಿನ ಮರದೊಳಗೆ ಕೂಗುವ ಕೋಗಿಲೆಹಿಂಡುಗಳಿರಾ,
ನಮ್ಮ ನಾಗಭೂಷಣನ *ಕಂಡಡೆ* ಹೇಳಿರೆ.
ಕೊಳನ ತೀರದಲಾಡುವ ಕಳಹಂಸಗಳಿರಾ,
ನಮ್ಮ ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರಧರನ *ಕಂಡಡೆ* ಹೇಳಿರೆ.
ಮೇಘಧ್ವನಿಗೆ ಕುಣಿವ ನವಿಲುಗಳಿರಾ,
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಅವಿರಳ ಪರಶಿವನ *ಕಂಡಡೆ* ಹೇಳಿರೆ. ೩೦

ಆತನ ಆಳಾಪದಿಂದೆ ಹಗಲಾದುದನರಿಯೆನವ್ವಾ.
ಆತದ ಆಳಾಪದಿಂದೆ ಇರುಳಾದುದನರಿಯೆನವ್ವಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭನ ಕೂಡಬೇಕೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದೆ
ಹೋದುದ ಬಂದುದನರಿಯೆನವ್ವಾ. ೩೧

ನಾನೇನೆಂದೆನೇ ತಾನೇತಕೆ ಮುನಿದನೇ ?
ಮಾನಿನಿ ಹೋಗಿ ಕರೆದು ತಾರೇ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಇನಿಯನ. ೩೨

ತನ್ನನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ನೋಡನವ್ವಾ.
ತನ್ನನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಮುಟ್ಟನವ್ವಾ.
ತನ್ನನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ನೆನೆಯನವ್ವಾ.
ತನ್ನನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ಬಯಸನವ್ವಾ.

---

* ಕಂಡಿರೆ (ಅ, ಬ, ಕ)

ತನ್ನನಗಲಿ ಇನ್ನೆಂತು ಬದುಕುವನವ್ವಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಮುನಿಸನು ತಿಳುಹಿರವ್ವಾ. ೩೩

ಜೀವದೊಡೆಯನನಗಲಿ ಜೀವಿಸಲಾರೆನವ್ವಾ.
ನಿಮಿಷಂ ನಿಮಿಷಾರ್ಧವಾದಡೂ ಬಾಳಲಾರೆನವ್ವಾ.
ಹೇಳಲಿನ್ನೇನ ? ಸಾವು ಬಂದಿತ್ತವ್ವಾ
ಕಂಡಡೆ ಹೇಳಿರವ್ವಾ.
ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಭಾವನ ಕರೆದು ತೋರಿರವ್ವಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ. ೩೪

ಪ್ರಾಣನಾಯಕನ ಕಾಣದೆ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ಬದುಕಲಾರೆನವ್ವಾ.
ಏಣಾಂಕಧರನು ಏಕೆ ಬಾರನೇ ?
ಜಾಣೆ ಪ್ರವೀಣೆ ಕರೆದು ತೋರೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ. ೩೫

ಅರಸನ ಕಾಣದ ಬಳಿಕ ಹರುಷವಿಲ್ಲವ್ವಾ ಎನಗೆ.
ಅರಸು ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರಶಿವನ ಬೆರಸದ ಬಳಿಕ
ಸರಸವೆಲ್ಲಿಯದವ್ವಾ ಎನಗೆ? ೩೬

ಕಂಡರೆ ಸಂತೋಷ; ಕಾಣದಿರ್ದರೆ ಕಡು ದುಃಖವೆನಗೆ.
ಹಿಂಡು ದೈವದ ಗಂಡ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು
ನಿಮಿಷವಾದಡು ತಡೆದರೆ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯದವ್ವಾ. ೩೭

ಬಾರನೇತಕವ್ವಾ ನಮ್ಮನೆಯಾತ ?
ತೋರನೇತಕವ್ವಾ ತನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವ ?
ಬೀರನೇತಕವ್ವಾ ಅತಿ ಸ್ನೇಹವ ?
ಇನ್ನೆಂತು ಸೈರಿಸುವೆನವ್ವಾ?
ಹೇಗೆ ತಾಳುವೆನವ್ವಾ?
ತನು ತಾಪಗೊಳ್ಳುತಿದೆ; ಮನ ತಲ್ಲಣವಾಗುತಿದೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ತೋರಿಸಿ
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವನುಳುಹಿಕೊಳ್ಳಿರವ್ವಾ. ೩೮

[1]ಘುಲುಘುಲೆಂದಡೆ ನಲ್ಲ ಬರುತಾನೆಂದು
ಎಲ್ಲ ಹಾದಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ನೋಡುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ನಲ್ಲನ ಸೊಲ್ಲು ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಕಂಡರೆ ಮಹಾ ಸಂತೋಷವು;
ಕಾಣದಿರ್ದರೆ ಕಡು ದುಃಖ ಕೇಳಿರವ್ವಾ ಎನಗೆ. ೩೯

ಹಗಲು ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸು ತನ್ನ ಹಂಬಲದಲ್ಲಿ ವೇಳೆ ಕಳೆವುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ಇರುಳು ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸು ತನ್ನನೇ ಎದ್ದೆದ್ದು ನೋಡುತಿರ್ದೆನವ್ವಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಹಂಬಲದಿಂದೆ
ಸರ್ವ ಸಂಗವ ತೊರೆದೆನು ನೋಡಿರವ್ವಾ. ೪೦

ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೇ, ಇನ್ನೇತಕೆ ನಾಚುವೆ ?
ನಾನು ಸರಿಮಿಂಡಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನೇತಕೆ ದಿನಕಾಲ ಹೋಗಲಾಡುವೆ ?
ತುಂಬಿದ ಜವ್ವನ ಸಡಿಲಿ ಹೋಗುತಿದೆ.
ಸುರತ ಸಂಭ್ರಮದ ಚುಂಬನಂಗಳಿಂದೆ ಕೂಡಿ
ಪರಿಣಾಮಗೊಳ್ಳಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೧

ನೋಡು ನೋಡಯ್ಯಾ ಗಂಡನೆ,
ಎನ್ನ ಕಂಗಳುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಸಕಲ ವಿಚಿತ್ರವ.
ಆಡು ಆಡಯ್ಯಾ ಗಂಡನೆ, ಎನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ಮಹಾಜ್ಞಾನದುಯ್ಯಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಮನಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ.
ಕೂಡು ಕೂಡಯ್ಯಾ ಗಂಡನೆ, ಎನ್ನ ಸತ್ಕಲೆಗಳಿಂದ ಸವಿತೋರಿಸಿ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೨

---

೧. ಗಲ್ಲು ಗಲ್ಲೆ (ಅ, ಬ), ಘಲ್ಲು ಘಲ್ಲೆ (ಕ)

ಸೊಕ್ಕಿದ ಜವ್ವನದ ಕಕ್ಕಸಕುಚದ, ಸಡಿಲಿದ ಸೋರ್ಮುಡಿಯ,
ಬಡನಡುವಿನ, ಬಳಕುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡುಸ್ನೇಹವನಗಲಿ
ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇದು ಎಂಥ ವಿಗಡ ಚಾರಿತ್ರವೆ ಅವ್ವಾ !
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ
ಮನವು ಸಣ್ಣಿಸಿ, ತನುವು ಕರಗಿಹೋಯಿತ್ತು ನೋಡಿರವ್ವಾ. ೪೩

ಇಂದಿನ ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ
ನಲ್ಲನು [1]ಚಲ್ಲ[1]ವಾಡುತ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎನ್ನ ಕೈವಿಡಿದನವ್ವಾ.
ಅಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟ ಸೀರೆಯ ನಿರಿಗಳು ಸಡಿಲಿ ಬಿದ್ದುವವ್ವಾ.
ತೊಟ್ಟ ರವಕೆಯ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಕಡೆಗಾದುವವ್ವಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನು ಎನ್ನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು
ಕೂಡಿದ ಸುಖವ ಇದಿರಿಟ್ಟು ಹೇಳಲಾರೆನವ್ವಾ. ೪೪

ಚಂದ್ರಸಾಲೆಯಲಿ ಬಂದು ನಿಂದವನಾರೆಂದು ನೋಡಹೋದಡೆ
ಅಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ಎನ್ನ ನೆರೆದನವ್ವಾ.
ಆತನ ಸೌಂದರ್ಯ ಕೋಟಿಕಂದರ್ಪರಂತಿರ್ದುದವ್ವಾ.
ಆತನಂಗದ ಬೆಳಗು
ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಭೆಯಂತಿರ್ದುದವ್ವಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಅಂಗ ಶೃಂಗಾರದ ಬೆಳಗ ನೋಡಲಮ್ಮದೆ
ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ನೆರೆದೆನವ್ವಾ. ೪೫

ಆತನ ದಿವ್ಯರೂಪು ನೋಡಿ ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ದಣಿಯವು.
ಆತನ ಒಲ್ಲೆವಾತ ಕೇಳಿ ಎನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ದಣಿಯವು.
ಆತನ ಜಿಹ್ವೆಯ ಚುಂಬಿಸಿ ಎನ್ನ ಬಾಯಿ ದಣಿಯದು.
ಆತನ ಸರ್ವಾಂಗವನ್ನಪ್ಪಿ ಎನ್ನ ತನು ದಣಿಯದು.
ಆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಕೂಡಿ ಒಳಪೊಕ್ಕು

---

೧. ಚುನ್ನ (ಅ)

ಪರಿಣಾಮ ಸೂರೆಗೊಂಡು
ಎನ್ನ ಮನದಣಿಯದು ನೋಡಿರವ್ವಾ ೪೬

ನಲ್ಲನ ಕೂಡಿದ ಸುಖವೆಲ್ಲವ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸುರುವೆ ಕೇಳಿರವ್ವಾ.
ಏಳು ನೆಲೆಯ ಮಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಂಟಪದುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಚಪ್ಪರಮಂಚವ ಹಾಸಿ
ಒಪ್ಪುವ ಊಟವ ನೀಡಿ
ಕರ್ಪೂರವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು
ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯ ತೊರೆದು ತನು ಜಜ್ಜರಿತವಾಗಿ
ತೆಕ್ಕೆ ಚುಂಬನಾದಿಗಳಿಂದೆ ಅಮರ್ದಪ್ಪಿ
ಅಸ್ತಿಗಳು ನುಗ್ಗುನುರಿಯಾಗಿ
ಮನದ ಪರಿಣಾಮ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ
ಪರಮಾನಂದದ ಮಹಾ ಪರಿಣಾಮದ ಸುಗ್ಗಿಯೊಳಗೆ
ಪರವಶಗೊಂಡಿರ್ದೆನು ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನ ಕೂಡಿ. ೪೭

ಬಾಯೊಳಗೆ ಬಾಯನಿಕ್ಕಿ
ಎದೆಗೆ ಎದೆಯ ತರ್ಕೈಸಿ
ಮೈಗೆ ಮೈಯ್ಯ ಹೊಂದಿಸಿ ಕೂಡಿದ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಸುಖವು
ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆ ಸವಿದಂತಾಯಿತ್ತು ನೋಡಿರವ್ವಾ. ೪೮

ಕೇಳಿರೇ ಕೇಳಿರವ್ವಾ ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲ.
ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವಾದ
ಕಂಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳವಾದ
ಶೃಂಗಾರದ ಸೊಬಗಿನ ನಲ್ಲ ಬಂದು
ಎನ್ನ ತನ್ನೊಳಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.
ಒಂದು ವಿಪರೀತವ ಹೇಳುವೆ ಚಿತ್ತವೊಲಿದು ಲಾಲಿಸಿರವ್ವಾ.
ಎನ್ನ ತನುವಿನೊಳಗೆ ತನ್ನ ತನುವನಿಟ್ಟು ಮಹಾತನುವ ಮಾಡಿದ.

ಎನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಮನವನಿಟ್ಟು ಘನಮನವ ಮಾಡಿದ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನಿಟ್ಟು ಚಿತ್‌ಪ್ರಾಣವ ಮಾಡಿದ.
ಎನ್ನ ಜೀವದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಜೀವವನಿಟ್ಟು ಸಂಜೀವನವ ಮಾಡಿದ.
ಎನ್ನ ಭಾವದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಭಾವವನಿಟ್ಟು ಸದ್ಭಾವವ ಮಾಡಿದ.
ಎನ್ನ ಕರಣಂಗಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ಕರಣಂಗಳನಿಟ್ಟು
ಚಿತ್‌ಕರಣಂಗಳ ಮಾಡಿದ.
ಎನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನಿಟ್ಟು
ಚಿದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮಾಡಿದ.
ಎನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳನಿಟ್ಟು
ನಿರ್ವಿಷಯಂಗಳ ಮಾಡಿದನಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಲ್ಲನೊಳಗೆ
ಕರ್ಪುರವೆಣ್ಣು ಉರಿಪುರುಷನನಪ್ಪಿ ರೂಪಳಿದಂತಾದೆನು ಕೇಳಿರವ್ವಾ. ೪೯

ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚ ಶರಣಂಗೆ ಹಬ್ಬ ಅವಾ (ಹವ್ಯಾ?) ಸಗಿರಿ ತಾನೆ ಕಾಣಿರೊ.
ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚ ಶರಣಂಗೆ ಶುದ್ಧಶಿವರಾತ್ರಿ ತಾನೆ ಕಾಣಿರೊ.
ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚ ಶರಣಂಗೆ ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವ ತಾನೆ ಕಾಣಿರೊ.
ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚ ಶರಣಂಗೆ ಪರಮಾನಂದದೋಕುಳಿ ತಾನೆ ಕಾಣಿರೊ.
ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣಂಗೆ
ಒಸಗೆ ವೈಭವಂಗಳು ತಾನೆ ಕಾಣಿರೊ. ೫೦

ಶರಣನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆ ಪರುಷ.
ಶರಣನ ಕರದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪರುಷ.
ಶರಣನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಪರುಷ.
ಶರಣನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಟ ಪರುಷ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣನ ಮನದಲ್ಲಿ
ಭಾವ ಪರುಷವಿರ್ಪುದು ನೋಡಿರೊ. ೫೧

ಶರಣನ ಕಂಗಳೆ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಹಿಂಡು.
ಶರಣನ ಹಸ್ತಂಗಳೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ವನ.
ಶರಣನ ಪಾದಂಗಳೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ರಾಶಿ.
ಶರಣನ ಬಾಯೆ ಸಂಜೀವನದ ಬಣವೆ.
ನೀವೊಲಿದ ಶರಣನ ಮನವೆ ಪರುಷದ ಪರ್ವತವು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೨

ಎಲೆ ಶಿವನೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು
ನೀವೊಲಿದು ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ ಎನಗೆ.
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ¹ಸಚ್ಚ²ರಿತ್ರದ ಘನಮಹಿಮೆಯ ಕೇಳುವಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲವು ಅರಳುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ.
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ನಿಜಮೂರ್ತಿಗಳ ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗವು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಜಲವುಕ್ಕಿ
ಅವರ ಚರಣಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಸುರಿವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ.
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಶಿವಾನುಭವಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಕರ್ಣದ್ವಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳು
ನಾ ಮುಂಚೆ ತಾ ಮುಂಚೆ ಎಂದಾಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಜವನಿಂಬುಗೊಂಡ ಶರಣರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ
ಹೆರೆಹಿಂಗದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೩

ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಚಾರವೆ ಚೆಲುವು
ಮನಕ್ಕೆ ಮಹಾನುಭಾವವೆ ಚೆಲುವು
ಆತ್ಮಂಗೆ ಅರುಹೆ ಚೆಲುವು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಿಜವಿಂಬುಗೊಂಡವಂಗೆ
ಶರಣರ ಸಂಗವೆ ಚೆಲುವು ೫೪

---

೧. ಸುಚ (ಅ) ೨. ವ (ಅ, ಬ, ಕ)

ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದೆ ತನು ಶುದ್ಧವಪ್ಪುದು ನೋಡಿರೆ.
ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದೆ ಮನ ನಿರ್ಮಲವಪ್ಪುದು ನೋಡಿರೆ.
ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಲಿಂಗಮುಖವಪ್ಪುವು ನೋಡಿರೆ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದೆ
ಮುಂದೆ ಸತ್ಪಥವು ದೊರೆಕೊಂಬುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಿರೆ. ೫೫

ಸಕಲ ಗಣಂಗಳು
ತಮ್ಮ ವಚನಾನುಭಾವವೆಂಬ ಪರಮಾಮೃತವನ್ನು
ಎನ್ನ ಕರ್ಣವೆಂಬ ಕರುಹ ಕಟ್ಟಿ ಎರಕವೆರೆಯಲು
ಅದು ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಒಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು; ಹೊರಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು.
ಎನ್ನೊಳಹೊರಗೆ ಭರಿತವಾದ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರಶಿವನು
ನುಡಿಸಿದಂತೆ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ
ಎನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ನುಡಿಯಲಿಲ್ಲ ಕೇಳಿರೆ. ೫೬

ಅನುಭಾವಿಗಳ ಸಂಗ ಕೀಟಕ ಭ್ರಮರವಾದಂತೆ ಕಾಣಿರೊ.
ಅನುಭಾವಿಗಳ ಸಂಗ ಲೋಹ ಪರುಷವಾದಂತೆ ಕಾಣಿರೊ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗದೊಡನೆ ನೆರೆದ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಸಂಗ
ಕರ್ಪುರದ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿರೊ. ೫೭

ಅಗ್ನಿಯ ಸಂಗದಿಂದೆ ಕಾನನ ಕೆಟ್ಟಂತೆ,
ಜ್ಯೋತಿಯ ಸಂಗದಿಂದೆ ಕತ್ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಂತೆ,
ಪರುಷದ ಸಂಗದಿಂದೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಕೆಟ್ಟಂತೆ,
ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಗಳ ಸಂಗದಿಂದೆ
ಎನ್ನ ಹುಟ್ಟುಹೊಂದುಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ
ಕೆಟ್ಟು ಹೋದುವು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೮

ಕಾಯವೇ ಕೈಲಾಸವಾಗಿ
ಮನವೇ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಗಿ
ಭಾವವೇ ಅವಿರಳ ಪುಷ್ಪದ ಪೂಜೆಯಾಗಿ
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಸುಳಿವ
ಮಹಾಶರಣರ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೯

ಒಬ್ಬರು ನಡೆದಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯರು.
ಒಬ್ಬರು ಹಿಡಿದ ಶೀಲವ ಹಿಡಿಯರು.
ಒಬ್ಬರು ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ ನುಡಿಯರು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಮಚ್ಚಿ ನಡೆವರು.
ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಮಚ್ಚಿ ಹಿಡಿವರು.
ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಮಚ್ಚಿ ನುಡಿವರು.
ಇದು ಕಾರಣ,
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಪರಮ ಸ್ವತಂತ್ರಶೀಲರು. ೬೦

ಶೀಲವಂತ ಶೀಲವಂತರೆಂದು
ಶೀಲಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಿಗಳನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ತನು ಶುದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಮನ ಶುದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಜಂಗಮದಾಸೋಹದಿಂದೆ ಧನ ಶುದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಸಟೆಯ ಸಂಸಾರಶರಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ
ಕುಟಿಲವ್ಯಾಪಾರವನಂಗೀಕರಿಸಿ
ನಾವು ದಿಟದ ಶೀಲವಂತರೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಬ
ಘಟಿಂಗ ಭಂಡರ ವಿಧಿ ಎಂತಾಯಿತ್ತೆಂದರೆ :
ಹೆಂಡದ ಮಡಕೆಗೆ ವಿಭೂತಿಮಂಡಲವ ಬರೆದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೧

ಶಿವನೆ ಗುರುವೆಂದು ಗುರುವಿಂಗೆ ತನುವನರ್ಪಿಸಿ
ಶಿವನೆ ಲಿಂಗವೆಂದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವನರ್ಪಿಸಿ
ಶಿವನೆ ಜಂಗಮವೆಂದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವನರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಘನಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದು
ನಿಜಮುಕ್ತಿಯನೈದಲರಿಯದೆ
ನನ್ನ ಶೀಲ ಹೆಚ್ಚು ತನ್ನ ಶೀಲ ಹೆಚ್ಚೆಂದು
ಕುಲಸೂತಕ ಛಲಸೂತಕದಿಂದೆ
ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ಹಳಿದಾಡುವ
ದುಃಶೀಲವಂತರ ಮೆಚ್ಚುವನೆ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ? ೬೨

ಶೀಲಶೀಲವೆಂದು ನುಡಿವುತಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು.
ಶೀಲದ ಹೊಲಬನಾರೂ ಅರಿಯರಲ್ಲ !
ಕೆರೆ ಬಾವಿ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳ ಹೊಳೆಗಳ ನೀರ ಬಳಸದಿರ್ದಡೆ ಶೀಲವೆ ?
ಕೊಡಕ್ಕೆ ಪಾವಡವ ಹಾಕಿ ಚಿಲುಮೆಯ ಶೀತಳವ ತಂದಡೆ ಶೀಲವೆ ?
೧ಒಳ್ಳೆ ಭಂಗೆ೧ ಉಳ್ಳೆ ನುಗ್ಗೆಯ ಬಿಟ್ಟಡೆ ಶೀಲವೆ ?
ಬೆಳೆವ ಬೆಳಸು ಕಾಯಿಹಣ್ಣುಗಳ ಬಿಟ್ಟಡೆ ಶೀಲವೆ ?
ಉಪ್ಪು ಎಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಹಾಲು ಇಂಗು ಮೆಣಸು
ಅಡಿಕೆ ಬೆಲ್ಲಗಳ ಬಿಟ್ಟಡೆ ಶೀಲವೆ ?
ಪರಪಾಕವ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಯಂಪಾಕದಲ್ಲಿರ್ದಡೆ ಶೀಲವೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಭವಿ ಕಾಣಬಾರದಂತಿರ್ದಡೆ ಶೀಲವೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಹೊರಗಣ ವ್ಯವಹಾರವು.
ಇನ್ನು ಅಂತರಂಗದ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳೆಂಬ ಭವಿಯ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ.
ಮಾಯಾಮೋಹವೆಂಬ ಒಳ್ಳೆ ಭಂಗೆ ಉಳ್ಳೆ ನುಗ್ಗೆಯ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.
ಸಂಸಾರ ವಿಷಯರಸವೆಂಬ ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳ ಕೆರೆ ಬಾವಿಗಳ ನೀರ ನೀಗಲಿಲ್ಲ.
ಅಷ್ಟಮದಂಗಳೆಂಬ ಉಪ್ಪು ಎಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಹಾಲು

---

೧. ಬಾಳೆ ಬದನೆ (ಕ), ಗಾಜೆ ಭಂಗೆ (ಅ)

ಇಂಗು ಮೆಣಸು ಅಡಿಕೆ ಬೆಲ್ಲಗಳ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.
ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳೆಂಬ ಬೆಳಸು ಫಲಂಗಳ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.
ಮನವೆಂಬ ಕೊಡಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವೆಂಬ ಪಾವಡವ ಮುಚ್ಚಿ
ಚಿತ್ಕೊಣವೆಂಬ ಚಿಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಚಿದಾಮೃತವೆಂಬ ಶೀತಳವ ತಂದು
ಚಿನ್ಮಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.
ಇಂತೀ ಅಂತರಂಗದ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು
ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಗೇಡಿಗಳಿಗೆ
ಭವಬಂಧನಂಗಳು ಹಿಂಗಲಿಲ್ಲ.
ಜನನಮರಣಂಗಳು ಜಾರಲಿಲ್ಲ.
ಸಂಸಾರದ ಮಾಯಾಮೋಹವ ನೀಗಲಿಲ್ಲ.
ಇಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನಜೀವಿಗಳ ವಿಧಿಯೆಂತಾಯಿತ್ತೆಂದಡೆ :
ಹುತ್ತದೊಳಗಣ ಹಾವ ಕೊಲುವೆನೆಂದು ಮೇಲೆ ಹುತ್ತವ ಬಡಿದ
ಅರೆಮರುಳನಂತಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೩

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತನುವನಡಗಿಸಿ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಡಗಿಸಿ
ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜೀವನನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ
ಆ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವ ಲಿಂಗವು ಒಂದಾದ
ಮಹಾಘನ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾನೆಂಬ ನೆನಹಡಗಿ
ದ್ವಂದ್ವ ಕರ್ಮಂಗಳ ನೀಗಿ
ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ತಾನಾದುದು
ಮಹಾ ಶೀಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೪

ತನು ಗುರುವಾದುದೆ ಶೀಲ.
ಮನ ಲಿಂಗವಾದುದೆ ಶೀಲ.

ಧನ ಜಂಗಮವಾದುದೆ ಶೀಲ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪರಶಿವನು
ತಾನೆ ಆಗಿ ಸುಳಿವುದೆ ಮಹಾಶೀಲ ನೋಡಿರಣ್ಣಾ. ೬೫

ಶಿವನ ಕೂಡಿರ್ಪ ಶರಣರ ಶೀಲವನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ನೀರು ನೀರ, ಕ್ಷೀರವು ಕ್ಷೀರ ಬೆರೆದಂತೆ
ತನುಮನಧನಂಗಳು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಭರಿತವಾದ
ಮಹಾಶರಣರ ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೬

ಶರಣನಾದಡೆ ಮುರಿದ ಬಂಗಾರವ
ಬೆಳಗಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಂತಿರಬೆಂಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಶರಣನಾದಡೆ ಶುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಬೇಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಶರಣನಾದಡೆ ಕರಕು ಕಟ್ಟಿರದ
ಲೋಹದ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತಿರಬೇಕು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.
ಇಂತೀ ಸಮರಸಭಾವವನರಿಯದೆ ಹುಸಿಹುಂಡನಂತೆ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ
ಗ್ರಾಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವ ವೇಷಗಳ್ಳರ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೭

ತಾಮಸ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ತ್ವರಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿ
ಭವಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವಾತ
ಗುರುಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲ, ಚರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲ; ಪರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲ.
ಗುರುಸ್ಥಲವೆಂದಡೆ ಘನಲಿಂಗಸ್ಥಲವು.
ಚರಸ್ಥಲವೆಂದಡೆ ಅತೀತಸ್ಥಲವು.
ಪರಸ್ಥಲವೆಂದಡೆ ವಿರಕ್ತಿಸ್ಥಲವು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಸ್ಥಲದ ನಿರ್ಣಯವ ಬಲ್ಲಾತನೆ
ಗುರುಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂಬೆನು.

ಚರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂಬೆನು.
ಪರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ನಿರ್ಣಯವನರಿಯದೆ
ತ್ರಿವಿಧಮಲದಲ್ಲಿ ಭಂಗಿತರಾದವರ
ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ೬೮

ಗುರುಸ್ಥಲದ ಗಂಭೀರ ವಸ್ತುವ ಕೂಡಬಲ್ಲಡೆ ಗುರುಸ್ಥಲದವರೆಂಬೆನು.
ಚರಸ್ಥಲದ ಚಿನ್ಮಯ ಶಿವನ ಕೂಡಬಲ್ಲಡೆ ಚರಸ್ಥಲದವರೆಂಬೆನು.
ಪರಸ್ಥಲದ ಪರಾತ್ಪರ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ ಕೂಡಬಲ್ಲಡೆ ಪರಸ್ಥಲದವರೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ ಹರನ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ನರನ ಓಲೈಸುವ
ಬರಿ ಮೂರ್ಖರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೬೯

ಘನಲಿಂಗದೇವರು ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಬ
ಬಿನಗು ಹೊಲೆಯರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಒಟ್ಟಿದ ಬಣವೆಯ ಸುಟ್ಟಾತ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆ ?
ಕೊಟ್ಟಾತ ಒಳಗು ಕೊಡದಾತ ಹೊರಗೆಂದು
ಕಟ್ಟಿದ ಲಿಂಗವ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹರಿವಾತ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆ ?
ಒಡೆಯನ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ತುಡುಗ ನಾಯಂತೆ
ಕಡಿದು ಕನ್ನವನಿಕ್ಕುವಾತ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆ ?
ಅಹುದಾದುದನಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲವಾದುದ ಅಹುದು ಮಾಡಿ
ಅಧರ್ಮ ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿ ಮಡಿದುಹೋಗುವ
ಬಾಯಬಡಕ ಭ್ರಷ್ಟಮಾದಿಗರ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂದಡೆ
ಅಘೋರನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೦

ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿದು
ಅಸತ್ಯವ ಕಳೆದು ಸತ್ಯವ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂಬೆನು.
ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿದು
ಅನಿತ್ಯವ ಕಳೆದು ನಿತ್ಯವ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲಡೆ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂಬೆನು.
ಪುಣ್ಯಪಾಪವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿದು
ಪಾಪವ ಕಳೆದು ಪುಣ್ಯವ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂಬೆನು.
ಧರ್ಮಕರ್ಮವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿದು
ಕರ್ಮವ ಕಳೆದು ಧರ್ಮವ ಬಿಡದಿರಬಲ್ಲಡೆ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂಬೆನು.
ಆಚಾರ ಅನಾಚಾರವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿದು
ಅನಾಚಾರವ ಕಳೆದು ಆಚಾರಸಂಪನ್ನನಾಗಬಲ್ಲಡೆ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂಬೆನು.
ಇಂತೀ ಉಭಯದ ನ್ಯಾಯವನರಿಯದೆ
ಸಟೆಯನೆ ದಿಟವ ಮಾಡಿ ದಿಟವನೆ ಸಟೆಯ ಮಾಡಿ
ಘಟವ ಹೊರೆವ ಕುಟಿಲ ಕುಹಕರ
ತುಟಿಯ ತನಕ ಮೂಗ ಕೊಯ್ದು ಕಟವಾಯ ಸೀಳಿ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋರಿ
ಕಷ್ಟಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸದೆ ಬಿಡುವನೆ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ! ೭೧

ಪರಧನವ ಹಿಡಿಯದೆ
ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಟ್ಟದೆ
ಪರದೈವವ ಪೂಜಿಸದೆ
ಪರಹಿಂಸೆಯ ಮಾಡದೆ
ಪರಲೋಕದ ಫಲಪದವ ಬಯಸದೆ
ಪರನಿಂದೆಯ ಕೇಳದೆ
ಗರ್ವಾಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯದೆ
ಕರಣಾದಿ ಗುಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯದೆ
ಗುರುಭಕ್ತಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಜಂಗಮದಾಸೋಹವ ಮರೆಯದೆ
ಸತ್ಯಸದಾಚಾರವ ತೊರೆಯದೆ
ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಮಹಾತ್ಮನೆ

ಅನಾದಿ ಗುರುಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು.
ಆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಪರಮ ಘನಲಿಂಗದೇವರೆಂಬೆನು.
ಆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಭವಕೆ ಘನವಾದ
ಮಹಾಘನ ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೨

ಮಹಾಂತನ ಕೂಡಿದ ದೇವರುಗಳೆಂಬ
ಭ್ರಾಂತಿಗುಣದ ಭ್ರಷ್ಟರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಮಹಾಂತೆಂದಡೆ :
ಗುರುಮಹಾತ್ಮೆ ಲಿಂಗಮಹಾತ್ಮೆ
ಜಂಗಮಮಹಾತ್ಮೆ ಪಾದೋದಕಮಹಾತ್ಮೆ
ಪ್ರಸಾದಮಹಾತ್ಮೆ ವಿಭೂತಿಮಹಾತ್ಮೆ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಹಾತ್ಮೆ ಮಂತ್ರಮಹಾತ್ಮೆ
ಎಂಬ ಅಷ್ಟಾವರಣದ ಘನಮಹಾತ್ಮೆಯನರಿದು
ಅಷ್ಟಾವರಣವೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಂಚಾಚಾರವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ
ಅನಂತ ಸ್ಥಳಕುಳಂಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಪರಬ್ರಹ್ಮವ ಕೂಡುವ
ಸಮರಸಭಾವ ಸಕೀಲದ ಭೇದವನರಿಯದೆ
ಆಶಾಕ್ಲೇಶಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವಡೆದು
ಕಾಸು "ವಿಷಯ" ಮಠ ಮನೆಗೆ ಬಡಿದಾಡುವ ಭಾಷೆಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ
ಮಹಾಂತಿನ ಘನವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಂತಿನ ಅರುಹು ಮರಹಿನ ಘನವನರಿಯದೆ
ನಾನು ಮಹಾಂತಿನ ಕೂಡಿದ ದೇವರೆಂದು
ಹೊರಗೆ ಆಡಂಬರ ವೇಷವ ತಾಳಿ ಜಡೆಯ ಬಿಟ್ಟಡೇನು ?
ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ ಬೇರಿಳಿದಂತೆ.
ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ಭಸ್ಮವ ಹೂಸಿದಡೇನು ?
ಚಪ್ಪರದ ಮೇಲೆ ಕಗ್ಗುಂಬಳಕಾಯಿ ಬಿದ್ದಂತೆ

---

೧. ವೀಸು

ಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನಲಂಕರಿಸಿದಡೇನು ?
ಏರಂಡದ ಗಿಡ ಗೊನೆಯು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೩

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರುಹಿನ ಶುದ್ಧಿಯನರಿಯದೆ
ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಥೆ ಕರ್ಪರ ದಂಡ ಕಮಂಡಲು
ಭಸ್ಮದ ಗುಂಡಿಗೆ ಎಂಬ ಪಂಚಮುದ್ರೆಗಳ ಧರಿಸಿ
ಧರೆಯ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಚರಿಸುವ ಅಣ್ಣಗಳ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯಾ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಪುರಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು ಜಾತಿಕಾರನು
ಓತು ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ಒಡಲ ಹೊರೆವಂತೆ,
ಕೊಡುಕೊಂಬುವ ಭಕ್ತನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು
ಮೃಡನ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ಒಡಲ ಕಕ್ಕುಲತೆಗೆ ತಿರುಗುವ
ಕಡುಪಾತಕ ಜಡಜೀವಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೪

ಅನುಪಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂಗ ಮನ ಪ್ರಾಣಂಗಳನಡಗಿಸಿ
ಅವಿರಳ ಸಮರಸದಿಂದಿರ್ಪ ಮಹಾ ಶರಣನ
ಅರುಹಿನ ಪಂಚ ಮುದ್ರೆಗಳು ಆವವೆಂದಡೆ :
ಸರ್ವಾಚಾರಸಂಪತ್ತೆಂಬ ಕಂಥೆ
ಅನಾದಿಯೆಂಬ ಕರ್ಪರ
ಅಖಂಡವೆಂಬ ದಂಡ
ಅಜಾಂಡವೆಂಬ ಕಮಂಡಲು
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಭಸ್ಮದ ಗುಂಡಿಗೆ
ಇಂತೀ ಅರುಹಿನ ಪಂಚ ಮುದ್ರೆಗಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ಹೊರಗೆ ಬಹಿರಂಗದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಿನ ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆಯಂತೆ
ಪಂಚಮುದ್ರೆಗಳ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು

ಮಾಯಾವಿರಹಿತವೆಂಬ ಹಾವಿಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಅಂಗ ಮನ ಪ್ರಾಣಂಗಳಲ್ಲಿ
ಕ್ಷಮೆ ದಮೆ ಶಾಂತಿ ಸೈರಣೆ ಕರುಣ ಹರ್ಷಾನಂದವ ತುಂಬಿಕೊಂಡು
ಲೋಕಪಾವನವ ಮಾಡುತ್ತ ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿಯಾಗಿ ಸುಳಿವ
ಮಹಾಘನ ಪರಮ ಮಹಾಂತಿನ ಜಂಗಮದ
ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೫

ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾತೀತವಾದ ಪರವಸ್ತುವೆ ಮಹಾಂತು ನೋಡಾ.
ಶ್ರುತಿತತಿಗಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರವಸ್ತುವೆ ಮಹಾಂತು ನೋಡಾ.
ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತವಿಲ್ಲದ ಪರವಸ್ತುವೆ ಮಹಾಂತು ನೋಡಾ.
ಉಪಮಾತೀತವಾಙ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರವಾದ ಪರವಸ್ತುವೆ ಮಹಾಂತು ನೋಡಾ.
ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಂತಿನ ಅತೀತ ಘನ ಮಹಾಜಂಗಮದ
ಶ್ರೀಪಾದವ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೬

ವಿರಕ್ತನೆನಿಸುವಂಗಾವುದು ಚಿಹ್ನವೆಂದೊಡೆ :
ವಿಷಯವಿಕಾರವ [1]ಸುಟ್ಟಿರ[1]ಬೇಕು.
ಬಯಕೆ ನಿರ್ಬಯಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು.
ಸತ್ತ್ವರಜತಮವೆಂಬ ತ್ರೈಗುಣಂಗಳನಿಟ್ಟೊರಿಸಿರಬೇಕು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

> ವಿಕಾರಂ ವಿಷಯಾತ್ ದೂರಂ ರಕಾರಂ ರಾಗವರ್ಜಿತಂ ।
> ತಕಾರಂ ತ್ರೈಗುಣಂ ನಾಸ್ತಿ ವಿರಕ್ತಸ್ಯ ಸುಲಕ್ಷಣಂ ॥

ಇಂತಪ್ಪ ವಿರಕ್ತನ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೭

ವಿರಕ್ತಂಗೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳುಂಟೆ ?
ವಿರಕ್ತಂಗೆ ಲೋಭಮೋಹಂಗಳುಂಟೆ ?
ವಿರಕ್ತಂಗೆ ಮದಮತ್ಸರಂಗಳುಂಟೆ ?
ವಿರಕ್ತಂಗೆ ಆಶಾರೋಷಂಗಳುಂಟೆ ?

---

೧. ಸುಟ್ಟುರುಹ (ಅ)

ವಿರಕ್ತಂಗೆ ಕ್ಲೇಶತಾಮಸಂಗಳುಂಟೆ ?
ವಿರಕ್ತಂಗೆ ದೇಹಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಂಗಳುಂಟೆ ?
ವಿರಕ್ತಂಗೆ ಇಹಪರದ ತೊಡಕುಂಟೆ ?
ವಿರಕ್ತಂಗೆ ನಾನು ನನ್ನದೆಂಬ ಪಕ್ಷಪಾತವುಂಟೆ ?
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದ ವಿರಕ್ತಂಗೆ
ಎಂತು ಮಚ್ಚುವನಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ? ೭೮

ಹಲವು ವೇಷವ ಧರಿಸಿ
ಹಲವು ಭಾಷೆಯ ಕಲಿತು
ಹಲವು [೧]ದೇಶ[೧]ಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಡಿದಡೇನು ?
ಕಾಲಾರಿಯಂತಲ್ಲದೆ ನಿಜವಿರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ತನುವಿನ ಆಶೆಯಾಮಿಷ ಹಿಂಗದಾಗಿ.
ಊರಾಶ್ರಯವ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಾಶ್ರಮ ಗಿರಿಗಂಹರದಲ್ಲಿರ್ದಡೇನು ?
ಹಗಲು ಕಣ್ಣುಕಾಣದ ಗೂಗೆಯಂತಲ್ಲದೆ ನಿಜ ವಿರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಮನದ ಮಾಯವಡಗದಾಗಿ.
ಹಸಿವು ತೃಷೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನವಾಗಿರ್ದಡೇನು ?
ಕಲ್ಲು ಮರ ಮೋಟ ಗುಲ್ಮಂಗಳಂತಲ್ಲದೆ ನಿಜ ವಿರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ವಿಷಯ ವ್ಯವಹಾರ ಹಿಂಗದಾಗಿ.
ನಿದ್ರೆಯ ತೊರೆದು ಎದ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಡೇನು ?
ಕಳ್ಳ ಊರಹೊಕ್ಕು ಉಲುಹು ಅಡಗುವನ್ನಬರ
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಂತಲ್ಲದೆ ನಿಜ ವಿರಕ್ತಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಅಂತರಂಗದ ಘನಗಂಭೀರ ಮಹಾಬೆಳಗಿನ

೧. ವಿಷಯ (ಇ)

ಶಿವಸಮಾಧಿಯನರಿಯದ ಕಾರಣ.
ಇಂತಪ್ಪ ಹೊರವೇಷದ
ಡಂಭಕ ಜೊಳ್ಳುಮನದವರ ವಿರಕ್ತರೆಂದೊಡೆ
ಮಚ್ಚರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೯

ಬಹು ಕ್ರಿಯೆಯ ನಟಿಸದೆ ಬಹು ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಖವಾಗದೆ
ಬಹು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಳಲದೆ ಬಹು ಭಾಷಾವಂತನಾಗದೆ
ಹುಸಿ ಕಳವು ಪರದಾರ ಹಿಂಸೆಗೆ ಚಿತ್ತವೆಳಸದೆ
ಸುಖದುಃಖಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ನಿಂದೆಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗವೆ
ಹಿಂದುಮುಂದನೆಣಿಸದೆ ಹಿರಿಯತನಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ
ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಶಿವಮಂತ್ರ ಸುಯಿದಾನಿಯಾಗಿ
ಶಿವಧ್ಯಾನಪರಾಯಣನಾಗಿ ಏಕಾಂತವಾಸಿಯಾಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಹಾರಿಯಾಗಿ
ಅಂಗ ಮನದಾಸೆಯು ಹಿಂದುಳಿದು ಲಿಂಗದ ನೆನಹು ಮುಂದುಗೊಂಡು
ಶಿವನಾಣತಿಯಿಂದೆ ಬಂದ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿ
ಲಿಂಗದ ನಡೆ ಲಿಂಗದ ನುಡಿ ಲಿಂಗದ ನೋಟ ಸರ್ವಾಂಗನಲ್ಲಿ ಭರಿತವಾಗಿ
ಕರ್ಪೂರವು ಉರಿಯನಪ್ಪಿ ನಿರ್ವಯಲಾದಂತೆ
ತನುವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ
ಮನವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ
ಭಾವವು ಅಖಂಡ ಬಯಲ ಬ್ರಹ್ಮವನಪ್ಪಿ
ತಾನು ತಾನಾದ ಮಹಾಘನ ಪರಮ ವಿರಕ್ತನ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಕ್ಕೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೦

ಚರಣದೊಳಗೆ ಚರಣವಿಟ್ಟು ನಡೆವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವಗಳವಡದು ನೋಡಾ.
ಕರದೊಳಗೆ ಕರವನಿಟ್ಟು ಮುಟ್ಟುವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.

ಘ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಘ್ರಾಣವನಿಟ್ಟು ವಾಸಿಸುವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.
ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಗೆ ಜಿಹ್ವೆಯನಿಟ್ಟು ರುಚಿಸುವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.
ಕಂಗಳೊಳಗೆ ಕಂಗಳನಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.
ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಕಿವಿಯನಿಟ್ಟು ಕೇಳುವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.
ಮನದೊಳಗೆ ಮನವನಿಟ್ಟು ನೆನೆವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.
ಭಾವದೊಳಗೆ ಭಾವವನಿಟ್ಟು ಸುಳಿವ ಭೇದವು
ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ ಪ್ರಭುವಿನ
ಸಂತತಿಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೧

ಎನ್ನ ತನುವೆ ಬಸವಣ್ಣನು.
ಎನ್ನ ಮನವೆ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆ ಪ್ರಭುದೇವರು
ಎನ್ನ ಸರ್ವಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾಗಣಂಗಳಾಗಿರ್ಪರಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿಜವು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ ಇಂದೆನಗೆ. ೮೨

ಬಸವಣ್ಣನೆ ಗುರುವೆನಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನೆ ಲಿಂಗವೆನಗೆ.
ಬಸವಣ್ಣನೆ ಜಂಗಮವೆನಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನೆ ಪಾದೋದಕವೆನಗೆ.
ಬಸವಣ್ಣನೆ ಪ್ರಸಾದವೆನಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನೆ ವಿಭೂತಿಯೆನಗೆ.
ಬಸವಣ್ಣನೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆನಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನೆ ಮೂಲಮಂತ್ರವೆನಗೆ.
ಬಸವಣ್ಣನೆ ಅಷ್ಟಾವರಣವೆನಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನೆ ಪಂಚಾಚಾರವೆನಗೆ.
ಬಸವಣ್ಣನೆ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮವೆನಗೆ.

ಬಸವಣ್ಣನೆ ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪತ್ತಾದನಾಗಿ
ಬಸವಣ್ಣನ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಬಸವಣ್ಣನ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು
ಬಸವಣ್ಣನ ತೊಂತಿಕೊಂಡು ಬಸವಣ್ಣನ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಸವಣ್ಣನ ಚಿದ್‌ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ನಾನು ಬಸವ ಬಸವ ಬಸವಾ ಎನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೩

ಬಸವನ ನಾಮವು ಕಾಮಧೇನು ಕಾಣಿರೊ.
ಬಸವನ ನಾಮವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಕಾಣಿರೊ.
ಬಸವನ ನಾಮವು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಣಿರೊ.
ಬಸವನ ನಾಮವು ಪರುಷದ ಖಣಿ ಕಾಣಿರೊ.
ಬಸವನ ನಾಮವು ಸಂಜೀವನ ಮೂಲಿಕೆ ಕಾಣಿರೊ.
ಇಂತಪ್ಪ ಬಸವನಾಮಾಮೃತವು
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯ ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸಿ ಮನವ ತುಂಬಿತ್ತು.
ಆ ಮನವ ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸಿ ಭಾವವ ತುಂಬಿತ್ತು.
ಆ ಭಾವವ ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸಿ ಸಕಲ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ತುಂಬಿತ್ತು.
ಆ ಸಕಲ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸಿ
ಸರ್ವಾಂಗದ ರೋಮಕುಳಿಗಳನೆಲ್ಲ ವೇಧಿಸಿತ್ತಾಗಿ
ನಾನು ಬಸವಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಹಡಗವನೇರಿ
ಬಸವ ಬಸವ ಬಸವಾ ಎಂದು
ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೪

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಎನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನುವಿಗೆ
ಅರಸನಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ ಬಸವಣ್ಣನು.
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಗಿ ಎನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿಗೆ
ಅರಸನಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನು.
ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿ ಎನ್ನ ಕಾರಣತನುವಿಗೆ

ಅರಸನಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ ಪ್ರಭುರಾಯನು.
ಇದು ಕಾರಣ ಎನಗೆ
ರಾಜಯೋಗದ ಮನ್ನಣೆಯವು ದೊರಕಿತಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೮೫

ಜಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರಣ ಜನಿಸಿದಡೇನು
ಆ ಜಗದ ಸ್ವರೂಪನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಕೋಗಿಲೆಯ ತತ್ತಿಯನೊಡೆದು
ಕಾಗೆ ಮರಿಯ ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದಡೇನು,
ಅದು ತನ್ನ ಕೋಗಿಲೆಯ ಹಿಂಡ ಕೂಡುವುದಲ್ಲದೆ
ಮರಳಿ ಕಾಗೆಯ ಹಿಂಡ ಬೆರೆವುದೆ ಹೇಳಾ ?
ಲೋಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ಶರಣನು
ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜನಿಸಿದಡೇನು,
ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಶಿವತತ್ತ್ವವನೆ ಬೆರೆವನಲ್ಲದೆ
ಮರಳಿ ಲೋಕವ ಬೆರೆಯನು ನೋಡಾ
ನಿಮ್ಮನರಿದ ಶಿವಜ್ಞಾನಿ ಶರಣನು.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮೬

ಜನನವಿಲ್ಲದ ಶರಣ, ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಶರಣ.
ಕಾಲನ ಬಾಧೆಗೆ ಹೊರಗಾದ ಶರಣ, ಕರ್ಮವಿರಹಿತ ಶರಣ.
ಮಾಯಾಮೋಹದ ಬೇರ ಕೊರೆದ ಶರಣ, ಭವಜಾಲವ ಹರಿದ ಶರಣ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನ ಮಹಿಮೆಯ
ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಕೀಟಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ ? ೮೭

ಶರಣನ ತನುವೆ ಕೈಲಾಸ ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಶರಣನ ಮನವೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವಲಿಂಗವು ತಾನೆ ನೋಡಾ.

ಶರಣನ ಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಕಲ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳು ತಾನೆ ನೋಡಾ.
ಶರಣನ ಸುಳುಹೆಲ್ಲ ಜಗತ್ಪಾವನವು ತಾನೆ ನೋಡಾ. ೮೮
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಳಿವ

ಶರಣ ಗಮನಿಯಾದಡೆ ಕಿರಿದೆಂಬರು;
ಶರಣ ನಿರ್ಗಮನಿಯಾದಡೆ ಹಿರಿದೆಂಬರು.
ನಾವಿದನರಿಯೆವಯ್ಯಾ,
ಶರಣ ಆಶ್ರಮವಂತನಾದಡೆ ಕಿರಿದೆಂಬರು;
ಶರಣ ನಿರಾಶ್ರಮವಂತನಾದಡೆ ಹಿರಿದೆಂಬರು.
ನಾವಿದನರಿಯೆವಯ್ಯಾ.
ಶರಣ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದಡೆ ಕಿರಿದೆಂಬರು;
ಶರಣ ನಿರ್ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದಡೆ ಹಿರಿದೆಂಬರು.
ನಾವಿದನರಿಯೆವಯ್ಯಾ.
ಶರಣ ಸಕಲ ಭೋಗೋಪಭೋಗಿಯಾದಡೆ ಕಿರಿದೆಂಬರು;
ಶರಣ ನಿರ್ಭೋಗಿಯಾದಡೆ ಹಿರಿದೆಂಬರು.
ನಾವಿದನರಿಯೆವಯ್ಯಾ.
ಹುರಿದ ಬೀಜ ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟಬಲ್ಲುದೆ ?
ಬೆಂದ ನುಲಿ ಮರಳಿ ಕಟ್ಟುವಡೆವುದೆ ?
ಹುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟ ಶರಣ ಸಟೆಯ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ
ಸಾಕಾರವೆನಿಸಿ ಲೋಕದೊಳಡಗಿರ್ದಡೇನು,
ಲೋಕದಂತಾತನೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಆತನ ಪರಿ ಬೇರೆ ಕಾಣಿರೊ.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಬಿರಿಸಿನೊಳಗಣ ಮದ್ದು ಅಗ್ನಿಯ ಸೋಂಕಿ
ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ,
ಆ ಶರಣನ ತನುಮನಭಾವ ಸರ್ವಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ
ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಲಿಂಗಮಯವಾಗಿ ತೋರುತಿರ್ಪವಾಗಿ
ಆತ ಆವಾವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರ್ದಡೇನು,

ಆವಾವ ಆಚಾರದಲ್ಲಿರ್ದಡೇನು
ಆವಾವ ಭೋಗದಲ್ಲಿರ್ದಡೇನು
ಕುಂದು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ, ಹಿಂದೆ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲ; ಮುಂದೆ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ.
ಆ ಶರಣನು ಎಂತಿರ್ದಂತೆ
ಸಹಜ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ಆಗಿರ್ಪನು ನೋಡಿರೊ
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ. ೮೯

ಸಂದೇಹಿಸೂತಕಿಯಲ್ಲ ಶರಣ.
ಬಂದಿತೊ ಬಾರದೊ ಎಂಬ ತಥ್ಯಮಿಥ್ಯ ರಾಗದ್ವೇಷಿಯಲ್ಲ ಶರಣ.
ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗುವವನಲ್ಲ ಶರಣ.
ಇದು ಕಾರಣ, ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನ ಪರಿ
ಆವ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ. ೯೦

ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆಯ ಮಾಡಿ
ಪಟ್ಟುನೂಲ ಸೂತ್ರವ ಹೂಡಿ
ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ಸೂತ್ರಿಕನು ಕುಣಿಸಿದಡೆ ಕುಣಿಯುತಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ
ಆ ಅಚೇತನ ಬೊಂಬೆ ತನ್ನ ತಾನೆ [೧]ಕುಣಿವುದೆ[೧] ಅಯ್ಯಾ ?
ಎನ್ನ ತನುವೆಂಬ ಅಚೇತನ ಬೊಂಬೆಗೆ
ಪ್ರಾಣವಾಯುವೆಂಬ ಜೀವಸೂತ್ರವ ಹೂಡಿ
ಮನವೆಂಬ ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು
ನೀನಾಡಿಸಿದಡೆ ನಾನಾಡುತಿರ್ಪೆನಲ್ಲದೆ
ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವೆ ಹೇಳಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೧

ಎನ್ನ ನಡೆವ ನಡೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನಡೆಗಳಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ನುಡಿವ ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಗಳಯ್ಯಾ.

---

೧. ಕುಣಿಯಬಲ್ಲುದೆ (ಅ)

ಎನ್ನ ನೋಡುವ ನೋಟವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನೋಟವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಕೇಳುವ ಕೇಳಿಕೆಯೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳಿಕೆಯಯ್ಯಾ.
ನಾನು ಆವಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಆಟಗಳೆಲ್ಲಾ
ನಿಮ್ಮ ಬೆಡಗಿನ ರೀತಿಯಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೩

ಎನ್ನ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ದೃಶ್ಯದ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯದ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಕಾರಣತನುವಿನ ಸುಷುಪ್ತ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ
ಕೇವಲ ನಿರವಯ ಲೀಲೆಯನಾಡುವಾತನು ನೀನೆ ಅಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೪

ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವನರಿಯದೆ
ಖಂಡಿತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆ ಲಿಂಗವ ಬೇರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಸಕಲ ಭೋಗೋಪಭೋಗವನು ಅರ್ಪಿಸಿದೆವೆಂಬ
ಭಂಗಗೇಡಿಗಳ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನಂಗದ ಮಜ್ಜನ ಸುಖವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಮಜ್ಜನ ಸುಖವುಂಟೆ ?
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ಲಲಾಟದ
ಶ್ರೀವಿಭೂತಿ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಶೃಂಗಾರವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಶೃಂಗಾರವುಂಟೆ ?
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ಕರ್ಣದಲ್ಲಿಯ ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯದ ಕೇಳಿಕೆಯಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಕೇಳಿಕೆಯುಂಟೆ ?
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿಯ ಷಡುರಸಾನ್ನದ ನೈವೇದ್ಯವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ನೈವೇದ್ಯವುಂಟೆ ?

ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ಕಂಗಳಲ್ಲಿಯ ನಾನಾ ವಿಚಿತ್ರರೂಪಿನ ವಿನೋದವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ವಿನೋದವುಂಟೆ ?
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಅಲಂಕಾರವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಅಲಂಕಾರವುಂಟೆ ?
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯ ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳವರ್ಪಿತವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಅರ್ಪಿತವುಂಟೆ ?
ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣನ ಪರಮ ಹೃದಯಕಮಲವೆ ನಿಜ ವಾಸವಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ನಿಜ ವಾಸವುಂಟೆ ?
ಇಂತೀ ಶರಣಸನ್ನಿಹಿತಲಿಂಗ, ಲಿಂಗಸನ್ನಿಹಿತಶರಣನೆಂಬುದನರಿಯದೆ
ಅನಂತ ಕಾಲ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾಂಗಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಡೇನು ?
ಅದು ಪಶುವಿನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮುದ್ರೆಯಂತೆ ಕಂಡೆಯಾ !

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೪

ತನುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿರ್ದ ಘನಲಿಂಗವನು
ಮನೋಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ನೆನಹಿನ ಪರಿಣಾಮವ ಕೊಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಶರಣನು.
ಮತ್ತಾ ಲಿಂಗವನು ಕರ್ಣಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಶಬ್ದ ಪರಿಣಾಮವ ಕೊಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಶರಣನು.
ಲಿಂಗವನು ಘ್ರಾಣಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಗಂಧಪರಿಣಾಮವ ಕೊಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಶರಣನು.
ಲಿಂಗವನು ಜಿಹ್ವಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ರುಚಿಪರಿಣಾಮವ ಕೊಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಶರಣನು.
ಲಿಂಗವನು ಸರ್ವಾಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಸರ್ವಪರಿಣಾಮವನು ಕೊಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಶರಣನು.
ಅಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಅಂಗವಿಕಾರ ಆತ್ಮ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ
ಭವದ ಕುರಿಗಳಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೫

ಅನಾದಿ ಪರವಸ್ತುವು ತನ್ನ ಸ್ವಲೀಲಾ ಸ್ವಭಾವದಿಂದೆ
ತಾನೇ ಅಂಗವಾದುದು,
ತಾನೇ ಲಿಂಗವಾದುದುದು,
ತಾನೇ ಸಂಗವಾದುದು,
ತಾನೇ ಸಮರಸವಾದುದು,
ಎಂಬ ಭೇದವ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದ ಕಣ್ಣಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯೬

ಅನಾದಿ ಶಿವಾಂಶಿಕರಾದ ಶಿವಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ವೇದ್ಯವಾಗದು ನೋಡಾ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯವು.
ಅನಾದಿ ಶಿವಾಂಶಿಕರಾದ ಶಿವಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ವೇದ್ಯವಾಗದು ನೋಡಾ ಶಿವಾಚಾರ ಸತ್‌ಪಥವು.
ಅನಾದಿ ಶಿವಾಂಶಿಕರಾದ ಶಿವಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ವೇದ್ಯವಾಗದು ನೋಡಾ ಶಿವಾನುಭಾವವು.
ಅನಾದಿ ಶಿವಾಂಶಿಕರಾದ ಶಿವಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ವೇದ್ಯವಾಗದು ನೋಡಾ ನಿರ್ಧಾರ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯು.
ಅನಾದಿ ಶಿವಾಂಶಿಕರಾದ ಶಿವಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ವೇದ್ಯವಾಗದು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನಿಜೈಕ್ಯಪದವು. ೯೭

ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣು ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ.
ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೇಳುವ ಶ್ರೋತ್ರ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ.
ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಾಸಿಸುವ ನಾಸಿಕ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ.
ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರುಚಿಸುವ ಜಿಹ್ವೆ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ.
ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೋಂಕುವ ತ್ವಕ್ಕು ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ.
ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೆನೆವ ಮನ ಒಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಒಡವೆರೆದ
ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಂಗ ಪ್ರಾಣಂಗಳೊಂದಲ್ಲದೆ ಎರಡಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೊ. ೯೮

ಆರಿದಲ್ಲಿ ಶರಣ ಮರೆದಲ್ಲಿ ಮಾನವನೆಂದು ನುಡಿವ
ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಜಗದಗಲ ಗುರಿಯ ಹೂಡಿ ಮುಗಿಲಗಲ ಬಾಣವನೆಸೆದಡೆ
ತಪ್ಪಿ ಕಡೆಗೆ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಾನವುಂಟೆ ?
ಒಳಹೊರಗೆ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗವಾದ ಶರಣನಲ್ಲಿ
ಅರುಹುಮರಹುಗಳು ತೋರಲೆಡೆಯುಂಟೆ ?
ಇದು ಕಾರಣ,
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣನಲ್ಲಿ ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಯೆಲ್ಲ ೯೯
ಲಿಂಗವು ತಾನೆ ಕಾಣಿರೊ.

ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನೊಳಕೊಂಡ ಮಹಾಘನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಅಂಗ ಮನ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಕರಣಂಗಳ ಹೂಳಿ
ತಾನಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವುತ್ತೆ ತಾನಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿವುತ್ತೆ
ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿವುತ್ತೆ ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡುತ್ತೆ
ತಾನಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುತ್ತೆ ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಆಡುತ್ತೆ
ಬಯಲ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಸುಳಿವ ಮಹಾಶರಣರ ತೋರಿಸಿ
ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೦

ಎನ್ನ ತನುವಿನೊಳಗೆ ತನುರೂಪಾಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಮನರೂಪಾಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣರೂಪಾಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಭಾವದೊಳಗೆ ಭಾವರೂಪಾಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ರೂಪಾಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ವಿಷಯಂಗಳ ರೂಪಾಗಿರ್ದಿರಯ್ಯಾ ನೀವು.
ಎನ್ನ ತನು ಮನ ಪ್ರಾಣ ಭಾವ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಮ್ಮವಾಗಿ

ಇಂತು ಎನ್ನೊಳಗೆ ನೀವು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿರ್ದಿರಾಗಿ
ನಾ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಚಿನ್ನಬಣ್ಣದಂತೆ ರತ್ನದೀಪ್ತಿಯಂತೆ
ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭೆಯಂತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೧

ಅಂಗಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಸತ್ಕ್ರಿಯವನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸಮ್ಯಕ್‌ಜ್ಞಾನಾಚಾರವ ಸಂಬಂಧಿಸಿ
ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಿನ್ನ ಭಾವವಳಿದು
ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನ ಸತ್‌ಕ್ರಿಯಾಚಾರಮಯವಾದ ಶರಣಂಗೆ
ವಾರ ತಿಥಿ ಲಗ್ನ ವಿಘ್ನಂಗಳಿಲ್ಲ; ಶುಭಾಶುಭಂಗಳಿಲ್ಲ;
ಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳಿಲ್ಲ; ಪೂಜ್ಯಾಪೂಜ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಎಂತಿರ್ದಂತೆ
ಸಹಜ ಬ್ರಹ್ಮವೆ ಆಗಿರ್ಪನು.

೧೦೨

ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಮನವೆ ಪೀಠವಾಗಿ ತನುವೆ ಶಿವಾಲಯವಾಗಿ
ನೆನವೆ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಧ್ಯಾನವೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ
ಅಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭದಂತೆ
ನಿಮ್ಮ ಅವಿರಳ ದಿವ್ಯಮಹಾಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ
ನಾನು ನೀನೆಂಬುಭಯದ ಕುರುಹ ಮರೆದು
ಏನೇನೂ ಅರಿಯದಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೩

ಶಿವಶಿವಾ ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಶಿವಶರಣರ ಘನವನು !
ಶಿವಶರಣರ ಮಹಿಮೆಯನು, ಶಿವಶರಣರ ಚಾರಿತ್ರವನು
ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರದನೆಂತು ತಿಳಿವರಯ್ಯಾ ?
ಹೊರಗಣ ಕ್ರಿಯೆಯು ಹಲವು ಪ್ರಕಾರವಾದಡು
ಒಳಗೆ ನೀರು ನೀರ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರವ ಬೆರೆದಂತೆ

ಮಾರುತಾಂಬರ ಸಂಯೋಗವಾದಂತೆ ಶಿಖಿಕರ್ಪುರದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಂತೆ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ ಕೂಡಿ
ಬಿಚ್ಚಿ ಬೇರಾಗದಿರ್ಪ ಭವರಹಿತ ಶರಣರೆ
ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪರು, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರು.
ಅವರೇ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು,
ಅವರೇ ಮಹಾಜ್ಞಾನಘನವ ನುಂಗಿದ ಮಹಾಂತರು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೦೪

ಮನ ಮಹಾಘನವಾಯಿತ್ತು.
ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವವಾಯಿತ್ತು.
ಖಂಡಿತ ಅಖಂಡಿತವಾಯಿತ್ತು.
ಬೆರಗು ನಿಬ್ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು.
ನೆನಹು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು.
ಅರುಹು ಕರಗಿ ನಿರವಯಲಾಗಿತ್ತಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಮುಗ್ಧವಾಯಿತ್ತು. ೧೦೫

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೬೫೩

ಐಕ್ಯ ಸ್ಥಲ

ಕ್ಷುತ್ ಪಿಪಾಸೆ ಶೋಕ ಮೋಹ ಜನನ ಮರಣವೆಂಬ
ಷಡೂರ್ಮೆಗಳ ಹುಡಿಮಾಡಿ ಸುಟ್ಟುರುಹಿ
ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರವೆಂಬ
ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳ ಬೇರುಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟು
ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೈಷ್ಠೆಯಿಂದ ಜಲ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಧೂಪ ದೀಪ ನೈವೇದ್ಯ
ತಾಂಬೂಲವೆಂಬ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಮತ್ತಾ ಲಿಂಗವನು ಧ್ಯಾನಮುಖದಿಂದೆ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ
ಹೃದಯಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ನಿರ್ಗುಣದ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ
ಚಿತ್ತ ಸ್ವಸ್ಥಿರವಾಗಿ
ಭಾವವು ಬಯಲ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಹೋಗಿ
ತಾನಿಲ್ಲದಿದಿರೆಂಬುದನಳಿದು
ಉರಿ ಕರ್ಪುರದಂತೆ ಅವಿರಳ ಸಮರಸವಾಗಿರ್ಪಾತನೆ
ನಿಜೈಕ್ಯನು ನೋಡಾ.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :

ಷಡೂರ್ಮಯುಶ್ಚ ಷಡ್ವರ್ಗೋ ನಾಸ್ತಿ ಚಾಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನಂ ।
ನಿರ್ಭಾವಂ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯಂ ಶಿಖಿಕರ್ಪೂರಯೋಗವತ್ ॥

ಎಂದುದಾಗಿ

ಇಂತಪ್ಪ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯರ ಮಹಾಘನ ನಿಜದ ನಿಲವಿಂಗೆ
ನಮೋ ನಮಃ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ .೧

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪುರಾಣಂಗಳನೋದಿ
ಆದಿಯ ಪಥವ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ
ಭ್ರಾಂತ ಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಷಟ್‌ದರ್ಶನಂಗಳ ಶೋಧಿಸಿ ಕಡು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂಬ
ಜಡಮತಿಯವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಕುಟಿಲ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದೆ ಸಟೆಯನೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ
ಘಟವ ಹೊರೆವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಕಾಕು ಮನದ ಕಳವಳವನಡಗಿಸಿ
ಲೋಕರಂಜನೆಯನುಡುಗಿಸಿ
ಕುರುಹಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ತೆರಹಿಲ್ಲದಿರ್ಪನು ನೋಡಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ

ನಿಮ್ಮ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನು. ೨

ಸಗುಣನಲ್ಲ ನಿರ್ಗುಣನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಸಾಕಾರನಲ್ಲ ನಿರಾಕಾರನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಶೂನ್ಯನಲ್ಲ ನಿಃಶೂನ್ಯನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಕಾಮಿಯಲ್ಲ ನಿಃಕಾಮಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ಅದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಕರ್ತೃವಲ್ಲ ಭೃತ್ಯನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಇಂತು ಈ ತೆರದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವು ತಾನೆಯಾಗಿ
ಇಹಪರದ ಗತಿಗೆಡಿಸಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುರುಹಡಗಿ

ನಿರ್ವಯಲಾಗಿರ್ಪ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನ
ಏನೆಂದು ಉಪಮಿಸಬಹುದಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩

ಸಾವಯ ನಿರವಯನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಗಮನಿಯನಲ್ಲ ನಿರ್ಗಮನಿಯನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಸುಮನಸಾರಾಯ ಸುಜ್ಞಾನಭರಿತನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಅಮಲ ಬ್ರಹ್ಮದ ಕೂಟದ ಅಚಲಿತ ಅಭೇದ್ಯನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಅದ್ವಯಭಾವ ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮನು ನೋಡಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ
ನಿಮ್ಮ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನು. ೪

ನಿರುಪಮ ನಿರಾಳನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿರ್ಜಡನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ನಿಃಕಳಂಕ ನಿಃಶಬ್ದನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ನಿರಾವರಣ ನಿರಂಜನನು ನೋಡಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಿಮ್ಮ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನು. ೫

ಕಾಲಕಲ್ಪಿತಕ್ಕೆ ದೂರನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಕರ್ಮವಿರಹಿತನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಸೋಲುಗೆಲಕ್ಕೆ ಹೋರುವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಶೀಲವ್ರತ ನೇಮದ ಸೀಮೆಯ ಮೆಟ್ಟಿನಡೆವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಘನವ ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಿ. ೬

ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪತ್ತನರಿದಲ್ಲದೆ
ನಿರವಯಲ ಪದವ ಕಾಣಬಾರದು ನೋಡಾ ಆರಿಗೆಯು.
ಸರ್ವಾಚಾರಸಂಪತ್ತು ಎಂತೆನಲು;
ಷಡ್ಭೂತಂಗಳಲ್ಲಿ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಮಂತ್ರಂಗಳನೆ ಷಡ್ವಿಧ ಚಕ್ರಂಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು

ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಚಕ್ರಂಗಳಿಗೆ ಷಡ್ವಿಧ ಅಧಿದೈವಂಗಳನೆ
ಷಡ್ವಿಧ ಅಂಗವೇಂದಾಧಾರಗೊಳಿಸಿ
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಷಡ್ವಿಧ ಕರಣಂಗಳನೆ
ಷಡ್ವಿಧ ಹಸ್ತಂಗಳೆಂದು ಅರಿದಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಹಸ್ತಂಗಳಿಗೆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಂಗಳನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಷಡ್ವಿಧೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆ
ಷಡ್ವಿಧ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದರಿದು
ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಪದಾರ್ಥಂಗಳನು ಷಡ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ
ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಮುಖಂಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು
ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗು ತುಂಬಿ
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ.
ಎಡೆದೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ
ತನ್ನ ಷಡ್ವಿಧಾಂಗದ ಕಳೆಗಳನೆಲ್ಲವನಡಗಿಸಿ
ತಾನೆಂಬ ಕುರುಹುದೋರದಿರ್ದಡೆ
ಅದೇ ಸರ್ವಾಚಾರಸಂಪತ್ತು ನೋಡಾ.
ಇಂತಪ್ಪ ಸರ್ವಾಚಾರ ಸಂಪತ್ತು
ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಒಲುಮೆಯ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದವರಿಗಳವಡದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭

ಗರ್ವಾಹಂಕಾರವಳಿದು ಸರ್ವಕರಣಂಗಳು ತರಹರವಾಗಿ
ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಚಾರ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಭಾಜನವಾಗಿ
ಆ ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆ ಭಾಜನಸಾಗಿ
ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂಬ ಉಭಯ ಭಾವವಳಿದು
ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರವ ಬೆರೆದಂತೆ

ಅವಿರಳ ಸಮರಸವಾಗಿರ್ಪ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ ಏಕಭಾಜನವಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯಾ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೮

ಅಂಗದವಗುಣವಳಿಯದೆ ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರಪಂಚು ಹಿಂಗದೆ
ಭಾವದ ಭ್ರಮೆಯುಡುಗದೆ ಮನದ ಮಾಯವಡಗದೆ
ಆತ್ಮನ ಅಹಂ ಮಮತೆ ಕೆಡದೆ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನುಗೆ ಏಕಭಾಜನವೆಂದು ನುಡಿವ
ಕಾಕು ಮಾನವರನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೯

ಅಂಗವಿಕಾರಿಗೇಕೊ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಏಕಭಾಜನ ?
ಆತ್ಮಸುಖಿಗೇಕೊ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಏಕಭಾಜನ ?
ಹುಸಿ ಡಂಭಕಗೇಕೊ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಏಕಭಾಜನ ?
ಜಾರಚೋರಂಗೇಕೊ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಏಕಭಾಜನ ?
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ನಿಜವನರಿಯದವರಿಗೇಕೊ
ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗದೊಡನೆ ಏಕಭಾಜನ ? ೧೦

ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನುವೆ ಭಾಜನ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವೆ ಭಾಜನ
ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜೀವವೆ ಭಾಜನವೆಂದರಿಯದ
ಮರುಳು ಮಾನವರಿಗೆ
ಭವಬಂಧನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೧

ಮನವೆಂಬ ಒರಳಿಗೆ
ಸಕಲ ಕರಣಂಗಳೆಂಬ ತಂಡುಲವ ಹಾಕಿ
ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಒನಿಕೆಯ ಪಿಡಿದು

ಪರಮ ಪರಿಣಾಮದೊಳಗೋಲಾಡುತ್ತ ಕುಟ್ಟಿ
ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ತೌಡ ಕೇರಿ
ಚಿತ್ಕರಣಂಗಳೆಂಬ ಅಕ್ಕಿಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಭಾಂಡದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಪರಮಾನಂದಜಲವೆಂಬ ಎಸರನಿಟ್ಟು
ತ್ರಿಪುಟಿಯೆಂಬ ಒಲೆಯ ಹೂಡಿ
ಚಿದಾಗ್ನಿಯೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಪುಟವನಿಕ್ಕಿ
ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ಸೌದೆಯ ಹೊತ್ತಿಸಿ
ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪಾಕವ ಮಾಡಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣವೆಂಬ ಪರಿಯಾಣದಲ್ಲಿ ಗಡಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಘನಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಸಲಿಸ ನೀಡಬಲ್ಲಾತನೆ [೧]ಶರಣನು[೧],
ಆತನೆ ನಿಜಾನುಭಾವಿ, ಆತನೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು.
ಇಂತೀ ಭೇದವನರಿಯದೆ ಮಣ್ಣಪರಿಯಾಣ ಲೋಹಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ಮನಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಿ ಹಾಯಿ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತಿಂಬುವ ಜೀವಗಳ್ಳ ಭವಭಾರಕರಿಗೆ
ಏಕಭಾಜನವೆಲ್ಲಿಯದಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೨

ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೆ
ಎನ್ನ ಘ್ರಾಣವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ಸುಗಂಧ ಪದಾರ್ಥವೆಂಬ ಸುಯಿದಾನವ ಗಡಣಿಸಿ
ನಿಮಗೆ ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೆ
ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ಸುರುಚಿ ಪದಾರ್ಥವೆಂಬ ಸುಯಿದಾನವ ಗಡಣಿಸಿ

---

೧. ಶಿವಶರಣ (ಅ)

ನಿಮಗೆ ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೆ
ಎನ್ನ ನೇತ್ರವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ಸುರೂಪು ಪದಾರ್ಥವೆಂಬ ಸುಯಿದಾನವ ಗಡಣಿಸಿ
ನಿಮಗೆ ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೆ
ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ಸುಸ್ಪರ್ಶನ ಪದಾರ್ಥವೆಂಬ ಸುಯಿದಾನವ ಗಡಣಿಸಿ
ನಿಮಗೆ ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೆ
ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ಸುಶಬ್ದ ಪದಾರ್ಥವೆಂಬ ಸುಯಿದಾನವ ಗಡಣಿಸಿ
ನಿಮಗೆ ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆ.
ಬಾರಯ್ಯ ಬಾರಯ್ಯ ಗಂಡನೆ
ಎನ್ನ ಮನವೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ
ನೆನಹೆಂಬ ಸುಯಿದಾನವ ಗಡಣಿಸಿ
ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆನಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೩

ಕೇಳಿ ಕೇಳಿರವ್ವಾ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಾತನ
ಒಂದು ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣವ :
ಎನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ ಮುಡಿಯ ಸಡಿಲಿಸಿದ.
ಎನ್ನ ಉಟ್ಟುದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡ.
ಎನ್ನ ತೊಟ್ಟುದ ಬಿಡಿಸಿದ.
ಎನ್ನ ಲಜ್ಜೆನಾಚಿಕೆಯ ತೊರೆಸಿದ.
ಎನ್ನ ಮೌನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಎನ್ನ ಕರವಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಕಾನುಂಬ ಪರಿಯಾಣದಲ್ಲಿ
ಎನ್ನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಉಂಡನು ಕೇಳಿರವ್ವಾ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೧೪

ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವಮಾಡುವ
ಲಿಂಗವಂತರೆಲ್ಲ ನೀವು ಕೇಳಿರೊ
ನಿಮ್ಮ ತನು ಸಂಸಾರ ವಿಷಯ ಪ್ರಪಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರ್ಪುದು.
ನಿಮ್ಮ ಮನ ಮಾಯಾಮಲತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿರ್ಪುದು.
ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ಭವಭವದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರ್ಪುದು.
ನೀವಿಂತು ಮಲಮಾಯಾಸ್ವರೂಪರಾಗಿರ್ದು
ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಮಲ ಲಿಂಗದೊಡನೆ
ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಿದಡೆ
ಅಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣ್ಬನೆ ?
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೧೫

ಭಾಷೆಗಳ್ಳಗೇಕೊ ಸಹಭೋಜನ ?
ದ್ವೇಷಗುಣಿಗೇಕೊ ಸಹಭೋಜನ ?
ವೇಷಧಾರಿಗೇಕೊ ಸಹಭೋಜನ ?
ಹುಸಿಹುಂಡಗೇಕೊ ಸಹಭೋಜನ ?
ಮೋಸ ಮರವೆಯಿಂದೆ
ಈಶನೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನ ಮಾಡಿದಡೆ
ಭವದಲ್ಲಿ ಘಾಸಿಯಾಗುತಿರ್ಪರು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೬

ಪ್ರಾಣನ ಹಸಿವೆದ್ದು ದೇಹವನಂಡಲೆವಾಗ
ಬಾಯ ಸವಿಯನುಂಬರಲ್ಲದೆ
ಲಿಂಗದೇವನ ನೆನಹು ಎಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಆ ಲಿಂಗದ ನೆನಹ ಮರೆದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಂಡರೆ

ಅದೆ ಎಂಜಲು ನೋಡಾ.
ಅಂತಹ ಎಂಜಲೋಗರವ ಮರಳಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗದು ನೋಡಾ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಕಂಡವರ ಕಂಡು ತಾನುಂಡು
ಎಂಜಲವ ಮರಳಿ ಮರಳಿ
ಭೋಜಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೋರಿದಡೆ
ಹುಳುಗೊಂಡದಲ್ಲಿಕ್ಕುವನು ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನು. ೧೭

ಗುರುವಿನೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕಾದಡೆ
ಚತುರ್ವಿಧಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಗುರುವಿನೊಳಗೆ ತನುವಡಗಿರಬೇಕು.
ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕಾದಡೆ
ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪ ಸೂತಕ ಪಾತಕಂಗಳಳಿದು
ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಮನವನಡಗಿರಬೇಕು.
ಜಂಗಮದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕಾದಡೆ
ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನ ಕುಸುಮ ಗಂಧಾನುಲೇಪನ
ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಮಣಿ ರತ್ನಾಭರಣ ಗೀತ ವಾದ್ಯ ನೃತ್ಯ
ಹಾಸು ಮಂಚ ಸ್ತ್ರೀಭೋಗ ಮೊದಲಾದ
ಅನೇಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು.
ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ನಿರ್ಣಯವನರಿಯದೆ
ತನು ಮನ ಧನಂಗಳ ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಮಾತಿನ ೧ಬಣವೆ೧ಯ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ನೀತಿಹೀನರು ಸಹಭೋಜನ ಕವಳ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಡೆ
ಹುಳುವಿನ ಕೊಂಡದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡುವನು ನೋಡಾ.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ೧೮

ಕಾಯದ ಕಳವಳದಲ್ಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು
ಜೀವನುಪಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು

---

೧. ಬಣವೆ (ಅ)

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ
ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿ
ಅಷ್ಟಮದಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವಡೆದು
ಇಂತೀ ಲಿಂಗಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರ್ದು
ಮಹಾಘನಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡುವ
ಮರವೆಯ ಹೀನಮಾನವರೆಲ್ಲರು ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಾಂತರ
ನರಕ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಾಡುತಿರ್ಪರು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೧೯

ಹೊನ್ನೆನ್ನದು ಹೆಣ್ಣೆನ್ನದು ಮಣ್ಣೆನ್ನದು
ಮನೆಯೆನ್ನದು ಮಕ್ಕಳೆನ್ನವರೆಂದು ಭಿನ್ನ ಭಾವದಲ್ಲಿರ್ದು
ಸನ್ನಿಹಿತ ಜಂಗಮದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಿದಡೆ
ಕುನ್ನಿ ಕುಕ್ಕುಟನ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ. ೨೦

ಸಂಸಾರದೊಳಗಿರ್ದ ಸದ್ಭಕ್ತನು
ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಬೇಕಾದಡೆ
ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ಕೈಕೊಂಡು ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದೆ
ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಮ ಜೀವಕಳೆಯಾದ ಕಾರಣ.
ಅಂತಪ್ಪ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ರೂಪುಕುರೂಪು ಕುಲಛಲವ ನೋಡಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬುದ್ಧಿವರ್ಧನ ಜ್ಞಾನ ಆಚಾರ
ಮಾತಿನ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಹುಡುಕಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚನೀಚವನರಸಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯರಹಸ್ಯ

ಉದ್ದೇಶಉದಾಸೀನಂಗಳ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪಂಕ್ತಿಭೇದಪಾಕಭೇದವ ಮಾಡಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮದಮತ್ಸರಂಗಳಿಂದೆ ಹಗೆತನವ ಸಾಧಿಸಬಾರದು.
ಆ ಜಂಗಮದ ಮೇಲೆ ಮಿಥ್ಯಾಲಾಪದಿಂದೆ
ಇಲ್ಲದ ಅಪವಾದವ ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು.
ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೋಪಾಟೋಪದ ಉದ್ರೇಕದಿಂದೆ
ನಿಷ್ಠುರವಾಕ್ಯವ ನುಡಿಯಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮವ ಹಾದಿ ಮಾರ್ಗ ಬೀದಿ ಬಾಜಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು
ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರದಿಂದೆ ಬೀಗಿ ಬೆರೆತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆನೆ-ಕುದುರೆ
ಅಂದಳ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ಏರಲಾಗದು.
ಆ ಜಂಗಮವು ಬರುವ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ತೂಗುದೊಟ್ಟಿಲು, ಚಪ್ಪರ ಮಂಚ
ಗಗನದುಪ್ಪರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಚೌಕಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಲಾಗದು.
ಆ ಪರಮ ಜಂಗಮವು ತಮ್ಮ ಕರುಣದಿಂದೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಕ್ಕೆ
ಜಂಘೆಯನಿಟ್ಟು ನಡೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ
ಕಂಡು ಅಡ್ಡಮೋರೆಯನಿಕ್ಕಲಾಗದು,
ಇಂತೀ ಭೇದಗುಣಂಗಳ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ತಾಮಸಭಕ್ತರಿಗೆ
ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ; ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ.
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವು ಮುನ್ನವೇ ಇಲ್ಲ.
ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ.
ಇಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನ ತಾಮಸಭಕ್ತನು
ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಿದಡೆ
ಶುನಿ ಸೂಕರ ಕುಕ್ಕುಟ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಂದು
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ
ಹೊಲೆಯರ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು
ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೧

ನಡೆವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ನಡೆವೆನಯ್ಯಾ.
ನುಡಿವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ನುಡಿವೆನಯ್ಯಾ.
ಹಿಡಿವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ಹಿಡಿವೆನಯ್ಯಾ.
ಬಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ಬಿಡುವೆನಯ್ಯಾ.
ನೋಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ನೋಡುವೆನಯ್ಯಾ.
ಕೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ಕೇಳುವೆನಯ್ಯಾ.
ಸೋಂಕುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ಸೋಂಕುವೆನಯ್ಯಾ.
ವಾಸಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ವಾಸಿಸುವೆನಯ್ಯಾ.
ರುಚಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ರುಚಿಸುವೆನಯ್ಯಾ.
ನೆನೆವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ನೆನೆವೆನಯ್ಯಾ.
ಮರೆವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ಮರೆವೆನಯ್ಯಾ.
ಅರಿವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ಅರಿವೆನಯ್ಯಾ.
ಇನಮಂಡಲ ಕಿರಣದಂತೆ
ಸಕಲ ತೋರಿಕೆಯ ತೋರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆ ತೋರುವೆನಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎನಗೆ
ಸಹಭೋಜನವು ಸಮನಿಸಿತ್ತು ನೋಡಾ. ೧೧

ಎನಗೆ ನೀನೇ ಚಿದ್‍ಭಾಂಡವಯ್ಯಾ,
ನಿನಗೆ ನಾನೇ ಚಿದ್‍ಭಾಂಡವಯ್ಯಾ.
ಎನಗೆ ನೀನೇ ಚಿದ್‍ಭಾಜನವಯ್ಯಾ,
ನಿನಗೆ ನಾನೇ ಚಿದ್‍ಭಾಜನವಯ್ಯಾ.
ಎನಗೆ ನೀನೇ ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯ ಪದಾರ್ಥವಯ್ಯಾ,
ನಿನಗೆ ನಾನೇ ಸಕಲ ದ್ರವ್ಯ ಪದಾರ್ಥವಯ್ಯಾ.
ನಾನು ನೀನು ಒಂದೇ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ಸಹಭೋಜನಮಾಡುತಿರ್ದವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಾನು ನೀನೆಂಬುಭಯದ ಕೀಲು ಕಳಚಿತ್ತು ನೋಡಾ. ೧೨

ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯಾ ಕರುಣಿ
ನೀವು ಎನ್ನ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದಿರಾಗಿ
ನಾನು ಮರವೆಯ ತನುವ ತಾಳಿ ಅರುವ ಮರೆತು
ಧರಣಿಯ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯಾ.
ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ದೇವನೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಮರೆಯಲಾಗದಯ್ಯಾ[೧].
ನಿನ್ನ ಕಂದನೆಂದು ಎನ್ನ ಕರವಿಡಿದು, ತಲೆದಡಹಿ
ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣುದೆರಿಸಯ್ಯಾ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೪

ತಂದೆ ಕೇಳಯ್ಯಾ ಲಿಂಗವೆ,
ನಾನು ಹಿಂದಣ ಕರ್ಮವಾಸನೆಯಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದೆನೋ
ನಿನ್ನ ಚಿದಂಶಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನೋ ?
ಎನಗೆ ಈ ಉಭಯದ ಕೀಲ ತಿಳಿಯಬಾರದು.
ನೀನೊಲಿದು ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ ಶಿವನೆ.
ಎನ್ನ ಮನದ ಸಂಕಲ್ಪದ ಅನುಮಾನವ ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೫

ಒಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಸಿ
ಎನ್ನನೇತಕೆ ಕಾಡುವೆ ಹೇಳಯ್ಯಾ ?
ಒಮ್ಮೆ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ
ಎನ್ನನೇತಕೆ ಕಾಡುವೆ ಹೇಳಯ್ಯಾ ?
ಮರ್ಕಟನಂತೆ ಎನ್ನ ಮನವ ವ್ಯಾಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚುಗೊಳಿಸಿ
ಎನ್ನನೇತಕೆ ಕಾಡುವೆ ಹೇಳಯ್ಯಾ.
ನಿಮಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಗದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲದೆ
ಎನ್ನ ಕೂಡೆ ಹದರು ಚದುರಿನಿಂದೆ ವೇಳೆಯವ ಕಳೆವರೆ ಹೇಳಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೬

---

೧. ಬೇಡಯ್ಯಾ (ಅ)

ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ನಾನು ಮರುಳಾಗಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ.
ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರವ ಬಿಟ್ಟು ನನಗೆ ನೀವು ಮರುಳಾಗಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ.
ನಿಮಿಷಂ ನಿಮಿಷಾರ್ಧಂ ನಾ ನಿಮ್ಮನಗಲದಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ.
ನೀವೆನ್ನ ನಿಮಿಷಂ ನಿಮಿಷಾರ್ಧವಗಲದಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ.
ಚಿನ್ನ ಬಣ್ಣದಂತೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಗಲದಂತಿರ್ಪೆವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೭

ಪರಮನಪ್ಪಣೆಯಿಂದೆ ಧರೆಗಿಳಿದು
ಬಂದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿಯನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮದ ಅನುವನರಿದು
ನೂರೊಂದು ಸ್ಥಳಕುಳಂಗಳ ಕರತಳಾಮಳಕವಾಗಿ ತಿಳಿದು
ನಿಜೈಕ್ಯಪದದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಯಲಾದರು ಬಸವಣ್ಣ ಮೊದಲಾದ
ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾಗಣಂಗಳು.
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ :
ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣನು ಕಪ್ಪಡಿಯ ಸಂಗಯ್ಯನೊಳಗೆ ಬಯಲಾದನು.
ಅಕ್ಕಮಹದೇವಿ ಪ್ರಭುದೇವರು
ಶ್ರೀಶೈಲ ಕದಳಿಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಬಯಲಾದರು.
ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣ ನೀಲಲೋಚನೆತಾಯಿ ಮೊದಲಾದ
ಕೆಲವು ಗಣಂಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದರು.
ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವ
ಕಿನ್ನರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆ ಮೊದಲಾದ
ಉಳಿದ ಗಣಂಗಳು ಉಳಿವೆಯ ಮಹಾಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಮಹಾಘನಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಬಯಲಾದರು.
ಇಂತಪ್ಪ ಸಕಲ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ನಿರವಯಲ ಪದವ ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾತ ನೀನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತಾರನು ಕಾಣೆನಯ್ಯಾ.

ಇಂತಪ್ಪ ಸಕಲ ಗಣಂಗಳ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನೆಂದು
ಎನ್ನನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಲಹಿದಿರಾಗಿ
ಎನಗೆ ನಿಜೈಕ್ಯ ನಿರವಯಲ ಪದವೆಲ್ಲಿಹುದೆಂದೊಡೆ :
ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳಿಗೆ ಹೊರಗಾದ
ನಿಮ್ಮ ಪರಾತ್ಪರ ಪರಮ ಹೃದಯಕಮಲ ಕರ್ಣಿಕಾವಾಸಮಧ್ಯ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಬಯಲೊಳಗೆನ್ನ ನಿರವಯಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೭೮

ಸಕಲ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು.
ನಿಷ್ಕಲ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು.
ಕೇವಲ ನಿರವಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು.
ಸಕಲ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಕ್ರಿಯೆ,
ನಿಷ್ಕಲ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನ,
ಕೇವಲ ನಿರವಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಆನಂದ.
ಸ್ಥೂಲವೇ ಕಾಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವೇ ಪ್ರಾಣ; ಕಾರಣವೇ ವಸ್ತು.
ಘ್ರಾಣ ಜಿಹ್ವೆ ನೇತ್ರ ತ್ವಕ್ಕು ಶ್ರೋತ್ರ ಹೃದಯವೆಂಬವು
ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗವು.
ಇವಕ್ಕೆ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬುದೇ ತೃಪ್ತಿ.
ಸಂತೋಷವೇ ಕಾರಣ, ಮಹಾಕಾರಣವೇ ಪರಿಣಾಮ.
ತೂರ್ಯಾತೀತವಾಗಿ ಸರ್ವ ಕೇಳಿಕೆಯಂ ಕೇಳಿ
ನಿಜಾನಂದವಾಗಿಹುದು.
ವಿರಾಟವೇ ಸುನಾದವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದು ನುಡಿದು
ಭೇರಿನಾದದಂತೆ ಆಕಾಶಧ್ವನಿಯಂತೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಕೇಳುವುದು.
ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ ಬಿಂದುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಗಾಳಿ ಪಟಕ್ಕೆ ಭೇರ ಬಿರಿಕೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನುಡಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ತೇಜವಾಗಿ
ಶಂಖದ ಧ್ವನಿಯಂತೆ ತೋರುತಿರ್ಪ ಸುನಾದಕ್ಕೆ
ಎರಡಂಗುಲದ ಮೇಲೆ ತೇಜವಿಹುದು.

ಅದು ತುಂಬಿದ ಹುಣ್ಣಿವೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೆ
ಚಂದ್ರಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಹೂಬಿಸಿಲಿನಂತೆ ತೋರುತಿರ್ಪುದು.
ಕಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣ
ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಪ್ರಣವದಲ್ಲಿ
ಓಂಕಾರಧ್ವನಿಯ ಝೇಂಕಾರದಂತೆ ಘಂಟೆಯ ಬಾರಿಸಿದಂತೆ
ತಟತಟನೆ ಹಾರಿ ಅದು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೋರುವುದು.
ನಾದವೇ ಶಬ್ದ ನಿಃಶಬ್ದವೇ ಬಿಂದುಮಯ.
ನಾದದೊಳಗಿರ್ದ ನಾದವೇ ಓಂಕಾರ.
ಚಿಜ್ಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಕಾಶ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದ ಪಣೆಯ ಮೇಲೆ
ಎರಡಂಗುಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಹುದು.
ಅದು ಮನದಿಂದೆ ಕಂಡಿತೋ ಕಣ್ಣಿನಿಂದೆ ಕಂಡಿತೋ ಎಂದಡೆ :
ನೆನಹು ಎಂಬ ಅಂತಃಕರಣ
ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಪ್ರಣವಜ್ಯೋತಿಯ ತೋರಿತ್ತು.
ಚಿತ್ತದ ತೋರಿಕೆ
ಅರವತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಪ್ರಣವ ಜ್ಯೋತಿಯ ಕಿರಣದಲ್ಲಿ
ತೇರಿನ ಬದಿಯ ಬಿರಿಸಿನೋಪಾದಿಯ
ನೆನಹು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತೋರುತ್ತಿಹುದು.
ಹೊರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಒಳ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೊರಗಿಟ್ಟು
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲು,
ಒಳಹೊರಗೆ ನೋಡುವ ಶಿವಶರಣರ ಮನಭಾವಕೆ
ಆನಂದವೇ ತೋರುತ್ತಿಹುದು.
ದಿನಕರನ ಕಾಂತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲು
ಅಂಬರಂಗದ ಛಾಯೆಯಂತೆ
ನಿರ್ಮಲವಾದ ದರ್ಪಣದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ
ತನ್ನ ರೂಪಂಗಳ ತಾನೆ ನೋಡಿದಾತನು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನು.
ಆತ ಭವದ ಬಳ್ಳಿಯ ಹರಿದು
ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿರ್ಮಳ ನಿರಾವರಣ ನಿಜ ಚಿನ್ಮಯನಾಗಿಹನು.

ಇನ್ನು ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಊರ್ಧ್ವಪ್ರಣವ:
ಅಳ್ಳನೆತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರುಹಿನ ಮನೆಯುಂಟು.
ಅದಕ್ಕೆ ತಟಿಮಂತ್ರ.
ಅಂತರಂಗದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಎಡಬಲವು ಎರಡು ಕರ್ಣದ್ವಾರಂಗಳಲ್ಲಿ
ನುಡಿಯ ಕೇಳಿದಡೆ ಸುನಾದವಾಯಿತ್ತು.
ಅದು ದಶನಾದಂಗಳಿಂದೆ
ಶರಧಿ ನಿರ್ಝರ ಮೇಘ ಮುರಜ ಭೇರಿ ಕಹಳೆ
ಘಂಟೆ ಶಂಖ ವೀಣೆ ಭ್ರಮರನಾದಂಗಳೆಂಬ ದಶನಾದಂಗಳನು
ಗುರುಮುಖದಿಂದರಿತು ಹಗಲಿರುಳು ಆ ದಶನಾದಂಗೊಳಗಾದ ಸುನಾದವನು
ಎಡೆದೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳುವುದು ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರರು.
ಅದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲ ವಿಶುದ್ಧಿಯ ಮನೆ ಶರಣಸ್ಥಲ.
ಆ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಾದವ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ
ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳೆಂಬ ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳು ತನುತ್ರಯಂಗಳು
ತೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವವು.
ಸುನಾದದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಡೆ
ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಪ್ರಣವನಾದವ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ
ಸ್ವಪ್ನವು ಎಂದಿಗೂ ತೋರದು.
ಇರುಹೆ ಸುಳಿದಡೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ.
ದಿಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂದಡೆ ನೀನಾರೆಲಾ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಬಿಡುವನು.
ಆ ಪ್ರಣವಘೋಷ ಸತ್ತೆನೆಂಬಂತೆ ದಿವಸ ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸಿನೊಳಗೆ
ತನುವ ಬಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಘೋಷ ನಿರ್ಘೋಷವಾಗಿ
ನಾದ ನುಡಿಯದು.
ಅದು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಡೆ ತೋರುವದು.
ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ವಸ್ತುವು ಅಂಗುಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವದು.
ವೃಕ್ಷವನೇರಿದ ಸರ್ಪನಂತೆ ಬಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಕೊನೆಗೇರುವುದು.
ಹೆದ್ದುಂಬಿಯ ಕೊಳವಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ

ವಸ್ತುವು ಅಳ್ಳಿನೆತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏರಿ ಹೋಗುವುದು
ಈ ಮನೆಯ ಶಿವಶರಣಬಲ್ಲ.
ಇದು ಹನ್ನೆರಡು ತಾಸು ಪುರಸತ್ತಿಗೆಯ ಹೇಳಿದ ಅರುಹು.
ಇಂತಪ್ಪ ವಸ್ತುವಿನ ನಿಲುಕಡೆಯ ಬಲ್ಲ ಶರಣನು
ತನ್ನವಸಾನಕಾಲದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನರಿದು
ಗೋವು ಮಲಗುವಷ್ಟು ಧರಣಿಯ ಸಾರಣಿಯ ಮಾಡುವುದು.
ಗೋಮಯ ಗೋಮೂತ್ರ ಗೋಕ್ಷೀರ ಗೋದಧಿ
ಗೋಘೃತ ಗೋರೋಚನ ಎಂಬ
ಷಡುಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯ ಮಾಡುವುದು.
ಶಿವಜಂಗಮದ ಧೂಳಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಉದಕಮಂ ನೀಡಿ
ಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯ ಮಾಡುವುದು.
ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ತುಂಬುವುದು.
ಭಸ್ಮವ ತಳಿವುದು.
ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಸಲಿಸಿ
ಶಿವಗಣಂಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿ
ಆ ಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆಯ ಮಾಡಿದ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಹೂರ್ತವ ಮಾಡಿ
ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಪ್ರಣವ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡುವುದು.
ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಇರವಂತಿಗೆ ಸೇವಂತಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಜಾಜಿ ಕರವೀರ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಿಗೆ
ಮರುಗ ಪಚ್ಚೆ ದವನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆ
ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಪುಷ್ಪಪತ್ರೆಗಳ ಧರಿಸಿ
ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನು ಮನವೊಲಿದು ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ನೋಡುತ್ತ
ದೇವಭಕ್ತರು ಬಂದಡೆ ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು.
ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ
ಪುಷ್ಪಪತ್ರೆಗಳ ಧರಿಸು ಎಂದು ಅವರ ಪಾದವಿಡಿದು

ಶರಣಾರ್ಥಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಶಿವಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡುವುದು.
ಮದುವೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಅರ್ತಿ ಉತ್ಸಾಹ ಶಿಶುವಿನ ಹೆಸರಿಡುವ ಹಾಗೆ
ಹರುಷ ಪರುಷಧೈರ್ಯವೇ ಭೂಷಣವಾಗಿ
ನಿರೋಧಂಗಳ ಮಾಡದೆ
ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಭೋರ್ಗರೆಯೆ
ನಿರ್ಮಲ ನೈಷ್ಠಿಕದಿಂದೆ
ಶಿವಜಂಗಮದ ಪಾದವನು ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಇಡಿಸುವುದು.
ಹಿತವಂತರಾದವರು ವೀರಶೈವ ಪರಮ ವಚನಂಗಳಂ ಕೇಳಿಸುವುದು.
ಎಡಬಲದಲ್ಲಿರ್ದ ಸಕಲ ಭಕ್ತರು ಮಹೇಶ್ವರರು
ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು
ಆ ಶರಣನ ಕರ್ಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು.
ಈ ಹಡಗದ ಹಗ್ಗವ ಮತ್ತೊಂದು ಹಡಗಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಬಿಗಿದಡೆ
ಹಡಗಕ್ಕೆ ಹಡಗ ಕೂಡಿ
ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಹಡಗವ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿ ಹಡಗದೊಳಗೆ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿದಂತೆ
ಮಂತ್ರಮಂತ್ರವು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ
ಉರಿಕರ್ಪೂರಕೊಂಡಂತಾಯಿತ್ತು ಶರಣನ ದೇಹಪ್ರಾಣವು.
ಇದು ಗುಹ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಹ್ಯ, ಗೋಪ್ಯಕ್ಕೆ ಗೋಪ್ಯ
ರಹಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅತಿರಹಸ್ಯ ನೋಡಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೨೯

ಏನೆಂಬೆನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಒಂದು ಎರಡಾದುದ.
ಏನೆಂಬೆನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಎರಡು ಒಂದಾದುದ.
ಏನೆಂಬೆನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಸರ್ವತೋರಿಕೆ ನಿರವಯಲಾದುದ.
ಏನೆಂಬೆನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ,
ನಿಮ್ಮೊಳಗೆನಗೆ ಸಮರಸೈಕ್ಯಸಂಬಂಧವಾದುದ. ೩೦

ತನುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದ
ಘನಮಹಾಲಿಂಗದೊಡನೆ
ಮನ ಬಂದು ಬೇಟವ ಮಾಡಲು
ತನುಮನವೆರಡು ಉರಿನುಂಗಿದ ಕರ್ಪುರದಂತೆ ಕಾಣಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೧

ನಾನಿಹ ಪರಿಯಂತರ ನೀನುಂಟು; ನೀನಿಹ ಪರಿಯಂತರ ನಾನುಂಟು.
ನಾನು ನೀನೆಂಬುಭಯದ ಸಂದು ಹೂಳಿದ ಬಳಿಕ
ಇನ್ನೇನುಂಟು ಹೇಳಾ ?

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೨

ತನುವಿಹ ಪರಿಯಂತರ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ.
ಮನವಿಹ ಪರಿಯಂತರ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆದೆನಯ್ಯಾ.
ಭಾವವಿಹ ಪರಿಯಂತರ ನಿಮ್ಮ ಬಯಸಿದೆನಯ್ಯಾ.
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಯವಾದ ಬಳಿಕ
ಗಜಭುಕ್ತಕಪಿತ್ಥದಂತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೩

ತನು ನಿಮ್ಮದಾದ ಬಳಿಕ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ತನುವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ,
ಮನ ನಿಮ್ಮದಾದ ಬಳಿಕ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಮನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ,
ಧನ ನಿಮ್ಮದಾದ ಬಳಿಕ ಎನಗೆ ಬೇರೆ ಧನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೪

ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ತನುವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಎನಗೆ,
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಆ ಪೂಜಿಸುವ ತನು ನೀವೆ ಆದಿರಾಗಿ.
ನಿಮ್ಮ ನೆನೆದಿಹೆನೆಂಡಡೆ ಮನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಎನಗೆ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :

ಆ ನೆನೆವ ಮನ ನೀವೆ ಆದಿರಾಗಿ.
ನಿಮ್ಮ ಅರಿದಿಹೆನೆಂದಡೆ ಅರುಹು ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಎನಗೆ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಆ ಅರುಹು ನೀವೆ ಆದಿರಾಗಿ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾನು
ಉರಿಯುಂಡ ಕರ್ಪುರದಂತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ ದೇವರ ದೇವಾ. ೩೫

ಎನ್ನ ಕಾಲಕಲ್ಪಿತಂಗಳು ಹೊರಗಾದುವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಭವಬಂಧನಂಗಳು ಹೊರಗಾದುವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳು ಹೊರಗಾದುವಯ್ಯಾ.
ಎನ್ನ ಪ್ರಳಯ ಮಹಾಪ್ರಳಯಂಗಳು ಹೊರಗಾದುವಯ್ಯಾ.
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಹೊರಗಾಗಿ ಹೋದುವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಾನೊಬ್ಬನೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗಾದೆನಯ್ಯಾ. ೩೬

ಅಹುದೆನಲಮ್ಮೆ, ಅಲ್ಲೆನಲಮ್ಮೆ.
ಇಲ್ಲೆನಲಮ್ಮೆ, ಉಂಟೆನಲಮ್ಮೆ.
ಬೇಕೆನಲಮ್ಮೆ, ಬೇಡೆನಲಮ್ಮೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನೀವೆಂತಿರ್ದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿರ್ಪೆನಯ್ಯಾ. ೩೭

ಕಾಲಿಲ್ಲದ ನಡೆ, ಒಡಲಿಲ್ಲದ ರೂಪು, ಕಂಗಳಿಲ್ಲದ ನೋಟ, ಮಾನವಿಲ್ಲದ ಬೇಟ, ಭಾವವಿಲ್ಲದ ತೃಪ್ತಿ, ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಶರಣನ ಸುಳುಹ ಕಂಡು ಬೆರಗಾವೆನಯ್ಯಾ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೮

ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೂಪು ಕಾಣುತಿರ್ಪುದು,
ಆ ನೋಟವನುಳಿದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿರೂಪು ನಿಜರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗುವಂತೆ
ಅನುಪಮ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆನಹುದೋರಿ ಚಿತ್ತೆನಿಸಿತ್ತು.
ಆ ಚಿತ್ತಿನಿಂದೆ ಚಿತ್‌ನಾದ ಚಿತ್‌ಬಿಂದು ಚಿತ್‌ಕಳೆಗಳೊಗೆದುವು.
ಆ ಚಿನ್ನಾದ ಚಿದ್ಬಿಂದು ಚಿತ್ಕಳೆಗಳು

ಆ ಮೂಲ ಚಿತ್‌ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶರಣಂಗೆ
ದೇಹಪ್ರಾಣಾತ್ಮಂಗಳಾಗಿ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಾಗಿರ್ಪವು.
ಆ ಪದಾರ್ಥಂಗಳು ಲಿಂಗಮುಖಕ್ಕೆ ಸಮವೇಧಿಸಿ
ಆ ಚಿತ್ತು ಚಿತ್‌ಘನವ ಬೆರೆಯಲೊಡನೆ
ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಏಕವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೩೯

ನಾದ ನಿಜವೆಂಬೆನೆ ? ನಾದ ನಿಜವಲ್ಲ.
ಬಿಂದು ನಿಜವೆಂಬೆನೆ ? ಬಿಂದು ನಿಜವಲ್ಲ.
ಕಳೆ ನಿಜವೆಂಬೆನೆ ? ಕಳೆ ನಿಜವಲ್ಲ.
ಆ ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಂದೊಗೆದ ಜಗವು ನಿಜವೆಂಬೆನೆ ? ಜಗವು ನಿಜವಲ್ಲ.
ಆ ಜಗದ ಮಧ್ಯದಿ ತೋರುವ ಲೀಲೆ ನಿಜವೆಂಬೆನೆ ? ಲೀಲೆ ನಿಜವಲ್ಲ.
ಇನ್ನಾವುದು ನಿಜವೆಂದೊಡೆ :
ಅಲ್ಲ-ಆಹುದು ಇಲ್ಲ-ಉಂಟು ಬೇಕು-ಬೇಡ ಎಂಬ ಭಾವಕ್ಕೆ ಇಂಬಿಲ್ಲದೆ
ತಾನಿದಿರೆಂಬ ಶಂಕೆದೋರದೆ
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮಹಾಘನವೆ
ನಿಮ್ಮ ನಿಜದ ನಿಲವಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೦

ಘನಗಂಭೀರ ಮಹಾಘನ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ
ನಾನೆಂಬುದನರಿಯದಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ನೀನೆಂಬುದನರಿಯದಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.
ಏನೇನೂ ಅರಿಯದೆ ಮೌನದಿಂದೆ ಮರೆದಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೧

ಖಂಡಿತ ಭಾವವಳಿದು
ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ಅವಿರಳ ಸಮರಸದಿಂದಡಗಿದ ಶರಣಂಗೆ

ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬುದೇನೊ ? ಧ್ಯಾನಮೌನವೆಂಬುದೇನೊ ?
ನೇಮನಿತ್ಯವೆಂಬುದೇನೊ ? ಜಪತಪವೆಂಬುದೇನೊ ?
ಅರುಹು ಆಚಾರವೆಂಬುದೇನೊ ? ಕುರುಹು ಪೂಜೆಯೆಂಬುದೇನೊ ?
ಇಂತೀ ಮೇರೆಯುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ ಭಿನ್ನಫಲಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲದೆ
ಮುಂದೆ ಅವಿರಳ ಸಮರಸ ನಿಜೈಕ್ಯ ನಿರವಯುಲ ಪದವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೊ ?
ಇದನರಿದು ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಹಾಳು ಸಂಕಲ್ಪ
ವಿಪರೀತ ಭ್ರಾಂತಿ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು
ಇವನೆಲ್ಲವ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಕಳೆದು
ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಬಯಲ ಬ್ರಹ್ಮವೆ
ತನ್ನ ನಿಜದ ನಿಲವೆಂದು ತಿಳಿದು
ದಗ್ಧಪಟನ್ಯಾಯದಂತೆ
ದೇಹವಿರ್ದು ನಿರ್ದೇಹಿಯಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೨

ಅನಂತ ಸಾಧಕಂಗಳ ಕಲಿತ [೧]ಆಯುಗಾರ[೧]ನು
ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕವ ಕಲಿಸುವನಲ್ಲದೆ
ತಾ ಮರಳಿ ಅಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡುವನೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮವನೊಡಗೂಡಿದ
ಮಹಾಘನ ಪರಮ ಶಿವಶರಣನು
ಸತ್‌ಕ್ರಿಯವನಾಚರಿಸಿದಡೆ ಲೋಕೋಪಕಾರವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವನಲ್ಲದೆ
ಮರಳಿ ತಾನು ಫಲಪದದ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂದು ಆಚರಿಸುವನೆ ಅಯ್ಯಾ?
ಇದು ಕಾರಣ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣನು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಕ್ರಿಯವನಾಚರಿಸಿದಡು
ಘೃತ ಸೋಂಕಿದ ರಸನೆಯಂತೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಆಲಿಯಂತೆ
ಹುಡಿ ಹತ್ತದ ಗಾಳಿಯಂತೆ
ನಿರ್ಲೇಪನಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯಾ.

ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೪೩

೧. ಕೈಗಾರ (ಅ)

ಶರಣನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿರ್ಪವು.
ಶರಣನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸ ಮೇರು ಮಂದರ ಕುಲ ಶೈಲಂಗಳಿರ್ಪವು.
ಶರಣನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಈರೇಳು ಭುವನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಂಗಳಿರ್ಪವು.
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣನಿರ್ದಲ್ಲಿ
ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿರ್ಪವು ನೋಡಾ. ೪೪

ಹಿಂದಣ ಶಂಕೆಯ ಹರಿದು, ಮುಂದಣ ಭವವ ಮರೆದು,
ಉಭಯದ ಸಂದುಗಡಿದು, ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮವೆ ತಾನಾದ ಶರಣಂಗೆ
ಜನನವಿಲ್ಲ, ಮರಣವಿಲ್ಲ, ಕಾಲವಿಲ್ಲ ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲ; ಸುಖವಿಲ್ಲ ದುಃಖವಿಲ್ಲ;
ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲ ಪಾಪವಿಲ್ಲ; ಪ್ರಳಯ ಮಹಾಪ್ರಳಯಂಗಳು
ಮುನ್ನವೆ ಇಲ್ಲ.
ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ,
ಅನಂತಕೋಟಿ ಅಜಾಂಡಂಗಳು ಅಳಿದು ಹೋದಡೆಯೂ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ನಿತ್ಯನಾಗಿ ಉಳಿದಿಹನು. ೪೫

ಇಂದ್ರಚಂದ್ರರು ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಹೋದಡು
ಶರಣನೇನೆಂದರಿಯನು.
ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳು ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಹೋದಡು
ಶರಣನೇನೆಂದರಿಯನು.
ದೇವ ದಾನವ ಮಾನವರು ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಹೋದಡು
ಶರಣನೇನೆಂದರಿಯನು.
ಮನು ಮುನಿಗಳು ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಹೋದಡು
ಶರಣನೇನೆಂದರಿಯನು.
ಪಂಚತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗಳು ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಹೋದಡು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನೇನೆಂದರಿಯನಯ್ಯಾ. ೪೬

ಅಣುವಿಂಗೆ ಅಣು ಮಹತ್ತಿಂಗೆ ಮಹತ್ತಾದ
ಮಹಾಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಶರಣನಿರ್ಪನು.

ಆ ಶರಣನೊಳಹೊರಗೆಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಭರಿತವಾಗಿರ್ಪುದಾಗಿ,
ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಶರಣನ
ಮೂರ್ತಿ ಸಣ್ಣದಾದಡು ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಗಲಿರ್ಪುದು ನೋಡಾ. ೪೭

ಘನಕ್ಕೆ ಘನವಾದ ಮಹಾ ಘನ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ
ಮನವಡಗಿದ ಮಹಾಮಹಿಮಂಗೆ
ಮರಳಿ ನೆನೆಯಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ.
ನೆನೆದು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ.
ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ.
ಕಂಡು ಕೂಡಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮನೊಡಗೂಡಿದ ಶರಣಂಗೆ ಏನೆಂದೆನಲಿಲ್ಲ. ೪೮

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ನೀನೆ ದೇವ.
ಎಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದಡಲ್ಲಿ ನೀನೆ ದೇವ,
ಎಲ್ಲಿ ನೆನೆದಡಲ್ಲಿ ನೀನೆ ದೇವ.
ಎಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದಡಲ್ಲಿ ನೀನೆ ದೇವ.
ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಭೆ ಮುಸುಕಿತ್ತಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಾನು ನೀನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲ ದೇವಾ. ೪೯

ತೆರಹಿಲ್ಲ ತೆರಹಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ನಡೆನೋಟಕ್ಕೆ.
ತೆರಹಿಲ್ಲ ತೆರಹಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ನುಡಿಗಡಣಕ್ಕೆ.
ತೆರಹಿಲ್ಲ ತೆರಹಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಮನಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ.
ತೆರಹಿಲ್ಲ ತೆರಹಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ ಭಾವಭಾವಕ್ಕೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ಎಲ್ಲವು ನೀವೆ ಆದಿರಿ.
ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನೀವೆ ಸುಳಿಯುತಿರ್ಪಿರಿ.
ನಿಮ್ಮ ನೀವೆ ಅರಿಯುತಿರ್ಪಿರಯ್ಯಾ. ೫೦

ಅಂಡಾಭರಣರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಅಂಡಾಭರಣರು ಘನವಲ್ಲ.
ರುಂಡಾಭರಣರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ರುಂಡಾಭರಣರು ಘನವಲ್ಲ.

ಗಂಗಾಧರರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಗಂಗಾಧರರು ಘನವಲ್ಲ.
ಗೌರೀವಲ್ಲಭರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಗೌರೀವಲ್ಲಭರು ಘನವಲ್ಲ.
ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ಘನವಲ್ಲ.
ನಂದಿವಾಹನರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ನಂದಿವಾಹನರು ಘನವಲ್ಲ.
ತ್ರಿಯಂಬಕರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ತ್ರಿಯಂಬಕರು ಘನವಲ್ಲ.
ತ್ರಿಪುರವೈರಿ ಘನವೆಂಬೆನೆ? ತ್ರಿಪುರವೈರಿ ಘನವಲ್ಲ.
ಪಂಚಮುಖರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಪಂಚಮುಖರು ಘನವಲ್ಲ.
ಫಣಿಕುಂಡಲರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಫಣಿಕುಂಡಲರು ಘನವಲ್ಲ.
ಶೂಲಪಾಣಿಗಳು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ಶೂಲಪಾಣಿಗಳು ಘನವಲ್ಲ.
ನೀಲಲೋಹಿತರು ಘನವೆಂಬೆನೆ? ನೀಲಲೋಹಿತರು ಘನವಲ್ಲ.
ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ :
ಇಂತಿವರಾದಿಯಾಗಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ರುದ್ರಗಣಂಗಳು
ಶರಣನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಹರಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಘನಕ್ಕೆ ಘನವೆಂಬೆನಯ್ಯಾ. ೫೧

ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನಭರಿತ ಶರಣಂಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆ ಖಟ್ವಾಂಗ.
ಆಕಾಶವೇ ಕಿರೀಟ, ಮೇಘಾದಿಗಳೆ ಮಜ್ಜನ.
ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳು. ವೇದಂಗಳೆ ಮುಖಂಗಳು.
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆ ಅವಯವಂಗಳು.
ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳೆ ನಯನಂಗಳು.
ದಶದಿಕ್ಕುಗಳೆ ಹೊದಿಕೆಗಳು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆ ಒಡಲಾದ
ಮಹಾಮಹಿಮನ ಏನೆಂದು ಉಪಮಿಸಬಹುದಯ್ಯಾ.[೧]
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೨

ಪೃಥ್ವಿ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪುವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಅಪ್ಪು ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.

---

೧. ಸುವೆನಯ್ಯಾ (ಅ)

ಆ ಅಗ್ನಿ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ವಾಯುವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ವಾಯು ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಆಕಾಶ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಆತ್ಮ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಆದಿಯೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಆದಿ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾದಿಯೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಅನಾದಿ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಶೂನ್ಯವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ಶೂನ್ಯ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿರವಯವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ನಿರವಯ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿಜವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದು.
ಆ ನಿಜ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನ
ಪರಮ ಹೃದಯಕಮಲವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ. ೫೩

ಅನುಪಮ ಶರಣನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಘನಲಿಂಗವು.
ಆ ಘನಲಿಂಗದ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರವಯವು.
ಆ ನಿರವಯದ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಲಂಬವು.
ಆ ನಿರಾಲಂಬದ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಳವು.
ಆ ನಿರಾಳದ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿ ಮಹಾಲಿಂಗವು
ಆ ಆದಿ ಮಹಾಲಿಂಗದ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್‌ಶಕ್ತಿ.
ಆ ಚಿತ್‌ಶಕ್ತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು.
ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಾಶಕ್ತಿ.
ಆ ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನು.
ಆ ಸದಾಶಿವನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿಶಕ್ತಿ.
ಆ ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು.
ಆ ಈಶ್ವರನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ.
ಆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನು.
ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ.
ಆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ.
ಆ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು.

ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ.
ಆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು.
ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ.
ಆ ಸರಸ್ವತಿಯ ನೆನಹಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳು.
ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಶರಣನ ನೆನಹುದೋರಿದಲ್ಲಿಯೇ ತೋರುತಿರ್ಪವು.
ಆ ಶರಣನ ನೆನಹು ನಿಂದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗುತಿರ್ಪವಾಗಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನು ಘನಕ್ಕೆ ಘನಮಹಿಮ,
ವಾಙ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರನು, ಉಪಮೆಗೆ ಉಪಮಾತೀತನು ನೋಡಾ. ೫೪

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಇಂದ್ರಧನು ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ಆಕಾಶವೆ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ಆ ಗಾಳಿಯ ಅಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ತೋರಿದ ಕಿಡಿಗಳು ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ಆ ಅಗ್ನಿಯೆ ಆಶ್ರಯಃವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ನೊರೆ ತೆರೆ ತುಂತುರ್ಝವನಿ ಅಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ಆ ಸಮುದ್ರವೆ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಆದಿಅನಾದಿಯಿಂದತ್ತತ್ತಲಾದ ಮಹಾ ಘನ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ
ರೂಪಿಸಿ ತೋರಿದ ನಿಜೈಕ್ಯನಡಗುವುದಕ್ಕೆ
ಆ ಪರವಸ್ತುವೆ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೫

ಬಯಲು ಬಯಲು ಬೆರೆದಲ್ಲಿ ಮೇರೆಯುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರವ ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಪದರುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಉರಿಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾದಲ್ಲಿ
ಮರಳಿ ರೂಪಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ನಿಮ್ಮೊಳೊಡವೆರೆದ ನಿಜೈಕ್ಯನ ಕುರುಹ
ಮರಳಿ ತೋರಲುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ?
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ೫೬

ನದಿ ನದಿಯ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರೆದಂತೆ.
ಮಾತು ಮಾತ ಕಲೆತಂತೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಒಂದಾದಂತೆ.
ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮೊಳೊಡವೆರೆದ ನಿಜೈಕ್ಯನ ಕುರುಹು ಇಂತುಟಯ್ಯಾ.೫೭

ಕೇಳಿ! ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ!! ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಹಾಗಣಂಗಳು ನೀವೆಲ್ಲ.
ನಾವು ನಮ್ಮ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಅಂಗಸಹಿತ
ಐಕ್ಯವಾಗುವ ಠಾವು ಹೇಳಿಹೆವು ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ!!!
ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ ಏಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ಲಾಲಿಸಿರಯ್ಯಾ.
ಷಣ್ಮುಖನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಸದಾನಂದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಸದಾನಂದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲಕರ್ಣಿಕದಲ್ಲಿ
ವಿಶ್ವತೋಮುಖನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ವಿಶ್ವತೋಮುಖನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಆದಿನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಆದಿನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಅನಾದಿನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಅನಾದಿನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಗೋಳಕನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಗೋಳಕನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
[೧]ಆಗಮೇಶ್ವರ[೧]ನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಆಗಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.
ಆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಅಭೇದ್ಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ಪನು.

---

೧. ಅಘಂಮೋಶ್ವರ (ಅ)

ಆ ಅಭೇದ್ಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಅಪ್ರಮಾಣನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದನು.
ಆ ಅಪ್ರಮಾಣನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಅವಾಚಾತ್ಮಕನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದನು.
ಆ ಅವಾಚಾತ್ಮಕನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಸರ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿರ್ದನು.
ಆ ಸರ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಹೃದಯಕಮಲಮಧ್ಯದ
ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಸಹಿತ ನಿರವಯಲಾಗಿ
ಮರಳಿ ಇತ್ತ ಬಾರದಿರ್ದೆವು ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ. ೫೮

ಬಯಲ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ನಿರವಯಲ ಪುರುಷ ಬಂದು ಕೂಡಲು
ಚಿದ್‌ಬಯಲೆಂಬ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು.
ಆ ಶಿಶುವನು ಮಹಾಬಯಲೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ
ನಿರಾಳ ನಿಃಶೂನ್ಯವೆಂಬ ನೇಣ ಕಟ್ಟಿ ತೂಗಿ ಜೋಗುಳವಾಡಲು
ಆ ಶಿಶುವು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರನೂ ನುಂಗಿತ್ತು.
ಆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ನುಂಗಲೊಡನೆ ಜೋಗುಳದ ಉಲುಹು ಅಡಗಿತ್ತು.
ಆ ಜೋಗುಲದ ಉಲುಹು ಅಡಗಿದೊಡನೆ
ನಿರಾಳ ನಿಃಶೂನ್ಯವೆಂಬ ನೇಣು ಹರಿಯಿತ್ತು.
ಆ ನಿರಾಳ ನಿಃಶೂನ್ಯವೆಂಬ ನೇಣು ಹರಿಯಲೊಡನೆ
ಆ ಶಿಶು ತೊಟ್ಟಿಲ ಸಹವಾಗಿ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಯಿತ್ತು.
ಆ ಶಿಶು ತೊಟ್ಟಿಲ ಸಹವಾಗಿ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಲೊಡನೆ
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಬಯಲಿನ ಬಯಲ ಬಚ್ಚಬರಿಯ
ಘನಗಂಭೀರ ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆ. ೫೯

ನೋಡಲಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಸೂಡಲಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಕೂಡಲಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ನಾಮವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು

ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಬಯಲಿನ ಬಯಲು
ಮಹಾ ಬಯಲೊಳಗೆ ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆ. ೬೦

ಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ಅಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಸಗುಣವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ನಿರ್ಗುಣವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆ. ೬೧

ಸಾಕಾರವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ನಿರಾಕಾರವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ನಿವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆ. ೬೨

ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಮನವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಮನನವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮಹಾಬಯಲೊಳಗೆ
ನೆನಹಡಗಿ ನಿಃಸ್ಪೃತಿಯಾಗಿರ್ದೆನು. ೬೩

ಆದಿಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ಅನಾದಿಯಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ನಿಶ್ಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಸುರಾಳವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ನಿರಾಳವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಸಾವಯವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ನಿರಾವಯವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು
ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಬಯಲಿನ ಬಯಲು
ಮಹಾಘನ ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಬಯಲೊಳಗೆ
ಎಚ್ಚರವಡಗಿ ನಾನೆತ್ತ ಹೋದೆನೆಂದರಿಯೆನು. ೬೪

ಇಂತು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಮಂಗಳಮಹಾ

* * *

ತೂರ್ಯ ನಿರಾಲಂಬಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನಿರುಪಮ

ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದ

ಅಖಂಡೇಶ್ವರನ ಅರುಹಿನ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಚನಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು

ಅಂತು ವಚನಗಳು ೭೧೭

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಅನುಬಂಧ ೧

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಜೋಗುಳ ಪದ *

ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಅಂಬಿಕಾಪತಿಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಶಂಭುಶಂಕರಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಅವಿರಳ ಶಿವಗೆ । ಪಾಡಿ ।
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಗೆ ॥ ೧ ॥

ಜೋ ಜೋ ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತ ದೂರ
ಜೋ ಜೋ ವೇದವೇದಾಂತಸಾರ
ಜೋ ಜೋ ನಾದಬಿಂದುಕಳೆ ಪೂರ । ನಿತ್ಯ ।
ಜೋ ಜೋ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಶೃಂಗಾರ ॥ ೨ ॥

ಸಾಸಿರ ಕಂಬದ ಮಂಟಪದ ನಡುವೆ
ಈಶ್ವರನೋಲಗಿನ್ನೆನಿತ ಪೇಳುವೆ
ಸೊಸದ ವಾದ್ಯದ ನಿರ್ಘೋಷ ಕೇಳುವೆ । ವಿಮಲ ।
ಭಾಸ್ಕರ ಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಶಿಶುವೆ ॥ ೩ ॥

---

* ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನದ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಈ 'ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ಜೋಗುಳ ಪದ'ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಭೇರಿ ಡಮರುಗ ನಗಾರಿ ಮದ್ದಳೆಯ
ಸಾರುವ ಕಹಳೆ ಸೊನಯಿಯ ಕಣಿಯ
ಚೀರುವ ಶಂಖದ ಸಮ್ಮೇಳ ಘಂಟೆಯ । ನಾದ ।
ಘೋರನೆ ಕೇಳಿ ನಿಬ್ಬೆರಗಾದ ಶಿಶುವೆ ॥ ೪ ॥

ದಳ ನಾಲ್ಕು ದಳ ಆರು ದಳ ಹತ್ತರೊಳಗೆ
ದಳವು ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿನಾರು ದಳದೊಳಗೆ
ದಳವು ಸಾಸಿರ ಶಿಖಿಯು ಪಶ್ಚಿಮದೊಳಗೆ । ದಿವ್ಯ ।
ಕಳೆ ತುಂಬಿ ತೂಗಾಡಿ ಹೊಳೆವ ಪರಶಿವಗೆ ॥ ೫ ॥

ಎಳೆ ರವಿಯ ಶಶಿಮಿಂಚು ಪವಳದ ಲತೆಯು
ಪಳಕು ಮೌಕ್ತಿಕ ಜ್ಯೋತಿ ರತ್ನದ ಪ್ರಭೆಯು
ಥಳಥಳಿಪ ವಜ್ರ ಸುವರ್ಣದ ಕಳೆಯು । ಮಹಾ ।
ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ತೂಗಾಡು ಅವಿರಳ ಶಿಶುವೆ ॥ ೬ ॥

ಗಂಗೆ ಯಮುನೆ ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಗಳು ಕೂಡಿ
ಸಂಗಮಕ್ಷೇತ್ರ ಭ್ರೂಮಧ್ಯವ ನೋಡಿ
ರಂಗಮಂಟಪದಿ ಸಿಂಹಾಸನವ ಮಾಡಿ । ಮಹಾ ।
ಲಿಂಗದ ಪಾದವನು ಶಿವಶರಣರು ಪಾಡಿ ॥ ೭ ॥

ಆರು ಚಕ್ರವು ಪೀಠ ಆರು ಪ್ರಣವಗಳು
ಆರು ಲಿಂಗಗಳಾರು ಅಂಗ ವದನಗಳು
ಆರು ಶಕ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿ ಆರು ಹಸ್ತಗಳು । ನಿತ್ಯ ।
ಚಾರು ಪ್ರಸಾದವನು ತೋರಿದ ಶಿಶುವೆ ॥ ೮ ॥

ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲದೊಳಗಷ್ಟ ಲಿಂಗಗಳು
ಅಷ್ಟ ಪೂಜೆಯು ಅಷ್ಟ ತೃಪ್ತಿ ಭಾವಗಳು
ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಕಿಲಿ ಅಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಭಕ್ತಿಗಳು । ಹೃದಯ ।
ತೊಟ್ಟಿಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೯ ॥

ನವಚಕ್ರ ನವಕೋಣೆ ನವಪೀಠದೊಳಗೆ
ನವಲಿಂಗ ನವಪೂಜೆ ನವಮಂತ್ರ ಹಸ್ತ
ನವಶಕ್ತಿ ನವಭಕ್ತಿ ನವನಾದ ಬಿಂದು । ಪ್ರಾಣ ।
ಮನದ ಕಳೆಯನೊಳಕೊಂಡೆನ್ನ ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೦ ॥

ಜ್ಞಾನ ಖಡ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವ ತರಿದು
ಮೌನದಿ ಉನ್ಮನಿಯು ಪೊಕ್ಕು ಮೈಮರೆದು
ಸ್ವಾನುಭಾವದಿ ತೃಪ್ತಿ ಸಂತೋಷ ಪಡೆದು । ದಿವ್ಯ ।
ಜ್ಞಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೧ ॥

ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವನೊತ್ತಿ ಮುದ್ರೆಯ ಬಲಿದು
ಕೀಲಕುಂಡಲಿಯೆಂಬ ಸರ್ಪನ ಬಿಗಿದು
ಸಾಲು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಲಿದು। ಶುದ್ಧ ।
ಮೇಲು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೨ ॥

ತನುವೆಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲಕೆ ಮನವ ಸರಪಳಿ ಮಾಡಿ
ಅನುವಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಹಾಸಿಕೆಯ ಮಾಡಿ
ವಿನಯದಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತೆಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ । ನಿತ್ಯ ।
ಘನದೊಳು ತೂಗಾಡು ಚಿನುಮಯ ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೩ ॥

ಒಂದೆರಡು ಮೂರಾರು ಮುಂದೆ ಮೂವತ್ತಾ-
ರಂದದಿನ್ನೂರು ಹದಿನಾರರ ಗೊತ್ತು
ಸಂದ ಸಾವಿರದಿನ್ನೂರು ತೊಂಬತ್ತಾರು । ಲಕ್ಷ ।
ಕೋಟಿಯಾನಂದದೊಳಾಡುವ ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೪ ॥

ಸದಮಲದರವತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು ನೋಡಿ
ದವಗೆ ಎಂಬತ್ತು ತೊಂಬತ್ತು ಶತಕೋಟಿ
ಪದುಳದಿಂದಲಿ ಲಕ್ಷ ಸಹಸ್ರವ ಮಾಡಿ । ಪೂಜ್ಯ ।
ಮುದದಿಂದ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪನ ಪಾಡಿ ॥ ೧೫ ॥

ಹತ್ತೈದು ಒಂಬತ್ತು ಸಪ್ತಸ್ಥಲಗಳನ್ನು
ಮತ್ತೈದು ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತೆರಡೆರಡು ಭಾಗವನು
ಸುತ್ತಿದೈವತ್ತೇಳು ಕೂಡಿ ಲೆಕ್ಕವನು । ಪರಮು ।
ಗೊತ್ತು ನೂರೊಂದರೊಳಾಡುವ ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೬ ॥

ತ್ರಿವಿಧಮುಖ ತ್ರಿವಿಧತನು ತ್ರಿವಿಧಕೋಣೆಯೊಳು
ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗವು ತ್ರಿವಿಧ ಪೂಜೆ ತೃಪ್ತಿಗಳು
ತ್ರಿವಿದ ಒಂದಾದ ತ್ರಿಕೂಟ ಶಿಖರದೊಳು । ತನ್ನ ।
ತ್ರಿನಯನಗೆ ಜೋ ಜೋ ಎಂದಳು ಶರಣೆ ॥ ೧೭ ॥

ಅಂಗ ಲಿಂಗದೊಳಡಗಿ ಒಂದರೊಳೊಂದು
ಅಂಗಲಿಂಗ ತಾನೆಂಬ ಉಭಯವನಳಿದು
ಲಿಂಗ ಅಂಗದ ಸಾಮರಸ್ಯವನೆ ತಿಳಿದು । ಮಹಾ ।
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜೋ ಜೋ ಎಂದಳು ಶರಣೆ ॥ ೧೮ ॥

ಅಂಬರದೊಳಗಷ್ಟ ಚಕ್ರ ಮಂಡಲವ
ಇಂಬಿನಿಂ ರಂಧ್ರದಿ ಕಾಳಿ ಶಕ್ತಿಯರ
ಶಾಂಭವಿ ಮುದ್ರಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ । ದಿವ್ಯ ।
ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ಪೊಕ್ಕು ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೧೯ ॥

ಗುರುಪೂಜೆ ತನುವಿನೊಳಾಯತವಾಗಿ
ಹರಪೂಜೆ ಮನದೊಳು ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ
ಚರಪೂಜೆ ಧನದೊಳು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿ । ಭಕ್ತಿ ।
ಸ್ಥಿರವಾದ ಪದದೊಳು ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೨೦ ॥

ಮೂರು ಮಲಗಳ ಮಾಯಾವಾಸನೆಯ ಕಳೆದು
ಮೂರು ಲಿಂಗವ ಮೂರನುವಿನೊಳ್‌ ತಿಳಿದು
ಮೂರೊಂದು ಫಲಪದದ ಬಯಕೆಯನಳಿದು । ದಿವ್ಯ ।
ಮೀರಿದ ಸ್ಥಲದೊಳು ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೨೧ ॥

ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವನು ಗುರುವಿನಿಂ ಪಡೆದು
ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವನು ಲಿಂಗದಿಂ ಪಡೆದು
ಚಿದ್ಘನ ಪ್ರಸಾದವನು ಚರದೊಳ್ ಪಡೆದು । ಮಹಾ ।
ರುದ್ರಂಗೆ ಜೋ ಜೋ ಎಂದಳು ಶರಣೆ ॥ ೨೨ ॥

ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮುಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಮಷವ ಸುಟ್ಟು
ದುಮ್ಮನದ ಕರಣ ಗುಣಂಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಗಮ್ಮನೆ ಧ್ಯಾನವ ಹೃದಯಾಬ್ಜನೊಳಿಟ್ಟು । ಪರ ।
ಬ್ರಹ್ಮಮಂಟಪದೊಳು ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೨೩ ॥

ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನೆಂಬ ಭಯವ ತಾನಳಿದು
ಸ್ವಾನುಭಾವದ ಸತಿಪತಿಯಾಗಿ ಸುಳಿದು
ಭಾನುಕೋಟಿಯ ತೇಜಪ್ರಭೆಯನೆ ತಿಳಿದು । ಕೂಡಿ ।
ತಾನುತಾನಾದ ಎನ್ನಾದಿಯ ಶಿಶುವೆ ॥ ೨೪ ॥

ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಗಳಿರುವ
ವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣೈಕ್ಯದಿರವ
ಶಕ್ತಿಷಡಂಗ ಷಡಧ್ವಯದ ಕುರುವ । ತಿಳಿದು ।
ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪದೊಳು ತೂಗುವೆನು ಶಿಶುವೆ ॥ ೨೫ ॥

ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವು ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಗುಡಿಯ ತೋರಣವು ಬೀಗಿ
ಬಲ್ಲಿದ ಪ್ರಮಥರು ಕೂಡಿ ಒಂದಾಗಿ । ಅವರು ।
ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದಿಹರು ಶಿವನ ರೂಪಾಗಿ ॥ ೨೬ ॥

ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ
ಕಿನ್ನರಿಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಭು ಕೇಶಿರಾಜ
ಕನ್ನಪ್ಪ ಕಲಿಕಾಮದೇವ ಕಕ್ಕಯ್ಯ । ಭಕ್ತಿ ।
ಉನ್ನತದ ಶರಣರು ಬಂದಿಹರು ಧರೆಗೆ ॥ ೨೭ ॥

ಹರಳಯ್ಯ ಮಧುವಯ್ಯ ಮುಗ್ಧಸಂಗಯ್ಯ
ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಶರಣಭೋಗಯ್ಯ
ಗೊಲ್ಲಾಳ ಗುರುಭಕ್ತ ರಾಚಮಲ್ಲಯ್ಯ । ಶರಣ ।
ರೆಲ್ಲರು ಎಡೆಗೊಂಡು ಬಂದಿಹರು ಧರೆಗೆ ॥ ೨೮ ॥

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯಾದ ತಾಯವ್ವ
ಚಿಕ್ಕ ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸು ಚೆನ್ನವ್ವ
ದಿಕ್ಕಿನೊಳಧಿಕ ಮುಕ್ತಾಯಿ ನಾಗವ್ವ । ಕದಳಿ ।
ಪೊಕ್ಕ ಶರಣೆಯರೆಲ್ಲ ಬಂದಿಹರು ಧರೆಗೆ ॥ ೨೯ ॥

ಕಾರಿಕಾಲಮ್ಮ ನಿಂಬವ್ವೆ ಚಂಗಳೆಯು
ಧೀರ ಗುಡ್ಡವ್ವೆ ಗೊಗ್ಗವ್ವೆ ಸುಗ್ಗಲೆಯು
ಚಾರು ಕಮಲವ್ವೆಯು ರೆಮ್ಮವ್ವೆ । ಕೈಲಾಸ ।
ಸೂರೆಗೊಂಡವರೆಲ್ಲ ಬಂದಿಹರು ಧರೆಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ಮಂಗಳಮಂಟಪ ಶೃಂಗಾರವಾದಾವು
ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ನಿಷ್ಠೆ ನಿರ್ಧಾರವಾದಾವು
ಜಂಗಮದ ಉತ್ಸಾಹ ವೆಗ್ಗಳವಾದವು । ನಮ್ಮ ।
ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ನಿಜಲೀಲೆ ತೋರ್‍ಯಾವು ॥ ೩೧ ॥

ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಅಸಮಾಕ್ಷ ಶಿವಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಭಸಿತ ಭೂಸಿತಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಶಶಿಯ ಸೂಡಿದಗೆ । ಪಾಡಿ ।
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ವೃಷಭವಾಹನಗೆ ॥ ೩೨ ॥

ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ನಂದಿವಾಹನಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಸಿಂಧುಜೂಟನಿಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರಗೆ । ಪಾಡಿ ।
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಸ್ಕಂದಜನಕನಿಗೆ ॥ ೩೩ ॥

ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಕಾಲಸಂಹರಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ನೀಲಕಂಧರಗೆ
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ವ್ಯಾಲಕುಂಡಲಗೆ । ಪಾಡಿ ।
ಜೋ ಜೋ ಎನ್ನಿರಿ ಲೋಲಮಯ ಶಿವಗೆ ॥ ೩೪ ॥

ಜೋಗುಳದ ಪದಗಳನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ
ನಾಗಕುಂಡಲ ಶಿವನೊಲಿಯುವನವರಿಗೆ
ಭೋಗಮೋಕ್ಷದ ಸಿದ್ಧಿ ದೊರಕುವುದವರಿಗೆ । ನೋಡಿ ।
ಬೇಗ ಕೈಲಾಸವು ಸೂರೆ ತಾನವರಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ತನು ಉಬ್ಬಿ ಹಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದವರಿಗೆ
ಮನಕರಗಿ ಒಲಿದು ಲಾಲಿಸಿದ ಶರಣರಿಗೆ
ಘನಪದದಾಯುಷ್ಯ ವರ್ಧನವವರಿಗೆ । ನಿತ್ಯ ।
ಚಿನುಮಯ ಪರಶಿವನೊಲಿಯುವನವರಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥

ಹವಣಿಸಿ ಓದಿ ಕೇಳಿದ ಶರಣರಿಗೆ
ಭವಮಾಲೆ ಹರಿದು ಹೋಗುವದವರಿಗೆ
ಸುವಿವೇಕ ಜ್ಞಾನ ದೊರೆಕೊಂಬುದವರಿಗೆ । ಶುದ್ಧ ।
ಅವಿರಳ ಪರಶಿವನೊಲಿಯುವನವರಿಗೆ ॥ ೩೭ ॥

ಬಸವಯ್ಯ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದೆನುತ
ಬಸವಪ್ಪ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದೆನುತ
ಬಸವರಸ ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಪೊಗಳುತ್ತ । ಗುರು ।
ಬಸವಣ್ಣ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದೆನುತ ॥ ೩೮ ॥

ಹರಹರ ಹರಹರ ಜಯಜಯವೆನ್ನಿ
ಪರತರ ಪರಶಿವ ಜಯಜಯವೆನ್ನಿ
ಪರವಸ್ತು ಪರಮೇಶ ಜಯಜಯವೆನ್ನಿ ! ನಿತ್ಯ ।
ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಜಯಜಯವೆನ್ನಿ ॥ ೩೯ ॥

ಇಂತು ಲಿಂಗಾಂಗ ಜೋಗುಳದ ಪದವನು
ಸಂತತವು ಓದಿದ ಕೇಳಿದ ಶರಣನ
ಕಂತುಹರನೊಲಿದು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವನು । ಮೆಚ್ಚಿ ।
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀವನಖಂಡೇಶ್ವರನು ॥ ೪೦ ॥

ಅಜ ಹರಿ ಸುರ ಮುನಿ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದು
ನಿಜಗುರು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಮುಂದು
ಗಜಮುಖ ಗುಹವೀರ ಉಮೇಶ-ಸಹ ಬಂದು । ನಿತ್ಯ ।
ಪೂಜಿಪ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಎನ್ನೊಳು ನಿಂದು ॥ ೪೧ ॥

— ಮುಗಿದುದು —

ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನಗಳ ವರ್ಣಾನುಕ್ರಮ

ಆ

ಇ

ಈ

ಏ

ಒ

ಓ

ಕ

ಖ

ಗ

ತ

ದ

ಭ

ಮ

ಶ

ಷ

ಸ

ಹ

ಕ್ಷ

ಜ್ಞ

ಶಬ್ದಕೋಶ

	ಪುಟ	ವಚನ
ಅ		
ಅಗಮ್ಯ - ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕದ	೧೯೦	೮
ಅಗ್ಗವಣಿ - ಅರ್ಘ್ಯಪಾನೀಯ	೧೪೩	೧೨೮
ಅಘ - ಪಾಪ	೨೦೩	೩೭
ಅಜಶಿರಪಾತ್ರ - ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲ	೩೨	೧೬
ಅಡ್ಡ - ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ವಿಶೇಷ	೬೩	೧೭
ಅನಾಹತಚಕ್ರ - ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೯
ಅನಿಮಿಷ - ಎವೆಮುಚ್ಚದ	೧೦೪	೩೭
ಅನುವು - ಆಸ್ಪದ, ಅವಕಾಶ	೭೯	೬೧
ಅಮಳಕ - ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ	೭೪	೪೬
ಅರತಿರು - ಆರಿರು	೯೪	೭
ಅವಿರಳ - ದಟ್ಟ, ಗಾಢ	೧೧೨	೫೩
ಅಳವಡು - ಸಿದ್ಧವಾಗು	೮೬	೮೬
ಅಳವು - ಸಾಮರ್ಥ್ಯ	೧೫	೨೧
ಅಳಿಯಾಸೆ - ಕೀಳು ಆಸೆ	೭೭	೫೬

	ಪುಟ	ವಚನ

ಆ

ಆಧಾರಚಕ್ರ - ಗುದದಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೯
ಆಧಿ - ದುಃಖ, ಸಂಕಟ	೧೦	೬
ಆಯಗಾರ - ಪೇಚುಬಲ್ಲವ	೩೩೬	೪೩
ಆರೂಢ - ಜ್ಞಾನಿ, ಯೋಗಿ	೭೩	೪೫
ಆಲವಟ್ಟ - ಬೀಸಣಿಗೆ	೨೪೧	೮೭
ಆಲಿ - ದೃಷ್ಟಿ	೧೯೭	೨೦
ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರ - ಲಲಾಟದಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೯

ಇ

ಇಮ್ಮನ - ಎರಡು ಮನಸ್ಸು (ಚಾಂಚಲ್ಯ)	೬೩	೧೯

ಈ

ಈಳಗಾರ - ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವವ	೧೦	೭

ಉ

ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ - ಎಂಜಿಲು	೧೬೨	೨೪
ಉದಮದ - ಮದೋನ್ಮತ್ತ, ಪ್ರಾಯ	೧೯೦	೯
ಉದ್ದಂಡ - ಭೀಕರ	೨೦೦	೨೮
ಉದ್ಭಿಜ್ಜ - ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಬೆಳಸು	೮	೭
ಉಪಾಧಿ - ಜಂಜಡ, ಸಂಸಾರ	೧೧	೧೦
ಉಯ್ಯಾಲೆ - ತೂಗುವ ತೊಟ್ಟಿಲು	೨೮೬	೪೨
ಉಲಿ - ಧ್ವನಿಮಾಡು, ಸದ್ದು	೨೦೨	೩೫

	ಪುಟ	ವಚನ
ಊ		
ಊಡು - ಉಣಿಸು	೬	೧
ಊಳಿಗ - ಸೇವೆ	೧೬೯	೪೨
ಊರ್ಧ್ವ - ಮೇಲೆ	೨೦೨	೩೫
ಎ		
ಎಕ್ಕಲ - ಹಂದಿ	೭೫	೪೭
ಎಡ್ಡ - ಮೂಢ, ಮೂರ್ಖ	೬೩	೧೭
ಎರಳೆ - ಚಿಗರೆ	೭	೪
ಏ		
ಏಣ - ಚಿಗರೆ	೨೮೫	೩೫
ಏಣಾಂಕ - ಚಂದ್ರ	೨೮೫	೩೫
ಏಣಾಂಕಧರ - ಶಿವ	೨೮೫	೩೫
ಏರಂಡ - ಔಡಲ	೨೯೯	೭೩
ಒ		
ಒಕ್ಕುಮಿಕ್ಕ - ಉಂಡು ಉಳಿದ	೮೧	೭೦
ಒಗುಮಿಗೆ - ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗು, ತುಂಬಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲು	೧೬೩	೨೫
ಒಡ್ಡವಣೆ - ಸನ್ನಾಹ, ಸಿದ್ಧತೆ	೨೦೮	೪೭
ಒಬ್ಬುಳಿ - ಗುಂಪು	೧೯೬	೧೫
ಒಮ್ಮನ - ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು	೬೩	೧೯
ಒಸಗೆ - ಸಂತೋಷ	೬೭	೩೧
ಒಸರು - ಸೋರು	೮	೬

	ಪುಟ	ವಚನ
ಅಂ		
ಅಂಗಜ - ಮನ್ಮಥ	೭೯	೬೨
ಅಂಡಜ - ತತ್ತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಣಿ	೫	೭
ಅಂಡಲೆ - ಗೋಳಾಟ	೧೩	೧೭
ಕ		
ಕಕ್ಕಸ - ಕಠಿಣ	೨೮೭	೪೩
ಕಕ್ಕುಲಾತಿ - ಪ್ರೇಮ	೨೭೬	೧೯
ಕಕ್ಷ - ಭುಜ	೨೭	೧೫
ಕಣ್ಣಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳು - ಮಂದಮತಿಗಳು	೮	೬
ಕದಪು - ಕೆನ್ನೆ	೨೮೨	೨೫
ಕಪಾಲ - ತಲೆಬುರುಡೆ	೨೩೫	೬೯
ಕಮಠ - ಆವೆ	೨	೩
ಕಮರಿ - ತಗ್ಗು, ಗುಂಡಿ	೨೭೩	೧೪
ಕರತಳ - ಅಂಗೈ	೭೪	೪೬
ಕರಣಿಮಥನಕರ್ಕಶ - ಕರ್ಣಕಠೋರ	೧೦೭	೪೬
ಕರುಹು - ಒಡ್ಡು, ಮುಸಿ	೨೯೧	೫೬
ಕವಳ - ತುತ್ತು	೩೨೨	೧೮
ಕಾಕು - ಕೆಟ್ಟ	೧೪	೧೮
ಕಾಳುಗಿಚ್ಚು - ಅಡವಿ ಬೆಂಕಿ	೭	೫
ಕಿಸುಕುಳ - ತುಚ್ಛ	೮	೬
ಕ್ರೀ - ಕ್ರಿಯೆ, ಮಾಟ	೧೫	೧೪
ಕುಕ್ಕುಟ - ಕೋಳಿ	೮	೭
ಕುರುಹು - ರೂಪು	೨೧	೧೩

	ಪುಟ	ವಚನ
ಕೈಯಾನು - ಕೈಯೊಡ್ಡು	೨೭	೫
ಕೊಣ - ಬಾವಿ	೧೯೮	೨೨
ಕೋಡಿವರಿ - ಹೊರಚೆಲ್ಲು	೨೦೭	೪೬
ಕಂದರ್ಪ - ಮನ್ಮಥ	೩೧	೧೪
ಕಂಬೆಚ್ಚು - ಪತ್ತಾರರು ತಂತಿ ಎಳೆಯುವ ಒಂದು ಸಾಧನ	೯	೭
ಕಿಂಕರವಾಣ - ನಮ್ರಭಾವ	೭೯	೬೪
ಕುಂಜರ - ಆನೆ	೧೧೯	೨೫
ಕುಂಭಿನಿಪಾತಕ - ನರಕದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ	೧೯೮	೨೨

ಖ

ಖಗ - ಪಕ್ಷಿ	೨	೫
ಖಂಡೆಯ - ಕತ್ತಿ, ಖಡ್ಗ		

ಗ

ಗಡಣಿಸು - ಗುಂಪುಗೊಳಿಸು, ಸಜ್ಜುಮಾಡು	೧೭೮	೬೧
ಗಾರುಡ - ಜಾದುಗಾರತನ	೪	೫
ಗಾವಿಲ - ಹಳ್ಳಿಗಾರ	೧೨೬	೮೬
ಗುಡಿಗಟ್ಟು - ರೋಮಾಂಚನವೇಳು	೧೦೪	೬೭
ಗೊತ್ತು - ಸ್ಥಾನ	೫	೭
ಗೋಸುಂಬೆ - ಹೂಸರಹುಳ್ಳಿ	೨೬೫	೩

ಚ

ಚಿಲುಮೆ - ನೀರ ಒರತೆ	೨೯೩	೬೩
ಚುನ್ನವಾಡು - ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡು	೧೧	೮
ಚುಬುಕ - ಗದ್ದ	೨೧೪	೫೪

	ಪುಟ	ವಚನ
ಚೋಹ - ವೇಷ	೧೨	೧೩

ಜ

	ಪುಟ	ವಚನ
ಜರಾಯುಜ - ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವ ಮನುಷ್ಯ, ಪಶು ಮುಂ.	೮	೭
ಜಾನು - ಮೊಳಕಾಲು	೨೧೬	೫೭
ಜಾಳ - ನಿರುಪಯುಕ್ತ	೬೪	೨೨
ಜಾಳಿಸು - ಸಣ್ಣಿಸು	೧೫	೨೩
ಜಾಳುಬೋಳು - ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ	೧೩೯	೧೨೦

ಟ

	ಪುಟ	ವಚನ
ಟೊಣೆ - ಹೊಡೆ, ವಂಚಿಸು, ಸೀಳು	೨೪೪	೯೭

ಠ

	ಪುಟ	ವಚನ
ಠಕ್ಕು - ಮೋಸ, ನೆವ	೯೬	೧೫
ಠೌಳಿಗಾರಿಕೆ - ಮೋಸಗಾರಿಕೆ	೯೬	೧೫

ಡ

	ಪುಟ	ವಚನ
ಡಾಳಿಸು - ಬೀಸು	೬೮	೩೩

ತ

	ಪುಟ	ವಚನ
ತಡಕೆ - ತಟ್ಟಿ, ಕೋಶ	೯	೭
ತರಹರವಾಗು - ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದು	೧೭೭	೫೬
ತಲ್ಲಣ - ಕಳವಳ	೨೮೫	೩೮

	ಪುಟ	ವಚನ
ತಾರ್ಕಣ್ಯವಾಗು - ಹೊಂದು	೧೨೯	೯೪
ತರ್ಕೈಸು - ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು	೨೪೮	೪೮
ತೊಟ್ಟು - ತುಂಬು	೧೦೫	೪೧
ತೊಡೆ - ಲೇಪಿಸು, ಹಚ್ಚು	೯೫	೧೩
ತೊತ್ತು - ದಾಸಿ	೧೦೫	೪೨
ತೃಷೆ - ನೀರಡಿಕೆ	೫೬	೪
ತಿಂಥಿಣಿ - ಸಮೂಹ	೫೨	೮

ದ

ದಗ್ಧ - ಸುಟ್ಟ	೧೮೨	೧೨
ದಳ್ಳುರಿ - ದಟ್ಟವಾದ ಉರಿ	೬	೩
ದಾರ - ಸ್ತ್ರೀ	೯೨	೨
ದೀಕ್ಷೆ - ಶುದ್ಧಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ	೧೮	೪
ದೀಪ್ತಿ - ಬೆಳಗು, ಪ್ರಕಾಶ	೩೧೨	೧೦೧
ದೋಹನ - ಬಯಕೆ	೨೧೪	೫೪
ದೃಕ್ - ದೃಷ್ಟಿ	೨೩೧	೮೩
ದಂದುಗ - ಬಂಧನ, ತೊಂದರೆ	೬	೩
ಧಾತುಗೆಡಿಸು - ಧೈರ್ಯಗೆಡಿಸು	೧೯೪	೧೪

ನ

ನಾರಿವಾಣ - ಮುಗದಾಣ, ಲಗಾಮು	೧೯೮	೨೩
ನಿಟಿಲಾಕ್ಷ - ಶಿವ	೭೬	೫೩
ನಿರಾಲಂಬ - ಆಧಾರರಹಿತ	೪೯	೨
ನಿರಾವರಣ - ಆವರಣವಿಲ್ಲದ	೪೯	೨
ನಿರಾಳ - (ತ್ಸ) - ನಿರಾವಿಲ - ವಿಕಾರರಹಿತ	೨೦೧	೩೨

	ಪುಟ	ವಚನ
ನಿರುಪಾಧಿ - ಜೊಂಜಾಟವಿಲ್ಲದ	೮೭	೯೦
ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗು - ಪೂರ್ಣವಾಗು, ಹುಟ್ಟು	೧೮೬	೭೫
ನೆರೆ - ಹೊಂದು, ಕೂಡು	೨೮೭	೪೫

ಪ

ಪಡುಗ - ಪಾದ ?	೮೧	೭೦
ಪಡೆ - ಸಮೂಹ	೫೧	೭
ಪತಂಗ - ದೀಪದ ಹುಳ	೭	೪
ಪರಿಣಾಮಜಲ - ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುವ ಕಣ್ಣೀರು	೭೩	೪೬
ಪರಿಭವ - ದುಃಖ	೬	೨
ಪರಿಕಾರ - ಗಸ್ತಿಯವ	೧೯೯	೨೭
ಪವನ - ವಾಯು, ಗಾಳಿ	೨೦೧	೩೩
ಪುತ್ಥಳಿ - ಗೊಂಬೆ	೧೯೨	೧೨
ಪೊರವಾರ - ನಿತಂಬ	೨೧೬	೫೭

ಬ

ಬಣವೆ - ಸಮುದಾಯ	೨೯೦	೫೨
ಬರಡುಮಾಡು - ನಿಶ್ಶಕ್ತಿಮಾಡು	೧೧	೮
ಬರುಕಾಯ - ಹುಸಿದೇಹ	೯೬	೧೫
ಬಿನುಗು - ಕೀಳು	೯೭	೧೭
ಬೀಸರ - ಚ್ಯುತಿ, ಕುಂದು	೬೫	೨೬
ಬೇಟ - ಬಯಕೆ	೧೯೩	೧೩
ಬೆಕ್ಕನೆ - ಅತ್ಯಂತ	೧೧	೮
ಬಂಟ - ಆಳು	೭೧	೩೮
ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರ - ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೯

	ಪುಟ	ವಚನ
ಭ		
ಭವಭಾರಿ - ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳುಳ್ಳವ	೭೬	೫೧
ಭವಿ - ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವ	೧೯	೬
ಭಾಜನ - ಪದಾರ್ಥ	೩೧೯	೧೩
ಭಾಳ - ಹಣೆ	೨೮೭	೪೩
ಭುಜಗ - ಸರ್ಪ	೩೨	೧೬
ಭೋಜಿಯ - ಬುತ್ತಿ	೩೨೨	೧೭
ಭಾಂಡ - ಪಾತ್ರೆ	೩೨೫	೨೩
ಭುಂಜಿಸು - ತಿನ್ನು	೭೫	೪೭
ಮ		
ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರ - ನಾಭಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೯
ಮಣಿಹ - ಸೇವೆ	೭೦	೩೮
ಮಥನ - ಕಡೆಯುವಿಕೆ	೧೦೯	೫೨
ಮನ್ನೆಯ - ಮಾನ್ಯ	೩೦೫	೮೫
ಮರುಜೀವಣಿಗೆ - ಸಂಜೀವಿನೀ ಕಡ್ಡಿ	೨೯	೭
ಮರ್ದಿಸು - ಹಣ್ಣುಮಾಡು, ತಿಕ್ಕು, ಶಿಕ್ಷಿಸು	೧೯೩	೧೪
ಮಲಹರ - ಶಿವ	೬೦	೯
ಮಸುಳಿಸು - ಮಸುಕಾಗು, ಕಾಂತಿಗುಂದು	೮	೬
ಮಾಟ - ಕ್ರೀ, ಕ್ರಿಯೆ	೮೭	೯೦
ಮಾಣಿಸು - ತಡೆ, ಬಿಡಿಸು	೧೩	೧೫
ಮೇಲ್ - ತಿನ್ನು	೧೬೯	೪೨
ಮೇಢ್ರ - ಪುರುಷನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ	೨೭೩	೧೫
ಮೊಳಗು - ಬಾರಿಸು, ಸಪ್ಪಳಮಾಡು	೨೦೨	೩೪
ಮುಂಡಿಗೆ - ಪ್ರಶ್ನೆ	೧೨೦	೭೧

	ಪುಟ	ವಚನ
ರ		
ರಹಸ್ಯ - ಗೌಪ್ಯ	೧೯೦	೮
ಲ		
ಲಲ್ಲೆ - ಪ್ರೀತಿ	೯೯	೨೫
ಲಾಂಛನ - ಚಿಹ್ನ	೭೬	೫೪
ಲೆಂಕ - ಬಂಟ	೭೮	೬೦
ವ		
ವರ್ಮ - ಗುಟ್ಟು	೧೦೩	೩೩
ವಲ್ಲಭ - ಪತಿ	೧೯೭	೨೦
ವಾರಿಕಲ್ಲು - ಆಣೇಕಲ್ಲು	೨೦	೧೦
ವಿಗಡ - ಕೆಟ್ಟ	೨೮೭	೪೩
ವಿಶುದ್ಧಿಚಕ್ರ - ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೯
ವೇಧಿಸು - ನಾಟು	೧೮	೩
ಶ		
ಶಿಖಾಚಕ್ರ - ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರ	೨೩೧	೮೨
ಶುನಿ - ನಾಯಿ	೪೫	೩
ಶೂಕರ - ಹಂದಿ	೫೮	೭
ಸ		
ಸಟೆ - ಸುಳ್ಳು	೭೬	೫೩
ಸಣ್ಣಿಸು - ಸಣ್ಣಮಾಡು	೧೯೩	೧೪

	ಪುಟ	ವಚನ
ಸದನ - ಮನೆ	೪೭	೭
ಸದರು - ಗದ್ದುಗೆ	೬೬	೨೭
ಸಯವಾಗು - ಕೂಡು	೩೩೩	೩೩
ಸರವೆ - ಹಗ್ಗ	೧೯೨	೧೨
ಸರಳು - ಬಾಣ	೭	೪
ಸರಿಮಿಂಡಿ - ಕನ್ಯೆ (ಮದುವೆ ಆಗದವಳು)	೨೮೬	೪೧
ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರ - ಗುಹ್ಯದಲ್ಲಿಗುವಚಕ್ರ	೨೨೮	೭೧
ಸುಯಿದಾನ - ಒಳ್ಳೆಯ ದಾನ	೩೧೯	೧೩
ಸುರಚಾಪ - ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು	೬೩	೧೮
ಸುಲಿಪಲ್ಲು - ಹೊಳೆಯುವ ಹಲ್ಲು	೨೮೨	೨೫
ಸ್ಫುರಿಸು - ಹೊರಹೊಮ್ಮು	೪	೩
ಸೂಡು - ಧರಿಸು	೨	೩
ಸೂತಕ - ಮೈಲಿಗೆ	೭೫	೫೦
ಸೊಮ್ಮು - ಆಸ್ತಿ	೮೨	೭೫
ಸಂಕುಳ - ಸಮೂಹ	೫೨	೧೦
ಸಂಗಿಸು - ಕೂಡಿಸು	೫೦	೩
ಸಂಚಲಗುಣ - ಚಂಚಲತೆ	೧೮೭	೧

ಹ

ಹಗರಣ - ಸೋಗು	೨೯	೭
ಹಡಕೆ - ಪಾತ್ರೆ	೯	೬
ಹದರು-ಚದರು - ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ, ಸರಸಸಲ್ಲಾಪ	೩೨೬	೨೬
ಹದುಳ - ಸಂತೋಷ	೨೪೮	೧೦೧
ಹರದ - ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ	೪೫	೩
ಹರಿಕುಲ - ಕೀಳುಕುಲ	೫೮	೭

ಒಪ್ಪೋಲೆ

ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಎರಳೆ	ಗಜ	೭	೮
ಆದಿ	ಆಧಿ	೧೦	೧೭
ನೇಮದಿತ್ಯ	ನೇಮನಿತ್ಯ	೩೨	೨೦
ಷಡೇಂದ್ರಿ	ಷಡಿಂದ್ರಿ	೫೩	೧೪
ಆದಿ	ಆಧಿ	೫೭	೨೨
ಡಂಬಾರ್ಥ	ಡಂಭಾರ್ಥ	೬೮	೨೦
ವೊಕ್ಷೋ	ಮೋಕ್ಷೋ	೬೮	೨೩
ಆಯ್ಯಾ	ಅಯ್ಯಾ	೮೮	೧೧
ಮಚು	ಮಚ್ಚು	೯೨	೧೬
ಭೃಷ್ಟ	ಭ್ರಷ್ಟ	೧೦೮	೧೭
ಘಟ್ಟ	ಘಟ	೧೦೯	೧೩
ಷಡೀಂದ್ರಿ,	ಷಡಿಂದ್ರಿ	೧೧೨	೧೮
ಹರಿಯುಜ	ಹರಿಯಜ	೧೧೯	೧೭
ಪ್ರಾಣಿಗಶು	ಪ್ರಾಣಿಗಳು	೧೧೬	೧೬
ಭಿನ್ನವಲ್ಲ	ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲ	೧೨೩	೩
ನಾಗಿರ್ಪ	ನಿರ್ಪ	೧೩೬	೧೪
ಜಂಪಮ	ಜಂಗಮ	೧೪೧	೭
ಪರ್ಶನ	ಸ್ಪರ್ಶನ	೧೪೧	೯
ಶಿದ್ಧ	ಸಿದ್ಧ	೧೫೧	೧೫

ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು	ಪುಟ	ಸಾಲು
ಪ್ರಾಣಿ	ಪ್ರಾಣ	೧೬೦	೧೫
ವಯಾ	ವಯ್ಯಾ	೧೮೦	೧೫
ಅಂಜನ	ಅಂಜನ	೧೯೯	೬
ನೊಬ್ಬಳಿ	ನೋಬ್ಬಳಿ	೨೨೫	೨೬
ಸಂಬಧ	ಸಂಬಂಧ	೨೫೨	೭
ಲಿಂಗಾಕುರ	ಲಿಂಗಾಂಕುರ	೨೫೩	೧೪
ಗುಣಂಗಳು	ಗಣಂಗಳು	೨೫೬	೨೩
ದೊಸರಿಸಿ	ದೋಸರಿಸಿ	೨೭೪	೨೧
ಕಂಡಡ	ಕಂಡಡೆ	೨೮೪	೧೦
ಪುರುಷನನಪ್ಪಿ	ಪುರುಷನನಪ್ಪಿ	೨೮೯	೧೩
ವಿರಕ್ತಿಯಲ್ಲ	ವಿರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ	೩೦೧	೧೯
ಕುಡಿದಂತೆ	ಕೂಡಿದಂತೆ	೩೧೨	೨೫
ಮದ್ಯ	ಮಧ್ಯ	೩೨೯	೭
ಬಳ್ಳಿ	ಬಳ್ಳಿ	೩೨೯	೨೭
ನೆಗಹಿನ	ನೆನಹಿನ	೩೮೦	೧೫
ನಿಃಷ್ಪತಿ	ನಿಷ್ಪತಿ	೩೮೪	೧೮

